

Euroopan unionin virallinen lehti

L 150

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

14. kesäkuuta 2018

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkin-
nöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/849, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta ⁽¹⁾ 93
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/850, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 100
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/851, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 109
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/852, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2018/853, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2013 ja direktiivien 94/63/EY ja 2009/31/EY sekä neuvoston direktiivien 86/278/ETY ja 87/217/ETY muuttamisesta ympäristöraportointia koskevien menettelysääntöjen osalta sekä neuvoston direktiivin 91/692/ETY kumoamisesta 155

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/848,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luonnonmukainen tuotanto on kokonaisvaltainen tilanhoidon ja elintarviketuotannon järjestelmä, jossa yhdistyvät ympäristön ja ilmastotoimien kannalta parhaat käytännöt, runsas biologinen monimuotoisuus, luonnonvarojen säästäminen sekä tiukkojen vaatimusten soveltaminen eläinten hyvinvoinnin alalla ja tuotannossa, mikä vastaa kuluttajien kasvavaa kysyntää tuotteista, jotka on tuotettu luonnollisista aineksista ja luonnollisin menetelmin. Luonnonmukaisella tuotannolla on siten kahtalainen yhteiskunnallinen merkitys: se vastaa erityisillä markkinoilla luonnonmukaisia tuotteita haluavien kuluttajien kysyntään ja lisäksi se tarjoaa yleisesti saatavilla olevia hyödykkeitä, jotka edistävät ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja maaseudun kehittämistä.
- (2) Luonnonmukaisten tuotteiden laatu on korkea muun muassa siitä syystä, että kyseisten tuotteiden tuotannossa noudatetaan tiukkoja terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Kuten komission 28 päivänä toukokuuta 2009 antamassa tiedonannossa maataloustuotteiden laatupolitiikasta korostetaan, luonnonmukainen tuotanto kuuluu unionin maataloustuotteiden laatujärjestelmiin yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽⁴⁾ mukaisten maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013 ⁽⁵⁾ mukaisten unionin syrjäisimpien alueiden tuotteiden kanssa. Tältä osin luonnonmukaisessa tuotannossa pyritään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) puitteissa samoihin tavoitteisiin, joita sovelletaan kaikkiin unionin maataloustuotteiden laatujärjestelmiin.
- (3) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan tavoitteet nivoutuvat YMP:n tavoitteisiin muun muassa siten, että viljelijöille varmistetaan kunnollinen tulo luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen noudattamisesta. Lisäksi luonnonmukaisten tuotteiden kasvava kysyntä kuluttajien keskuudessa luo edellytykset tällaisten tuotteiden markkinoiden kehittymiselle ja laajentumiselle ja luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien viljelijöiden tulojen kasvu.

⁽¹⁾ EUVL C 12, 15.1.2015, s. 75.

⁽²⁾ EUVL C 19, 21.1.2015, s. 84.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (4) Luonnonmukainen tuotanto edistää myös ympäristönsuojeluvaatimusten sisällyttämistä YMP:aan sekä kestävää maataloustuotantoa. Sen vuoksi YMP:aan on sisällytetty toimenpiteitä, joilla tuetaan luonnonmukaista tuotantoa taloudellisesti – erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1307/2013 ⁽¹⁾ – ja niitä on erityisesti vahvistettu maaseudun kehittämispolitiikan lainsäädäntökehyksen uudistuksessa, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Luonnonmukainen tuotanto edistää myös unionin ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttamista, erityisesti niiden, jotka on esitetty komission 22 päivänä syyskuuta 2006 antamassa tiedonannossa ”Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia”, komission 3 päivänä toukokuuta 2011 antamassa tiedonannossa ”Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020” ja komission 6 päivänä toukokuuta 2013 antamassa tiedonannossa ”Vihreä infrastruktuuri (GI) – Euroopan luonnonpääoman parantaminen” sekä ympäristölainsäädännössä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2000/60/EY ⁽³⁾, 2001/81/EY ⁽⁴⁾, 2009/128/EY ⁽⁵⁾ ja 2009/147/EY ⁽⁶⁾ sekä neuvoston direktiiveissä 91/676/ETY ⁽⁷⁾ ja 92/43/ETY ⁽⁸⁾.
- (6) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan unionin politiikan tavoitteiden mukaisesti kyseisen politiikan täytäntöönpanolle vahvistetulla lainsäädäntökehyksellä olisi pyrittävä varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden tasapuolinen kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, säilyttämään kuluttajien luottamus luonnonmukaisiksi merkityjä tuotteita kohtaan ja osoittamaan se perustelluksi sekä luomaan edellytykset, joilla tämä politiikka voi edistyä tuotannon ja markkinoiden kehitystä vastaavasti.
- (7) Komission 3 päivänä maaliskuuta 2010 antamassa tiedonannossa ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” asetettuihin Eurooppa 2020 -strategian poliittisiin prioriteetteihin kuuluu tietoon ja innovointiin perustuvan kilpailukykyisen talouden kehittäminen, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen sekä resurssien tehokkaan käytön ja vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen. Sen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan olisi annettava toimijoille oikeat välineet, jotta ne voivat paremmin yksilöidä tuotteensa ja edistää niiden myyntiä, ja suojattava näitä epätasapuolisilta käytännöiltä.
- (8) Unionissa luonnonmukaisen maatalouden ala on kehittynyt viime vuosina nopeasti paitsi luonnonmukaiseen viljelyyn käytettävän pinta-alan niin myös maatilojen määrän ja unionissa rekisteröityjen luomualan toimijoiden kokonaismäärän osalta.
- (9) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ⁽⁹⁾ todetaan, että luonnonmukaisen tuotannon alan dynaamisen kehityksen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevia unionin sääntöjä on tarpeen tarkastella tulevaisuudessa uudelleen ottaen huomioon näiden sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset. Komission tekemän uudelleentarkastelun tulokset osoittavat, että luonnonmukaista tuotantoa koskevaa unionin lainsäädäntökehystä olisi parannettava säännöillä, jotka vastaavat kuluttajien korkeisiin odotuksiin ja ovat riittävän selkeät niille, joille ne on osoitettu. Asetus (EY) N:o 834/2007 olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisesta tähän asti saadut kokemukset osoittavat, että on tarpeen tämentää, mihin tuotteisiin tätä asetusta sovelletaan. Sen olisi ensisijaisesti katettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) liitteessä I luetellut maataloudesta, mukaan lukien vesiviljely ja mehiläishoito, peräisin olevat tuotteet. Sen olisi lisäksi katettava elintarvikkeena tai rehuna käytettävät jalostetut maataloustuotteet, koska tällaisten tuotteiden markkinoille saattaminen luonnonmukaisina on merkittävä myyntikanava maataloustuotteille ja varmistaa, että niiden maataloustuotteiden luonnonmukaisuus, joista kyseiset tuotteet on jalostettu, on näkyvää kuluttajille. Tämän asetuksen olisi katettava myös eräät muut tuotteet, jotka liittyvät maataloustuotteisiin samalla

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puiteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puiteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

tavoin läheisesti kuin elintarvikkeina ja rehuina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, koska tällaiset muut tuotteet ovat joko merkittävä myyntikanava maataloustuotteille tai olennainen osa tuotantoprosessia. Tämän asetuksen soveltamisalaan olisi sisällytettävä myös merisuola ja muut elintarvikkeina ja rehuina käytettävät suolat, koska niitä voidaan tuottaa luonnollisin tuotantotekniikoin ja koska niiden tuotanto edistää maaseutualueiden kehitystä, mikä on tämän asetuksen tavoitteiden mukaista. Tämän asetuksen liitteessä olisi selkeyden vuoksi lueltava tällaiset muut tuotteet, jotka eivät sisälly SEUT-sopimuksen liitteeseen I.

- (11) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, on erityisen tärkeää, että Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja että Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (12) Komissiolle olisi uusien tuotantomenetelmien, uusien materiaalien tai kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädöksiä, joilla laajennetaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien, muiden läheisesti maatalouteen liittyvien tuotteiden luetteloa.
- (13) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia mutta luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä tai kalastuksesta peräisin olevia tuotteita ei tulisi pitää luonnonmukaisina, koska niiden tuotantoprosessia ei voida täysin valvoa.
- (14) Koska suurtaloustoiminta on luonteeltaan paikallista, kyseiseen alaan liittyviä jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä ja yksityisiä järjestelmiä pidetään riittävänä varmistamaan sisämarkkinoiden toiminta. Sen vuoksi tätä asetusta ei olisi sovellettava suurtalouksien omissa tiloissaan valmistamiin elintarvikkeisiin ja siksi niiden merkinnässä tai mainonnassa ei saisi käyttää Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta.
- (15) Tutkimushankkeissa on osoitettu, että kuluttajien luottamus on olennaisen tärkeällä sijalla luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinoilla. Säännöt, jotka eivät ole luotettavia, voivat pitkällä aikavälillä vaarantaa yleisön luottamuksen ja johtaa markkinahäiriöihin. Sen vuoksi luonnonmukaisen tuotannon kestävä kehityksen olisi unionissa perustuttava järkeviin, unionin tasolla yhdenmukaistettuihin tuotantosääntöihin, jotka vastaavat toimijoiden ja kuluttajien odotuksiin luonnonmukaisten tuotteiden laadusta ja tässä asetuksessa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen noudattamisesta.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta siihen liittyvän, erityisesti elintarvikeketjun turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden, kasvien lisäysaineiston, merkintöjen ja ympäristön alalla annetun lainsäädännön soveltamista.
- (17) Tässä asetuksessa olisi luotava perusta luonnonmukaisen tuotannon ja sen suotuisten ympäristövaikutusten kestävälle kehittämiselle ja varmistettava samalla luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden tehokas toiminta ja tasapuolinen kilpailu. Tällöin autetaan viljelijöitä saavuttamaan kohtuullinen tulo, varmistetaan kuluttajien luottamus, suojataan kuluttajien etua ja kannustetaan lyhyitä jakelukanavia ja paikallista tuotantoa. Näihin tavoitteisiin olisi päästävä noudattamalla luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavia yleisiä ja erityisiä periaatteita sekä yleisiä ja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
- (18) Kun otetaan huomioon luonnonmukaisten tuotantojärjestelmien ominaispiirteet, kasvilajikkeiden valinnassa olisi keskityttävä agromiiseen suorituskyykyyn, geneettiseen monimuotoisuuteen, taudinvastustuskykyyn, pitkäikäisyyteen ja sopeutumiseen erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin, ja siinä olisi kunnioitettava luonnollisia risteytysrajoja.
- (19) Luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen riskiä pidetään suurempana maatiloilla, joilla on myös yksiköitä, joita ei hoideta kyseisten sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi unionin kaikkia luonnonmukaisiksi pyrkiviä maatiloja olisi asiaankuuluvan siirtymäkauden jälkeen kaikilta osin hoidettava luonnonmukaiseen

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti. Kuitenkin maatilat, joihin kuuluu sekä luonnonmukaisen tuotannon että muun kuin luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti hoidettavia yksiköitä, olisi sallittava tietyin edellytyksin, erityisesti silloin, kun luonnonmukaiset, siirtymävaiheessa olevat ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt ja kyseisissä yksiköissä tuotetut tuotteet pidetään toisistaan selkeästi ja tehokkaasti erillään.

- (20) Koska luonnonmukaisessa tuotannossa olisi rajoitettava ulkoisten tuotantopanosten käyttöä, olisi yksilöitävä tietyt tavoitteet, joiden saavuttamista silmällä pitäen tuotteita ja aineita usein käytetään maataloustuotteiden tai jalostettujen maataloustuotteiden tuotannossa. Näitä tavoitteita palvelevassa tavanomaisessa käytössä tuotteiden tai aineiden käyttö olisi sallittava vain, kun tuotteet ja aineet on sallittu tämän asetuksen mukaisesti. Tällaisen sallimisen olisi kuitenkin oltava voimassa vain niin kauan, kuin tällaisten ulkoisten tuotantopanosten käyttöä muussa kuin luonnonmukaisessa tuotannossa ei kielletä unionin oikeudessa tai unionin oikeuteen perustuvassa kansallisessa lainsäädännössä. Luonnonmukaisessa tuotannossa olisi sallittava tuotteiden tai aineiden, joita kasvinsuojeluaineet sisältävät tai joista ne koostuvat ja jotka ovat muita kuin tehoaineita, käyttö, niin kauan kuin niiden käyttö sallitaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ mukaisesti ja niin kauan kuin jäsenvaltiot eivät ole kieltäneet kyseisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista tai käyttöä kyseisen asetuksen mukaisesti.
- (21) Kun tila kokonaisuudessaan tai osittain aikoo ryhtyä tuottamaan luonnonmukaisia tuotteita, siihen olisi sovellettava siirtymävaihetta, jonka aikana sitä hoidetaan luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti mutta se ei voi tuottaa luonnonmukaisia tuotteita. Tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tuotteina olisi sallittava vasta siirtymävaiheen päätyttyä. Kyseinen vaihe ei saisi alkaa, ennen kuin leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottava viljelijä tai toimija on ilmoittanut siirtymisestäään luonnonmukaiseen tuotantoon sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa tila sijaitsee ja jonka valvontajärjestelmää, joka jäsenvaltioiden on määrä perustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ⁽²⁾ ja tämän asetuksen mukaisesti, siihen sen vuoksi sovelletaan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava takautuvasti hyväksyä siirtymävaiheeksi ilmoittamispäivää edeltävä vaihe vain, kun tilaan tai sen asianmukaisiin osiin on kohdistunut unionirahoitteisia maatalouden ympäristötoimenpiteitä tai ne ovat luonnonaluetta tai maatalousmaata, joita ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen sellaisilla tuotteilla tai aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.
- (22) Luonnonmukaisen tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, sekä tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietytjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä muista säännöistä, jotka koskevat tilojen jakamista luonnonmukaisiin, siirtymävaiheessa oleviin ja muihin kuin luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin.
- (23) Ionisoivan säteilyn, eläinten kloonauksen ja keinotekoisesti aikaan saadun polyploidian tai muuntogeenisten organismien sekä tuotteiden, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai joiden tuotannossa on käytetty muuntogeenisiä organismeja, käyttö on luonnonmukaisen tuotannon käsitteen ja kuluttajilla luonnonmukaisista tuotteista olevan käsityksen vastaista. Tällainen käyttö olisi siksi kiellettävä luonnonmukaisessa tuotannossa.
- (24) Tämän asetuksen noudattamisen tukemiseksi ja helpottamiseksi toimijoiden olisi tapauksen mukaan toteutettava tuotannon, valmistuksen ja jakelun jokaisessa vaiheessa ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, jotta varmistetaan biologisen monimuotoisuuden ja maaperän laadun säilyminen, ennaltaehkäistään ja torjutaan tuhoajia ja tauteja sekä vältetään ympäristölle ja eläinten ja kasvien terveydelle koituvat haittavaikutukset. Niiden olisi myös tapauksen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

mukaan toteutettava niiden vastuulla olevia oikeasuhteisia varotoimenpiteitä, jotta vältetään tuotteista ja aineista, joiden käyttö ei tämän asetuksen mukaisesti ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa, johtuva kontaminaatio ja luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen.

- (25) Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saisi saattaa markkinoille luonnonmukaisina tuotteina. Jotta vältetään kuluttajien epätietoisuus ja harhaanjohtaminen, kyseisiä tuotteita ei myöskään pitäisi pitää kaupan siirtymävaiheen tuotteina, paitsi kun on kysymys kasvien lisäysaineistosta tai ainoastaan yhden maatalousperäisen kasviainekosan sisältävistä kasviperäisistä elintarvikkeista tai rehusta, kaikissa tapauksissa sillä edellytyksellä, että ennen sadonkorjuuta on noudatettu vähintään 12 kuukauden siirtymävaihetta.
- (26) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä muita eläinlajeja koskevista siirtymäsäännöistä.
- (27) Luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden yhdenmukaistamisen ja niiden noudattamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava kasvintuotannon, kotieläintuotannon ja vesiviljelyn yksityiskohtaiset tuotantosäännöt, mukaan lukien luonnonvaraisten kasvien ja levien keräämistä koskevat säännöt, sekä jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen sekä viinin ja elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotantosäännöt.
- (28) Koska luonnonmukainen kasvintuotanto perustuu ravinteiden antamiseen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta, kasveja olisi tuotettava maapohjaan tai peruskallioon yhteydessä olevassa elävässä maaperässä. Näin ollen ravinneliuosviljelyä ei olisi sallittava, ei myöskään kasvien kasvattamista säiliöissä, kasseissa tai kasvualustoilla, joissa juuret eivät ole kosketuksessa elävään maaperään.
- (29) Tietyt viljelykäytännöt, jotka eivät liity maaperään, kuten idätettyjen siementen tai sikurisalaatin kerien tuotanto sekä koristekasvien ja yrttien tuotanto ruukuissa myytäväksi kuluttajalle ruukkuineen, ja joihin maaperään liittyvän kasvinviljelyn periaate ei sovellu tai joiden kohdalla ei ole vaaraa kuluttajan harhaanjohtamisesta tuotantomenetelmän suhteen, olisi kuitenkin sallittava. Luonnonmukaisen tuotannon helpottamiseksi kasvien varhaisemmassa kasvuvaiheessa olisi sallittava myös siementaimien tai kouluttujen taimien kasvattaminen säiliöissä myöhempää istuttamista varten.
- (30) Maaperään liittyvän kasvinviljelyn periaate ja ravinteiden antaminen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta vahvistettiin asetuksessa (EY) N:o 834/2007. On kuitenkin toimijoita, jotka ovat kehittäneet taloudellista toimintaa kasvattamalla kasveja "rajoitetuilla kasvualustoilla" ja saaneet kansallisilta viranomaisiltaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisen sertifiointin luonnonmukaisuudesta. Tavallista lainsäätämisympäristöstä noudattaen on 28 päivänä kesäkuuta 2017 päästy yhteisymmärrykseen siitä, että luonnonmukaisen tuotannon olisi perustuttava ravinteiden antamiseen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta ja oltava maaperään liittyvää ja että kyseisestä ajankohdasta lähtien kasvien kasvattamista rajoitetuilla kasvualustoilla ei olisi enää sallittava. Jotta toimijoille, jotka ovat kyseiseen päivämäärään mennessä harjoittaneet tällaista taloudellista toimintaa, annetaan mahdollisuus mukautumiseen, tällaisten toimijoiden olisi voitava säilyttää vielä kymmenen vuoden ajan tämän asetuksen soveltamis päivästä tuotantotilat, jotka niiden kansalliset viranomaiset ennen kyseistä päivämäärää ovat sertifioineet luonnonmukaisiksi asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla. Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien asiakirjojen perusteella tällainen toiminta oli ollut sallittua unionissa ennen 28 päivää kesäkuuta 2017 ainoastaan Suomessa, Ruotsissa ja Tanskassa. Komission olisi annettava kertomus rajoitettujen kasvualustojen käytöstä luonnonmukaisessa tuotannossa, ja kertomus on julkaistava viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamis päivästä.
- (31) Luonnonmukaisessa kasvintuotannossa olisi käytettävä tuotantotekniikoita, joilla estetään tai minimoidaan ympäristöä saastuttavat vaikutukset.
- (32) Muussa kuin luonnonmukaisessa maataloudessa on enemmän ulkoisia keinoja mukautua ympäristöön viljelykasvien kasvun optimoimiseksi, kun taas luonnonmukaiset kasvintuotantojärjestelmät tarvitsevat sellaista kasvien lisäysaineistoa, jota voidaan mukauttaa taudinvastustuskykyyn, erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin sekä luonnonmukaisen maatalouden erityisiin viljelykäytäntöihin edistään luonnonmukaisen tuotannon alan kehittämistä. Siksi on tärkeää kehittää luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuvaa luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa.
- (33) Maaperän hoidon ja lannoittamisen osalta olisi yksilöitävä luonnonmukaisessa kasvintuotannossa sallitut viljelykäytännöt ja olisi säädettävä lannoitteiden ja maanparannusaineiden käytön edellytyksistä.

- (34) Kasvinsuojeluaineiden käyttöä olisi merkittävästi rajoitettava. Olisi annettava etusija toimenpiteille, joilla tuhoojien ja rikkakasvien aiheuttamaa vahinkoa torjutaan tekniikoin, joihin ei liity kasvinsuojeluaineiden käyttöä, esimerkiksi viljelykierron avulla. Tuhoojien ja rikkakasvien esiintymistä olisi tarkkailtava ennen päätöstä siitä, onko jokin toimi taloudellisesti ja ekologisesti perusteltu. Eräiden kasvinsuojeluaineiden käyttö olisi kuitenkin sallittava, jos kyseisillä tekniikoilla ei saada aikaan riittävää suojaa ja ainoastaan, jos kyseiset kasvinsuojeluaineet on sallittu asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti sen jälkeen kun ne on arvioitu ja niiden on todettu olevan luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia, mukaan lukien tapaukset, joissa kyseiset aineet on sallittu tiukoin käyttöedellytyksin, ja ne on sen jälkeen sallittu tämän asetuksen mukaisesti.
- (35) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjä poikkeuksia, siirtymävaiheen tai muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käyttöä, maatilojen toimijoiden välisiä sopimuksia, tuhoojien ja rikkakasvien täydentäviä torjuntatoimenpiteitä ja täydentäviä yksityiskohtaisia sääntöjä sekä erityisten kasvien ja kasvintuotannon viljelykäytäntöjä.
- (36) Sellaista kasvien lisäysaineistoa, joka ei yhtenäisyyden osalta täytä lajikkeen määritelmää, koskeva unionissa tehty tutkimus osoittaa, että tällaisen monimuotoisen aineiston käyttämisestä voisi olla hyötyä erityisesti luonnonmukaisessa tuotannossa esimerkiksi tautien leviämisen vähentämiseksi ja sietokyvyn parantamiseksi sekä biologisen monimuotoisuuden lisäämiseksi.
- (37) Sen vuoksi kasvien lisäysaineistoa, joka ei kuulu lajikkeeseen vaan pikemminkin yhteen ainoaan kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaan kasviryhmään, joka sisältää suurta geneettistä ja fenotyypistä vaihtelua yksittäisten lisäysyksiköiden välillä, olisi oltava saatavilla luonnonmukaisen tuotannon käyttöön.

Tämän vuoksi toimijoille olisi annettava lupa pitää kaupan sellaista luonnonmukaista monimuotoista kasvien lisäysaineistoa, jonka ei tarvitse täyttää esiperus-, perus- ja sertifioitun aineiston luokkien rekisteröintiä ja sertifiointia koskevia vaatimuksia tai muita luokkia koskevia vaatimuksia, joista säädetään direktiiveissä 66/401/ETY⁽¹⁾, 66/402/ETY⁽²⁾, 68/193/ETY⁽³⁾, 98/56/EY⁽⁴⁾, 2002/53/EY⁽⁵⁾, 2002/54/EY⁽⁶⁾, 2002/55/EY⁽⁷⁾, 2002/56/EY⁽⁸⁾, 2002/57/EY⁽⁹⁾, 2008/72/EY⁽¹⁰⁾ ja 2008/90/EY⁽¹¹⁾ tai kyseisten direktiivien nojalla hyväksytyissä säädöksissä. Kyseisen markkinoinnin olisi tapahduttava sen jälkeen, kun asiasta on ilmoitettu mainituissa direktiiveissä tarkoitetuille vastuuelimille ja kun komissio on hyväksynyt tällaista aineistoa koskevat yhdenmukaistetut vaatimukset, edellyttäen, että kyseinen aineisto on kyseisten vaatimusten mukaista.

- (38) Laadun, jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan tiettyjen sukujen tai lajien luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston kasvien lisäysaineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat tietyt säännöt.
- (39) Luonnonmukaisten tuottajien tarpeiden täyttämiseksi, tutkimuksen lisäämiseksi ja luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajien kehittämiseksi ottaen huomioon luonnonmukaisen maatalouden erityiset tarpeet ja tavoitteet kuten geneettisen monimuotoisuuden lisäämisen, taudinvastustuskyvyn tai -sietokyvyn ja

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 66/401/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, rehukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 66/402/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1966, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 68/193/ETY, annettu 9 päivänä huhtikuuta 1968, viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 98/56/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2002/54/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2002/55/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 2002/56/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, siemenperunoiden pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁽⁹⁾ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston direktiivi 2008/72/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan (EUVL L 205, 1.8.2008, s. 28).

⁽¹¹⁾ Neuvoston direktiivi 2008/90/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan (EUVL L 267, 8.10.2008, s. 8).

erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin sopeutumisen olisi järjestettävä määräaikainen koe direktiivien 66/401/EY, 66/402/EY, 68/193/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY mukaisesti. Tämän määräaikaisen kokeen olisi oltava kestoaltaan seitsemän vuotta, sen olisi käsitettävä riittävä määrä kasvien lisäysaineistoa ja siitä olisi raportoitava vuotuisesti. Sen pohjalta olisi voitava vahvistaa kyseisen aineiston ominaisuuksien kuvausta koskevat kriteerit ja määrittää kyseisen aineiston tuotantoa ja markkinoimista koskevat edellytykset.

- (40) Koska kotieläintuotantoon liittyy aina maatalousmaan hoito, jossa karjanlantaä käytetään ravinteena kasvintuotannossa, olisi kiellettävä kotieläintuotanto, jolla ei ole yhteyttä maahan, paitsi mehiläishoidossa. Rotujen valinnassa olisi rohkaistava sellaisten ominaisuuksien valintaan, joilla on merkitystä luonnonmukaisessa maataloudessa, kuten runsasta geneettistä monimuotoisuutta, kykyä mukautua paikallisiin olosuhteisiin ja taudinvastustuskykyä.
- (41) Luonnonmukaisia eläimiä ei aina ole määrällisesti ja laadullisesti riittävästi saatavilla niiden viljelijöiden tarpeisiin, jotka haluaisivat muodostaa karjan tai parven ensimmäistä kertaa tai lisätä tai uudistaa kotieläimiään. Tietyn edellytyksen olisi sen vuoksi oltava mahdollista tuoda muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön.
- (42) Eläinten ruokinnassa olisi käytettävä luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti tuotettuja ja mieluiten viljelijän omalta tilalta peräisin olevia rehuaineita ottaen huomioon eläinten fysiologiset tarpeet. Viljelijöille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus käyttää tietyn edellytyksen myös omalta tilalta peräisin olevaa siirtymävaiheen rehua. Lisäksi eläinten ravitsemuksellisten perustarpeiden tyydyttämiseksi olisi tarkkaan määritellyn edellytyksen oltava sallittua, että viljelijät käyttävät tiettyjä mikrobi- tai kivennäisperäisiä rehuaineita tai tiettyjä rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita.
- (43) Eläinten terveydenhoidon olisi perustuttava pääosin tautien ennaltaehkäisyyn. Lisäksi olisi toteutettava erityisiä puhdistus- ja desinfiointitoimia. Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten lääkkeiden, kuten antibioottien, ennaltaehkäisevä käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa. Kun eläimen sairaus tai vamma edellyttää välitöntä hoitoa, kyseisten tuotteiden käyttö olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä eläimen hyvinvoinnin palauttamiseksi. Jotta kuluttajille voitaisiin taata luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksenmukaisuus, asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä täsmennetyn virallisen varoajan olisi oltava tällaisten lääkkeiden käytön jälkeen kaksinkertainen tavanomaiseen varoikaan nähden ja vähintään 48 tuntia.
- (44) Luonnonmukaisten kotieläinten eläinsuojavaatimusten ja eläintuotannon käytäntöjen olisi vastattava eläinten käyttäytymistarpeita, ja niiden olisi varmistettava eläinten hyvinvoinnin korkea taso, jonka olisi eräiltä osin mentävä kotieläintuotantoon unionissa yleensä sovellettavia eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia pidemmälle. Useimmissa tapauksissa kotieläimillä olisi oltava jatkuva pääsy ulkojaloittelualueille. Olisi vältettävä aiheuttamasta eläimille minkäänlaista kärsimystä, kipua tai tuskaa niiden koko elinaikana, tai pidettävä se mahdollisimman pienenä. Kytkettynä pitäminen ja typistäminen kuten lampaiden hännän leikkaaminen, siipikarjan nokan leikkaaminen kolmen ensimmäisen elinpäivän aikana ja sarven aiheen tuhoaminen olisi oltava mahdollista vain, jos toimivaltaiset viranomaiset sen sallivat, ja vain tietyissä olosuhteissa.
- (45) Koska nauta-, lammas-, vuohi-, hevos-, hirvi- ja sikaeläinten sekä siipikarjan, kanien ja mehiläisten luonnonmukainen tuotanto on pisimmälle kehittynyttä, näiden lajien tuotantoon olisi sovellettava yksityiskohtaisia lisäsääntöjä. Näiden lajien osalta komission on tarpeen vahvistaa tietyt näiden eläinten tuotannon kannalta tärkeät vaatimukset, kuten vaatimukset, jotka koskevat eläintihyeyttä, vähimmäispinta-alaa ja ominaisuuksia, sekä eläinsuojia koskevat tekniset vaatimukset. Olisi vahvistettava tällaiset vaatimukset muille lajeille, heti kun yksityiskohtaisia tuotantoa koskevia lisäsääntöjä sovelletaan näihin lajeihin.
- (46) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä, jotka koskevat eläinten alkuperää koskevien poikkeuksien vähentämistä, kokonaiseläintihyeyden yhteydessä olevan orgaanisen typen rajaa, mehiläisyhdyskuntien ruokintaa, hyväksyttävistä käsittelyistä mehiläispesien desinfioimiseksi, menetelmiä ja käsittelyjä varroapunkin torjumiseksi sekä yksityiskohtaisia kotieläintuotannon sääntöjä muille lajeille.
- (47) Tämä asetus vastaa uuden yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita vesiviljelyssä, joka on avainasemassa kestävän ja pitkän aikavälin elintarviketurvan sekä kasvun ja työllisyyden varmistamisessa ja joka samalla vähentää luonnonvaraisiin kalakantoihin kohdistuvaa painetta ravinnoksi käytettävien vesieläinten kysynnän kasvaessa maailmanlaajuisesti. Komission 29 päivänä huhtikuuta 2013 antamassa tiedonannossa "EU:n vesiviljelyn kestävän kehittämisen strategia" korostetaan unionin vesiviljelyn tärkeimpiä haasteita ja kasvupotentiaalia. Kyseisessä tiedonannossa todetaan luonnonmukainen vesiviljely erityisen lupaavaksi alaksi ja korostetaan luomusertifiointista johtuvia kilpailuetuja.

- (48) Luonnonmukainen vesiviljely on suhteellisen uusi luonnonmukaisen tuotannon ala verrattuna luonnonmukaiseen maatalouteen, josta on maatilojen tasolla kertynyt jo pitkä kokemus. Ottaen huomioon kuluttajien kasvava kiinnostus luonnonmukaisia vesiviljelytuotteita kohtaan on todennäköistä, että yhä enemmän vesiviljely-yksiköitä siirtyy luonnonmukaiseen tuotantoon. Näin kokemus ja tekninen tietämys lisääntyvät ja tekniikka kehittyy, mikä johtaa parannuksiin luonnonmukaisessa vesiviljelyssä – ja tämä olisi otettava huomioon tuotantosäännöissä.
- (49) Luonnonmukaisen vesiviljelyn olisi perustuttava luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä peräisin olevan poikaskannan kasvattamiseen. Jalostus- tai jatkokasvatustarkoituksiin tarvittavia luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä ei aina ole määrällisesti ja laadullisesti riittävästi saatavilla vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden tarpeisiin. Tietyin edellytyksin olisi oltava mahdollista tuoda luonnosta pyydystettyjä tai muita kuin luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön.
- (50) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vesiviljelyeläinten rehua ja näiden eläinten eläinlääkinnällistä hoitoa, sekä emokantojen hoitoa, jalostusta ja poikasten tuotantoa koskevien yksityiskohtaisten edellytysten osalta.
- (51) Luonnonmukaisia elintarvikkeita tai rehuja tuottavien toimijoiden olisi noudatettava kriittisten jalostusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvia asianmukaisia menettelyjä, jotta varmistetaan, että jalostetut tuotteet täyttävät luonnonmukaisen tuotannon säännöt. Luonnonmukaiset jalostetut tuotteet olisi valmistettava käyttämällä jalostusmenetelmiä, joilla varmistetaan tuotteen luonnonmukaisten piirteiden ja ominaisuuksien säilyminen kaikissa luonnonmukaisen tuotannon vaiheissa.
- (52) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen koostumusta. Tällaiset elintarvikkeet olisi tuotettava pääasiallisesti luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista tai muista tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista luonnonmukaisista ainesosista siten, että tässä asetuksessa täsmennetyt muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia voi käyttää vain rajoitetusti. Lisäksi luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujentuotannossa olisi sallittava ainoastaan tiettyjen tämän asetuksen mukaisesti sallittujen tuotteiden ja aineiden käyttö.
- (53) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toteutettavia varotoimenpiteitä ja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä, joita jalostettuja elintarvikkeita tai rehuja tuottavien toimijoiden on toteutettava, niiden tuotteiden ja aineiden tyyppin ja koostumuksen osalta, joita on sallittua käyttää jalostetuissa elintarvikkeissa, sekä niiden käyttöedellytysten ja maatalousperäisten ainesosien prosenttiosuuden laskennan osalta, mukaan lukien niiden lisäaineiden määrittäminen, joiden käyttö on sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa ja jotka katsotaan maatalousperäisiksi ainesosiksi laskettaessa prosenttiosuutta, joka vaaditaan, jotta tuotetta voidaan myyntinimityksessä luonnehtia luonnonmukaiseksi.
- (54) Luonnonmukaiseen viiniin olisi sovellettava luonnonmukaisia jalostettuja elintarvikkeita koskevia asiaankuuluvia sääntöjä. Koska viini kuitenkin muodostaa erityisen ja merkittävän luonnonmukaisten tuotteiden luokan, nimenomaisesti luonnonmukaista viiniä varten olisi vahvistettava lisää yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä. Luonnonmukainen viini olisi tuotettava kokonaan luonnonmukaisista raaka-aineista, ja ainoastaan tiettyjen tämän asetuksen mukaisesti sallittujen tuotteiden ja aineiden lisääminen olisi sallittava. Luonnonmukaisen viinin tuotannossa olisi kiellettävä tietyt viininvalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt. Muut menetelmät, käytännöt ja käsittelyt olisi sallittava tarkkaan määritellyin edellytyksin.
- (55) Laadun, jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muiden kiellettyjen viininvalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen määrittämistä ja sallittujen viininvalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen luettelon muuttamista.
- (56) Hiivaa ei alun perin asetuksessa (EY) N:o 834/2007 pidetty maatalousperäisenä ainesosana, minkä vuoksi sitä ei luettu luonnonmukaisten tuotteiden maatalousperäisten ainesosien muodostamaan koostumukseen. Komission asetuksella (EY) N:o 889/2008 ⁽¹⁾ säädettiin kuitenkin, että hiiva ja hiivat tuotteet on katsottava luonnonmukaisessa

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 889/2008, annettu 5 päivänä syyskuuta 2008, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta (EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1).

tuotannossa maatalousperäisiksi ainesosiksi 31 päivästä joulukuuta 2013 alkaen. Vastaavasti 1 päivästä tammikuuta 2021 elintarvikkeena ja rehuna käytettävän luonnonmukaisen hiivan tuotannossa olisi käytettävä ainoastaan luonnonmukaisesti tuotettuja alustoja. Lisäksi hiivan tuotannossa ja hiivavalmisteissa olisi sallittava ainoastaan tiettyjen tuotteiden ja aineiden käyttö.

- (57) Laadun, jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä hiivan tuotantoa koskevista yksityiskohtaisista lisäsäännöistä.
- (58) Vaikka tässä asetuksessa olisi yhdenmukaistettava unionin luonnonmukaista tuotantoa koskevat tuotantosäännöt kaikkien sen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta ja vahvistettava eri tuoteluokille yksityiskohtaiset tuotantosäännöt, tietyt tuotantosäännöt on mahdollista hyväksyä vasta myöhemmässä vaiheessa, esimerkiksi tuotannon yksityiskohtaiset lisäsäännöt muita eläinlajeja varten tai tuotteille, jotka eivät kuulu luokkiin, joille tässä asetuksessa on vahvistettu yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä. Tällaisten unionin tason tuotantosääntöjen puuttuessa jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava mahdollisuus vahvistaa kansallisia sääntöjä omalle kansalliselle tuotannolleen edellyttäen, että kyseiset säännöt eivät ole tämän asetuksen vastaisia. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan olisi sovellettava kyseisiä kansallisia sääntöjä toisissa jäsenvaltioissa tuotettuihin tai kaupan pidettyihin tuotteisiin, kun kyseiset tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia. Tällaisten kansallisten yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen puuttuessa toimijoiden olisi vähintään noudatettava yleisiä tuotantosääntöjä ja luonnonmukaisen tuotannon periaatteita, kun ne saattavat tuotteita markkinoille luonnonmukaiseen tuotantoon viittaaviin ilmaisiin, sikäli kuin näitä sääntöjä ja periaatteita voidaan soveltaa kyseisiin tuotteisiin.
- (59) Sen ottamiseksi huomioon, että vastaisuudessa saatetaan tarvita erityisiä tuotantosääntöjä sellaisille tuotteille, joiden tuotanto ei kuulu mihinkään tässä asetuksessa säädettyjen erityisten tuotantosääntöjen luokkaan, sekä laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä, joilla vahvistetaan tällaisille tuotteille yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä sekä siirtymisvelvoitetta koskevia sääntöjä.
- (60) Luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä koskevista poikkeuksista olisi säädettävä vain hätätilanteissa. Jotta luonnonmukainen tuotanto voisi jatkua tai alkaa uudelleen tällaisten tilanteiden jälkeen, komissiolle olisi siirrettävä valtaa antaa tiettyjä säädöksiä, joilla vahvistetaan hätätilanteeksi luokittelun kriteerit ja erityissääntöjä, mukaan lukien mahdollisesta poikkeamisesta tästä asetuksesta, siitä, miten jäsenvaltioiden on toimittava kyseisissä hätätilanteissa sekä tällaisissa tapauksissa tarvittavista seuranta- ja raportointivaatimuksista.
- (61) Luonnonmukaisia tuotteita, siirtymävaiheen tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita voidaan tietäen edellytyksin kerätä ja kuljettaa samanaikaisesti. Olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden erottamiseksi asianmukaisesti toisistaan niiden käsittelyn aikana ja niiden sekoittumisen välttämiseksi.
- (62) Luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksenmukaisuuden ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä luonnonmukaisten tuotteiden pakkaamista ja kuljetusta koskevista säännöistä.
- (63) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 soveltamisalaan kuuluvien kasvisuojeluaineina käytettävien tehoaineiden, sekä lannoitteiden, maanparannusaineiden, ravinteiden, muiden kuin luonnonmukaisten eri alkuperää olevien eläinravinnon ainesosien, rehun lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden ja puhdistus- ja desinfiointiaineiden käyttö olisi tiettyjen tuotteiden tai aineiden luonnonmukaisessa tuotannossa minimoitava ja käytön olisi oltava tässä asetuksessa säädettyjen erityisten edellytysten mukaista. Samaa lähestymistapaa olisi noudatettava, kun kyseessä on tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden lisäaineina ja valmistuksen apuaineina ja kun kyseessä ovat muut kuin maatalousperäiset ainesosat luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa. Sen vuoksi olisi määriteltävä tällaisten tuotteiden ja aineiden mahdollinen käyttö yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä periaatteista ja eräistä kriteereistä muuta johdu.
- (64) Jotta varmistettaisiin laatu, jäljitettävyyden ja tämän asetuksen noudattaminen luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa sekä tekniseen kehitykseen mukautuminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat lisäkriteereitä luvalla käyttää tuotteita ja aineita yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä kriteereitä tällaisen luvan epäämislle.

- (65) Sellaisten maatalousperäisten ainesosien saatavuuden varmistamiseksi, joita ei ole luonnonmukaisesti tuotettuina riittävästi saatavilla luonnonmukaisen jalostetun elintarvikkeen tuottamiseksi, jäsenvaltiolla olisi myös oltava mahdollisuus sallia muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien käyttö tietyin edellytyksin ja rajoitetun ajan.
- (66) Luonnonmukaisen tuotannon lisäämiseksi ja luotettavien tietojen saamiseksi on aiheellista kerätä ja jakaa viljelijöille ja toimijoille tietoa luonnonmukaisen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineiston, luonnonmukaisten eläinten ja luonnonmukaisesti viljeltyjen poikasten saatavuudesta markkinoilla. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmistettava, että niiden alueilla otetaan käyttöön säännöllisesti päivitettävät tietokannat ja järjestelmät tällaisia tietoja varten, jotka komission olisi julkistettava.
- (67) Jotta varmistettaisiin luonnonmukaisen tuotannon vaatimusten noudattaminen ja kuluttajien luottamus tähän tuotantomenetelmään, on tarpeen, että toimijat ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille tapauksista, joissa on kysymys tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä koskevasta epäilystä, joka on vahvistettu tai jota ei voida sulkea pois, niiden tuotteiden osalta, joita ne tuottavat, valmistavat, tuovat tai vastaanottavat toisilta toimijoilta. Tällainen epäily voi perustua esimerkiksi sellaisen tuotteen tai aineen esiintymiseen, jota ei sallita tuotannossa tuotteessa, jota on tarkoitus käyttää tai pitää kaupan luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena. Toimijoiden olisi ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, jos ne kykenevät vahvistamaan säännösten noudattamatta jättämistä koskevan epäilyn tai kun ne eivät voi sulkea pois tällaista epäilyä. Näissä tapauksissa kyseisiä tuotteita ei saisi saattaa markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, niin kauan kuin epäilyä ei voida sulkea pois. Toimijoiden olisi tehtävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten kanssa säännösten noudattamatta jättämisen syiden tunnistamiseksi ja todentamiseksi.
- (68) Jotta vältetään sellaisista tuotteista tai aineista johtuva luonnonmukaisen tuotannon kontaminaatio, joiden käyttöä tietyihin tarkoituksiin luonnonmukaisessa tuotannossa komissio ei ole sallinut, toimijoiden olisi toteutettava oikeasuhteisia ja aiheellisia niiden vastuulla olevia toimenpiteitä kyseisen kontaminaation tunnistamiseksi ja sen riskien välttämiseksi. Tällaisia toimenpiteitä olisi säännöllisesti uudelleentarkasteltava ja mukautettava tarvittaessa.
- (69) Jotta varmistetaan koko unionissa yhdenmukainen lähestymistapa toimenpiteissä, joita toteutetaan kun kyse on epäilystä säännösten noudattamatta jättämisestä, erityisesti kun tällainen epäily johtuu muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisestä luonnonmukaisissa tai siirtymävaiheen tuotteissa, ja jotta ei syntyisi epäselvyyttä toimijoiden keskuudessa, toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten olisi suoritettava asetuksen (EU) 2017/625 mukainen virallinen tutkimus luonnonmukaisen tuotannon vaatimusten noudattamisen todentamiseksi. Kun nimenomaisesti on kyse epäilystä säännösten noudattamatta jättämisestä, joka johtuu muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden esiintymisestä, tutkimuksen avulla olisi määritettävä kyseisten tuotteiden tai aineiden esiintymisen lähde ja aiheuttaja sen varmistamiseksi, että toimijat noudattavat luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksia ja erityisesti ovat olleet käyttämättä tuotteita tai aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa, ja sen varmistamiseksi, että kyseiset toimijat ovat toteuttaneet oikeasuhteisia ja aiheellisia varotoimenpiteitä, jotta vältetään luonnonmukaisen tuotannon kontaminoituminen näiden tuotteiden ja aineiden vuoksi. Tällaiset tutkimukset olisi suhteutettava epäilyyn säännösten noudattamatta jättämiseen ja siksi saatettava päätökseen mahdollisimman pian ja kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon tuotteen kestävyys ja tapauksen monimutkaisuus. Ne voisivat käsittää virallisen valvonnan minkä tahansa soveltuvan menetelmän tai tekniikan, jonka avulla voidaan tehokkaasti sulkea pois tai vahvistaa ilman tarpeetonta viivytystä epäily tämän asetuksen noudattamatta jättäminen, mukaan lukien asiaankuuluvien tietojen käyttö, joiden avulla voidaan sulkea pois tai vahvistaa epäily säännösten noudattamatta jättäminen ilman paikalla tehtävää tarkastusta.
- (70) Jäsenvaltioiden ja komission olisi kiinnitettävä perusteellisemmin huomiota tuotteiden tai aineiden, joiden käyttö ei ole sallittua sellaisten tuotteiden luonnonmukaisessa tuotannossa, joita markkinoidaan luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, esiintymisen ilmenemiseen sekä tältä osin toteutettuihin toimenpiteisiin. Komission olisi sen vuoksi esitettävä neljän vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamis päivästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, joka perustuu jäsenvaltioiden keräämiin tietoihin tapauksista, joissa on tutkittu tuotteita ja aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa. Kertomukseen voidaan liittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdenmukaistamisen jatkamisesta.

- (71) Odottaessa yhdenmukaistamisen jatkamista niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat kehittäneet lähestymistapoja välttääkseen sen, että tietyn määrän tuotteita tai aineita, joiden käyttöä tiettyihin tarkoituksiin ei ole sallittu luonnonmukaisessa tuotannossa, sisältäviä tuotteita markkinoitaisiin luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, olisi edelleenkin saatava säilyttää kyseiset lähestymistapansa. Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi unionin sisämarkkinoilla kyseisissä lähestymistavoissa ei kuitenkaan saisi kieltää, rajoittaa tai estää muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti tuotettujen tuotteiden saattamista markkinoille. Kyseisiä lähestymistapoja olisi siksi sovellettava ainoastaan sen jäsenvaltion alueella tuotettuihin tuotteisiin, joka on valinnut tällaisen lähestymistavan soveltamisen. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää tätä mahdollisuutta, olisi ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle.
- (72) Niiden tässä asetuksessa vahvistettujen toimenpiteiden lisäksi, joita luonnonmukaisia ja siirtymävaiheen tuotteita tuottavien, valmistavien, tuovien tai käyttävien toimijoiden sekä toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten on toteutettava, jotta vältetään tuotteista tai aineista, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa ei ole sallittu tämän asetuksen mukaisesti, johtuva luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden kontaminoituminen, jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus toteuttaa alueellaan muita asianmukaisia toimenpiteitä, jotta estetään muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden tahattoman esiintymisen luonnonmukaisessa maataloudessa. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää tätä mahdollisuutta, olisi ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
- (73) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1169/2011⁽¹⁾ säädettyjä yleisiä sääntöjä ja erityisesti säännöksiä sellaisten merkintöjen estämisestä, jotka kuluttajien kannalta katsoen voivat aiheuttaa sekaannusta tai johtaa harhaan. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava erityiset säännökset, jotka liittyvät luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden merkintöihin. Niiden olisi suojattava sekä toimijoiden etuja sen suhteen, että tuotteet ovat markkinoilla asianmukaisesti yksilöityjä ja että toimijat voivat toimia tasapuolisen kilpailun edellytyksien puitteissa, että kuluttajien etuja sen suhteen, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.
- (74) Sen vuoksi luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöissä käytetyt ilmaukset olisi suojattava koko unionissa ja käytetystä kielestä riippumatta, jotta niitä ei käytettäisi sellaisten tuotteiden merkinnöissä, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti. Suojaa olisi sovellettava myös kyseisten ilmausten tavanomaisiin johdoksiin ja lyhenteisiin riippumatta siitä, käytetäänkö niitä yksin vai yhdistelmänä.
- (75) Jalostetut elintarvikkeet olisi merkittävä luonnonmukaisiksi vain silloin, kun niiden kaikki tai lähes kaikki maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia. Luonnonmukaisten ainesosien käytön edistämiseksi olisi lisäksi oltava mahdollista viitata luonnonmukaiseen tuotantoon ainoastaan jalostettujen elintarvikkeiden ainesosien luettelossa tietyin edellytyksin, joista yksi olisi se, että kyseinen elintarvike on tiettyjen luonnonmukaisen tuotannon tuotantosääntöjen mukainen. Olisi lisäksi vahvistettava erityiset merkintäsäännökset, jotta toimijoille olisi sallittua yksilöidä käytetyt luonnonmukaiset ainesosat tuotteissa, jotka koostuvat pääasiallisesti metsästyksestä tai kalastuksesta peräisin olevasta ainesosasta.
- (76) Jalostetut rehut olisi merkittävä luonnonmukaisiksi vain silloin, kun kaikki tai lähes kaikki niiden maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia.
- (77) Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö olisi oltava pakollista kaikille valmiiksi pakatuille unionissa tuotetuille luonnonmukaisille elintarvikkeille, jotta järjestelmä olisi kuluttajien kannalta selkeä kaikkialla unionin markkinoilla. Kyseistä tunnusta olisi lisäksi oltava mahdollista käyttää vapaaehtoisesti myös muissa kuin valmiiksi pakatuissa unionissa tuotetuissa luonnonmukaisissa tuotteissa ja kaikissa kolmansista maista tuoduissa luonnonmukaisissa tuotteissa sekä tiedotus- ja koulutustarkoituksiin. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen malli olisi esitettävä.
- (78) Kyseisen tunnuksen käyttö on kuitenkin aiheellista rajoittaa tuotteisiin, jotka sisältävät ainoastaan tai lähes ainoastaan luonnonmukaisia ainesosia, jotta kuluttajille ei annettaisi harhaanjohtavaa käsitystä koko tuotteen luonnonmukaisuudesta. Sitä ei sen vuoksi saisi käyttää siirtymävaiheen tuotteiden eikä sellaisten jalostettujen tuotteiden merkinnöissä, joiden maatalousperäisistä ainesosista luonnonmukaisia on alle 95 painoprosenttia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (79) Jotta kuluttajille ei aiheutuisi sekaannusta sen suhteen, onko tuote peräisin unionista vai sen ulkopuolelta, kuluttajille olisi Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta käytettäessä ilmoitettava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu. Tässä yhteydessä luonnonmukaisesta vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden merkinnöissä olisi voitava viitata maatalouden sijasta vesiviljelyyn.
- (80) Jotta järjestelmä olisi selkeä kuluttajien kannalta ja kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevista lisäsäännöistä ja tässä asetuksessa esitetyn luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten luettelon, Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen sekä siihen liittyvien sääntöjen muuttamisesta.
- (81) Kasvinsuojeluaineissa tai lannoitteina käytettävien tiettyjen tuotteiden tai aineiden ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan eikä tämän asetuksen sääntöjen, mukaan lukien merkintöjä koskevat säännöt, olisi periaatteessa näin ollen koskettava niitä. Koska kyseisillä tuotteilla ja aineilla kuitenkin on merkittävä rooli luonnonmukaisessa maataloudessa ja koska niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa edellyttää tämän asetuksen mukaisesti lupaa, tiettyä epäselvyyttä on ollut käytännössä havaittavissa niiden merkitsemisessä ja erityisesti luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käytössä, olisi selvennettävä, että kun näiden tuotteiden tai aineiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa sallitaan tämän asetuksen mukaisesti, ne saa merkitä vastaavasti.
- (82) Luonnonmukainen tuotanto on uskottavaa vain, jos siihen liittyy tehokasta todentamista ja valvontaa tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa.
- (83) Toimijoille olisi säädettävä erityisiä vaatimuksia tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi. Olisi erityisesti vahvistettava säännöksiä, jotka koskevat toimijoiden toimintaa koskevia ilmoituksia toimivaltaisille viranomaisille sekä sertifiointijärjestelmää sellaisten toimijoiden tunnistamiseksi, jotka noudattavat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevia sääntöjä. Kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava periaatteessa myös asianomaisten toimijoiden alihankkijoihin, elleivät alihankintatoimet ole erottamaton osa alihankintaa teettävän toimijan pääasiallista toimintaa ja kuulu valvonnan piiriin tässä yhteydessä. Sertifiointijärjestelmän avoimuus olisi varmistettava siten, että jäsenvaltioiden edellytetään julkaisevan toiminnastaan ilmoittaneiden toimijoiden luettelot sekä maksut, joita voidaan periä luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen noudattamisen todentamisen yhteydessä.
- (84) Muita luonnonmukaisia tuotteita kuin valmiiksi pakattuja luonnonmukaisia tuotteita myyville pienillä vähittäiskaupoilla riski luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen noudattamatta jättämisestä on suhteellisen pieni, ja niille ei saisi koitua kohtuutonta taakkaa luonnonmukaisten tuotteiden myymisestä. Niihin ei sen vuoksi olisi sovellettava ilmoittamis- ja sertifiointivelvoitteita, mutta niiden olisi edelleen kuuluttava luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevien sääntöjen todentamiseksi suoritettavan virallisen valvonnan piiriin. Vastaavasti pakkaamattomia luonnonmukaisia tuotteita myyvien pienten vähittäiskauppojen olisi kuuluttava virallisen valvonnan piiriin, mutta luonnonmukaisten tuotteiden kaupan pitämisen helpottamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vapauttaa tällaiset kaupat niiden toiminnan sertifiointivelvoitteesta.
- (85) Pienviljelijöille ja leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottaville pientoimijoille unionissa koituu kullekin erikseen luonnonmukaisuuden todistavasta sertifiointista varsin paljon tarkastuskustannuksia ja hallinnollista taakkaa. Olisi sallittava ryhmäsertifiointijärjestelmä tarkastus- ja sertifiointikustannusten sekä niihin liittyvän hallinnollisen taakan vähentämiseksi, paikallisten verkostojen vahvistamiseksi, markkinamahdollisuuksien parantamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi suhteessa kolmansien maiden toimijoihin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön ja määriteltävä "toimijaryhmän" käsite ja vahvistettava sääntöjä, joissa otetaan huomioon pienviljelijöiden ja pientoimijoiden tarpeet ja voimavarat.
- (86) Luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä toimijoiden tai toimijaryhmien kirjanpitovaatimuksista ja vaatimustenmukaisuussertifikaatin mallista.
- (87) Toimijaryhmien tehokkaan ja toimivan sertifiointin varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä toimijaryhmien yksittäisten jäsenten vastuusta, kriteereistä niiden jäsenten maantieteellisen läheisyyden määrittämiseksi sekä niiden sisäisen valvonnan järjestelmän perustamisesta ja toiminnasta.

- (88) Luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan virallista valvontaa ja muita virallisia toimia asetuksen (EU) 2017/625 mukaisesti luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevien sääntöjen noudattamisen todentamiseksi. Kuitenkin jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, luonnonmukaiseen tuotantoon olisi sovellettava mainitussa asetuksessa vahvistettuja lisäsääntöjä seuraavien osalta: virallinen valvonta ja toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten toteuttamat toimet, toimijoiden ja toimijaryhmien toteuttamat toimet, tiettyjen virallisen valvonnan tehtävien ja tiettyjen muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtäminen ja niiden seuranta sekä toimet kun on kyse säännösten noudattamatta jättämisestä tai kun vahvistetaan säännösten noudattamatta jättäminen, mukaan lukien kielto markkinoida tuotteita luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina silloin, kun vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen vaikuttaa kyseisten tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen.
- (89) Yksinomaan toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava, lähestymistavan yhdenmukaisuuden varmistamiseksi niiden alueilla, mahdollisuus säätää niiden toimenpiteiden luettelosta, joita toteutetaan, kun kyseessä on epäilty säännösten noudattamatta jättäminen tai sellaisen vahvistaminen.
- (90) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöksiä asetuksen (EU) 2017/625 säädösten lisäksi toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten, tarkastuslaitosten ja joidenkin muiden elinten välisestä tiettyjen asiaankuuluvien tietojen vaihdosta sekä tällaisten viranomaisten, laitosten ja elinten toimista.
- (91) Tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi suoritettavan virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien tukemiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä erityisistä perusteista ja edellytyksistä sellaiseen viralliseen valvontaan, jonka tarkoituksena on varmistaa jäljitettävyyttä tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa ja tämän asetuksen noudattaminen, sekä lisäseikoista, jotka otetaan huomioon säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyyden määrittämisessä käytännön kokemusten pohjalta.
- (92) Tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi suoritettavan virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien tukemiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa tiettyjä säädöksiä tässä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä täydentävistä edellytyksistä, jotka koskevat virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämistä tarkastuslaitoksille.
- (93) Luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvassa tuonnissa asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisista järjestelyistä saatujen kokemusten perusteella kyseisiä järjestelyjä on tarpeen tarkistaa, koska kuluttajat odottavat luonnonmukaisten tuontituotteiden olevan unionin sääntöjä vastaavien yhtä tiukkojen vaatimusten mukaisia ja koska unionin luonnonmukaisille tuotteille olisi varmistettava parempi pääsy kansainvälisille markkinoille. Lisäksi on tarpeen selvittää luonnonmukaisten tuotteiden vientiin sovellettavia sääntöjä, erityisesti säätämällä luonnonmukaisuuden todistavasta vientitodistuksesta.
- (94) Säännöksiä olisi vahvistettava entisestään unioniin tuotujen unionin tuotanto- ja merkintäsääntöjen mukaisten tuotteiden osalta, joihin liittyviä toimijoita ovat valvoneet sellaiset valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset, jotka komissio on hyväksynyt tekemään tarkastuksia ja sertifiointeja luonnonmukaisen tuotannon alalla kolmansissa maissa. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset komission suorittamalle tarkastuslaitosten valvonalle, olisi erityisesti vahvistettava vaatimukset akkreditointielimille, jotka akkreditoivat tarkastuslaitoksia säännöstenmukaisten luonnonmukaisten tuotteiden unioniin tuontia varten. Lisäksi on tarpeen säätää, että komissio voi ottaa suoraan yhteyttä kolmansien maiden akkreditointielimiin ja toimivaltaisiin viranomaisiin tehostaakseen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten valvontaa. Kolmansista maista ja tietyiltä unionin syrjäisimmiltä alueilta, joilla vallitsevat erityiset ilmasto- ja paikalliset olosuhteet, tuotavien tuotteiden osalta on aiheellista säätää komission mahdollisuudesta myöntää erityisiä lupia tuotteiden ja aineiden käyttöön luonnonmukaisessa tuotannossa.
- (95) Sellaisten luonnonmukaisten tuotteiden, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien unionin sääntöjen mukaisia mutta jotka tulevat kolmannesta maasta, jonka luonnonmukaisen tuotannon järjestelmä ja valvontajärjestelmä on hyväksytty unionin järjestelmiä vastaaviksi, olisi edelleen voitava päästä unionin markkinoille. Asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädetty kolmansien maiden vastaavuus olisi kuitenkin hyväksyttävä vain unionin ja asianomaisten kolmannen maan välillä tehtävällä kansainvälisellä sopimuksella, jossa haetaan myös unionille vastavuoroista vastaavuuden hyväksyntää.
- (96) Kolmansien maiden, jotka on hyväksytty vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla, olisi edelleen oltava hyväksyttyjä tämän asetuksen nojalla sen rajoitetun ajan, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirtymä kansainväliseen sopimukseen perustuvan vastaavuuden hyväksyntää koskevaan järjestelmään on joustava, jos asianomaiset kolmannet maat edelleen takaavat, että niiden luonnonmukainen tuotanto ja valvontasäännöt

vastaavat voimassa olevia asiaankuuluvia unionin sääntöjä, ja ne täyttävät kaikki vaatimukset, jotka liittyvät komission niiden hyväksyntään kohdistamaan valvontaan. Kyseisen valvonnan olisi perustuttava erityisesti näiden hyväksytyjen kolmansien maiden komissiolle lähettämiin vuosikertomuksiin.

- (97) Kokemukset, jotka on saatu niiden vastaavat takeet antavien valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten järjestelmästä, jotka komissio on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia ja antamaan sertifikaatteja tuotteiden tuontia varten, osoittavat, että kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten soveltamat säännöt poikkeavat toisistaan ja että tällaisia sääntöjä voi käytännössä olla vaikea pitää vastaavia unionin sääntöjä vastaavina. Lisäksi valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin sovellettavien normien yhä suurempi määrä estää komissiota suorittamasta riittävää valvontaa. Sen vuoksi vastaavuuden hyväksyntää koskeva järjestelmä olisi lakkautettava. Valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille olisi kuitenkin annettava riittävästi aikaa valmistautua hankkimaan hyväksyntä unionin sääntöjen mukaisten tuotteiden tuontia varten. Lisäksi valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntää sääntöjen mukaisten tuotteiden tuontia varten koskevia sääntöjä olisi sovellettava jo tämän asetuksen voimaantulopäivästä, jotta komissiolle annetaan mahdollisuus valmistella kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntää tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen.
- (98) Kun kyseessä on unioniin missä tahansa tässä asetuksessa säädetyssä tuontijärjestelyssä tuotujen tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tuotteina, edellytyksenä olisi oltava, että tarvittavat tiedot tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi elintarvikeketjussa ovat saatavilla.
- (99) Jotta voitaisiin varmistaa toimijoiden välinen tasapuolinen kilpailu, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä kolmansien maiden tulliviranomaisille tarkoitettujen asiakirjojen osalta, erityisesti luonnonmukaisuuden todistava vientitodistuksesta.
- (100) Jotta voitaisiin varmistaa säännöstenmukaisten luonnonmukaisten tuotteiden tuonnin yhteydessä valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin kohdistetun hyväksyntä- ja valvontamenettelyn avoimuus, tuontituotteiden valvonnan tehokkuus, vaikuttavuus ja avoimuus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä lisäkritereistä valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksynnälle sekä hyväksynnän peruuttamiselle tämän asetuksen mukaisten luonnonmukaisten tuotteiden tuonnin yhteydessä, valvonnan harjoittamisesta komission hyväksymiin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin sekä valvonnasta ja muista toimista, joita valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on määrä toteuttaa tätä varten.
- (101) Valvontaviranomaisia tai tarkastuslaitoksia koskeva hyväksyntä on peruutettava viipymättä, kun havaitaan vakavaa tai toistuvaa rikkomista sertifiointissa tai tämän asetuksen mukaisissa valvonnassa ja toimissa ja kun kyseinen valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei onnistu toteuttamaan komission pyynnöstä ajoissa aiheellisia korjaavia toimenpiteitä.
- (102) Jotta varmistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla vastaavuustarkoituksessa hyväksytyjen kolmansien maiden luettelon hallinnointi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tiedoista, joita kyseisten hyväksytyjen kolmansien maiden on lähetettävä komission suorittamaa niiden hyväksynnän valvontaa ja kyseisen valvonnan harjoittamista varten.
- (103) Olisi annettava säännökset sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisten luonnonmukaisten tuotteiden liikkuvuutta ei voida rajoittaa jäsenvaltiossa, jos tuotteisiin on sovellettu valvontaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa.
- (104) Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanosta saataisiin luotettavaa tietoa, jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle säännöllisesti tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi selkeyden ja avoimuuden vuoksi pidettävä ajantasaisia luetteloja toimivaltaisista viranomaisista, valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista. Jäsenvaltioiden olisi saatettava valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten luettelot julkisiksi, ja komission olisi julkaistava ne.
- (105) Muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, muutoin kuin luonnonmukaisesti kasvatetun siipikarjan ja muiden kuin luonnonmukaisten kotieläinten käyttöä jalostustarkoituksessa koskevien poikkeuksien asteittaista poistamista silmällä pitäen komission olisi harkittava tällaisen aineiston saatavuutta unionissa. Tätä varten ja jäsenvaltioiden käyttöönottamien tietokantojen ja järjestelmien avulla luonnonmukaisen aineiston saatavuudesta kerättyjen tietojen pohjalta komission olisi esitettävä viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus kyseisestä saatavuudesta ja syistä, jotka mahdollisesti rajoittavat kyseisen aineiston saatavuutta luonnonmukaisten toimijoiden kannalta.

- (106) Siipikarjan ja sikaeläinten muun kuin luonnonmukaisen valkuaisrehun käyttöä koskevien poikkeuksien asteittaista poistamista silmällä pitäen ja jäsenvaltioiden kyseisen valkuaisrehun saatavuudesta luonnonmukaisena unionin markkinoilla vuosittain toimittamien tietojen pohjalta komission olisi esitettävä viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen soveltamispäivästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus kyseisestä saatavuudesta ja syistä, jotka mahdollisesti rajoittavat kyseisen luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuutta luonnonmukaisten toimijoiden kannalta.
- (107) Jotta otetaan huomioon kehitys, joka koskee luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, luonnonmukaisten eläinten sekä siipikarjan ja sikaeläinten luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuutta markkinoilla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla lopetetaan poikkeukset ja luvat käyttää muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa, muita kuin luonnonmukaisia eläimiä sekä siipikarjan ja sikaeläinten muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua tai jatketaan näiden poikkeuksien ja lupien voimassaoloa.
- (108) On tarpeen vahvistaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että siirtyminen tällä asetuksella muutettuun, luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden tuontia unioniin säätelevän sääntelykehikseen tapahtuisi sujuvasti.
- (109) Olisi vahvistettava aikaraja valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla annetun hyväksynnän päättymiselle ja olisi annettava säännökset, joita sovelletaan niiden hyväksynnän päättymiseen asti. Lisäksi olisi vahvistettava säännökset, jotka koskevat kolmansien maiden vastaavuuden tunnustamista koskevia hakemuksia, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla ja joiden käsittely on kesken tämän asetuksen voimaantulopäivänä.
- (110) Jotta varmistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla vastaavuustarkoituksessa hyväksytyjen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten luettelon hallinnointi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tiedoista, joita kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten olisi lähetettävä komission suorittamaa niiden hyväksynnän valvontaa ja kyseisen valvonnan harjoittamista varten.
- (111) Jotta voidaan helpottaa kolmansien maiden vastaavuustarkoituksessa toimittamien niiden hakemusten käsittelyn saattamista päätökseen, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen voimaantullessa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä tietyt säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä menettelysäännöistä kolmansien maiden toimittamien niiden hakemusten tarkastelua varten, joiden käsittely on kesken.
- (112) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: toimitettavat asiakirjat, joiden pohjalta aiempi ajanjakso voidaan katsoa takautuvasti kuuluvaksi siirtymävaiheeseen; vähimmäisaika vieroittamattomien eläinten ruokinnassa emän maidolla ja kotieläinten eläinsuojavaatimuksia ja eläintuotannon käytäntöjä koskevat tietyt tekniset säännöt, yksityiskohtaiset säännöt levien ja vesiviljelyeläinten laji- tai lajiryhmäkohtaiselle eläintihedelle sekä tuotantojärjestelmien ja viljelyrakenne-erien erityisominaisuuksille; erityisten elintarvike- tai rehut tuotteiden sallitut jalostustekniikat; luvan antaminen tuotteiden ja aineiden osalta, joita saa käyttää yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä tällaisten lupien epäminen, ja luvan myöntämisessä noudatettavat menettelyt sekä tällaisten tuotteiden ja aineiden luettelot ja tapauksen mukaan tuotteiden ja aineiden kuvaus, koostumusvaatimukset ja käyttöedellytykset.
- (113) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: tekniset tiedot sellaisten tietokantojen perustamiseksi ja ylläpitämiseksi, joissa luetteloidaan luonnonmukaisella tuotantomenetelmällä saatu saatavilla oleva luonnonmukainen tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto; tekniset tiedot sellaisten järjestelmien perustamiseksi ja ylläpitämiseksi, jotka koskevat luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai luonnonmukaisia eläimiä tai luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia koskevien tietojen asettamista saataville sekä tiedonkeruun eritelmät tätä varten; järjestelyt toimijoiden osallistumiselle kyseisiin järjestelmiin; yksityiskohdat niitä tietoja koskevilta osin, jotka jäsenvaltioiden on annettava luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, luonnonmukaisten eläinten ja luonnonmukaisen rehun käyttöön liittyvistä poikkeuksista sekä tietyt luonnonmukaisten tuotteiden saatavuudesta markkinoilla.
- (114) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: toimenpiteet, joita toimijoiden on toteutettava ja tarkistettava tunnistaakseen ja välttääkseen muista kuin sallituista tuotteista tai aineista johtuva luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden kontaminaatioriski; menettelyvaiheet kun kyseessä on epäilty säännösten noudattamatta jättäminen ja asiaankuuluvat asiakirjat; muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisen havaitsemis- ja arviointimenetelmät; niiden tietojen yksityiskohdat ja muoto, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden esiintymistä koskevien tutkimusten tuloksista.

- (115) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: tiettyjen siirtymävaiheen tuotteiden merkintöjä ja mainontaa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset; käytännön yksityiskohtaiset järjestelyt, jotka koskevat valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin viittaavien tunnusnumeroiden merkinnän sekä maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikan merkinnän käyttöä, esittämistapaa, rakennetta ja kokoa, tunnusnumeroiden antaminen valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille sekä maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikan merkintä.
- (116) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: niiden ilmoitusten muotoa ja teknistä toimitustapaa koskevat yksityiskohtaiset tiedot ja eritelmät, jotka toimijat ja toimijaryhmät tekevät toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille; näiden toimijoiden ja toimijaryhmien luetteloiden julkaisemisesta koskevat järjestelyt sekä valvonnasta mahdollisesti perittävien maksujen julkistamisen menettelyt ja järjestelyt; yksityiskohdat ja eritelmät, jotka koskevat toimijoille ja toimijaryhmille myönnettävän sertifikaatin muotoa ja sen teknisiä myöntämiskeinoja; toimijaryhmän kokoonpano ja laajuus, asiaankuuluvat dokumentit ja kirjanpitojärjestelmät, sisäisen jäljitettävyyden järjestelmä ja toimijoiden luettelo sekä tietojenvaihto toimijaryhmän ja toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten välillä sekä tietojenvaihto jäsenvaltioiden ja komission välillä.
- (117) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: ilman ennakkoilmoitusta suoritettavan kaiken virallisen valvonnan vähimmäisprosenttiosuus ja lisävalvonnan vähimmäisprosenttiosuus, otettavien näytteiden sekä toimijaryhmän puitteissa valvottavien toimijoiden vähimmäislukumäärä; asiakirjat, joilla osoitetaan säännösten noudattaminen, ilmoitukset ja muut tarvittavat tiedot virallisen valvonnan tueksi sekä asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet, joilla varmistetaan säännösten noudattaminen; yhdenmukaiset järjestelyt niissä tapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten on määrä toteuttaa toimenpiteitä epäillyn tai vahvistetun säännösten noudattamatta jättämisen vuoksi; toimitettavat tiedot epäillyn tai vahvistetun säännösten noudattamatta jättämisen tapauksessa, kyseisten tietojen vastaanottajat ja kyseisten tietojen toimittamista koskevat menettelyt, mukaan lukien käytettävän tietokonejärjestelmän toiminnot.
- (118) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: kolmansien maiden myöntämien tarkastussertifikaattien sisältö, sertifikaattien myöntämis- ja todentamismenettelyt ja tekniset myöntämiskeinot; sellaisia valvontaviranomaisia ja tarkastuslaitoksia koskevan hyväksynnän myöntäminen, jotka ovat toimivaltaisia tekemään tarkastuksia ja myöntämään luonnottomukaisuuden todistavan sertifikaatin kolmansissa maissa, tai sellaisen hyväksynnän peruuttaminen, sekä luettelon laatiminen kyseisistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista; säännöt, joilla varmistetaan toimenpiteiden soveltaminen, kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen, erityisesti kun säännösten noudattamatta jättäminen vaikuttaa tuotujen luonnottomukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksemukaisuuteen; luettelon laatiminen asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyistä kolmansista maista ja kyseisen luettelon muuttaminen; säännöt, joilla varmistetaan toimenpiteiden soveltaminen, kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen, erityisesti tapauksissa, jotka vaikuttavat kyseisistä kolmansista maista tuotujen luonnottomukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksemukaisuuteen.
- (119) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: tämän asetuksen täytäntöönpanoon ja seurantaan tarvittavien tietojen toimittamisessa käytettävä järjestelmä, toimitettavien tietojen yksityiskohdat ja tietojen toimittamisen määräpäivä sekä luettelon laatiminen asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista ja kyseisen luettelon muuttaminen.
- (120) Komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (121) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät epätasapuolisiin käytäntöihin tai luonnottomukaisen tuotannon periaatteiden ja sääntöjen vastaisiin käytäntöihin, kuluttajien luottamuksen suojaamiseen tai toimijoiden välisen tasapuolisen kilpailun suojaamiseen, jotta voidaan varmistaa toimenpiteiden soveltaminen hyväksytyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvonnassa, kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttäen (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (122) Olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tuotettujen tuotteiden varastot voidaan käyttää loppuun kyseisen päivän jälkeen.
- (123) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka liittyvät tasapuoliseen kilpailuun ja luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan sekä kuluttajien kyseisiin tuotteisiin ja Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen tunteman luottamuksen varmistamiseen, vaan ne voidaan luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen yhdenmukaistamisvaatimuksen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (124) On asianmukaista vahvistaa tälle asetukselle sellainen soveltamispäivä, joka antaa toimijoille mahdollisuuden mukautua uusiin vaatimuksiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan luonnonmukaisen tuotannon periaatteet ja säännöt, jotka koskevat luonnonmukaista tuotantoa, siihen liittyvää sertifiointia ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttöä merkinnöissä ja mainonnassa, sekä säännöt, jotka koskevat valvontaa asetuksessa (EU) 2017/625 säädetyn valvonnan lisäksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin maataloudesta, myös vesiviljelystä ja mehiläishoidosta, peräisin oleviin tuotteisiin, sellaisina kuin ne on lueteltu SEUT-sopimuksen liitteessä I, ja näistä tuotteista peräisin oleviin tuotteisiin, jos niitä tuotetaan, valmistetaan, merkitään, jaellaan, saatetaan markkinoille, tuodaan unioniin tai viedään unionista taikka jos niitä on tarkoitus tuottaa, valmistaa, merkitä, jaella, saattaa markkinoille, tuoda unioniin tai viedä unionista:

- a) elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto;
- b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet;
- c) rehut.

Tätä asetusta sovelletaan myös tiettyihin muihin läheisesti maatalouteen liittyviin, tämän asetuksen liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin, kun niitä tuotetaan, valmistetaan, merkitään, jaellaan, saatetaan markkinoille, tuodaan tai viedään taikka joita on tarkoitus tuottaa, valmistaa, merkitä, jaella, saattaa markkinoille, tuoda unioniin tai viedä unionista.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden johonkin tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheeseen.

3. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyjen suurta-louksien suorittamiin suurtaloustoimintoihin muutoin kuin tässä kohdassa säädetyiltä osin.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa suurtaloustoiminnoista peräisin olevien tuotteiden tuotantoon, merkintöihin ja valvontaan kansallisia sääntöjä tai, jos sellaisia ei ole, yksityisiä standardeja. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ei saa käyttää näiden tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä tai mainonnassa, eikä sitä saa käyttää suurtalouden mainonnassa.

4. Jollei toisin säädetä, tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siihen liittyvän unionin lainsäädännön, erityisesti elintarvikeketjun turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden ja kasvien lisäysaineiston aloilla annetun lainsäädännön soveltamista.

5. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta muun sellaisen unionin erityisen oikeuden soveltamista, joka liittyy tuotteiden markkinoille saattamiseen, ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ ja asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I esitettyä tuoteluetteloa lisäämällä luetteloon tuotteita tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä kohtia, 54 artiklan mukaisesti. Kyseiseen luetteloon olisi lisättävä ainoastaan tuotteita, jotka liittyvät läheisesti maataloustuotteisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'luonnonmukaisella tuotannolla' tämän asetuksen mukaisten tuotantomenetelmien käyttöä kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa, myös 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;
- 2) 'luonnonmukaisella tuotteella' luonnonmukaisesta tuotannosta saatua tuotetta, muuta kuin 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana tuotettua tuotetta. Luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä tai kalastuksesta saatavia tuotteita ei katsota luonnonmukaisiksi tuotteiksi;
- 3) 'maatalousperäisellä raaka-aineella' maataloustuotetta, jota ei ole säilötty eikä jalostettu millään tavalla;
- 4) 'ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä' toimenpiteitä, joita toimijoiden on toteutettava jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa, jotta varmistetaan biologisen monimuotoisuuden säilyminen ja maaperän laatu sekä tuhoojien ja tautien ennaltaehkäisy ja torjunta sekä toimenpiteitä, jotka on toteutettava, jotta vältetään ympäristölle, eläinten terveydelle ja kasvien terveydelle aiheutuvat haittavaikutukset;
- 5) 'varotoimenpiteillä' toimenpiteitä, joita toimijoiden on toteutettava jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa, jotta vältetään kontaminaatio tuotteista ja aineista, joiden käyttö ei tämän asetuksen mukaisesti ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa, ja jotta vältetään luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen;
- 6) 'siirtymisellä' siirtymistä muusta kuin luonnonmukaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tietyn ajan kuluessa, jonka aikana sovelletaan tämän asetuksen luonnonmukaista tuotantoa koskevia säännöksiä;
- 7) 'siirtymävaiheen tuotteella' tuotetta, joka on tuotettu 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;
- 8) 'tilalla' kaikkia yhteisesti johdettuja tuotantoyksiköitä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen elävien tai jalostamattomien maataloustuotteiden, myös vesiviljelystä ja mehiläishoidosta peräisin olevien tuotteiden tai liitteessä I lueteltujen tuotteiden, paitsi eteeristen öljyjen ja hiivojen, tuottamiseksi;
- 9) 'tuotantoyksiköllä' kaikkea tilan omaisuutta, kuten alkutuotantotiloja, viljelylohkoja, laitumia, ulkojaloittelualueita, eläinsuojia tai niiden osia, mehiläispesiiä, kalalammikoita, levien tai vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmia ja -paikkoja, kasvatusyksiköitä, rannikolla tai merenpohjassa sijaitsevia kasvatusalueita sekä viljelykasvien, kasvituotteiden, levätuotteiden, eläintuotteiden, raaka-aineiden ja minkä tahansa muun 10, 11 tai 12 alakohdassa kuvaillun tuotantopätkän varastointitiloja;
- 10) 'luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä' luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti hoidettua tuotantoyksikköä muulloin kuin 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;
- 11) 'siirtymävaiheessa olevalla tuotantoyksiköllä' tuotantoyksikköä, jota hoidetaan luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana; se saattaa koostua viljelylohkoista tai muusta omaisuudesta, joiden osalta 10 artiklassa tarkoitettu siirtymävaihe alkaa eri aikaan;
- 12) 'muulla kuin luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä' tuotantoyksikköä, jota ei hoideta luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti;
- 13) 'toimijalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan jokaisessa kyseisen toimijan valvontaan kuuluvassa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa;
- 14) 'viljelijällä' maataloustoimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön nojalla;
- 15) 'maatalousmaalla' asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä maatalousmaata;
- 16) 'kasveilla' asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä kasveja;

- 17) 'kasvien lisäysaineistolla' kasveja ja kasvien kaikkia osia missä tahansa kasvuvaiheessa, mukaan lukien siemenet, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen;
- 18) 'luonnonmukaisella monimuotoisella aineistolla' yhteen ainoaan alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää, joka
- a) sisältää yhteisiä fenotyyppisiä ominaisuuksia;
 - b) sisältää suurta geneettistä ja fenotyyppistä vaihtelua yksittäisten lisäysyksiköiden välillä, niin että aineisto kokonaisuudessaan, eikä pieni määrä yksiköjä, edustaa kyseistä kasviryhmää;
 - c) ei ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ 5 artiklan 2 kohdan määritelmää vastaava lajike;
 - d) ei ole lajikkeiden sekoitus; ja
 - e) on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti;
- 19) 'luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvalla luonnonmukaisella lajikkeella' asetuksen (EY) N:o 2100/94 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lajiketta, joka:
- a) sisältää suurta geneettistä ja fenotyyppistä vaihtelua yksittäisten lisäysyksiköiden välillä; ja
 - b) on tämän asetuksen liitteessä II olevan I osan 1.8.4 kohdassa tarkoitettujen luonnonmukaisten jalostustoimien tulos;
- 20) 'emokasvilla' yksilöityä kasvia, josta otetaan kasvien lisäysaineistoa uusien kasvien lisäämiseksi;
- 21) 'sukupolvella' kasviryhmää, joka muodostaa yhden ainoan tason kasvisukupolvien alenevassa ketjussa;
- 22) 'kasvintuotannolla' kasvinviljelytuotteiden tuotantoa, johon kuuluu myös luonnonvaraisten kasvituotteiden keruu kaupallisiin tarkoituksiin;
- 23) 'kasvituotteilla' asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 6 alakohdassa määriteltyjä kasvituotteita;
- 24) 'tuhoojalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyä tuhoojaa;
- 25) 'biodynaamisilla preparaateilla' biodynaamisessa viljelyssä perinteisesti käytettyjä seoksia;
- 26) 'kasvinsuojeluaineilla' asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklassa tarkoitettuja tuotteita;
- 27) 'kotieläintuotannolla' kotieläinten tai kesytettyjen maaeläinten, myös hyönteisten, tuotantoa;
- 28) 'katoksella' siipikarjasuojan ulkopuolella ulkoilmassa sijaitsevaa ylimääräistä, eristämätöntä katollista osaa, jonka pisimällä sivulla on yleensä lanka- tai verkkoaita ja jossa on luonnonvalo ja tarvittaessa keinovalo, sekä kuivikkeita;
- 29) 'kananuorikoilla' enintään 18 viikon ikäisiä *Gallus gallus* -lajin nuoria eläimiä;
- 30) 'munijakanoilla' kulutukseen tarkoitettujen munien tuotantoa varten pidettäviä vähintään 18 viikon ikäisiä *Gallus gallus* -lajin eläimiä;
- 31) 'käytettävissä olevalla alalla' neuvoston direktiivin 1999/74/EY ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyä käytettävissä olevaa alaa;
- 32) 'vesiviljelyllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽⁴⁾ 4 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyä vesiviljelyä;
- 33) 'vesiviljelytuotteilla' asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 34 alakohdassa määriteltyjä vesiviljelytuotteita;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojaustoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 1999/74/EY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1999, munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- 34) 'kiertovesilaitoksella' maalla tai aluksella olevaa laitosta, jossa harjoitetaan vesiviljelyä suljetussa ympäristössä, ja jossa on vesikiertojärjestelmä ja joka on pysyvästi riippuvainen ulkopuolisesta energiapanoksesta vesiviljelyeläinten kasvu-ympäristön stabiloimiseksi;
- 35) 'uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla' energiaa, joka on peräisin uusiutuvista, muista kuin fossiilisista energialähteistä, kuten tuuli-, aurinko-, maalämpö-, aalto- ja vuorovesienergia, vesivoima, kaatopaikoilla ja jäteveden-puhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasut;
- 36) 'hautomolla' paikkaa, joissa vesiviljelyeläimiä, erityisesti kaloja ja äyriäisiä, jalostetaan, haudotaan ja kasvatetaan varhaisissa kehitysvaiheissa;
- 37) 'kasvattamolla' paikkaa, jossa sovelletaan haudonta- ja lihotusvaiheiden välistä vesiviljelytuotantojärjestelmää. Kasvat-tamovaihe saadaan päätökseen tuotantojakson ensimmäisellä kolmanneksella lukuun ottamatta lajeja, jotka käyvät läpi smolttiutumisvaiheen;
- 38) 'vedenpilaantumisella' direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 33 alakohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä pilaantumista niiden vesien osalta, joihin mainittuja direktiivejä sovelletaan;
- 39) 'sekaviljelyllä' vesiviljelyssä kahden tai useamman yleensä eri trofiatason lajin kasvattamista samassa viljely-yksikössä;
- 40) 'tuotantojaksolla' vesiviljelyeläimen tai levän elinkaarta varhaisimmasta kehitysvaiheesta (hedelmöittyneet mätimunat, kun kyseessä ovat vesiviljelyeläimet) korjuuseen;
- 41) 'paikallisesti kasvatetuilla lajeilla' vesiviljelylajeja, jotka eivät ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 ⁽²⁾ 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuja tulokaslajeja tai 7 alakohdassa tarkoitettuja paikallisesti esiintymättömiä lajeja, sekä kyseisen asetuksen liitteessä IV lueteltuja lajeja;
- 42) 'eläinlääkinnällisellä hoidolla' kaikenlaista parantavaa tai ehkäisevää hoitoa jonkin tietyn taudin esiintymistä vastaan;
- 43) 'eläinlääkkeellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ⁽³⁾ 1 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä eläinlääkettä;
- 44) 'valmistuksella' luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden säilömistä tai jalostusta tai mitä tahansa muuta jalostamattoman tuotteen käsittelyä alkuperäistä tuotetta muuttamatta, kuten teurastus, paloittelu, puhdistus tai jauhatus, sekä pakkaamista, merkitsemistä tai luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen muutta-mista;
- 45) 'elintarvikkeella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁴⁾ 2 artiklassa määriteltyä elin-tarviketta;
- 46) 'rehulla' asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä rehua;
- 47) 'rehuaineilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 ⁽⁵⁾ 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa määriteltyjä rehuaineita;
- 48) 'markkinoille saattamisella' asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä markkinoille saatta-mista;
- 49) 'jäljitettävyydellä' keinoa elintarvikkeen, rehun ja jonkin muun 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tuotteen tai sellaisen aineen, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan olettaa tulevan lisätyksi elintarvikkeeseen, rehuun tai johonkin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, jäljittämiseen ja seuraamiseen kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vai-heissa;
- 50) 'tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheella' jokaista vaihetta luonnonmukaisen tuotteen alkutuotannosta sen va-rastointiin, jalostukseen, kuljetukseen, myyntiin tai toimitukseen lopulliselle kuluttajalle, ja soveltuvilta osin sen merkintä-, mainonta-, tuonti-, vienti- ja alihankintatoimia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 708/2007, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007, tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä (EUVL L 168, 28.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattami-sesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/ETY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

- 51) 'ainesosalla' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyä ainesosaa tai muiden kuin elintarvikkeiden osalta tuotteiden tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, jota on yhä mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa;
- 52) 'merkinnällä' mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka liittyy tuotteeseen ja on sijoitettu mihin tahansa tuotteen mukana tulevaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;
- 53) 'mainonnalla' yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua tuotteiden esittelyä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen taikka jolla pyritään muokkaa-maan tai joka todennäköisesti muokkaa niitä, tarkoituksena edistää suoraan tai välillisesti tuotteiden myyntiä;
- 54) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viran-omaisia;
- 55) 'valvontaviranomaisella' asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä luonnonmukaisuuden valvon-taviranomaista tai viranomaista, jonka komissio tai komission hyväksymä kolmas maa on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin osalta;
- 56) 'tarkastuslaitoksella' asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä toimeksiannon saanutta elintä sekä elintä, jonka komissio tai komission hyväksymä kolmas maa on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin osalta;
- 57) 'säännösten noudattamatta jättämisellä' tämän asetuksen tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten noudattamatta jättämisestä;
- 58) 'muuntogeenisellä organismilla' tai 'GMO:lla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia, jota ei saada kyseisen direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla;
- 59) 'muuntogeenisistä organismeista tuotetulla' kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista johdettua tuotetta, joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä;
- 60) 'muuntogeenisten organismien tuottamalla' tuotetta, joka on johdettu käyttämällä tuotantoprosessin viimeisenä elä-vänä organismina muuntogeenistä organismia, mutta joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä tai ole niistä tuotettu;
- 61) 'elintarvikelisiäaineella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä elintarvikelisiäainetta;
- 62) 'rehun lisäaineella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä rehun lisäainetta;
- 63) 'valmistetulla nanomateriaalilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2283 ⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyä valmistettua nanomateriaalia;
- 64) 'vastaavuudella' samojen tavoitteiden saavuttamista ja samojen periaatteiden noudattamista soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso;
- 65) 'valmistuksen apuaineilla' elintarvikkeiden osalta asetuksen (EY) N:o 1333/2008 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja rehun osalta asetuksen (EY) N:o 1831/2003 2 artiklan 2 kohdan h alakohdassa määriteltyjä valmistuksen apuaineita;
- 66) 'elintarvike-entsyymillä' Euroopan parlamentin ja neuvoston (EY) N:o 1332/2008 ⁽⁵⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakoh-dassa määriteltyä elintarvike-entsyymiä;
- 67) 'ionisoivalla säteilyllä' neuvoston direktiivin 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾ 4 artiklan 46 alakohdassa määriteltyä ionisoivaa säteilyä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen orga-nismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisiäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytet-tävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2283, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, uuselintarvikkeista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ja komission asetuksen (EY) N:o 1852/2001 kumoamisesta (EUVL L 327, 11.12.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1332/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvike-entsyymeistä sekä neuvoston direktiivin 83/417/ETY, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999, direktiivin 2000/13/EY, neuvoston direktiivin 2001/112/EY ja asetuksen (EY) N:o 258/97 muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2013/59/Euratom, annettu 5 päivänä joulukuuta 2013, turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta (EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1).

- 68) 'valmiiksi pakatulla elintarvikkeella' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa määriteltyä valmiiksi pakattua elintarviketta;
- 69) 'siipikarjarakennuksella' siipikarjaparvien pitämiseen tarkoitettua kiinteää tai siirrettävää rakennusta, johon kuuluvat kaikki katoon katetut alueet, myös katos; rakennus voi olla jaettu erillisiin osastoihin, joissa kussakin pidetään yhtä parvea;
- 70) 'maaperään liittyvällä kasvinviljelyllä' tuotantoa maapohjaan tai peruskallioon yhteydessä olevassa elävässä maaperässä tai elävässä maaperässä, johon on sekoitettu luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja aineita ja tuotteita tai joka on lannoitettu näillä aineilla ja tuotteilla;
- 71) 'jalostamattomilla tuotteilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 (¹) 2 artiklan 1 kohdan n alakohdassa määriteltyjä jalostamattomia tuotteita riippumatta siitä, pakataanko tai merkitäänkö niitä;
- 72) 'jalostetuilla tuotteilla' asetuksen (EY) N:o 852/2004 2 artiklan 1 kohdan o alakohdassa määriteltyjä jalostettuja tuotteita riippumatta siitä, pakataanko tai merkitäänkö niitä;
- 73) 'jalostuksella' asetuksen (EY) N:o 852/2004 2 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määriteltyä jalostamista; tähän sisältyy tämän asetuksen 24 ja 25 artiklassa tarkoitettujen aineiden käyttö, mutta tähän ei sisälly pakkaamis- ja merkintätoiminta;
- 74) 'luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuudella' sitä, että tuotteeseen ei liity säännösten noudattamatta jättämistä, joka:
- a) vaikuttaa tuotteen luonnonmukaisiin tai tapauksen mukaan siirtymävaiheen ominaisuuksiin missä tahansa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa; tai
 - b) on toistuvaa tai tarkoituksellista;
- 75) 'aitauksella' suljettua tilaa, jossa on eläimiä epäsuotuisia sääoloja vastaan suojaava osa.

II LUKU

LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TAVOITTEET JA PERIAATTEET

4 artikla

Tavoitteet

Luonnonmukaisen tuotannon yleiset tavoitteet ovat seuraavat:

- a) ympäristön ja ilmaston suojelun edistäminen;
- b) maaperän pitkän aikavälin viljavuuden säilyttäminen;
- c) runsaan biologisen monimuotoisuuden edistäminen;
- d) myrkyttömän ympäristön merkittävä edistäminen;
- e) eläinten hyvinvointia koskevien korkeiden vaatimusten edistäminen ja erityisesti eläinten lajikohtaisten käyttäytymistarpeiden täyttäminen;
- f) lyhyiden jakelukanavien ja unionin eri alueilta peräisin olevan paikallisen tuotannon suosiminen;
- g) kannustaminen harvinaisten ja alkuperäisten uhanalaisten lajien säilyttämiseen;
- h) myötävaikuttaminen luonnonmukaisen maatalouden tarpeisiin ja tavoitteisiin mukautetun kasvigeenimateriaalin tarjonnan kehittämiseen;
- i) runsaan biologisen monimuotoisuuden edistäminen, erityisesti käyttämällä monimuotoista kasvigeenimateriaalia, kuten luonnonmukaista monimuotoista aineistoa ja luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvia luonnonmukaisia lajikkeita;
- j) luonnonmukaisten kasvinjalostustoimien yhä painokkaampi kehittäminen, jotta edistetään luonnonmukaisen tuotannon alan suotuisia taloudellisia näkymiä.

5 artikla

Yleiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto on kestävä tuotantojärjestelmä, joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

- a) luonnon järjestelmien ja kiertokulun huomioon ottaminen sekä maaperän, veden ja ilman tilan ylläpitäminen ja vahvistaminen, kasvien ja eläinten terveyden sekä näiden välisen tasapainon ylläpitäminen ja vahvistaminen;
- b) luonnonmaisemaan liittyvien piirteiden, kuten luonnonperintökohteiden, säilyttäminen;

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

- c) energian ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän, orgaanisen aineksen ja ilman, vastuullinen käyttö;
- d) sellaisten laadukkaiden elintarvikkeiden ynnä muiden maatalous- ja vesiviljelytuotteiden laajan valikoiman tuottaminen, jotka vastaavat kuluttajien kysyntää hyödykkeistä, joiden valmistusmenetelmät eivät ole haitallisia ympäristölle, ihmisten terveydelle, kasvien terveydelle eivätkä eläinten terveydelle ja hyvinvoinnille;
- e) luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksenmukaisuuden varmistaminen kaikissa elintarvikkeiden ja rehun tuotannon, jalostuksen ja jakelun vaiheissa;
- f) sellaisiin ekologisiin järjestelmiin perustuvien soveltuvien biologisten prosessien suunnittelu ja hallinta, joissa käytetään tuotantojärjestelmän sisäisiä luonnonvaroja, soveltaen menetelmiä, joissa
 - i) käytetään eläviä organismeja ja mekaanisia tuotantomenetelmiä;
 - ii) harjoitetaan maaperään liittyvää kasvinviljelyä ja maaperään liittyvää kotieläintuotantoa tai harjoitetaan vesiviljelyä, jossa noudatetaan vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntämisen periaatetta;
 - iii) suljetaan pois muuntogeenisten organismien, muuntogeenisistä organismeista tuotettujen ja muuntogeenisten organismien tuottamien tuotteiden käyttö eläinlääkkeitä lukuun ottamatta;
 - iv) perustaksi otetaan riskinarviointi ja tarvittaessa varotoimenpiteiden ja ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen;
- g) ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen; jos ulkopuolisia tuotantopanoksia tarvitaan tai jos f alakohdassa tarkoitettuja soveltuvia hallintakäytäntöjä ja -menetelmiä ei ole, ulkopuoliset tuotantopanokset on rajoitettava
 - i) luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviin tuotantopanoksiin; kasvien lisäysaineiston osalta on annettava etusija luonnonmukaisen maatalouden erityistarpeita ja -tavoitteita varten valituille lajikkeille;
 - ii) luonnonaineksiin tai luonnollisesti johdettuihin aineksiin;
 - iii) heikosti liukeneviin kivennäislannoitteisiin;
- h) tuotantoprosessin tarvittava mukauttaminen tämän asetuksen puitteissa, jotta otetaan huomioon terveydellinen tilanne sekä alueelliset erot ekologisessa tasapainossa, ilmasto-oloissa ja paikallisissa olosuhteissa, kehitysvaiheet sekä erityiset kotieläintuotannon käytännöt;
- i) eläinten kloonauksen, keinotekoisesti aikaan saatujen polyploidisten eläinten kasvatuksen ja ionisoivan säteilyn sulkeminen pois luonnonmukaisen elintarviketuotannon koko ketjusta;
- j) eläinten hyvinvoinnin korkean vaatimustason noudattaminen lajikohtaisia tarpeita vastaavalla tavalla.

6 artikla

Maataloustoimintaan ja vesiviljelyyn sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto perustuu maataloustoiminnan ja vesiviljelyn osalta erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- a) maaperän elämän ja maaperän luonnollisen viljavuuden, maaperän vakauden, maaperän vedensitomiskyvyn ja maaperän monimuotoisuuden ylläpitäminen ja parantaminen estämällä ja torjumalla maaperän orgaanisen aineksen häviämistä, maaperän tiivistymistä ja maaperän eroosiota sekä ravinteiden antaminen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta;
- b) uusiutumattomien luonnonvarojen ja ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen mahdollisimman vähäiseksi;
- c) kasvi- ja eläinperäisten jätteen ja sivutuotteiden kierrättäminen tuotantopanoksina kasvi- ja kotieläintuotannossa;
- d) kasvien terveyden ylläpito ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä, erityisesti tuhoojille ja taudeille vastustuskykyisten soppien lajien, lajikkeiden tai monimuotoisen aineiston valinnalla, sopivalla viljelykierrolla, mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä sekä tuhoojien luonnollisten vihollisten suojelulla;
- e) geneettisesti hyvin monimuotoisten, taudinaiheuttajille vastustuskykyisten ja kestävien siementen ja pitkäikäisten eläinten käyttö;
- f) kasvilajikkeiden valinta ottaen huomioon erityisten luonnonmukaisten tuotantojärjestelmien ominaispiirteet ja painottaen agronomista suorituskkyä, taudinvastustuskykyä, erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin sopeutumista ja luonnollisten risteytysrajojen kunnioittamista;

- g) luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, kuten luonnonmukaisen monimuotoisen kasvien lisäysaineiston, ja luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuviin luonnonmukaisten lajikkeiden käyttö;
- h) luonnonmukaisten lajikkeiden tuottaminen luonnollista lisääntymiskykyä hyödyntäen ja luonnollisissa risteytysrajoissa pitäytyen;
- i) viljelijöiden mahdollisuus käyttää omilta tiloiltaan saatua kasvien lisäysaineistoa luonnonmukaisen tuotannon erityisolosuhteisiin mukautettujen geenivarojen lisäämistä varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan soveltamista ja jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla myönnettyjä kansallisia kasvinjalostajanoikeuksia;
- j) eläinrotujen valinta ottamalla huomioon suuri geneettinen monimuotoisuus, eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, niiden jalostusarvo, pitkäikäisyys, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille;
- k) alueeseen mukautetun ja maaperään liittyvän kotieläintuotannon harjoittaminen;
- l) sellaisten kotieläintuotannon käytäntöjen soveltaminen, jotka parantavat eläinten immuunijärjestelmää ja luonnollista taudinvastustuskykyä, mukaan lukien säännöllinen liikunta ja pääsy ulkojaloittelualueille ja laidunmaalle;
- m) kotieläinten ruokinta luonnonmukaisella rehulla, joka koostuu luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista;
- n) luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta saatavien tuotteiden tuottaminen eläimistä, joita on kasvatettu koko ajan aina niiden syntymästä tai kuoriutumisesta lähtien luonnonmukaisilla tiloilla;
- o) vesiympäristön pysyvä terveys ja ympäröivien vesi- ja maaekosysteemien laatu;
- p) vesieläinten ruokkiminen asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 määritellystä kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä peräisin olevalla rehulla tai luonnonmukaisesti tuotetuista, luonnonmukainen vesiviljely mukaan lukien, maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista koostuvalla luonnonmukaisella rehulla;
- q) suojeltaville lajeille luonnonmukaisesta tuotannosta mahdollisesti aiheutuvan kaikenlaisen vaarantumisen välttäminen.

7 artikla

Luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotanto perustuu erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- a) luonnonmukaisten elintarvikkeiden tuotanto luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista;
- b) elintarvikkeiden lisäaineiden, muiden kuin luonnonmukaisten ainesosien, joilla on pääasiassa teknologisia ja aistinvärisiä käyttötarkoituksia, sekä mikroravintoaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän, ja vain teknologisesti välttämättömiin tapauksiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;
- c) sellaisten aineiden ja jalostusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;
- d) luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden huolellinen jalostus, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä;
- e) valmistettua nanomateriaalia sisältävien tai siitä koostuvien elintarvikkeiden pois sulkeminen.

8 artikla

Luonnonmukaisten rehujen jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen rehujen tuotanto perustuu erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

- a) luonnonmukaisen rehun tuotanto luonnonmukaisista rehuaineista;
- b) rehun lisäaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknologisesti tai kotieläinjalostuksen kannalta välttämättömiin tapauksiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;

- c) sellaisten aineiden ja jalostusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;
- d) luonnonmukaisesti tuotettujen rehujen huolellinen jalostus, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä.

III LUKU

TUOTANTOSÄÄNNÖT

9 artikla

Yleiset tuotantosäännöt

1. Toimijoiden on noudatettava tässä artiklassa vahvistettuja yleisiä tuotantosääntöjä.
2. Koko tilaa on hoidettava luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
3. Jäljempänä olevissa 24 ja 25 artiklassa sekä liitteessä II tarkoitettuihin tarkoituksiin ja käyttöön saa käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa ainoastaan mainittujen säännösten nojalla sallittuja tuotteita ja aineita edellyttäen, että niiden käyttö muuhun kuin luonnonmukaiseen tuotantoon on sallittu myös asiaankuuluvien unionin lainsäädännön säännösten ja tapauksen mukaan unionin lainsäädäntöön perustuvien kansallisten säännösten mukaisesti.

Seuraavien asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käyttö on sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa edellyttäen, että ne on sallittu kyseisen asetuksen nojalla:

- a) suoja-aineet, tehosteaineet ja apuaineet kasvinsuojeluaineiden ainesosina;
- b) liitännäisaineet, jota on tarkoitettu sekoitettaviksi kasvinsuojeluaineiden kanssa.

Tuotteiden ja aineiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa muihin kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tarkoituksiin on sallittu edellyttäen, että niiden käytössä noudatetaan II luvussa vahvistettuja periaatteita.

4. Ionisoivaa säteilyä ei saa käyttää luonnonmukaisten elintarvikkeiden käsittelyssä ja rehujen taikka luonnonmukaisissa elintarvikkeissa tai rehuissa käytettyjen raaka-aineiden käsittelyssä.
5. Eläinten kloonaukseen ja keinotekoisesti aikaan saatujen polyploidisten eläinten kasvatukseen on kiellettyä.
6. Ennaltaehkäiseviä ja varotoimenpiteitä on toteutettava tapauksen mukaan tuotannon, valmistuksen ja jakelun jokaisessa vaiheessa.
7. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tilasta voidaan erottaa selkeästi ja tosiasiallisesti erillisiä luonnonmukaisia, siirtymävaiheessa olevia ja muita kuin luonnonmukaisia tuotantoyksiköitä edellyttäen, että muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä
 - a) kotieläimet ovat eri lajeja;
 - b) kasvit ovat eri lajikkeita, jotka on helppo erottaa toisistaan.

Levien ja vesiviljelyeläinten osalta voidaan käyttää samaa lajia, jos tuotantolaitokset tai -yksiköt on selkeästi ja tosiasiallisesti erotettu toisistaan.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdan b alakohdassa säädetään, monivuotisten kasvien osalta, jotka vaativat vähintään kolmen vuoden viljelykauden, eri lajikkeita, joita ei ole helppo erottaa toisistaan, tai samoja lajikkeita saa olla mukana edellyttäen, että kyseinen tuotanto tapahtuu siirtymäsuunnitelman puitteissa ja että kyseiseen tuotantoon varatun maa-alueen viimeisen osuuden siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon aloitetaan mahdollisimman pian ja saatetaan päätökseen viimeistään viiden vuoden kuluessa.

Tällaisissa tapauksissa

- a) viljelijän on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle jokaisen kyseisen tuotteen korjuun alkamisesta vähintään 48 tuntia ennakolta;
 - b) viljelijän on ilmoitettava korjuun jälkeen toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle kyseisissä yksiköissä korjatut täsmälliset määrät ja tuotteiden erillään pitämiseksi toteutetut toimenpiteet;
 - c) toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on vahvistettava vuosittain siirtymäsuunnitelma ja toteutettavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tosiasiallinen ja selkeä erillään pitäminen siirtymäsuunnitelman käynnistämisen jälkeen.
9. Tutkimus- ja koulutuskeskusten, kasvien kasvattamoiden, lisäslaitosten ja sekä jalostustoimijoiden osalta ei sovelleta eri lajeja ja lajikkeita koskevia 7 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

10. Jos 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tilan kaikkia tuotantoyksiköitä ei hoideta luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti, toimijoiden on

- a) pidettävä luonnonmukaisissa ja siirtymävaiheessa olevissa tuotantoyksiköissä käytettävät tuotteet erillään muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä käytettävistä tuotteista;
- b) pidettävä erillään toisistaan luonnonmukaisissa, siirtymävaiheessa olevissa ja muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä tuotetut tuotteet;
- c) pidettävä asianmukaista kirjanpitoa osoittaakseen tuotantoyksiköiden ja tuotteiden tosiasiallisen erilläänpidon.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 7 kohtaa lisäämällä siihen muita sääntöjä tilan erottamisesta erillisiin luonnonmukaisiin, siirtymävaiheessa oleviin ja muihin kuin luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin, erityisesti liitteessä I lueteltujen tuotteiden osalta, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

10 artikla

Siirtyminen luonnonmukaiseen maatalouteen

1. Viljelijöiden ja leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava siirtymävaihetta. Niiden on sovellettava koko siirtymävaiheen ajan kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä ja erityisesti tässä artiklassa ja liitteessä II säädettyjä sovellettavia siirtymäsääntöjä.

2. Siirtymävaihe voi alkaa aikaisintaan silloin kun viljelijä tai leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottava toimija on ilmoittanut toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa toimintaa harjoitetaan ja jossa viljelijän tai toimijan tila kuuluu valvontajärjestelmän piiriin.

3. Minkään aiemman ajanjakson ei saa katsoa takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen paitsi jos:

- a) toimijan viljelylohkoilla on toteutettu toimenpiteitä, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti toteutetussa ohjelmassa, jotta varmistetaan, ettei mainituilla viljelylohkoilla ole käytetty muita kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja tuotteita tai aineita; tai
- b) toimija voi todistaa, että viljelylohkot ovat olleet luonnonaluetta tai maatalousmaata ja että niitä ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen sellaisilla tuotteilla tai aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

4. Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Kuitenkin seuraavia siirtymävaiheen aikana tuotettuja ja 1 kohdan mukaisia tuotteita saa pitää kaupan siirtymävaiheen tuotteina:

- a) kasvien lisäysaineisto edellyttäen, että on noudatettu vähintään 12 kuukauden siirtymävaihetta;
- b) kasviperäiset elintarviketuotteet ja kasviperäiset rehutuotteet edellyttäen, että tuote sisältää ainoastaan yhden kasvinviljelyainesosan ja että sadonkorjuuta on edeltänyt vähintään 12 kuukauden siirtymävaihe.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan II osan 1.2.2 kohtaa lisäämällä siihen siirtymävaihetta koskevia sääntöjä muille kuin liitteessä II olevassa II osassa 17 päivänä kesäkuuta 2018 säännellyille lajeille tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

6. Komissio hyväksyy tapauksen mukaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään asiakirjat, jotka on toimitettava, jotta aiempi ajanjakso voitaisiin hyväksyä takautuvasti tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Muuntogeenisten organismien käytön kieltäminen

1. Muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, ei saa käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa elintarvikkeissa eikä rehussa eikä elintarvikkeina, rehuna, valmistuksen apuaineina, kasvinsuojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, kasvien lisäysaineistona, mikro-organismeina eikä eläiminä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamiseksi toimijat voivat muuntogeenisten organismien ja tuotteiden, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista ja joita käytetään elintarvikkeina ja rehuna, osalta luottaa tuotteen merkin­ töihin, jotka on siihen kiinnitetty tai oheistettu direktiivin 2001/18/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003 ⁽²⁾ mukaisesti, tai mihin tahansa muuhun niiden nojalla annettuun saateasiakirjaan.

3. Toimija voi olettaa, ettei hankittujen elintarvikkeiden tai rehun valmistuksessa ole käytetty muuntogeenisiä orga­ nismeja eikä tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista, jos tällaisiin tuotteisiin ei ole kiinnitetty tai oheistettu 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaista merkintää tai oheistettu niiden nojalla annettua asiakirjaa, paitsi jos toimija on saanut muuten tietoonsa, etteivät kyseisten tuotteiden merkinnät ole kyseisten säädösten mukaisia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kiellon soveltamiseksi tuotteisiin, jotka eivät kuulu 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan, tällaisia kolmansilta osapuolilta hankittuja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita käyttävien toimijoiden on vaadittava myyjältä vahvistus siitä, että kyseisiä tuotteita ei ole tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai että ne eivät ole muuntogeenisten organismien tuottamia.

12 artikla

Kasvituotantoa koskevat säännöt

1. Kasveja tai kasvituotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa I osassa esitettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

- a) liitteessä II olevassa I osan 1.3 ja 1.4 kohtaa poikkeuksia koskevilta osin;
- b) liitteessä II olevassa I osan 1.8.5 kohtaa sikäli kuin on kyse siirtymävaiheen ja muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytöstä;
- c) liitteessä II olevan I osan 1.9.5 kohtaa lisäämällä siihen maatilojen toimijoiden välisiä sopimuksia koskevia säännöksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä säännöksiä;
- d) liitteessä II olevan I osan 1.10.1 kohtaa lisäämällä siihen toimenpiteitä tuhoojien ja rikkakasvien torjumiseksi tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä toimenpiteitä;
- e) liitteessä II olevaa I osaa lisäämällä siihen erityisiä kasveja ja kasvituotteita varten yksityiskohtaisia sääntöjä ja viljely­ käytäntöjä, mukaan lukien idätettyjä siemeniä koskevat säännöt, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

13 artikla

Luonnonmukaisen monimuotoisen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat erityiset säännökset

1. Luonnonmukaista monimuotoista kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan ilman, että esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston luokkien rekisteröintiä ja sertifiointia koskevat vaatimukset tai muita luokkia koskevat vaatimukset, joista sää­ detään direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 98/56/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY tai kyseisten direktiivien nojalla hyväksytyissä säädöksissä, täyte­ tään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua luonnonmukaista monimuotoista kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan sen jälkeen, kun toimittaja on ilmoittanut luonnonmukaisesta monimuotoisesta aineistosta direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 98/56/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY tarkoitetuille vastuussa oleville virallisille elimille asiakirjalla, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) hakijan yhteystiedot;
- b) luonnonmukaisen epäyhdenäisen aineiston laji ja nimi;
- c) kuvaus kyseisen kasviryhmän yleisistä agronomisista ja fenotyypillisistä pääominaisuuksista, erityisesti jalostusmenetel­ mät, kokeiden kaikki saatavilla olevat tulokset näistä ominaisuuksista, tuotantomaa ja käytetyt jalostusvanhemmat;
- d) hakijan vakuutus a, b ja c alakohdassa mainittujen tietojen oikeellisuudesta; ja
- e) edustava näyte.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvik­ keista ja rehuista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

Kyseinen ilmoitus on lähetettävä kirjattuna kirjeenä tai muulla virallisten elinten hyväksymällä viestintävälineellä, johon liittyy pyydetty vastaanottovahvistus.

Kolmen kuukauden kuluttua vastaanottotodistuksen päivästä ja edellyttäen, että toimittajalle ei ilmoiteta lisätietopyynnöstä tai nimenomaisesti epäamisestä asiakirjan puutteellisuuteen tai 3 artiklan 57 alakohdassa määritellyn noudattamatta jättämiseen liittyvistä syistä, katsotaan, että vastuussa oleva virallinen elin on hyväksynyt ilmoituksen ja sen sisällön.

Sen jälkeen kun ilmoitus on nimenomaisesti tai hiljaisesti hyväksytty, vastuussa oleva virallinen elin saa luetteloida ilmoitetun luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston. Luettelointi on toimittajalle veloitukseton.

Luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston luettelointi on annettava tiedoksi muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

Luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston on oltava 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen delegoitujen säädösten vaatimusten mukaista.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tietyn suvun tai lajin luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt seuraavien osalta:

- a) luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston kuvaus, mukaan lukien asiaankuuluvat jalostus- ja tuotantomenetelmät sekä käytetyt jalostusvanhemmat;
- b) siemenerien laatua koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien tunnistus, erityinen puhtaus, itävyys ja hygieeninen laatu;
- c) pakkausmerkinnät ja pakkaukset;
- d) tuotantoa koskevat tiedot ja näytteet, jotka ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä;
- e) soveltuviin tapauksiin luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston ylläpito.

14 artikla

Kotieläintuotantoa koskevat säännöt

1. Kotieläintuotantoa harjoittavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa II osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

- a) liitteessä II olevan II osan 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3 kohtia pienentämällä eläinten alkuperää koskevia prosenttiosuuksia sen jälkeen, kun on saatu vahvistus luonnonmukaisten eläinten riittävästä saatavuudesta unionin markkinoilla;
- b) liitteessä II olevan II osan 1.6.6 kohtaa kokonaiseläintihyteen yhteydessä olevan orgaanisen typen rajan osalta;
- c) liitteessä II olevan II osan 1.9.6.2 kohdan b alakohtaa mehiläisyhdyskuntien ruokinnan osalta;
- d) liitteessä II olevan II osan 1.9.6.3 kohdan b ja e alakohtaa, kun on kyse hyväksyttävistä käsittelyistä mehiläispesien desinfioimiseksi sekä menetelmistä ja käsittelyistä varroapunkin (*Varroa destructor*) torjumiseksi;
- e) liitteessä II olevaa II osaa lisäämällä siihen yksityiskohtaisia kotieläintuotannon sääntöjä muille kuin kyseisessä osassa 17 päivänä kesäkuuta 2018 säännellyille lajeille tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä seuraavilta osin:
 - i) eläinten alkuperää koskevat poikkeukset;
 - ii) ruokinta;
 - iii) eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt;
 - iv) terveydenhuolto;
 - v) eläinten hyvinvointi.

3. Komissio hyväksyy tapauksen mukaan liitteessä II olevan II osan osalta täytäntöönpanosäädöksiä sääntöjen vahvistamiseksi seuraaville:

- a) 1.4.1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu vähimmäisaika vieroittamattomien eläinten ruokinnassa emän maidolla;
- b) eläintihyys ja eläinsuojien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat, joita noudatetaan tiettyjen kotieläinlajien osalta siten, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi 1.6.3, 1.6.4 ja 1.7.2 kohdan mukaisesti;

- c) eläinsuojien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alan ominaisuudet ja tekniset vaatimukset;
- d) kaikkien kotieläinlajien, paitsi mehiläisten, eläinsuojia ja aitauksia koskevat ominaisuudet ja tekniset vaatimukset siten, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi 1.7.2 kohdan mukaisesti;
- e) kasvustopeitteisyysvaatimukset sekä suojaavien tilojen ja ulkojalostelualueiden ominaisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantosäännöt

1. Leviä ja vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa III osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:
 - a) liitteessä II olevan III osan 3.1.3.3 kohtaa lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehun osalta;
 - b) liitteessä II olevan III osan 3.1.3.4 kohtaa lisäämällä siihen tiettyjä vesiviljelyeläimiä varten rehuja koskevia muita erityisiä sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä;
 - c) liitteessä II olevan III osan 3.1.4.2 kohtaa vesiviljelyeläinten eläinlääkinnällisen hoidon osalta;
 - d) liitteessä II olevaa III osaa lisäämällä siihen emokantojen hoitoa, jalostusta ja poikasten tuotantoa koskevia yksityiskohtaisia lajikohtaisia edellytyksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä yksityiskohtaisia edellytyksiä.
3. Komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt laji- tai lajiryhmäkohtaiselle eläintilheydelle sekä tuotantojärjestelmien ja viljelyrakennelmien erityisominaisuuksille, jotta otetaan huomioon lajikohtaiset tarpeet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Tässä artiklassa ja liitteessä II olevassa III osassa 'eläintilheydellä' tarkoitetaan vesiviljelyeläinten elopainoa yhdessä kuutiometrissä vettä milloin tahansa lihotusvaiheen aikana sekä kampelakalojen ja katkarapujen osalta eläinten painoa vedenpinnan neliometriä kohden.

16 artikla

Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantosäännöt

1. Jalostettuja elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa IV osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:
 - a) liitteessä II olevan IV osan 1.4 kohtaa niiden varotoimenpiteiden ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta, joita toimijoiden on määrä toteuttaa;
 - b) liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohtaa niiden tuotteiden ja aineiden tyyppin ja koostumuksen osalta, joiden käyttö jalostetuissa elintarvikkeissa sallitaan, sekä niiden käyttöedellytysten osalta;
 - c) liitteessä II olevan IV osan 2.2.4 kohtaa, kun on kyse 30 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen maatalousperäisten ainesosien prosenttiosuuden laskemisesta, mukaan lukien elintarvikkeiden lisäaineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla ja jotka tällaisessa laskemisessa katsotaan maatalousperäisiksi ainesosiksi.

Kyseisiin delegoituihin säädöksiin ei saa sisällyttää mahdollisuutta käyttää aromiaineita tai aromivalmisteita, jotka eivät ole Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2008 (¹) 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja luontaisia aromiaineita tai luontaisia aromivalmisteita tai luonnonmukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä elintarvikkeiden sallituista jalostustekniikoista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1334/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91, asetusten (EY) N:o 2232/96 ja (EY) N:o 110/2008 sekä direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 34).

17 artikla

Jalostetun rehun tuotantosäännöt

1. Jalostettua rehua tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa V osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan V osan 1.4 kohtaa lisäämällä siihen toimijoiden toteutettavaksi muita varotoimenpiteitä ja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä toimenpiteitä.
3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä rehun sallituista jalostustekniikoista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Viinin tuotantosäännöt

1. Viinialan tuotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa VI osassa esitettyjä yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:
 - a) liitteessä II olevan VI osan 3.2 kohtaa lisäämällä siihen kiellettyjä viininvalmistusmenetelmiä, -käytäntöjä ja -käsittelyjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä osia;
 - b) liitteessä II olevan VI osan 3.3 kohtaa.

19 artikla

Elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotantosäännöt

1. Elintarvikkeena tai rehuna käytettävää hiivaa tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa VII osassa esitettyjä yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan VII osan 1.3 kohtaa lisäämällä siihen muita yksityiskohtaisia hiivantuotannon sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

20 artikla

Tiettyjen tuotantosääntöjen puuttuminen tietyiltä kotieläinlajeilta ja vesiviljelyeläinlajeilta

Siihen asti kunnes on hyväksytty

- a) 14 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaiset täydentävät yleiset säännöt kotieläinlajeille, joita ei säännellä liitteessä II olevan II osan 1.9 kohdassa;
- b) kotieläinlajeja koskevat 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset; tai
- c) vesiviljelyeläinlajeja tai -eläinlajiryhmiä koskevat 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut täytäntöönpanosäädökset,

jäsenvaltio voi soveltaa tiettyihin eläinlajeihin tai eläinlajiryhmiin yksityiskohtaisia kansallisia tuotantosääntöjä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden kattamilta osin edellyttäen, että kyseiset kansalliset säännöt ovat tämän asetuksen mukaisia ja että niissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä sen alueen ulkopuolella tuotettujen, tämän asetuksen mukaisten tuotteiden markkinoille saattamista.

21 artikla

Tuotantosäännöt tuotteille, jotka eivät kuulu 12–19 artiklassa tarkoitettuihin tuoteluokkiin

1. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II lisäämällä siihen yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä sekä siirtymisvelvoitetta koskevia sääntöjä tuotteille, jotka eivät kuulu 12–19 artiklassa tarkoitettuihin tuoteluokkiin, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

Näiden delegoitujen säädösten on perustuttava II luvussa vahvistettuihin luonnonmukaisen tuotannon tavoitteisiin ja periaatteisiin ja niissä on otettava huomioon 9, 10 ja 11 artiklassa vahvistetut yleiset tuotantosäännöt ja samanlaisille tuotteille liitteessä II asetetut voimassa olevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt. Niissä on vahvistettava vaatimukset, jotka koskevat erityisesti sallittuja tai kiellettyjä käsittelyjä, käytäntöjä ja tuotantopanoksia taikka kyseisten tuotteiden siirtymäväihteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen puuttuessa
- a) toimijoiden on 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta noudatettava 5 ja 6 artiklassa säädettyjä periaatteita, soveltuvin osin 7 artiklassa säädettyjä periaatteita sekä 9–11 artiklassa säädettyjä yleisiä tuotantosääntöjä;
 - b) jäsenvaltio voi soveltaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta yksityiskohtaisia kansallisia tuotantosääntöjä edellyttäen, että kyseiset säännöt ovat tämän asetuksen mukaisia ja että niissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä sen alueen ulkopuolella tuotettujen, tämän asetuksen mukaisten tuotteiden markkinoille saattamista.

22 artikla

Poikkeuksellisten tuotantosääntöjen hyväksyminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla
- a) kriteerit, joiden perusteella voidaan määrittää, voidaanko hätätilanne luokitella johtuvaksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 2 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määritellyistä epäsuotuisista sääoloista, i alakohdassa määritellyistä eläintaukeista, j alakohdassa määritellystä ympäristövahingosta, k alakohdassa määritellystä luonnonkatastrofista tai l alakohdassa määritellystä muusta katastrofista tai vastaavasta tilanteesta;
 - b) erityiset säännöt siitä, mukaan lukien mahdollinen poikkeaminen tästä asetuksesta, miten jäsenvaltioiden on meneteltävä tällaisista hätätilanteista selviytymiseksi, jos ne päättävät soveltaa tätä artiklaa; sekä
 - c) erityiset säännöt seurannasta ja raportoinnissa tällaisissa tapauksissa.

Näihin kriteereihin ja sääntöihin sovelletaan II luvussa vahvistettuja luonnonmukaisen tuotannon periaatteita.

2. Jos jäsenvaltio on virallisesti todennut, että tilanne on asetuksen (EU) N:o 1305/2013 18 artiklan 3 kohdassa tai 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luonnonkatastrofi, ja tässä tilanteessa ei ole mahdollista noudattaa tässä asetuksessa vahvistettuja tuotantosääntöjä, jäsenvaltio voi myöntää tuotantosääntöihin poikkeuksia rajoitetuksi ajaksi, kunnes luonnonmukainen tuotanto on saatu palautettua, jollei II luvussa vahvistetuista periaatteista ja mistään 1 kohdan mukaisesti annetusta delegoidusta säädöksestä muuta johdu.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen delegoidun säädöksen mukaisia toimenpiteitä, jotta luonnonmukainen tuotanto voisi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen.

23 artikla

Kerääminen, pakkaaminen, kuljetus ja varastointi

1. Toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaiset tuotteet ja siirtymävaiheen tuotteet kerätään, pakataan, kuljetetaan ja varastoidaan liitteessä III esitettyjen sääntöjen mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:
- a) liitteessä III olevaa 2 jaksoa;
 - b) liitteessä III olevia 3, 4 ja 6 jaksoa lisäämällä kyseisten tuotteiden kuljetusta ja vastaanottamista koskevia muita erityisiä sääntöjä tai muuttamalla näitä lisättyjä sääntöjä.

24 artikla

Luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden salliminen

1. Komissio voi sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisessa tuotannossa, ja se sisällyttää kaikki tällaiset sallitut tuotteet ja aineet luetteloihin käytettäväksi rajoitetusti seuraaviin tarkoituksiin:

- a) kasvinsuojeluaineiden tehoaineina;
- b) lannoitteina, maanparannusaineina ja ravinteina;
- c) kasvi-, levä-, eläin- tai hiivaperäisinä muina kuin luonnonmukaisina rehuaineina tai mikrobi- tai kivennäisperäisinä rehuaineina;
- d) rehun lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;
- e) eläintuotannossa käytettävien lampien, verkkokassien, keinoaltaiden, uoma-altaiden, rakennusten tai laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina;
- f) kasvintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden, maatilien varastotilat mukaan luettuina, puhdistus- ja desinfiointiaineina;

g) puhdistus- ja desinfiointiaineina jalostus- ja varastointitiloissa.

2. Komissio voi 1 kohdan mukaisesti sallittujen tuotteiden ja aineiden lisäksi sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotannossa, ja se sisällyttää kaikki tällaiset sallitut tuotteet ja aineet luetteloihin käytettäväksi rajoitetusti seuraaviin tarkoituksiin:

a) elintarvikkeiden lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;

b) luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa käytettävänä muina kuin luonnonmukaisina maatalousperäisinä aineosina;

c) hiivan ja hiivatuotteiden tuotannossa käytettävänä valmistuksen apuaineina.

3. Kun kyseessä on 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisessa tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

a) ne ovat olennaisia jatkuvan tuotannon ja aiotun käyttötarkoituksen kannalta;

b) kaikki kyseiset tuotteet ja aineet ovat kasvi-, levä-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

c) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

i) tuotteiden käyttö on erityisen tärkeää sellaisen tuhoajan torjumiseksi, joita varten ei ole saatavissa muita biologisia, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja, viljelykäytäntöjä tai muita tehokkaita hoitokäytäntöjä;

ii) jos kyseiset tuotteet eivät ole kasvi-, levä-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä eivätkä ne ole luonnollisessa muodossaan, niiden käyttöolosuhteet ovat sellaiset, että ne eivät joudu suoraan yhteyteen syötävien kasvinosien kanssa;

d) kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, niiden käyttö on olennaista maaperän viljavuuden parantamiseksi tai ylläpitämiseksi tai viljelykasvien erityisten ravinnetarpeiden täyttämiseksi tai erityisiin maanparannukseen liittyviin tarkoituksiin;

e) edellä 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

i) tuotteiden käyttö on välttämätöntä eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja elinvoimaisuuden säilyttämiseksi, ja ne ovat osa kyseisen lajin fysiologiset ja käyttäytymistarpeet täyttävää sopivaa ravintoa tai niiden käyttö on välttämätöntä rehun tuottamiseksi tai säilyttämiseksi, sillä ilman tällaisia aineita rehua ei olisi mahdollista tuottaa tai säilyttää;

ii) kivennäisperäinen rehu sekä hivenaineet, vitamiinit ja provitamiinit ovat luonnollista alkuperää, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

iii) muiden kuin luonnonmukaisten kasvi- tai eläinperäisten rehuaineiden käyttö on välttämätöntä, koska luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti tuotettua kasvi- tai eläinperäistä rehuainetta ei ole riittävästi saatavilla;

iv) muiden kuin luonnonmukaisten mausteiden, yrttien ja melassien käyttö on välttämätöntä, koska niitä ei ole saatavilla luonnonmukaisina; ne on tuotettava tai valmistettava ilman kemiallisia liuottimia ja niiden käyttö on rajoitettu 1 prosenttiin tietyn lajin rehuannoksesta, joka lasketaan vuosittain prosenttiosuutena maatalousperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta.

4. Kun kyseessä on 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa ja elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

a) tämän artiklan mukaisesti sallittuja vaihtoehtoisia tuotteita tai aineita tai tämän asetuksen mukaisia tekniikoita ei ole saatavilla;

b) ilman näiden tuotteiden ja aineiden käyttöä olisi mahdotonta tuottaa tai säilyttää elintarviketta tai täyttää unionin lainsäädännön perusteella säädettyjä tiettyjä ravitsemuksellisia vaatimuksia;

c) niitä tavataan luonnossa ja ne ovat saaneet läpikäydä vain mekaanisia, fysikaalisia tai biologisia prosesseja taikka entsyymi- tai mikrobikäsittelyjä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina;

d) luonnonmukaista ainesosaa ei ole saatavilla riittävästi.

5. Kemiallisesti syntetisoitujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti on rajoitettava tiukasti tapauksiin, joissa 5 artiklan g alakohdassa tarkoitettujen ulkopuolisten tuotantopanosten käytöllä olisi kohtuuttomia ympäristövaikutuksia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa lisäämällä kriteerejä, joiden perusteella annetaan lupa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käyttöön yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä lisäkriteerejä, joiden perusteella tällaiset luvat evätään, tai muuttamalla kyseisiä lisätyjä kriteerejä.

7. Jos jäsenvaltio katsoo, että tuote tai aine olisi lisättävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin sallittujen tuotteiden ja aineiden luetteloihin tai poistettava niistä tai että tuotantosäännöissä tarkoitettuja käyttöä koskevia eritelmiä olisi muutettava, sen on varmistettava, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille lähetetään virallisesti asiakirjat, joissa sisällyttäminen, poistaminen tai muut muutokset perustellaan ja että ne asetetaan julkisesti saataville, jollei unionin tai kansallisesta tietosuojalainsäädännöstä muuta johdu.

Komissio julkaisee kaikki tässä kohdassa tarkoitettut pyynnöt.

8. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tässä artiklassa tarkoitettuja luetteloita.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu muiden kuin luonnonmukaisten ainesosien luettelo on tarkistettava vähintään kerran vuodessa.

9. Komissio hyväksyy täytöntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan tai evätään lupa 1 ja 2 kohdan mukaisesti tuotteiden ja aineiden käyttöön yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa ja joilla vahvistetaan tällaisen luvan myöntämisessä noudatettavat menettelyt sekä kyseisten tuotteiden ja aineiden luettelot ja tapauksen mukaan tuotteiden ja aineiden kuvaus, koostumusvaatimukset ja käyttöedellytykset.

Nämä täytöntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

25 artikla

Muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien salliminen luonnonmukaisissa jalostetuissa elintarvikkeissa jäsenvaltioissa

1. Silloin kun se on tarpeen tiettyjen maatalousperäisten ainesosien saatavuuden varmistamiseksi ja kun kyseisiä ainesosia ei ole luonnonmukaisesti tuotettuina riittävästi saatavilla, jäsenvaltio voi toimijan pyynnöstä tilapäisesti sallia alueellaan muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien käytön luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa enintään kuuden kuukauden ajan. Kyseinen lupa koskee kaikkia asianomaisen jäsenvaltion toimijoita.

2. Jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille jäsenvaltion alueella 1 kohdan mukaisesti myönnettyt luvat käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa asiakirjojen ja tietojen sähköisen vaihdon.

3. Jäsenvaltio voi pidentää 1 kohdassa säädettyä lupaa kahdesti kulloinkin enintään kuuden kuukauden ajaksi, edellyttäen että yksikään muu jäsenvaltio ei vastusta asiaa ilmoittamalla 2 kohdassa tarkoitettua järjestelmän välityksellä, että tällaisia ainesosia on saatavilla luonnonmukaisina riittävä määrä.

4. Jäljempänä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos voi myöntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäisen luvan enintään kuuden kuukauden ajaksi kolmansien maiden toimijoille, jotka tällaista lupaa pyytävät ja jotka kuuluvat kyseisen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvonnan piiriin, kun mainitun kohdan edellytykset täyttyvät asianomaisen kolmannen maan osalta. Lupaa voidaan pidentää kahdesti kulloinkin kuuden kuukauden ajaksi.

5. Jos jäsenvaltio kahdesti tapahtuneen tilapäisen luvan pidentämisen jälkeen objektiivisten tietojen perusteella katsoo, että tällaista ainesosaa ei edelleenkään ole luonnonmukaisena riittävästi saatavilla toimijoiden laadullisia ja määrällisiä tarpeita vastaavaa määrää, se voi esittää komissiolle pyynnön 24 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

26 artikla

Tiedonkeruu luonnonmukaisen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineiston, luonnonmukaisten eläinten ja luonnonmukaisesti vesiviljeltyjen poikasten saatavuudesta markkinoilla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että käyttöön otetaan säännöllisesti päivitettävä tietokanta, jossa luetaan sen alueella saatavilla oleva luonnonmukainen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto, lukuun ottamatta sementaimia mutta mukaan lukien siemenperunat.

2. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä järjestelmät, joiden avulla luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai luonnonmukaisia eläimiä tai luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia kaupan pitävät toimijat, jotka pystyvät toimittamaan niille aineistoa riittäviä määriä ja kohtuullisessa ajassa, voivat halutessaan ja veloitusetta nimensä ja yhteystietojensa lisäksi julkistaa tiedot seuraavista:

- a) saatavilla oleva luonnonmukainen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto kuten luonnonmukainen monimuotoinen kasvien lisäysaineisto, tai luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvat luonnonmukaiset lajikkeet, lukuun ottamatta siementaimia mutta mukaan lukien siemenperunat; kyseinen aineisto painomääräisenä ja vuotuinen saatavuusaika; tällainen aineisto on luetteloitava käyttäen vähintään latinankielisiä nimiä;
- b) luonnonmukaiset eläimet, joiden osalta voidaan päättää liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4 kohdan mukaisesta poikkeuksesta; saatavilla olevien eläinten lukumäärä sukupuolen mukaan; tapauksen mukaan tiedot eri eläinlajien saatavilla olevista roduista ja linjoista; eläinten rotu; eläinten ikä; ja muut asiaankuuluvat tiedot;
- c) näiden asianomaiselta viljelylaitokselta saatavilla olevat luonnonmukaisesti vesiviljeltyt poikaset ja neuvoston direktiivin 2006/88/EY ⁽¹⁾ mukainen vesiviljelyeläinten terveystilanne sekä laitoksen tuotantokapasiteetti kunkin vesiviljelylajin osalta.

3. Jäsenvaltiot voivat myös ottaa käyttöön järjestelmiä, joiden avulla toimijat, markkinoivat liitteessä II olevan II osan 1.3.3 kohdan mukaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon mukautettuja rotuja ja linjoja tai luonnonmukaisia kananuorikoita ja jotka pystyvät toimittamaan kyseisiä eläimiä riittäviä määriä ja kohtuullisessa ajassa, voivat halutessaan ja veloitusetta julkistaa asiaankuuluvat tiedot nimensä ja yhteystietojensa lisäksi.

4. Toimijoiden, jotka valitsevat kasvien lisäysaineistoa tai eläimiä tai vesiviljeltyjä poikasia koskevien tietojen sisällyttämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin, on huolehdittava tietojen säännöllisestä päivittämisestä, samoin kuin tietojen poistamisesta luetteloista sen jälkeen, kun kasvien lisäysaineistoa, eläimiä tai vesiviljeltyjä poikasia ei enää ole saatavilla.

5. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää jo olemassa olevia asiaankuuluvia tietojärjestelmiä.

6. Komissio julkaisee linkin kuhunkin kansalliseen tietokantaan tai järjestelmään asiaa koskevalla komission verkkosivulla, jotta käyttäjät pääsevät kyseisiin tietokantoihin tai järjestelmiin koko unionissa.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä

- a) teknisistä yksityiskohdista 1 kohdassa tarkoitettujen tietokantojen ja 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien perustamista ja ylläpitoa varten;
- b) eritelmistä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tiedonkeruuta varten;
- c) eritelmistä, jotka koskevat järjestelyjä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietokantoihin ja 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin osallistumiselle; ja
- d) yksityiskohdista sen osalta, millaisia tietoja jäsenvaltioiden on toimitettava 53 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

27 artikla

Velvoitteet ja toimet epäiltäessä säännösten noudattamatta jättämistä

Jos toimija epäilee, että tuote, jonka toimija on tuottanut, valmistanut tai tuonut tai jonka toimija on vastaanottanut toiselta toimijalta, ei ole tämän asetuksen mukainen, toimijan on, jollei 28 artiklan 2 kohdasta muuta johdu,

- a) tunnistettava tuote ja pidettävä se erillään;
- b) tarkastettava, voidaanko epäily vahvistaa;
- c) pitäydyttävä saattamasta tuotetta markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena ja luovuttava sen käytöstä luonnonmukaisessa tuotannossa, ellei epäilyä voida sulkea pois;
- d) kun epäily on vahvistettu tai kun sitä ei voida sulkea pois, ilmoitettava asiasta viipymättä asiaankuuluvalla toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan asiaankuuluvalla valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ja tapauksen mukaan annettava käytettävissä olevat tiedot;
- e) tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan asiaankuuluvan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa epäillyn säännösten noudattamatta jättämisen syiden todentamiseksi ja tunnistamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14).

28 artikla

Varotoimenpiteet muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisen välttämiseksi

1. Toimijoiden on toteutettava seuraavat varotoimenpiteet tuotannon, valmistuksen ja jakelun jokaisessa vaiheessa sellaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttaman kontaminaation välttämiseksi, joiden käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla:

- a) otettava käyttöön tai pidettävä voimassa oikeasuhteiset ja asianmukaiset toimenpiteet tunnistaakseen muista kuin sallituista tuotteista tai aineista johtuvat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden kontaminaatioriskit, mukaan lukien kriittisten menettelyvaiheiden järjestelmällinen tunnistaminen;
- b) otettava käyttöön tai pidettävä voimassa oikeasuhteiset ja asianmukaiset toimenpiteet välttääkseen muista kuin sallituista tuotteista tai aineista johtuvat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden kontaminaatioriskit;
- c) säännöllisesti tarkistettava ja mukautettava tällaiset toimenpiteet; ja
- d) noudatettava tämän asetuksen muita asiaankuuluvia vaatimuksia, joilla varmistetaan luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden erottaminen.

2. Jos sellaista tuotetta tai ainetta, jonka käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, esiintyy tuotteessa, jota on tarkoitus käyttää tai pitää kaupan luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena, ja tästä johtuen toimija epäilee, että kyseinen tuote ei ole tämän asetuksen mukainen, toimijan on

- a) tunnistettava tuote ja pidettävä se erillään;
- b) tarkastettava, voidaanko epäily vahvistaa;
- c) pitäydyttävä saattamasta tuotetta markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena ja luovuttava sen käytöstä luonnonmukaisessa tuotannossa ellei epäilyä voida sulkea pois;
- d) kun epäily on vahvistettu tai kun sitä ei voida sulkea pois, ilmoitettava asiasta viipymättä asiaankuuluvalla toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan asiaankuuluvalla valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ja tapauksen mukaan annettava käytettävissä olevat tiedot;
- e) tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan asiaankuuluvan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisen syiden tunnistamiseksi ja todentamiseksi.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt seuraavista:

- a) menettelyvaiheet, joita toimijoiden on noudatettava 2 kohdan a–e alakohdan mukaisesti, ja asiaankuuluvat asiakirjat, jotka toimijoiden on toimitettava;
- b) oikeasuhteiset ja asiaankuuluvat toimenpiteet, joita toimijoiden on toteutettava ja uudelleentarkastettava kontaminaatioriskien tunnistamiseksi ja välttämiseksi 1 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

29 artikla

Toimenpiteet muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden esiintymisen tapauksissa

1. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos saa näyttöön perustuvaa tietoa sellaisten tuotteiden tai aineiden esiintymisestä, jotka 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa, tai on saanut tiedon toimijalta 28 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti tai havaitsee kyseisiä tuotteita tai aineita luonnonmukaisessa tai siirtymävaiheen tuotteessa:

- a) sen on viipymättä tehtävä asetuksen (EU) 2017/625 mukainen virallinen tutkimus lähteen ja aiheuttajan määrittämiseksi 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 28 artiklan 1 kohdan noudattamisen todentamista varten; tällainen tutkimus on saatettava päätökseen mahdollisimman pian, kohtuullisessa ajassa, sekä ottaen huomioon tuotteen kestävyys ja tapauksen monimutkaisuus;
- b) sen on tilapäisesti kieltävä sekä kyseisten tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina että niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa, kunnes a alakohdassa tarkoitettujen tutkimuksen tulokset saadaan.

2. Tuotetta ei saa pitää kaupan luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena tai käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa, jos toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen vahvistaa, että kyseinen toimija

- a) on käyttänyt tuotteita tai aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla;
- b) ei ole toteuttanut 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja varotoimenpiteitä; tai
- c) ei ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen, valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen aiempien kehotusten mukaisia toimenpiteitä.

3. Asianomaiselle toimijalle on annettava mahdollisuus esittää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tutkimustuloksia koskevat huomautuksensa. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on pidettävä kirjaa suorittamistaan tutkimuksista.

Kyseisen toimijan on vaadittaessa toteutettava korjaavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kontaminaation välttämiseksi vastaisuudessa.

4. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, sellaisten tuotteiden ja aineiden esiintymisestä luonnonmukaisessa tuotannossa, jotka eivät ole sallittuja 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ja tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen kansallisten sääntöjen arvioinnista. Kyseiseen kertomukseen voidaan liittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdenmukaistamisen jatkamisesta.

5. Jäsenvaltiot, joissa on olemassa sääntöjä siitä, että tietyn rajan ylittävän tuotteita tai aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, sisältäviä tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina, saavat jatkaa kyseisten sääntöjen soveltamista edellyttäen, että säännöissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä muissa jäsenvaltioissa tuotettujen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tuotteina edellyttäen, että nämä tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä kohtaa, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on dokumentoitava 1 kohdassa tarkoitettujen tutkimusten tulokset sekä mahdolliset toteuttamansa toimenpiteet parhaiden käytäntöjen ja lisätoimenpiteiden laatimiseksi, jotta vältettäisiin muiden kuin 9 artiklan 3 kohdan nojalla luonnonmukaisessa tuotannossa sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintyminen.

Jäsenvaltioiden on asetettava tällaiset tiedot muiden jäsenvaltioiden ja komission saataville käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa sähköisen asiakirjojen ja tietojen vaihdon.

7. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä alueellaan välttääkseen tuotteiden ja aineiden, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, tahattoman esiintymisen luonnonmukaisessa maataloudessa. Toimenpiteissä ei saa kieltää, rajoittaa tai estää muissa jäsenvaltioissa tuotettujen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, jos kyseiset tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä kohtaa, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt seuraavista:

- a) tuotteiden ja aineiden, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, esiintymisen havaitsemis- ja arviointimenetelmät toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten käyttöön;
- b) niiden tietojen yksityiskohdat ja muoto, jotka jäsenvaltioiden on määrä asettaa komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisesti komissiolle asiaankuuluvat tiedot tapauksista kontaminaatiosta muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden kanssa edellisen vuoden aikana, mukaan lukien rajatarkastusasemilla kerätyt tiedot, havaitun kontaminaation luonteesta ja erityisesti kontaminaation aiheuttajasta, lähteestä ja kontaminaatitasosta sekä kontaminoitujen tuotteiden määrästä ja luonteesta. Komissio kerää näitä tietoja komission käyttöön ottaman tietokonejärjestelmän avulla. Niitä käytetään helpottamaan kontaminaatioiden välttämisen parhaiden käytäntöjen laadintaa.

IV LUKU

MERKINNÄT

30 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö

1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai sen tuotantoon käytetyt rehuaineet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Erityisesti liitteessä IV lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä, kuten "bio" tai "eko", saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla unionissa ja millä tahansa kyseisessä liitteessä luetellulla kielellä sellaisen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, joka on tämän asetuksen mukainen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta käyttää missään osassa unionia millään liitteessä IV luetellulla kielellä sellaista tuotetta koskeviin merkintöihin, mainontaan tai kaupallisiin asiakirjoihin, joka ei ole tämän asetuksen mukainen.

Merkinnöissä ja mainonnassa ei myöskään saa käyttää ilmauksia, tavaramerkeissä tai toiminimissä käytetyt ilmaukset mukaan luettuina, eikä harjoittaa käytäntöjä, jos ne voivat johtaa kuluttajaa tai käyttäjää harhaan antamalla ymmärtää, että tuote tai sen ainesosat ovat tämän asetuksen mukaisia.

3. Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saa merkitä tai mainostaa luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Siirtymävaiheen aikana tuotettuja kasvien lisäysaineistoa ja kasvipärisiä elintarvikkeita ja kasvipärisiä rehuja, jotka ovat 10 artiklan 4 kohdan mukaisia, saa kuitenkin merkitä ja mainostaa siirtymävaiheen tuotteina käyttäen siirtymävaiheeseen viittaavaa tai vastaavaa ilmaisua yhdessä niiden ilmaisujen kanssa, joihin viitataan 1 kohdassa.

4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa käyttää tuotteesta, jonka merkinnässä tai jota koskevassa mainonnassa on unionin oikeuden mukaisesti mainittava, että se sisältää muuntogeenisiä organismeja, koostuu muuntogeenisistä organismeista tai on tuotettu muuntogeenisistä organismeista.

5. Jalostettujen elintarvikkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia voidaan käyttää

a) myyntinimityksessä ja ainesosien luettelossa, kun luettelo on unionin lainsäädännön nojalla pakollinen, edellyttäen, että:

i) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevassa IV osassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen;

ii) tuotteen maatalousperäisten ainesosista vähintään 95 painoprosenttia on luonnonmukaisesti tuotettua; ja

iii) aromiaineiden tapauksessa niitä käytetään ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1334/2008 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti merkityissä luontaisissa aromiaineissa ja luontaisessa aromivalmisteissa ja kun niiden kaikki aromiainekset ja aromiainesten kantoaineet asianomaisten aromien osalta ovat luonnonmukaisia;

b) vain ainesosaluettelossa edellyttäen, että

i) maatalousperäisistä aineosista alle 95 painoprosenttia on luonnonmukaisia ja että kyseiset ainesosat ovat tässä asetuksessa esitettyjen tuotantosääntöjen mukaiset; ja

ii) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevan IV osan 1.5 kohdassa, 2.1 kohdan a alakohdassa, 2.1 kohdan b alakohdassa sekä 2.2.1 kohdassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen;

c) myyntinimityksessä ja ainesosaluettelossa edellyttäen, että

i) pääasiallisena ainesosana on metsästyksestä tai kalastuksesta saatu tuote;

ii) edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmaus liittyy selkeästi luonnonmukaisen, muun kuin pääasiallisen, ainesosan myyntinimitykseen;

iii) kaikki muut maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia; ja

iv) elintarvike on liitteessä II olevan IV osan 1.5 kohdassa, 2.1 kohdan a alakohdassa, 2.1 kohdan b alakohdassa sekä 2.2.1 kohdassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen.

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua ainesosaluettelossa on mainittava, mitkä ainesosat ovat luonnonmukaisia. Viittauksia luonnonmukaiseen tuotantoon saa esittää vain luonnonmukaisten ainesosien yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettussa ainesosaluettelossa on ilmoitettava luonnonmukaisten ainesosien kokonaisprosenttiosuus maatalousperäisten ainesosien kokonaismäärästä.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettussa ainesosaluettelossa käytetyt ilmaukset sekä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuutta koskeva maininta eivät saa erota väritään, kooltaan eikä kirjaintyypiltään muista ainesosaluettelon maininnoista.

6. Jalostetun rehun osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia saa käyttää myyntinimityksessä ja ainesosaluettelossa edellyttäen, että

- a) jalostettu rehu on liitteessä II olevissa II, III ja V osassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen erityisten sääntöjen mukainen;
- b) kaikki jalostetun rehun sisältämät maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia; ja
- c) vähintään 95 prosenttia tuotteen kuiva-aineesta on luonnonmukaista.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan

- a) tätä artiklaa lisäämällä liitteessä I lueteltujen tuotteiden merkintää koskevia sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä; ja
- b) liitteessä IV esitettyä ilmausluetteloa jäsenvaltioiden kielellisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista vaatimuksista tämän artiklan 3 kohdan soveltamista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Kasvintuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden merkinnät

Sen estämättä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään tämän asetuksen soveltamisalasta, 9 artiklan ja 24 artiklan mukaisesti sallitut kasvinsuojeluaineissa tai lannoitteena, maanparannusaineena tai ravinteena käytetyt tuotteet ja aineet saavat sisältää maininnan siitä, että tuotteita tai aineita on sallittua käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa tämän asetuksen mukaisesti.

32 artikla

Pakolliset maininnat

1. Kun tuotteissa on 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ilmaukset, myös kun ne on merkitty 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirtymävaiheen tuotteiksi:

- a) merkinnöissä on oltava myös sen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen; ja
- b) valmiiksi pakatuissa elintarvikkeissa 33 artiklassa tarkoitettun, Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnustuksen on oltava myös pakkauksessa, paitsi 30 artiklan 3 kohdan sekä 30 artiklan 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Jos käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, sen kanssa samassa visuaalisessa kentässä on mainittava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, jossakin seuraavista muodoista tapauksen mukaan:

- a) 'EU:n maataloudesta', jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu unionissa;
- b) 'muusta kuin EU:n maataloudesta', jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kolmansissa maissa;
- c) 'EU:n ja muusta kuin EU:n maataloudesta', jos osa maatalousperäisistä raaka-aineista on tuotettu unionissa ja osa kolmannessa maassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sana "maatalous" voidaan tapauksen mukaan korvata sanalla "vesiviljely" ja sanat "EU:n" ja "muusta kuin EU:n" voidaan korvata tai niitä voidaan täydentää maan nimellä tai maan ja alueen nimellä, jos kaikki tuotteeseen sisältyvät maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kyseisessä maassa ja tapauksen mukaan kyseisellä alueella.

Ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettua paikkaa, jossa maatalousperäiset tuotteeseen sisältyvät raaka-aineet on tuotettu, koskevan maininnan osalta määrältään vähäiset ainesosat voidaan jättää ottamatta huomioon edellyttäen, että näiden huomioon ottamatta jätettävien ainesosien kokonaismäärä maatalousperäisten raaka-aineiden kokonaismäärästä on enintään viisi prosenttia.

Sanat "EU:n" tai "muusta kuin EU:n" eivät saa olla väriltään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään huomiota herättävämpi kuin tuotteen nimi.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut maininnat on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla tavalla, ja niiden on oltava luettavia ja pysyviä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa ja 33 artiklan 3 kohtaa lisäämällä muita merkintäsääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät seuraaviin:

- a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mainintojen käyttöä, esittelyä, rakennetta ja kokoa koskevat käytännön järjestelyt;
- b) tunnusnumeroiden jakaminen valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille;
- c) maininta tuotteen maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikasta tämän artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus

1. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää myös tiedotus- ja koulutustarkoituksiin itse tunnuksen olemassaolon esille tuomiseksi ja mainostamiseksi edellyttäen, että kyseinen käyttö ei ole omiaan johtamaan kuluttajia harhaan tiettyjen tuotteiden luonnonmukaisen tuotannon osalta ja edellyttäen, että tunnus on jäljennetty liitteessä V esitettyjä sääntöjä noudattaen. Tällaisessa tapauksessa ei sovelleta 32 artiklan 2 kohdan ja liitteessä V olevan 1.7 kohdan vaatimuksia.

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ei saa käyttää 30 artiklan 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa jalostetuissa elintarvikkeissa eikä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa siirtymävaiheen tuotteissa.

2. Lukuun ottamatta 1 kohdan toisen alakohdan mukaista käyttöä Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus on asetuksen (EU) 2017/625 86 ja 91 artiklan mukainen virallinen varmennus.

3. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö kolmansista maista tuoduissa tuotteissa on vapaaehtoista. Jos kyseinen tunnus esiintyy tällaisten tuotteiden merkinnöissä, niihin on lisättävä myös 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maininta.

4. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava liitteessä V esitetyn mallin ja kyseisessä liitteessä esitettyjen sääntöjen mukainen.

5. Kansallisia tunnuksia ja yksityisiä tunnuksia saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä V Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen ja siihen liittyvien sääntöjen osalta.

V LUKU

SERTIFIOINTI

34 artikla

Sertifiointijärjestelmät

1. Luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tuottavien, valmistavien, jakelevien tai varastoivien, 36 artiklassa tarkoitettujen toimijoiden ja toimijaryhmien, jotka tuovat tällaisia tuotteita kolmansista maista tai vievät tällaisia tuotteita kolmanteen maahan tai saattavat tällaisia tuotteita markkinoille, on ennen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina tai ennen siirtymävaihetta ilmoitettava toiminnastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa niiden toiminta tapahtuu ja jonka valvontajärjestelmään niiden yritys kuuluu.

Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuunsa tai tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä useammalle kuin yhdelle valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle, toimijoiden tai toimijaryhmien on mainittava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa se valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos, joka on vastuussa sen tarkistamisesta, noudatetaanko niiden toiminnassa tätä asetusta, ja myöntää 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun sertifikaatin.

2. Toimijat, jotka myyvät valmiiksi pakattuja luonnonmukaisia tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle, vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoittamisvelvoitteesta ja 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sertifiikaattivelvoitteesta edellyttäen, että ne eivät tuota, valmista eivätkä varastoi kyseisiä tuotteita muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, eivät tuo kyseisiä tuotteita kolmannesta maasta eivätkä ole antaneet tällaisia toimia toisen toimijan tehtäväksi.

3. Jos toimija tai toimijaryhmä antaa jonkin toimintansa kolmannen osapuolen tehtäväksi, sekä toimijan tai toimijaryhmän että alihankkijana toimivan kolmannen osapuolen on täytettävä 1 kohdan edellytykset, paitsi kun toimija tai toimijaryhmä on ilmoittanut 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa, että luonnonmukaisen tuotannon osalta vastuu on edelleen sillä ja että se ei ole siirtänyt kyseistä vastuuta alihankkijalle. Kyseisissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen, tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen, on niiden toimijoiden tai toimijaryhmien valvonnan yhteydessä, jotka ovat siirtäneet toimintansa alihankkijalle, todennettava, että alihankintana toteutetussa toiminnassa noudatetaan tätä asetusta.

4. Jäsenvaltio voi nimetä viranomaisen tai hyväksyä laitoksen 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamista varten.

5. Toimijoiden, toimijaryhmien ja alihankkijoiden on pidettävä tämän asetuksen mukaisesti kirjaa toteuttamistaan toiminnoista.

6. Jäsenvaltioiden on pidettävä yllä ajantasaisia luetteloita 1 kohdan mukaisesti toiminnastaan ilmoittaneiden toimijoiden ja toimijaryhmien nimistä ja osoitteista ja julkaistava asianmukaisella tavalla, myös yhdelle ainoalle internetin verkkosivulle johtavien linkkien avulla, kattava luettelo näistä tiedoista, sekä tiedot näille toimijoille ja toimijaryhmille 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyistä sertifiikaateista. Jäsenvaltioiden on näin menetellessään noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ säädetyt henkilötietojen suojaa koskevia vaatimuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla tämän asetuksen säännöksiä noudattavilla toimijoilla tai toimijaryhmillä, jotka suorittavat kohtuullisen maksun valvonnan aiheuttamista kuluista, kun asetuksen (EU) 2017/625 78 ja 80 artiklan mukaisesti maksu kerätään, on oikeus kuulua valvontajärjestelmään. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollisesti kerättävät maksut julkistetaan.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II kirjanpito vaatimusten osalta.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä seuraavien osalta:

- a) 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoittamisen muoto ja tekniset keinot;
- b) 6 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden julkaisemista koskevat järjestelyt; ja
- c) 7 kohdassa tarkoitettujen maksujen julkistamista koskevat menettelyt ja järjestelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Sertifiikaatti

1. Toimivaltaiset viranomaiset taikka tapauksen mukaan valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset myöntävät sertifiikaatin kullekin toimijalle tai toimijaryhmälle, joka on ilmoittanut toiminnastaan 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja noudattaa tätä asetusta. Sertifiikaatti

- a) myönnetään mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa;
- b) sisältää ainakin toimijan tai toimijaryhmän tunnistustiedot, mukaan lukien jäsenluettelo, sertifiikaatin kattamien tuotteiden luokka ja sertifiikaatin voimassaoloaika;
- c) sisältää varmistuksen siitä, että ilmoitettu toiminta on tämän asetuksen säännösten mukaista; ja
- d) myönnetään liitteessä VI esitetyn mallin mukaisena.

2. Rajoittamatta tämän artiklan 8 kohdan ja 34 artiklan 2 kohdan soveltamista toimijat ja toimijaryhmät eivät saa saattaa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, ellei niillä jo ole hallussaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sertifiikaattia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

3. Tässä artiklassa tarkoitettu sertifikaatti on asetuksen (EU) 2017/625 86 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu virallinen todistus.
4. Toimija ja toimijaryhmä ei voi yhdessä jäsenvaltiossa toteutetun toiminnan osalta saada sertifikaattia samalle tuoteluokalle useammalta kuin yhdeltä tarkastuslaitokselta edes silloin, kun kyseiset toimija tai toimijaryhmä toteuttaa eri tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheita.
5. Toimijaryhmän jäsenet eivät voi saada yksittäistä sertifikaattia jollekin toimijaryhmän, johon ne kuuluvat, sertifikaatin kattamalle toiminnalle.
6. Toimijoiden on tarkistettava toimittajinaan käyttämiensä toimijoiden sertifikaatit.
7. Tämän artiklan 1 ja 4 kohtaa sovellettaessa tuotteet luokitellaan seuraavien tuoteluokkien mukaisesti:
- a) jalostamattomat kasvit ja kasvituotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto;
 - b) kotieläimet ja jalostamattomat kotieläintuotteet;
 - c) levät ja jalostamattomat vesiviljelytuotteet;
 - d) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, mukaan lukien vesiviljelytuotteet;
 - e) rehut;
 - f) viini;
 - g) muut tämän asetuksen liitteessä I luetellut, edellisiin luokkiin kuulumattomat tuotteet.
8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 2 kohdassa säädetystä sertifikaattivelvoitteesta toimijat, jotka myyvät suoraan loppukuluttajalle muita pakkaamattomia luonnonmukaisia tuotteita kuin rehua edellyttäen, että kyseiset toimijat eivät tuota, valmista eivätkä varastoi kyseisiä tuotteita muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, eivät tuo kyseisiä tuotteita kolmannelle maasta eivätkä ole antaneet tällaisia toimia kolmannelle osapuolelle alihankintana tehtäväksi, ja edellyttäen, että
- a) kyseinen myynti on enintään 5 000 kilogrammaa vuodessa;
 - b) vuotuiselta liikevaihdoltaan kyseinen myynti on pakkaamattomien luonnonmukaisten tuotteiden osalta enintään 20 000 euroa; tai
 - c) toimijan mahdollinen sertifiointikustannus ylittää kaksi prosenttia kyseisen toimijan myymien pakkaamattomien luonnonmukaisten tuotteiden kokonaisliikevaihdosta.
- Jos jäsenvaltio päättää vapauttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut toimijat, se voi asettaa ensimmäisessä alakohdassa asetettua tiukempia raja-arvoja.
- Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille päätöksestään vapauttaa toimijat ensimmäisen alakohdan mukaisesti sekä raja-arvot, joihin asti kyseiset toimijat ovat vapautettuja.
9. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä VI olevaa sertifikaattimallia.
10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettua sertifikaatin muotoa ja sen teknisiä myöntämiskeinoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Toimijaryhmä

1. Kunkin toimijaryhmän on
- a) muodostuttava yksinomaan jäsenistä, jotka ovat viljelijöitä, tai toimijoista, jotka tuottavat leviä tai vesiviljelyeläimiä ja jotka lisäksi voivat toimia elintarvikkeiden tai rehujen jalostuksessa, valmistuksessa tai kaupanpitämisessä;
 - b) muodostuttava yksinomaan jäsenistä:
 - i) joiden kohdalla yksittäinen sertifiointikustannus on enemmän kuin kaksi prosenttia kunkin jäsenen luonnonmukaisen tuotannon liikevaihdosta tai standardituotoksen arvosta ja joiden kohdalla luonnonmukaisen tuotannon vuotuinen liikevaihto on enintään 25 000 euroa tai luonnonmukaisen tuotannon standardituotoksen arvo on enintään 15 000 euroa vuodessa; tai
 - ii) joista kunkin tilan pinta-ala on enintään
 - viisi hehtaaria,

- 0,5 hehtaaria kasvihuoneiden osalta tai
 - 15 hehtaaria pysyvän nurmen osalta;
 - c) oltava sijoittautunut jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;
 - d) oltava oikeushenkilö;
 - e) yksinomaan koostuttava jäsenistä, jotka harjoittavat tuotantotoimintaansa maantieteellisesti lähellä toisiaan;
 - f) otettava käyttöön ryhmän tuottamien tuotteiden yhteinen markkinajärjestelmä; ja
 - g) perustettava sisäisen valvonnan järjestelmä, joka käsittää dokumentoidun valvontatoimien ja -menetelmien kokonaisuuden, jonka mukaisesti yksilöity henkilö tai elin on vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki ryhmän jäsenet noudattavat tätä asetusta.
2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai valvontalaitosten on peruutettava koko ryhmän 35 artiklassa tarkoitettu sertifikaatti, jos 1 kohdassa tarkoitettun sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönnotossa tai toiminnassa on erityisesti sellaisia puutteita, joiden vuoksi toimijaryhmän yksittäisten jäsenten säännösten noudattamatta jättäminen ei havaita tai käsitellä, mikä vaikuttaa luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa lisäämällä säännöksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä säännöksiä erityisesti seuraavilta osin:
- a) toimijaryhmän yksittäisten jäsenten vastuut;
 - b) kriteerit ryhmän jäsenten maantieteellisen läheisyyden määrittämiseksi, kuten yhteiset toimintatilat tai -paikat;
 - c) sisäisen valvonnan järjestelmän perustaminen ja toiminta, mukaan lukien suoritettavan valvonnan soveltamisala, sisältö ja tiheys sekä kriteerit sisäisen valvonnan järjestelmän perustamisessa tai toiminnassa havaittaviin puutteiden tunnistamiseksi.
4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä erityisistä säännöistä, jotka koskevat seuraavia:
- a) toimijaryhmän kokoonpano ja laajuus;
 - b) dokumentit ja kirjanpitojärjestelmät sekä sisäisen jäljitettävyyden järjestelmä ja toimijoiden luettelo;
 - c) tietojenvaihto toimijaryhmän ja toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten välillä sekä jäsenvaltioiden ja komission välillä.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

VIRALLINEN VALVONTA JA MUUT VIRALLISET TOIMET

37 artikla

Suhde asetukseen (EU) 2017/625 nähden sekä lisäsäännöt luonnonmukaiseen tuotantoon ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöihin liittyvää virallista valvontaa ja muita virallisia toimia varten

Tämän luvun erityisiä sääntöjä sovelletaan asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistettujen sääntöjen lisäksi, ellei tämän asetuksen 40 artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, ja tämän asetuksen 29 artiklan lisäksi, ellei tämän asetuksen 41 artiklan 1 kohdassa toisin säädetä, viralliseen valvontaan ja muihin viralliseen toimiiin, joita suoritetaan tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa koko prosessin ajan sen todentamiseksi, että tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tuotteet on tuotettu tätä asetusta noudattaen.

38 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille kuuluvaa virallista valvontaa ja muita virallisia toimia koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaiseen viralliseen valvontaan tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi on kuuluttava erityisesti
 - a) sen todentaminen, että toimijat soveltavat tämän asetuksen 9 artiklan 6 kohdassa ja 28 artiklassa tarkoitettuja ennalta ehkäiseviä ja varoitoimenpiteitä jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa;

- b) tapauksissa, joissa tilaan kuuluu myös muita kuin luonnonmukaisia tai siirtymävaiheessa olevia tuotantoyksiköitä, sellaisten kirjanpitoasiakirjojen ja käytössä olevien toimenpiteiden, menettelyjen tai järjestelyjen todentaminen, joilla varmistetaan, että luonnonmukaiset, siirtymävaiheen ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt, kyseisissä tuotantoyksiköissä tuotetut tuotteet sekä luonnonmukaisissa, siirtymävaiheen ja muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä käytetyt aineet ja tuotteet erotetaan selkeästi ja tosiasiallisesti toisistaan; tällaiseen todentamiseen on kuuluttava tarkastukset lohkoilla, joiden osalta aiemman ajanjakson on katsottu takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen, ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden tarkastukset;
- c) tapauksissa, joissa toimijat keräävät luonnonmukaisia, siirtymävaiheen ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita samanaikaisesti, valmistavat tai varastoivat niitä samassa valmistusyksikössä, samalla alueella tai samassa laitoksessa taikka kuljettavat niitä muille toimijoille tai yksiköille, sellaisten kirjanpitoasiakirjojen ja käytössä olevien toimenpiteiden, menettelyjen tai järjestelyjen todentaminen, joilla varmistetaan, että toimet suoritetaan eri paikassa tai eri aikaan, että soveltuvat puhdistustoimet ja tapauksen mukaan tuotteiden vaihtumisen estävät toimet toteutetaan ja että luonnonmukaiset tuotteet ja siirtymävaiheen tuotteet tunnistetaan koko ajan ja että luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet varastoidaan toisistaan eriytetysti, ennen valmistustoimia ja niiden jälkeen, eri paikkoihin tai eri aikoihin;
- d) toimijaryhmien sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönoton tai toiminnan todentaminen;
- e) tapauksissa, joissa toimijat on vapautettu ilmoittamisvelvoitteesta tämän asetuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sertifiikaattivelvoitteesta tämän asetuksen 35 artiklan 8 kohdan mukaisesti, vapauttamiseen sovellettavien vaatimusten täyttymisen todentaminen ja kyseisten toimijoiden myymien tuotteiden todentaminen.

2. Tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi suoritettavaa asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaista virallista valvontaa on suoritettava koko tuotantoprosessin ajan jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa tämän asetuksen 3 artiklan 57 alakohdassa määritellyn noudattamatta jättämisen todennäköisyyden perusteella, joka määritetään ottaen huomioon asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa tarkoitettujen seikkojen lisäksi erityisesti seuraavat seikat:

- a) toimijoiden ja toimijaryhmien tyyppi, koko ja rakenne;
- b) ajanjakso, jonka toimijat ja toimijaryhmät ovat toimineet luonnonmukaisessa tuotannossa, valmistuksessa ja jakelussa;
- c) tämän artiklan mukaisesti suoritettun valvonnan tulokset;
- d) toteutettuihin toimiin nähden asianmukainen ajoittaminen;
- e) tuoteluokat;
- f) tuotteiden tyyppi, määrä ja arvo ja niiden kehittyminen ajan mittaan;
- g) tuotteiden sekoittumisen mahdollisuus muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden kanssa ja näiden aiheuttaman saastumisen mahdollisuus;
- h) poikkeukset, joita toimijat ja toimijaryhmät soveltavat sääntöihin;
- i) säännösten noudattamatta jättämisen kriittiset kohdat ja säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa;
- j) alihankintatoimet.

3. Joka tapauksessa kaikkien toimijoiden ja toimijaryhmien osalta, 34 artiklan 2 kohdassa ja 35 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja lukuun ottamatta, säännösten noudattaminen on todennettava vähintään kerran vuodessa.

Säännösten noudattamisen todentamiseen on kuuluttava paikalla tehtävä fyysinen tarkastus, paitsi kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kyseistä toimijaa tai toimijaryhmää koskevissa edeltävissä tarkastuksissa ei ole vähintään kolmen peräkkäisen vuoden aikana ilmennyt sellaista säännösten noudattamatta jättämistä, joka vaikuttaisi luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen; ja
- b) kyseinen toimija tai toimijaryhmä tämän artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa tarkoitettuihin seikkoihin perustuvan arvioinnin perusteella hyvin epätodennäköisesti jättää noudattamatta säännöksiä.

Tässä tapauksessa kahden fyysisen paikalla tehtävän tarkastuksen välillä saa kuitenkin kulua enintään 24 kuukautta.

4. Asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaiseen viralliseen valvontaan tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi on kuuluttava
- a) toimiminen asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja sen varmistaminen, että tietty vähimmäisprosenttiosuus kaikista toimijoihin tai toimijaryhmiin kohdistuvasta virallisesta valvonnasta suoritetaan ilman ennakkoilmoitusta;
- b) sen varmistaminen, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lisäksi suoritetaan tietty vähimmäisprosenttiosuus lisävalvontaa;
- c) näytteiden vähimmäismäärän ottaminen asetuksen (EU) 2017/625 14 artiklan h alakohdan mukaisesti;
- d) sen varmistaminen, että valvontaa sovelletaan vähimmäismäärään toimijaryhmän jäsen-toimijoita todennettaessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säännösten noudattamista.
5. Edellä 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti toimitetaan tai uusitaan tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettua säännösten noudattamisen todentamisessa saatujen tulosten pohjalta.
6. Toimijan tai toimijaryhmien on vahvistettava allekirjoituksellaan vastaanottaneensa kirjalliset tiedot virallisesta valvonnasta, joka on suoritettu asetuksen (EU) 2017/625 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi.
7. Asetuksen (EU) 2017/625 13 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta auditointeihin ja tarkastuksiin, joita toimivaltaiset viranomaiset suorittavat valvoessaan tarkastuslaitoksia, joille tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä on siirretty.
8. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla
- a) täydennetään tätä asetusta vahvistamalla erityiset kriteerit ja edellytykset sellaisen virallisen valvonnan suorittamista varten, jonka tarkoituksena on varmistaa jäljitettävyyden tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa sekä tämän asetuksen noudattaminen, seuraavilta osin:
- i) kirjanpitoasiakirjojen tarkastukset;
- ii) tarkastukset tiettyihin toimijaluokkiin;
- iii) tapauksen mukaan ajanjakso, jonka kuluessa tässä asetuksessa säädetty tarkastukset on suoritettava, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut paikalla tehtävät fyysiset tarkastukset ja erityiset tilat tai alue, joiden osalta ne on suoritettava;
- b) muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa lisäämällä käytännön kokemusten pohjalta muita tietoja tai muuttamalla kyseisiä muutettuja tietoja.
9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat
- a) kaiken 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimijoihin tai toimijaryhmiin kohdistuvan ilman ennakoilmoitusta suoritettavan virallisen valvonnan vähimmäisprosenttiosuutta;
- b) 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetun lisävalvonnan vähimmäisprosenttiosuutta;
- c) 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen näytteiden vähimmäislukumäärää;
- d) niiden toimijoiden vähimmäislukumäärää, jotka ovat 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetun toimijaryhmän jäseniä.
- Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

39 artikla

Toimijoille ja toimijaryhmille kuuluvia toimia koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 15 artiklassa asetettujen velvoitteiden lisäksi toimijoiden ja toimijaryhmien on
- a) pidettävä kirjaa sen osoittamiseksi, että ne osoittavat noudattavansa tätä asetusta;
- b) annettava kaikki virallisen valvonnan kannalta välttämättömät ilmoitukset ja muut tiedot;
- c) toteutettava asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen;
- d) esitettävä allekirjoitettavan ja ajan tasalla pidettävän ilmoituksen muodossa tarvittaessa:
- i) täydellinen kuvaus luonnonmukaisesta tai siirtymävaiheessa olevasta tuotantoyksiköstä ja tämän asetuksen mukaisesti toteutettavista toimista;
- ii) asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi;

iii) sitoumus, joka koskee sitä, että:

- siinä tapauksessa, että on olemassa aiheellinen epäily säännösten noudattamatta jättämisestä tai epäilystä säännösten noudattamatta jättämisestä ei voida sulkea pois tai todetaan säännösten noudattamatta jättäminen, jolla on vaikutusta kyseessä olevien tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, asiasta ilmoitetaan kirjallisesti ja viipymättä tuotteiden ostajille ja huolehditaan asiaankuuluvasta tiedonvaihdesta toimivaltaisen viranomaisen kanssa tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa,
- hyväksytään valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen vaihtumisen tapauksessa tarkastustiedoston siirto tai tuotannon luonnonmukaisuudesta luopumisen tapauksessa se, että viimeinen valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos säilyttää tarkastustiedoston vähintään viiden vuoden ajan,
- tuotannon luonnonmukaisuudesta luopumisen tapauksessa ilmoitetaan viipymättä asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle tai 34 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle tai laitokselle,
- siinä tapauksessa, että alihankkijoiden tarkastuksesta vastaavat eri valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset, hyväksytään tiedonvaihto kyseisten viranomaisten tai laitosten välillä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä seuraavien osalta:

- a) asiakirjat, joilla osoitetaan tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen;
- b) virallisen valvonnan kannalta välttämättömät ilmoitukset ja muut tiedot;
- c) asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämistä koskevat lisäsäännöt

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tarkastuslaitoksille tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä ja tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä ainoastaan, jos asetuksen (EU) 2017/625 III luvussa asetettujen edellytysten lisäksi myös seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tehtävien siirtämiseen liittyy yksityiskohtainen kuvaus siirretyistä virallisen valvonnan tehtävistä ja muista virallisiin toimiin liittyvistä tehtävistä, raportointivelvollisuuksista ja muista erityisistä velvollisuuksista sekä edellytyksistä, joiden nojalla tarkastuslaitos voi ne suorittaa. Erityisesti tarkastuslaitos toimittaa toimivaltaisille viranomaisille ennakko hyväksyntää varten
 - i) riskinarviointimenettelynsä, joka määrittää erityisesti sen, miten intensiivisesti ja tiuhaan säännösten noudattamista todennetaan toimijoiden ja toimijaryhmien keskuudessa, ja joka on otettu käyttöön asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa ja tämän asetuksen 38 artiklassa tarkoitettujen seikkojen pohjalta noudatettavaksi toimijoihin ja toimijaryhmiin kohdistuvan virallisen valvonnan yhteydessä;
 - ii) vakiotarkastusmenettelyn, johon sisältyy niiden tarkastustoimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus, joita tarkastuslaitos sitoutuu soveltamaan valvonnassaan oleviin toimijoihin ja toimijaryhmiin;
 - iii) 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen luettelon mukaisen toimenpideluettelon, jota sovelletaan toimijoihin ja toimijaryhmiin, jos todetaan epäily tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen;
 - iv) järjestelyt, joilla varmistetaan toimijoihin ja toimijaryhmiin kohdistuva tehokas seuranta virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien yhteydessä ja näistä tehtävistä raportointia koskevat järjestelyt.

Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava i–iv alakohdassa tarkoitettujen seikkojen myöhemmistä muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle;

- b) kyseisillä toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössä menettelyt ja järjestelyt tarkastuslaitosten valvonnan varmistamiseksi, mukaan lukien sen todentaminen, että siirretyt tehtävät suoritetaan tehokkaasti, riippumattomasti ja objektiivisesti, erityisesti säännösten noudattamisen todentamisen intensiivisyyden ja tiheyden osalta;

Toimivaltaisten viranomaisten on järjestettävä vähintään kerran vuodessa niiden tarkastuslaitosten auditointeja, joille ne ovat siirtäneet virallisen valvonnan tehtäviä ja muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä, asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan a kohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) 2017/625 31 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tarkastuslaitokselle päätöksenteon mainitun asetuksen 138 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 138 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tehtävien osalta.

3. Asetuksen (EU) 2017/625 29 artiklan b alakohdan iv alakohdan soveltamiseksi, tämän asetuksen soveltamisalan kannalta merkityksellisenä standardina tietyjen virallisen valvonnan tehtävien ja tietyjen muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämisessä tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi käytetään viimeksi annettua kansainvälistä yhdenmukaistettua standardia "Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiduille elimille", jonka viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa siirtää tarkastuslaitoksille seuraavia virallisen valvonnan tehtäviä ja muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä:

- a) muiden valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvonta ja auditointi;
- b) valta myöntää poikkeuksia, paitsi sellaisen kasvien lisäysaineiston käytön osalta, jota ei ole saatu luonnonmukaisesta tuotannosta;
- c) toimijoiden tai toimijaryhmien toimintaa koskevan, tämän asetuksen 34 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottaminen;
- d) tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyyttä koskeva arvio, joka määrittää luonnonmukaisiin lähetyksiin ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen unionissa tehtävien fyysisten tarkastusten tiheyden asetuksen (EU) 2017/625 54 artiklan mukaisesti;
- e) tämän asetuksen 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen toimenpideluettelon laatiminen.

5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa siirtää viralliseen valvonnan tehtäviä tai muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä luonnollisille henkilöille.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tarkastuslaitoksilta asetuksen (EU) 2017/625 32 artiklan mukaisesti saadut tiedot ja tiedot todetuista säännösten noudattamatta jättämisistä tai säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyydestä sekä tarkastuslaitosten niiden yhteydessä soveltamista toimenpiteistä kerätään toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kyseisten tarkastuslaitosten toiminnan valvomiseksi.

7. Kun toimivaltainen viranomainen on asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan mukaisesti peruuttanut kokonaan tai osittain tietyjen virallisen valvonnan tehtävien tai tietyjen muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron, sen on tehtävä päätös siitä, pysyvätkö ne sertifikaatit, jotka kyseiset tarkastuslaitokset ovat myöntäneet ennen siirron peruuttamista kokonaan tai osittain, voimassa, ja ilmoitettava kyseisestä päätöksestä asianomaisille toimijoille.

8. Rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan b alakohdan säännösten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen virallisen valvonnan tehtävien tai muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron peruuttamista kokonaan tai osittain kyseisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksessa keskeyttää kyseisen siirron kokonaan tai osittain:

- a) enintään 12 kuukauden ajaksi, jonka aikana tarkastuslaitoksen on korjattava auditoinneissa ja tarkastuksissa havaitut puutteet tai puututtava säännösten noudattamatta jättämiseen, jota koskevilta osin on harjoitettu tämän asetuksen 43 artiklan mukaisesti tiedonvaihtoa muiden valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten, toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa; tai
- b) asetuksen (EU) 2017/625 29 artiklan b alakohdan iv kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin keskeytymisen ajaksi tämän asetuksen 40 artiklan 3 kohdan yhteydessä.

Kun virallisten valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirto keskeytetään, kyseiset tarkastuslaitokset eivät saa myöntää 35 artiklassa tarkoitettuja sertifikaatteja siirron keskeyttämisen kattamilta osin. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös siitä, pysyvätkö ne sertifikaatit, jotka kyseiset tarkastuslaitokset ovat myöntäneet ennen siirron peruuttamista kokonaan tai osittain, voimassa, ja ilmoitettava kyseisestä päätöksestä asianomaisille toimijoille.

Rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on poistettava virallisen valvonnan tehtävien tai muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron keskeytys niin pian kuin mahdollista, kun tarkastuslaitos on korjannut ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut puutteet tai säännösten noudattamatta jättämisen tai kun akkreditointielin on poistanut ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun akkreditoinnin keskeyttämisen.

9. Kun tarkastuslaitos, jolle toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä, on myös komission hyväksymä tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti valvontatoimiin kolmansissa maissa ja komissio aikoo peruuttaa tai on peruuttanut kyseisen tarkastuslaitoksen hyväksynnän, toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan a alakohdan mukaisesti järjestettävä tarkastuslaitokseen auditointeja tai tarkastuksia sen asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisissa jäsenvaltioissa harjoittamaa toimintaa koskevilta osin.

10. Tarkastuslaitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille

- a) niiden toimijoiden luettelo, joihin ne olivat kohdistaneet valvontaansa edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta, viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta; ja
- b) tiedot edeltävän vuoden virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista tukeakseen asetuksen (EU) 2017/625 113 artiklassa tarkoitettuun vuosikertomukseen sisältyvän, luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisien tuotteiden merkintää koskevan osan valmistelua, viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämistä koskevien edellytysten osalta tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä täydentäen.

41 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisen tapauksessa toteutettavia toimia koskevat lisäsäännöt

1. Jollei 29 artiklasta muuta johdu, jos toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos epäilee tai saa, mukaan lukien muilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisilta tai tarkastuslaitoksilta, perusteltua tietoa, jonka mukaan toimija aikoo käyttää tuotetta tai saattaa markkinoille tuotteen, joka mahdollisesti ei ole tämän asetuksen mukainen mutta jossa on luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavat merkinnät, tai kun toimija on ilmoittanut tällaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle epäilystä säännösten noudattamatta jättämisestä 27 artiklan mukaisesti:

- a) sen on viipymättä tehtävä asetuksen (EU) 2017/625 mukainen virallinen tutkimus tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen todentamista silmällä pitäen; tällainen tutkimus on saatettava päätökseen mahdollisimman pian, kohtuullisessa ajassa, ottaen huomioon tuotteen kestävyys ja tapauksen monimutkaisuus;
- b) sen on tilapäisesti kieltävä sekä kyseisten tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina että niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa, kunnes saadaan a alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen tulokset. Ennen kyseistä päätöksentekoa toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on annettava toimijalle tilaisuus esittää huomautuksensa.

2. Mikäli 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen tulosten pohjalta ei voida osoittaa minkäänlaista säännösten noudattamatta jättämistä, joka vaikuttaisi luonnonmukaisien tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, toimijan on annettava käyttää kyseisiä tuotteita tai saattaa niitä markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

3. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet ja säätävät seuraamuksista tämän asetuksen IV luvussa tarkoitettujen merkintöjen petollisen käytön estämiseksi.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä yhteinen luettelo alueellaan niissä tapauksissa sovellettavista toimenpiteistä, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten toimenpiteet mukaan lukien, kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä täsmentääkseen yhdenmukaiset järjestelyt niissä tapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten on määrä toteuttaa toimenpiteitä epäillyn tai vahvistetun säännösten noudattamatta jättämisen vuoksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

42 artikla

Säännösten noudattamatta jättämisen tapauksessa toteutettavia toimenpiteitä koskevat lisäsäännöt

1. Kun on kyseessä säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa luonnonmukaisien tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen tuotannon, valmistuksen ja jakelun missä tahansa vaiheessa esimerkiksi muiden kuin sallittujen tuotteiden, aineiden tai tekniikoiden käytön tai muiden kuin luonnonmukaisien tuotteiden kanssa sekoittumisen vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on varmistettava asetuksen (EU) 2017/625 138 artiklan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi se, että koko kyseisen erän tai tuotantosarjan merkinnöissä ja mainonnassa ei missään viitata luonnonmukaiseen tuotantoon.

2. Kun on kyse vakavasta, toistuvasta tai jatkuvasta säännösten noudattamatta jättämisestä, toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on varmistettava, että kyseisiin toimijoihin tai toimijaryhmiin sovelletaan 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden ja erityisesti asetuksen (EU) 2017/625 138 artiklan mukaisesti toteutettujen asiaankuuluvien toimenpiteiden lisäksi tietyn ajan kieltoa pitää kaupan tuotteita, joissa viitataan luonnonmukaiseen tuotantoon, ja että niiden 35 artiklassa tarkoitettu sertifikaatti tapauksen mukaan keskeytetään tai peruutetaan.

43 artikla

Tiedonvaihtoa koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 105 artiklan 1 kohdassa ja 106 artiklan 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä annettava tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille sekä komissiolle, kun kyseessä on epäilty säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa sähköisessä muodossa tapahtuvan asiakirjojen ja tietojen vaihdon.

2. Kun muiden valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvomien tuotteiden tapauksessa epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen on tunnistettu, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisille muille valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille.

3. Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on vaihdettava muut asiaankuuluvat tiedot muiden valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten kanssa.

4. Jos on olemassa perusteltu tarve varmistaa, että tuote on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on pyynnön saatuaan vaihdettava muiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission kanssa tietoja tarkastustensa tuloksista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja tarkastuslaitosten valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyjen kansallisten akkreditointielinten kanssa.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava aiheelliset toimenpiteet ja otettava käyttöön dokumentoidut menettelyt varmistaakseen, että valvonnan tulokset annetaan tiedoksi maksajavirastolle sen niihin tarpeisiin vastaamiseksi, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽²⁾ 58 artiklassa ja kyseisen artiklan pohjalta hyväksytyissä säädöksissä.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka tämän artiklan mukaisesti virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on määrä toimittaa, kyseisten tietojen asiaankuuluvat vastaanottajat ja menettelyt, joita noudattaen tiedot toimitetaan, mukaan lukien 1 kohdassa tarkoitetun tietokonejärjestelmän toiminnot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

44 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden vienti

1. Tuote, voidaan viedä unionista luonnonmukaisena tuotteena ja siinä voi olla Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus edellyttäen, että se on luonnonmukaista tuotantoa koskevien tämän asetuksen sääntöjen mukainen.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta kolmansien maiden tulliviranomaisille tarkoitettujen asiakirjojen, erityisesti mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa annettavan luonnonmukaisuuden todistavan vientitodistuksen osalta, sekä todistuksen antamisesta siitä, että viedyt luonnonmukaiset tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

45 artikla

Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden tuonti

1. Kolmannesta maasta voidaan tuoda tuote saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena tai siirtymävaiheen tuotteena edellyttäen, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät:

a) tuote on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuote;

b) joku seuraavista soveltuu:

i) tuote on tämän asetuksen II, III ja IV luvun mukainen, ja kaikkiin toimijoihin ja 36 artiklassa tarkoitettuihin toimijaryhmiin, mukaan lukien viejät asianomaisessa kolmannessa maassa, on kohdistettu 46 artiklan mukaisesti hyväksytyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten suorittamaa valvontaa ja kyseiset viranomaiset tai laitokset ovat antaneet niille sertifikaatin vahvistaen, että kaikki toimijat tai toimijaryhmät noudattavat tätä asetusta;

ii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 47 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asiaankuuluvassa kauppasopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukainen; tai

iii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 48 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asianomaisen kolmannen maan vastaavien tuotanto- ja valvontasääntöjen mukainen, ja tuotteella on tuontia varten kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan kyseinen säännöstenmukaisuus; ja

c) kolmansien maiden toimijat voivat antaa milloin tahansa tuojille ja unionin ja kolmansien maiden kansallisille viranomaisille tiedot, joiden avulla ne voivat tunnistaa toimittajinaan toimivat toimijat ja kyseisten toimittajien valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset kyseisen luonnonmukaisen tuotteen tai siirtymävaiheen tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi. Nämä tiedot on asetettava myös tuojien valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten saataville.

2. Komissio voi 24 artiklan 9 kohdassa esitettyjä menettelyjä noudattaen myöntää erityisiä lupia tuotteiden ja aineiden käyttöön kolmansissa maissa ja unionin syrjäisimmillä alueilla ottaen huomioon kasvi- tai eläintuotannon ekologisen tasapainon erilaisuuden, erityiset ilmasto-olosuhteet, perinteet ja paikalliset olosuhteet kyseisillä alueilla. Tällaiset erityiset luvat voidaan myöntää kahden vuoden jaksoksi, joka voidaan uusia, ja niihin sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja 24 artiklan 3 ja 6 kohdassa esitettyjä kriteerejä.

3. Kun komissio vahvistaa tilanteen määrittämistä hätätilanteeksi koskevia kriteerejä ja erityisiä sääntöjä tällaisissa tilanteissa selviytymistä varten 22 artiklan mukaisesti, se ottaa huomioon myös eroavuudet ekologisessa tasapainossa ja ilmasto- ja paikallisissa olosuhteissa kolmansissa maissa ja unionin syrjäisimmillä alueilla.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan erityiset säännöt 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifikaattien sisällöstä, niiden myöntämismenettelystä, todentamisesta ja myöntämisessä käytetyistä teknisistä keinoista, erityisesti toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten roolia koskevilta osin, jotta voidaan varmistaa niiden tuontituotteiden jäljitettävyys ja vaatimustenmukaisuus, jotka on tarkoitus saattaa unionissa markkinoille 1 kohdassa tarkoitettuina luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden tuonnissa unioniin sovellettavien edellytysten ja toimenpiteiden noudattaminen on varmistettava rajatarkastusasemilla asetuksen (EU) 2017/625 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisen asetuksen 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja fyysisiä tarkastuksia on tehtävä niin usein, kuin se on tarpeen, tämän asetuksen 3 artiklan 57 alakohdassa määritellyn noudattamatta jättämisen todennäköisyyttä huomioon ottaen.

46 artikla

Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään tai peruutetaan hyväksyntä sellaisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten osalta, jotka ovat toimivaltaisia tekemään tarkastuksia ja myöntämään luonnonmukaisuuden todistavan sertifikaatin kolmansissa maissa, ja joilla laaditaan luettelo hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset hyväksytään tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti 35 artiklan 7 kohdassa luoteltujen tuoteluokkien tuonnin valvontaan, mikäli ne täyttävät seuraavat kriteerit:

- a) ne ovat laillisesti sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;
- b) niillä on valmiudet valvoa, että 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa ja tässä artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät unioniin tuotavaksi tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymäaiheen tuotteiden osalta;
- c) ne antavat riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta eikä niillä ole minkäänlaisia eturistiriitoja valvontatehtäviensä suorittamisen osalta;
- d) tarkastuslaitosten ollessa kyseessä ne on akkreditoitu asiaankuuluvan yhdenmukaistetun standardin "Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille" mukaisesti; standardin viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
- e) niillä on asiantuntemus, välineet ja infrastruktuuri, joita valvontatehtävien hoito vaatii, ja riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä; ja
- f) ne täyttävät mahdollisesti annettavat täydentävät kriteerit, joita voidaan vahvistaa 7 kohdan nojalla hyväksyttävällä delegoidulla säädöksellä.

3. Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun akkreditoinnin voi antaa ainoastaan

- a) asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukainen kansallinen akkreditointielin unionissa; tai
- b) sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

4. Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on toimitettava hyväksymishakemus komissiolle. Tällaiseen hakemukseen on kuuluttava tekninen asiakirja kaikkine tietoineen, jotka tarvitaan varmistamaan 2 kohdassa esitettyjen kriteerien täyttyminen.

Valvontaviranomaisten on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen antama viimeisin arviointikertomus ja tarkastuslaitosten on toimitettava akkreditointielimen antama akkreditointisertifikaatti. Valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten on tapauksen mukaan toimitettava myös viimeisimmät raportit toimintaansa koskevista säännöllisesti paikalla suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista.

5. Komissio varmistaa hyväksyttyjen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten asianmukaisen valvonnan 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja kaikkien muiden valvontaviranomaiseen tai tarkastuslaitokseen liittyvien asiaankuuluvien tietojen perusteella tarkastelemalla niiden suoriutumista ja hyväksyntää säännöllisesti uudelleen. Komissio voi pyytää akkreditointielimiltä tai tapauksen mukaan toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja valvontaa varten.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun valvonnan luonne määritetään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys ottaen erityisesti huomioon valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen toiminta, sen valvontaan kuuluvien tuotteiden ja toimijoiden tyyppi sekä tuotantosääntöjen ja valvontatoimenpiteiden muutokset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu valvontaviranomaisia tai tarkastuslaitoksia koskeva hyväksyntä on peruutettava viipymättä kyseisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisesti silloin, kun havaitaan vakavaa tai toistuvaa rikkomista sertifioinnissa tai 8 kohdan mukaisesti vahvistetuissa valvonnassa ja toimissa ja kun kyseinen valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei onnistu komission pyynnöstä toteuttamaan ajoissa aiheellisia korjaavia toimenpiteitä komission määräämässä määräajassa. Tällainen määräaika on määritettävä ongelman vakavuuden mukaan ja sen on yleensä oltava vähintään 30 päivää.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

- a) joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa lisäämällä siinä vahvistettuja kriteerejä täydentäviä kriteerejä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksymiselle ja tällaisen hyväksynnän peruuttamiselle taikka muuttamalla kyseisiä lisättyjä kriteerejä;
- b) joilla täydennetään tätä asetusta valvonnan osalta, joka kohdistuu
 - i) komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymiin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan lukien; sekä
 - ii) valvonnan ja muiden toimien osalta, jotka kuuluvat kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten suoritettavaksi.

8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä varmistaakseen toimenpiteiden soveltamisen kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen, erityisesti, kun se vaikuttaa tässä artiklassa säädetyn hyväksynnän nojalla tuotujen luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, tai kun epäillään näin olevan. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuden todentaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina koskevan luvan keskeyttäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Komissio hyväksyy 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen tekemiseksi, jos se on tarpeen perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät epätasapuolisiin käytäntöihin tai luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden ja sääntöjen vastaisiin käytäntöihin, kuluttajien luottamuksen suojaamiseen tai toimijoiden välisen tasapuolisen kilpailun suojaamiseen.

47 artikla

Vastaavuus kauppasopimuksen nojalla

Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jolla unioni on kauppasopimuksen nojalla tunnustanut olevan tuotantojärjestelmä, joka saavuttaa samat tavoitteet ja noudattaa samoja periaatteita kuin unioni soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso.

48 artikla

Vastaavuus asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla

1. Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jonka unioni on hyväksynyt vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla, mukaan lukien tämän asetuksen 58 artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen nojalla hyväksytyt maat.

Kyseinen hyväksynnän voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2025.

2. Komissio varmistaa 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää säännöllisesti uudelleen vuosiraporttien perusteella, jotka ne lähettävät komissiolle vuosittain 31 päivään maaliskuuta mennessä ja jotka koskevat niiden vahvistamien valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa, sekä muiden saatujen tietojen perusteella. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää apua jäsenvaltioilta. Valvonnan luonne määritetään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys ottaen erityisesti huomioon kyseisestä kolmannesta maasta unioniin suuntautuvan tuonnin määrä, toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien seuranta- ja valvontatoimien tulokset ja aikaisemman valvonnan tulokset. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti uudelleentarkastelun tuloksista.

3. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti luetteloiduilta kolmansilta mailta vaadittavien niiden tietojen osalta, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään soveltaman valvonnan kannalta, sekä komission suorittaman kyseisen valvonnan osalta, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä varmistaakseen toimenpiteiden soveltamisen tapauksissa, joissa on kyse epäilystä tai vahvistetusta säännösten noudattamatta jättämisestä, erityisesti tapauksissa, joissa säännösten noudattamatta jättäminen vaikuttaa tässä artiklassa tarkoitetuista kolmansista maista tuotujen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuden todentaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina koskevan luvan keskeyttäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

49 artikla

Komission kertomus 47 ja 48 artiklan soveltamisesta

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan 47 ja 48 artiklan soveltamisen tilannetta liittyen erityisesti kolmansien maiden hyväksymiseen vastaavuus-tarkoituksessa.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden vapaa liikkuvuus

50 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden kaupan pitämisen estämis- ja rajoittamiskielto

Toimivaltaiset viranomaiset, valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset eivät saa tuotantoon, merkintöihin tai tuotteiden esittelyyn liittyvistä syistä estää tai rajoittaa jonkin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan toisen toimivaltaisen viranomaisen, valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvonnan piiriin kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia. Erityisesti ei saa suorittaa muuta virallista valvontaa ja muita virallisia toimia kuin asetuksessa (EU) 2017/625 säädetyt, eikä virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista saa periä muita maksuja kuin kyseisen asetuksen VI luvussa säädetyt maksut.

2 JAKSO

Tiedoksiannot, kertomukset ja niihin liittyvät poikkeukset

51 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon alaan ja kauppaan liittyvät tiedoksiannot

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava vuosittain komissiolle tarvittavat tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja soveltamisen seuranta varten. Tällaisten tietojen on perustuttava mahdollisimman pitkälti vakiintuneisiin tietolähteisiin. Komissio ottaa huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käytön tilastointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa käytettävästä järjestelmästä, toimitettavien tietojen yksityiskohdista ja tietojen toimittamisen määräpäivästä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

52 artikla

Toimivaltaisiin viranomaisiin, valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä ajantasaista luetteloa
 - a) toimivaltaisten viranomaisten nimistä ja yhteystiedoista; ja
 - b) valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten nimistä, osoitteista ja tunnusnumeroista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä luettelot ja kaikki niiden muutokset komissiolle ja julkaistava ne, jollei tällainen toimittaminen ja julkaiseminen ole jo tapahtunut asetuksen (EU) 2017/625 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Komissio julkaisee 1 kohdan mukaisesti saatujen tietojen pohjalta säännöllisesti internetissä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten ajantasaistetun luettelon.

53 artikla

Poikkeukset, luvat ja kertomus

1. Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston ja luonnonmukaisten eläinten käyttöä koskevat poikkeukset, jotka mainitaan liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdassa sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa, lukuun ottamatta liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohtaa, päättyvät 31 päivänä joulukuuta 2035.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 1 päivästä tammikuuta 2028 tämän artiklan 7 kohdassa säädetyssä kertomuksessa luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston ja luonnonmukaisten eläinten saatavuudesta esitettyjen johtopäätösten pohjalta 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta seuraavasti:

- a) lopetetaan liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdassa sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten voimassaolo, lukuun ottamatta liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohtaa, 31 päivää joulukuuta 2035 aikaisempana ajankohtana, tai jatketaan niitä kyseistä ajankohtaa pitempään; tai
- b) lopetetaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohdassa tarkoitettu poikkeus.

3. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2026 valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan 26 artiklan 2 kohdan b alakohtaa siten, että 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun tietojärjestelmän soveltamisala ulottuu koskemaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 kohdan kananuorikoita, jotta kananuorikoita koskevat poikkeukset perustuvat kyseisessä järjestelmässä kerättyyn tietoon.

4. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2025 valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla lopetetaan – niiden tietojen pohjalta, joita jäsenvaltiot antavat tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tai esittävät tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa siipikarjan ja sikaeläinten luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuudesta – liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdassa ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu lupa käyttää muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua mainituissa kohdissa tarkoitettujen siipikarjan ja sikaeläinten ruokinnassa 31 päivää joulukuuta 2025 aikaisemmin tai jatketaan kyseistä lupaa pitempään.

5. Komissio pidentää 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten tai lupien voimassaoloa ainoastaan, niin kauan kuin sillä on erityisesti jäsenvaltioiden 6 kohdan mukaisesti toimittamaa tietoa vahvistukseksi siitä, että markkinoilla ei ole saatavilla asianomaista luonnonmukaisten kasvien lisäysaineistoa, luonnonmukaisia eläimiä tai rehua.

6. Jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

- a) 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tietokannan sekä 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja tarvittaessa 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien tiedot;
- b) tiedot liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdan sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista; sekä
- c) tiedot siipikarjan ja sikaeläinten luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuudesta unionin markkinoilla ja liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdan ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdan mukaisesti myönnettyistä luvista.

7. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen seuraavien tuotteiden saatavuudesta unionin markkinoilla ja tarvittaessa rajoitetun saatavuuden taustalla olevista syistä:

- a) luonnonmukainen kasvien lisäysaineisto;
- b) luonnonmukaiset eläimet, joihin sovelletaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia;
- c) sikaeläinten ja siipikarjan ruokintaan tarkoitettu luonnonmukainen valkuaisrehu, jollei liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdassa ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista luvista muuta johdu.

Laatiessaan kyseistä kertomusta komissio ottaa huomioon erityisesti 26 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot sekä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin ja lupiin liittyvät tiedot.

IX LUKU

MENETTELY-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Menettelysäännökset

54 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2021 viiden vuoden ajaksi 2 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 11 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 8 kohdassa, 35 artiklan 9 kohdassa, 36 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 8 kohdassa, 40 artiklan 11 kohdassa, 44 artiklan 2 kohdassa, 46 artiklan 7 kohdassa, 48 artiklan 4 kohdassa, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 11 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 8 kohdassa, 35 artiklan 9 kohdassa, 36 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 8 kohdassa, 40 artiklan 11 kohdassa, 44 artiklan 2 kohdassa, 46 artiklan 7 kohdassa, 48 artiklan 4 kohdassa, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 2 artiklan 6 kohdan, 9 artiklan 11 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan 2 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan, 24 artiklan 6 kohdan, 30 artiklan 7 kohdan, 32 artiklan 4 kohdan, 33 artiklan 6 kohdan, 34 artiklan 8 kohdan, 35 artiklan 9 kohdan, 36 artiklan 3 kohdan, 38 artiklan 8 kohdan, 40 artiklan 11 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan, 46 artiklan 7 kohdan, 48 artiklan 4 kohdan, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan ja 58 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

55 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa luonnonmukaisen tuotannon komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.
4. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

2 JAKSO

Kumoaminen ja siirtymä- ja loppusäännökset

56 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 834/2007.

Kyseistä asetusta sovelletaan kuitenkin edelleen kolmansien maiden vireillä olevien hakemusten tarkastelun loppuunsaattamiseksi, kuten tämän asetuksen 58 artiklassa säädetään.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen

57 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyihin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla myönnetty valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä lakkaa olemasta voimassa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023.
2. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta valvontaviranomaisilta ja tarkastuslaitoksilta vaadittavien niiden tietojen osalta, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään soveltaman valvonnan kannalta, sekä komission suorittaman kyseisen valvonnan osalta, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

58 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jätettyihin kolmansien maiden hakemuksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Komissio saattaa loppuun kolmansien maiden asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jättämien, 17 päivänä kesäkuuta 2018 vireillä olevien hakemusten tarkastelun. Tällaisten hakemusten tarkasteluun sovelletaan mainittua asetusta.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten, mukaan lukien kolmansilta mailta vaadittavien tietojen, tarkasteluun tarvittavat menettelytapasäännöt.

59 artikla

Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten ensimmäiseen hyväksymiseen liittyvät siirtymätoimenpiteet

Jäljempänä olevassa 61 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua soveltamispäivästä poiketen 46 artiklaa sovelletaan 17 päivästä kesäkuuta 2018, siltä osin kuin se on tarpeen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksymiseksi hyvissä ajoin.

60 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettujen luonnonmukaisten tuotteiden varastoihin liittyvät siirtymätoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2021 tuotettuja tuotteita saa saattaa markkinoille kyseisen päivämäärän jälkeen, kunnes varastot loppuvat.

61 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2021.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MUUT TUOTTEET

- elintarvikkeena tai rehuna käytettävät hiivat
 - mate, sokerimaissi, viininlehdet, palmunsydämet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat ja niistä valmistetut tuotteet
 - elintarvike- tai rehukäyttöön tarkoitettut merisuola ja muut suolat
 - kelaamiseen soveltuvat silkkiperhosen toukan kotelokopat
 - luonnonkumit ja hartsit
 - mehiläisvaha
 - eteeriset öljyt
 - luonnonkorkkiset tulpat, muu kuin puristetavara ja ilman minkäänlaisia sideaineita
 - karstaamaton ja kampaamaton puuvilla
 - karstaamaton ja kampaamaton villa
 - raakavuodot ja käsittelemättömät nahat
 - kasvipohjaiset perinteiset kasvirohdotuotteet.
-

LIITE II

III LUVUSSA TARKOITETUT YKSITYISKOHTAISET TUOTANTOSÄÄNNÖT

I osa: Kasvintuotannon säännöt

Luonnonmukaiseen kasvintuotantoon sovelletaan 9–12 artiklassa säädettyjen tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset
- 1.1 Luonnonmukaisesti viljeltävät kasvit, paitsi luonnostaan vedessä kasvavat kasvit, on tuotettava maapohjaan tai peruskallioon yhteydessä olevalla elävällä maaperällä tai elävällä maaperällä, johon on sekoitettu luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja aineita ja tuotteita tai joka on lannoitettu näillä aineilla ja tuotteilla.
- 1.2 Ravinneliuosviljely eli kasvien, jotka eivät luonnostaan kasva vedessä, sellainen kasvatusmenetelmä, jossa niiden juuret ovat pelkästään ravinneliuoksessa tai inertissä aineessa, johon ravinneliuosta lisätään, on kielletty.
- 1.3 Poiketen siitä, mitä 1.1 kohdassa säädetään, itujen tuotanto siemeniä kostuttamalla ja salaattisikuriin kastaminen puhtaaseen veteen salaatinkerien hyötämiseksi on sallittua.
- 1.4 Poiketen siitä, mitä 1.1 kohdassa säädetään, seuraavat käytännöt ovat sallittuja:
 - a) kasvien kasvattaminen koristekasveina ja yrtteinä ruukuissa myytäväksi lopulliselle kuluttajalle ruukkuineen;
 - b) siementaimien tai koulittujen taimien kasvattaminen astioissa myöhempää istuttamista varten.
- 1.5 Poiketen siitä, mitä 1.1. kohdassa säädetään, viljelykasvien kasvattaminen rajoitetuilla kasvualustoilla on sallittua ainoastaan alueilla, jotka on sertifioitu luonnonmukaisiksi tätä käytäntöä varten ennen 28 päivää kesäkuuta 2017 Suomessa, Ruotsissa ja Tanskassa. Näiden alueiden minkäänlainen laajentaminen ei ole sallittua.

Kyseinen poikkeus päättyy 31 päivänä joulukuuta 2030.

Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen rajoitettujen kasvualustojen käytöstä luonnonmukaisessa maataloudessa. Kyseiseen kertomukseen voidaan liittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotus rajoitettujen kasvualustojen käytöstä luonnonmukaisessa maataloudessa.

- 1.6 Kaikilla käytetyillä kasvintuotantotekniikoilla on estettävä tai minimoitava ympäristöä saastuttavat vaikutukset.
- 1.7 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon
- 1.7.1 Jotta kasveja ja kasvituotteita voidaan pitää luonnonmukaisina tuotteina, tässä asetuksessa säädettyjä tuotantosääntöjä on pitänyt soveltaa viljelylohkolla vähintään kahden vuoden siirtymävaiheen ajan ennen kylvöä, tai nurmialojen osalta vähintään kahden vuoden ajan ennen niiden käyttöä luonnonmukaisena rehuna, tai monivuotisten kasvien osalta, nurmialoja lukuun ottamatta, vähintään kolmen vuoden ajan ennen luonnonmukaisen tuotteiden ensimmäistä satoa.
- 1.7.2 Toimivaltainen viranomainen voi päättää pidentää tapauksissa, joissa maa tai yksi tai useampi lohko on saastunut tuotteista tai aineista, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, 1.7.1 kohdassa tarkoitettua siirtymävaiheen kestoa kyseisen maan tai kyseisten lohkojen osalta.
- 1.7.3 Jos on tehty käsittely tuotteella tai aineella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä uutta siirtymävaihetta 1.7.1 kohdan mukaisesti.

Kyseistä ajanjaksoa voidaan lyhentää seuraavissa kahdessa tapauksessa:

- a) käsittely tuotteella tai aineella, jota ei ole sallittu luonnonmukaisessa tuotannossa, osana asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämiä pakollisia tuhoojien tai rikkakasvien torjuntatoimia, mukaan lukien karanteeniin määrättävät organismit ja haitalliset vieraslajit;
- b) käsittely tuotteella tai aineella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien tieteellisten kokeilujen yhteydessä.

- 1.7.4 Edellä 1.7.2 ja 1.7.3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa siirtymävaiheen kesto vahvistetaan seuraavien vaatimusten perusteella:
- a) kyseisen tuotteen tai aineen on hajottava siten, että siirtymävaiheen päättyessä jäämien määrä maaperässä ja, jos kyseessä on monivuotinen viljelmä, kasvilla on merkityksetön;
 - b) käsittelyn jälkeen korjattua satoa ei saa saattaa markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena.
- 1.7.4.1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tekemistään päätöksistä, joissa vahvistetaan pakolliset toimenpiteet niiden käsittelyjen osalta, jotka tehdään muulla kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallitulla tuotteella tai aineella;
- 1.7.4.2 Jäljempänä olevaa 1.7.5. kohdan b alakohtaa ei sovelleta, kun käsittely tehdään tuotteella tai aineella, jonka käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa.
- 1.7.5 Kotieläintuotantoon liittyvän maan osalta
- a) siirtymävaiheen sääntöjä sovelletaan tuotantoyksikön koko rehunviljelyalaa;
 - b) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, siirtymävaiheen kesto voidaan lyhentää yhteen vuoteen sellaisten laidunten ja ulkojaloittelualueiden kohdalla, joilla laidunnetaan muita lajeja kuin kasvinsyöjiä.
- 1.8 Kasvien alkuperä, kasvien lisäysaineisto mukaan lukien
- 1.8.1 Sellaisten kasvien ja kasvituotteiden tuotannossa, jotka eivät ole kasvien lisäysaineistoa, saa käyttää ainoastaan luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa.
- 1.8.2 Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston saamiseksi käyttöön muiden tuotteiden kuin kasvien lisäysaineiston tuotannossa emokasvia ja tapauksen mukaan kasvien lisäysaineiston tuotantoon tarkoitettuja muita kasveja on pitänyt viljellä tämän asetuksen mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai, jos kyseessä ovat monivuotiset kasvit, vähintään yhden sukupolven ajan kahden kasvukauden ajan.
- 1.8.3 Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston valinnassa toimijoiden on asetettava etusijalle luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuva luonnonmukainen kasvien lisäysaineisto.
- 1.8.4 Luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajikkeiden tuotannossa luonnonmukaiset jalostustoimet on suoritettava luonnonmukaisissa olosuhteissa ja keskittyen geneettisen monimuotoisuuden lisäämiseen, luonnollisen lisääntymiskyvyn hyödyntämiseen sekä agronomiseen suorituskyykyyn, taudinvastustuskykyyn ja sopeutumiseen erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin.
- Meristeemisolukkoviljelyä lukuun ottamatta kaikissa lisääntymistä koskevissa käytännöissä on sovellettava sertifioitua luonnonmukaista tuotantotapaa.
- 1.8.5 Siirtymävaiheen ja muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käyttö
- 1.8.5.1 Poiketen siitä, mitä 1.8.1 kohdassa säädetään, kun 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tietokannasta tai 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu järjestelmästä kerätyt tiedot osoittavat, että toimijan asiaan kuuluvan luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, siementaimia lukuun ottamatta, laadulliset ja määrälliset tarpeet eivät täyty, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia siirtymävaiheessa olevan tai muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytön 1.8.5.3, 1.8.5.4 ja 1.8.5.5 kohdassa vahvistetuilla edellytyksillä.
- Ennen kyseisen poikkeuksen pyytämistä toimijan on tehtävä hakuja 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan tai 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään todentaakseen, onko hänen pyyntönsä perusteltu.
- 1.8.5.2 Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset voivat sallia kolmansien maiden toimijoille siirtymävaiheen tai muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytön luonnonmukaisessa tuotantoyksikössä, kun luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa ei ole laadullisesti tai määrällisesti riittävästi saatavilla sen kolmannen maan alueella, jossa toimija sijaitsee, 1.8.5.3, 1.8.5.4 ja 1.8.5.5 kohdassa vahvistetuilla edellytyksillä.
- 1.8.5.3 Muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa ei saa käsitellä muilla kuin tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti siementen käsittelyyn hyväksytyillä kasvinsuojeluaineilla, jollei kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole määrännyt kemiallista käsittelyä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti kasvien terveyteen liittyvistä syistä kaikille jonkin lajin lajikkeille alueella, jolla kasvien lisäysaineistoa on tarkoitus käyttää.
- 1.8.5.4 Lupa käyttää siirtymävaiheen tai muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa on saatava ennen kylvämistä.

- 1.8.5.5 Lupa käyttää siirtymävaiheen tai muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa voidaan myöntää ainoastaan yksittäisille käyttäjille yhden kauden ajaksi kerrallaan, ja luvista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on luetteloitava sallitun kasvien lisäysaineiston määrät.
- 1.9 Maaperän hoito ja lannoitus
- 1.9.1 Luonnonmukaisessa kasvintuotannossa on käytettävä maanmuokkaus- ja viljelykäytäntöjä, jotka säilyttävät tai parantavat maaperän orgaanista ainesta, lisäävät maaperän vakautta ja biologista monimuotoisuutta sekä estävät maaperän tiivistymistä ja eroosiota.
- 1.9.2 Maaperän hedelmällisyyttä ja biologista aktiivisuutta on pidettävä yllä ja parannettava
- a) nurmialoja ja monivuotisia nurmikasveja lukuun ottamatta, käyttämällä monivuotista viljelykiertoa sisältäen palkokasveja, joiden käyttö on pakollista viljelykierron pääkasvina tai peitekasvina, ja muuta viherlannoituskasvustoa;
- b) käyttämällä kasvihuoneiden tai monivuotisten viljelykasvien, paitsi nurmikasvien, tapauksessa lyhyen aikavälin viherlannoituskasvustoa ja palkokasveja sekä kasviston monimuotoisuutta; ja
- c) kaikissa tapauksissa levittämällä luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevaa karjanlantaa tai orgaanista ainesta, molemmat mieluiten kompostoitua.
- 1.9.3 Jos kasvien ravinnetarpeita ei saada tyydytettyä 1.9.1 ja 1.9.2 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä, voidaan käyttää ainoastaan sellaisia lannoitteita ja maanparannusaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen. Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä.
- 1.9.4 Luonnonmukaisessa tai siirtymävaiheessa olevassa tuotantoyksikössä käytettävän direktiivissä 91/676/ETY määritellyn karjanlannan kokonaismäärä ei saa ylittää 170:tä kilogrammaa tyyppiä vuodessa käytettyä maatalousmaan hehtaaria kohden. Tätä enimmäismäärää sovelletaan ainoastaan karjanlannan, kuivatun lannan, siipikarjan dehydratoidun lannan, kompostoidun eläinten kiinteän ulosteen, siipikarjan lanta mukana lukien, kompostoidun karjanlannan ja eläinten nestemäisen ulosteen käyttöön.
- 1.9.5 Maatilojen toimijat voivat tehdä kirjallisia yhteistyösopimuksia luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä saatavan ylijäämälannan levittämiseksi ainoastaan sellaisten muiden maatilojen ja yritysten toimijoiden kanssa, jotka noudattavat luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä. Edellä 1.9.4 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä lasketaan tällaiseen yhteistyöhön osallistuvien kaikkien luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien yksiköiden perusteella.
- 1.9.6 Maaperän yleiskunnon ja maaperän tai viljelykasvien ravinnepitoisuuden parantamiseksi voidaan käyttää mikro-organismivalmisteita.
- 1.9.7 Kompostoitumisen edistämiseksi voidaan käyttää asianmukaisia kasvipohjaisia valmisteita ja mikro-organismivalmisteita.
- 1.9.8 Mineraalityypilannoitteiden käyttö on kielletty.
- 1.9.9 Biodynaamisia preparaatteja saa käyttää.
- 1.10 Tuhoojien ja rikkakasvien hallinta
- 1.10.1 Tuhoojien ja rikkakasvien aiheuttamia vahinkoja on ehkäistävä pääasiassa
- luonnollisten vihollisten avulla,
 - lajien, lajikkeiden tai monimuotoisten aineistojen valinnalla,
 - viljelykierrolla,
 - biologisen savudesinfektion kaltaisilla viljelytekniikoilla sekä mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä, ja
 - termisillä menetelmillä kuten solarisaatio ja, katteenalaisten viljelmien osalta, pintamaan höyrykäsittelyllä (enintään 10 cm:n syvyyteen).
- 1.10.2 Jos kasveja ei voida asianmukaisesti suojella tuhoojilta 1.10.1 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä tai jos viljelmät ovat todistettavasti vaarassa, voidaan käyttää ainoastaan sellaisia tuotteita tai aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla, ja ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen. Toimijoiden on säilytettävä asiakirjat, joilla osoitetaan tarve käyttää tällaisia tuotteita.
- 1.10.3 Pyydyksissä ja haihduttimissa, feromonihaihduttimia lukuun ottamatta, käytettävien tuotteiden ja aineiden osalta pyydysten tai haihduttimien on estettävä tuotteiden ja aineiden leviäminen ympäristöön sekä näiden tuotteiden ja aineiden ja viljelykasvien joutuminen kosketuksiin toistensa kanssa. Kaikki pyydykset, myös feromonipyydykset, on kerättävä käytön jälkeen ja hävitettävä turvallisesti.

1.11 Puhdistus- ja desinfiointiaineet

Kasvintuotannossa voi puhdistuksessa ja desinfioinnissa käyttää ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

1.12 Tietojen kirjaamista koskevat velvoitteet

Toimijoiden on pidettävä kirjaa asianomaisista lohkoista ja niiltä saadun sadon määristä.

1.13 Jalostamattomien tuotteiden valmistus

Jos kasveille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimiin sovelletaan soveltuvin osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.

2. Tiettyjä kasveja ja kasvituotteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt

2.1 Sienten tuotantoa koskevat säännöt

Sienten tuotannossa voidaan käyttää kasvualustaa, jos se koostuu ainoastaan seuraavista aineksista:

a) karjanlanta ja eläinten ulosteet:

- i) jotka ovat peräisin joko luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä tai yksiköistä, joilla on meneillään toinen vuosi siirtymisessä luonnonmukaiseen tuotantoon; tai
- ii) joita tarkoitetaan 1.9.3 kohdassa, mutta ainoastaan silloin, kun i alakohdassa tarkoitettua tuotetta ei ole saatavilla, edellyttäen, että tällainen karjanlannan ja eläinten ulosteiden osuus ei ylitä 25:tä prosenttia kaikkien kasvualustaan käytettävien aineiden painosta (lukuun ottamatta kateaineita ja lisättyä vettä) ennen kompostointia;

b) muut kuin a alakohdassa tarkoitettut maatalousperäiset tuotteet, jotka ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä;

c) turve, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla;

d) puu, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla kaadon jälkeen;

e) 1.9.3 kohdassa tarkoitettut mineraalituotteet, vesi ja maa.

2.2 Luonnonvaraisten kasvien keräämistä koskevat säännöt

Luonnonalueilla, metsissä ja maanviljelyalueilla luontaisesti kasvavien luonnonvaraisten kasvien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantona, jos:

a) kyseisiä alueita ei ole keruuta edeltävien vähintään kolmen vuoden aikana käsitelty muilla kuin sellaisilla tuotteilla tai aineilla, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla;

b) keruu ei vahingoita luonnollisen elinympäristön vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

II osa: Kotieläintuotannon säännöt

Luonnonmukaiseen kotieläintuotantoon sovelletaan 9, 10, 11 ja 14 artiklassa säädettyjen tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset

1.1 Lukuun ottamatta mehiläishoitoa, jos viljelijällä, joka aikoo tuottaa luonnonmukaisia kotieläimiä, ei ole maatalousmaata hallinnassaan eikä hän ole tehnyt kirjallista yhteistyösopimusta jonkun viljelijän kanssa luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden tai siirtymävaiheen tuotantoyksiköiden käytöstä kyseisiä kotieläimiä varten, kotieläintuotanto ilman yhteyttä maahan on kielletty.

1.2 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

1.2.1 Kun tuotantoyksikkö aloittaa luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen samanaikaisesti eläinten kanssa, mukaan lukien laitumet tai eläinten rehujen tuottamiseen käytetty maa, ja kyseisessä tuotantoyksikössä I osan 1.7.1 ja 1.7.5. kohdan b alakohdassa tarkoitettua siirtymävaiheen alussa jo olevat eläimet, eläimiä ja eläintuotteita voidaan pitää luonnonmukaisina tuotantoyksikköä koskevan siirtymävaiheen lopussa. Näin myös niissä tapauksissa, joissa tämän osan 1.2.2 kohdassa kyseiselle eläintyypille asetettu siirtymävaihe on pidempi kuin tuotantoyksikölle asetettu siirtymäaika.

Poiketen siitä, mitä 1.4.3.1 kohdassa säädetään, tällaisen samanaikaisen siirtymävaiheen tai tuotantoyksikön siirtymävaiheen aikana kyseisessä tuotantoyksikössä siirtymävaiheen alussa jo olevia eläimiä voidaan ruokkia siirtymävaiheen rehulla, joka on tuotettu siirtymävaiheessa olevassa tuotantoyksikössä ensimmäisen siirtymävuoden aikana ja/tai 1.4.3.1 kohdan mukaisella rehulla ja/tai luonnonmukaisella rehulla.

Muita kuin luonnonmukaisia eläimiä voidaan tuoda siirtymävaiheessa olevaan tuotantoyksikköön 1.3.4 kohdan mukaisesti siirtymävaiheen käynnistyttyä.

1.2.2 Eläintuotannon mukaiset siirtymävaiheet esitetään seuraavassa:

- a) lihantuotantoon käytettävien nauta- ja hevoseläinten osalta 12 kuukautta ja joka tapauksessa vähintään kolme neljäsosaa niiden eliniästä;
- b) lammaseläinten, vuohieläinten ja sikaeläinten sekä maidontuotantoon käytettävien eläinten osalta kuusi kuukautta;
- c) lihantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, kymmenen viikkoa; tämä ei koske Pekingin ankkaa;
- d) Pekingin ankan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, seitsemän viikkoa;
- e) munantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, kuusi viikkoa;
- f) mehiläisten osalta 12 kuukautta.

Siirtymävaiheen aikana vaha on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla.

Muuta kuin luonnonmukaista mehiläisvahaa saa kuitenkin käyttää

- i) kun luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevaa mehiläisvahaa ei ole saatavilla markkinoilla;
 - ii) kun on todistettu, ettei siinä ole tuotteita tai aineita, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa; ja
 - iii) edellyttäen, että se on kuorimavahaa;
- g) kanien osalta kolme kuukautta;
- h) hirvieläinten osalta 12 kuukautta.

1.3 Eläinten alkuperä

1.3.1 Rajoittamatta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskevia sääntöjä luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten on oltava luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä syntyneitä tai kuoriutuneita ja kasvatettuja.

1.3.2 Kun kyseessä on luonnonmukaisten eläinten jalostus,

- a) lisääntymiseen käytetään luonnollisia menetelmiä; keinosiemennystä voidaan kuitenkin käyttää;
- b) hormonien tai vaikutukseltaan vastaavien muiden aineiden käyttö lisääntymisen säätelyä tai estämiseksi on kielletty, paitsi yksittäisen eläimen eläinlääkinnällisenä hoitomuotona;
- c) muita keinotekoisia lisääntymismuotoja, kuten kloonausta ja alkionsiirtoa, ei saa käyttää;
- d) rotujen valinnan on oltava luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden kannalta asianmukaista ja varmistettava eläinten hyvinvoinnin korkea taso ja osaltaan estettävä eläinten kärsimystä ja vähennettävä tyytymättömyyden tarvetta.

1.3.3 Toimijoiden on rotujen tai linjojen valinnassa pyrittävä suosimaan rotuja tai linjoja, joille on ominaista suuri geneettinen monimuotoisuus, eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, niiden jalostusarvo, pitkäikäisyys, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille, kaikki tämä heikentämättä niiden hyvinvointia. Lisäksi eläinten rodut tai linjat on valittava siten, että vältetään eräisiin voimaperäisessä tuotannossa käytettyihin rotuihin tai linjoihin liittyvät erityiset sairaudet tai terveysongelmat, kuten sikaeläinten stressialttius, josta on mahdollisesti seurauksena PSE-liha, äkillinen kuolema, äkilliset luomiset ja keisarileikkauksia vaativat vaikeat poikimiset. Etusijalle on asetettava alkuperäisrodut ja -linjat.

Ensimmäisen alakohdan mukaisessa rotujen tai linjojen valinnassa toimijoiden on käytettävä 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä saatavilla olevia tietoja.

1.3.4 Muiden kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten käyttö

1.3.4.1 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun rodut ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 10 kohdan b alakohdan ja sen pohjalta hyväksyttyjen säästöjen mukaisesti, luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan tuoda jalostustarkoituksessa eläimiä, joita ei ole kasvatettu luonnonmukaisesti. Tässä tapauksessa näihin rotuihin kuuluvien eläinten ei tarvitse välttämättä olla poikimattomia.

- 1.3.4.2 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, mehiläistarhojen uudistamista varten luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan liittää vuosittain 20 prosenttia sellaisia kuningattaria ja mehiläisparvia, jotka eivät ole luonnonmukaisesti kasvatettuja, edellyttäen että kuningattaret ja mehiläisparvet sijoitetaan pesiin, joiden kakut tai vahapohjukkeet ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä. Vuosittain voidaan joka tapauksessa korvata yksi mehiläisparvi tai kuningatar muulla kuin luonnonmukaisella mehiläisparvella tai kuningattarella.
- 1.3.4.3 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa, sitä uudistetaan tai se perustetaan uudelleen, ja kun viljelijän laadullisia ja määrällisiä tarpeita ei saada täytettyä, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että luonnonmukaiseen siipikarjantuotantoyksikköön voidaan tuoda muulla tavalla kuin luonnonmukaisesti kasvatettua siipikarjaa edellyttäen, että munantuotantoon tarkoitettut kananuorikot ja lihantuotantoon tarkoitettu siipikarja ovat alle kolmen vuorokauden ikäisiä. Niistä peräisin olevia tuotteita voidaan pitää luonnonmukaisina 1.2 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen jälkeen.
- 1.3.4.4 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun 26 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti kerätyt tiedot osoittavat, että viljelijän osalta luonnonmukaisten eläinten laadullisia ja määrällisiä tarpeita ei saada täytettyä, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia muiden kuin luonnonmukaisten eläinten tuomisen luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.
- Ennen kyseisen poikkeuksen pyytämistä viljelijän on tehtävä hakuja 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti kerättyihin tietoihin pyynnön perusteltavuuden todentamiseksi.
- Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset voivat sallia kolmansien maiden toimijoille muiden kuin luonnonmukaisten eläinten tuonnin luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön, kun luonnonmukaisia eläimiä ei ole laadullisesti tai määrällisesti riittävästi saatavilla sen maan alueella, jossa toimija sijaitsee.
- 1.3.4.4.1 Karjaa tai parvea ensimmäistä kertaa perustettaessa voidaan jalostustarkoituksessa ottaa mukaan muita kuin luonnonmukaisia nuoria eläimiä. Ne on kasvatettava luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti heti, kun ne on vieroitettu. Lisäksi on sovellettava seuraavia rajoituksia päivänä, jona kyseiset eläimet tuodaan karjaan tai parveen:
- a) nautaeläinten, hevoseläinten ja hirvieläinten on oltava alle kuuden kuukauden ikäisiä;
 - b) lammaseläinten ja vuohieläinten on oltava alle 60 vuorokauden ikäisiä;
 - c) sikaeläinten on oltava alle 35 kilogramman painoisia;
 - d) kanien on oltava alle kolmen kuukauden ikäisiä.
- 1.3.4.4.2 Jalostustarkoituksessa karjan tai parven uudistamiseksi karjaan tai parveen voidaan tuoda muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja täysikasvuisia urospuolisia ja muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja poikimattomia naaraspuolisia eläimiä. Ne on tämän jälkeen kasvatettava luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Lisäksi naaraspuolisten eläinten lukumäärään sovelletaan seuraavia vuosikohtaisia rajoitteita:
- a) karjaan tai parveen voidaan tuoda enintään 10 prosenttia täysikasvuisista hevoseläimistä tai nautaeläimistä ja 20 prosenttia täysikasvuisista sikaeläimistä, lammaseläimistä ja vuohieläimistä, kaneista tai hirvieläimistä;
 - b) niiden yksiköiden osalta, joissa on alle kymmenen hevoseläintä, hirvieläintä tai nautaeläintä tai kania taikka alle viisi sikaeläintä, lammaseläintä tai vuohieläintä, tällaisessa uudistamisessa on rajoitettava enintään yhteen eläimeen vuotta kohden.
- 1.3.4.4.3 Edellä 1.3.4.4.2 kohdassa esitettyjä prosenttilukuja on mahdollista korottaa enintään 40 prosenttiin edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vahvistanut jonkin seuraavista edellytyksistä täyttyvän:
- a) tilaa on merkittävästi laajennettu;
 - b) rotu on korvattu toisella rodulla;
 - c) kotieläintuotannossa on käynnistetty uudenlainen erikoistuminen.
- 1.3.4.4.4 Edellä 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muita kuin luonnonmukaisia eläimiä voidaan pitää luonnonmukaisina vasta 1.2 kohdassa määrätyn siirtymävaiheen noudattamisen jälkeen. Edellä 1.2.2 kohdassa vahvistettu siirtymävaihe alkaa aikaisintaan silloin, kun eläimet tuodaan siirtymävaiheessa olevaan tuotantoyksikköön.
- 1.3.4.4.5 Edellä 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muut kuin luonnonmukaiset eläimet on joko pidettävä erillään muista kotieläimistä tai niiden on oltava selvästi tunnistettavissa 1.3.4.4.4 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen päättymiseen asti.

1.4 Ruokinta

1.4.1 Yleiset ruokintavaatimukset

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) kotieläinten rehun on oltava pääasiassa peräisin tilalta, jolla eläimiä pidetään, tai saman alueen muiden tilojen luonnonmukaisista tai siirtymävaiheessa olevista tuotantoyksiköistä;
- b) kotieläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä luonnonmukaisesti tuotetulla tai siirtymävaiheen rehulla. Rajoitettu ruokinta ei ole sallittua kotieläintuotannossa paitsi, jos se on perusteltua eläinlääkinnällisistä syistä;
- c) kotieläimiä ei saa pitää sellaisissa olosuhteissa tai sellaisella ruokinnalla, joista saattaa olla seurauksena anemiamia;
- d) lihotusmenetelmissä on aina otettava huomioon kunkin lajin tavanomaiset ruokintamallit ja eläinten hyvinvointi kasvatuksen jokaisessa vaiheessa. Pakkosyöttö on kielletty;
- e) kotieläimillä on sikoja, siipikarjaa ja mehiläisiä lukuun ottamatta oltava jatkuva pääsy laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat, tai niiden saatavilla on jatkuvasti oltava karkearehua;
- f) kasvunestäjä- ja synteettisten aminohappojen käyttö on kielletty;
- g) vieroittamattomia eläimiä on ruokittava mieluiten emän maidolla tietty vähimmäisaika, jonka komissio vahvistaa 14 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseisenä aikana ei saa käyttää kemiallisesti syntetisoituja aineita tai kasviperäisiä aineksia sisältäviä juottorehuita;
- h) kasvi-, levä-, eläin- tai hiivaperäisten rehuaineiden on oltava luonnonmukaisia;
- i) muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, eläin-, levä- tai hiivaperäisiä rehuaineita, mikrobi- tai kivennäisperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

1.4.2 Laiduntaminen

1.4.2.1 Laiduntaminen luonnonmukaisella laitumella

Luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet on pidettävä luonnonmukaisella laitumella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1.4.2.2 kohdan säännösten soveltamista. Muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä voidaan kuitenkin laiduntaa vuosittain rajoitetun ajan luonnonmukaisella laitumella edellyttäen, että ne on kasvatettu ympäristöystävällisellä tavalla maalla, jonka osalta myönnetään tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 artiklan nojalla, ja ettei luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ole laitumella samanaikaisesti.

1.4.2.2 Laiduntaminen yhteis- ja siirtolaitumilla

1.4.2.2.1 Luonnonmukaiset eläimet voivat laiduntaa yhteislaitumella edellyttäen, että

- a) yhteislaidunta ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen tuotteilla tai aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa;
- b) yhteislaidunta käyttävät muut kuin luonnonmukaiset eläimet on kasvatettu ympäristöystävällisellä tavalla maalla, jonka osalta myönnetään tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 artiklan nojalla;
- c) luonnonmukaisista eläimistä tämän laitumen käytön aikana saatuja eläintuotteita, jotka on tuotettu sinä aikana, jona kyseiset eläimet ovat laiduntaneet yhteislaitumella, ei pidetä luonnonmukaisina tuotteina, jollei voida todistaa, että kyseisiä eläimiä on pidetty riittävän erillään muista kuin luonnonmukaisista eläimistä.

1.4.2.2.2 Harjoitettaessa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet voivat laiduntaa myös muulla kuin luonnonmukaisella maalla, kun ne siirretään jalan laitumelta toiselle. Tuona aikana luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet on pidettävä erillään muista eläimistä. Muuta kuin luonnonmukaisista rehuita eli heinää ja muita kasveja, joita eläimet laiduntavat, sallitaan syötävän:

- a) meno- ja tulomatkoilla yhteensä enintään 35 päivän ajan; tai
- b) enintään 10 prosentin rajoissa kokonaisrehuannoksesta, joka lasketaan vuosittain prosenttiosuutena maatalousperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta.

1.4.3 Siirtymävaiheen rehu

1.4.3.1 Luonnonmukaisia kotieläimiä tuottavilla tiloilla:

- a) rehuannos voi sisältää keskimäärin enintään 25 prosenttia siirtymävaiheen rehua, joka on saatu toisesta siirtymävuodesta alkaen. Tämä prosenttiosuus voidaan nostaa sataan prosenttiin, jos siirtymävaiheen rehu on peräisin asianomaiselta kotieläimiä pitävältä tilalta; ja
- b) kotieläimille syötetystä rehun keskimääräisestä kokonaismäärästä enintään 20 prosenttia saa olla peräisin laiduntamisesta sellaisilla tilan omilla pysyvillä laitumilla, monivuotisilla nurmialoilla tai valkuaiskasviviljelmillä, jotka on kylvetty ensimmäisenä siirtymävuonna luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti, taikka niistä saadusta sadosta.

Kun ruokinnassa käytetään sekä a että b alakohdassa tarkoitetun tyyppisiä siirtymävaiheen rehuja, näiden rehujen yhteenlaskettu kokonaisprosenttiosuus ei saa ylittää a alakohdassa vahvistettua prosenttiosuutta.

1.4.3.2 Edellä 1.4.3.1 kohdassa mainitut luvut lasketaan vuosittain kasviperäisten rehujen sisältämän kuiva-aineen prosenttiosuutena.

1.5 Terveystarkastus

1.5.1 Tautien ennaltaehkäisy

1.5.1.1 Tautien ennaltaehkäisyn perustana ovat rotujen ja kantojen valinta, kotieläinten hoitokäytännöt, laadukas rehu, eläinten liikunta, asianmukainen eläintieteiden ja eläinlääketieteiden tutkimus sekä riittävät ja asianmukaiset eläinsuojat, jotka pidetään hygieenisinä.

1.5.1.2 Immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittu.

1.5.1.3 Kemiallisesti syntetisoituja allopaaattisia eläinlääkkeitä, mukaan lukien antibiootteja ja kemiallisesti syntetisoidut allopaaattisia molekyyleistä valmistetut bolukset, ei saa käyttää ennaltaehkäisevään hoitoon.

1.5.1.4 Kasvun tai tuotannon edistämiseen tarkoitettuja aineita (myös antibiootteja, kokkidiostaattien ja muiden kasvun edistämiseen tarkoitettujen keinotekoisien valmisteiden), hormoneja tai vastaavia aineita ei saa käyttää lisääntymisen säätämiseksi (esim. kiima-aikojen käynnistäminen tai samanaikaistaminen) tai muihin tarkoituksiin.

1.5.1.5 Jos eläimet hankitaan muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavista tuotantoyksiköistä, paikallisista olosuhteista riippuen on sovellettava seulontakokeiden tai karanteenikaikojen kaltaisia erityistoimenpiteitä.

1.5.1.6 Eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettyjen laitteiden puhdistuksessa ja desinfioinnissa voi käyttää ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

1.5.1.7 Eläinsuojat, karsinat, laitteet ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti ristitartuntojen ja tauteja kantavien organismien muodostumisen ehkäisemiseksi. Ulosteet, virtsa ja tähteksi jäänyt tai haaskaantunut rehu on poistettava riittävän usein hajujen muodostumisen ja hyönteisten tai jyrsijöiden houkuttamisen välttämiseksi. Rotanmyrkyjä, joita saa käyttää ainoastaan pyydyksissä, ja tuotteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla, voidaan käyttää hyönteisten ja muiden tuhoojien poistamisessa eläinsuojista ja muista eläinten pidossa käytettävistä rakennelmista.

1.5.2 Eläinlääkinnällinen hoito

1.5.2.1 Jos eläimet sairastuvat tai loukkaantuvat eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta, ne on hoidettava viipymättä.

1.5.2.2 Tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen kärsimyksen estämiseksi. Kemiallisesti syntetisoituja allopaaattisia eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää tarvittaessa tiukoin edellytyksin eläinlääkärin vastuulla, jos fytoterapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen. Erityisesti on määriteltävä rajoituksia hoitokertojen ja varoaikojen osalta.

1.5.2.3 Kemiallisesti syntetisoitujen allopaaattisten eläinlääkkeiden, antibiootteja mukaan lukien, sijasta on mieluummin käytettävä kivennäisperäisiä rehuaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja ravitsemuksellisia lisäaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, sekä fytoterapeuttisia ja homeopaattisia tuotteita edellyttäen, että niillä on todellista terapeuttista vaikutusta kyseisen eläinlajin kohdalla ja hoitoa vaativan tilan kannalta.

- 1.5.2.4 Lukuun ottamatta rokotteita, loiskäsittelyjä ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia, kun eläimelle tai kasvatuserälle annetaan yli kolme kemiallisesti syntetisoitujen allopäättisten eläinlääkkeiden avulla, antibiootit mukaan lukien, suoritettavaa hoitokertaa 12 kuukaudessa tai useampi kuin yksi hoitokerta, jos eläimen tuotantoelin-kaari on alle vuoden mittainen, kyseisiä eläimiä tai niistä peräisin olevia tuotteita ei saa myydä luonnonmu-
kaisina tuotteina, ja eläimiin on sovellettava 1.2 kohdassa määriteltäviä siirtymävaiheita.
- 1.5.2.5 Eläimelle normaaleissa käyttöolosuhteissa kemiallisesti syntetisoidun allopäättisen eläinlääkkeen, myös antibiooti-
tin, avulla suoritettua viimeisen hoitokerran jälkeen noudatettava varoaika, ennen kuin kyseisestä eläimestä
voidaan valmistaa luonnonmukaisesti tuotettuja elintarvikkeita, on kaksinkertainen direktiivin 2001/82/EY
11 artiklassa tarkoitettuun varoikaan nähden ja vähintään 48 tuntia.
- 1.5.2.6 Unionin lainsäädännön nojalla määrätty hoidot ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat sallittuja.
- 1.6 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt
- 1.6.1 Rakennuksen eristyksen, lämmityksen ja ilmanvaihdon avulla on varmistettava, että ilmankierto, pölytaso,
lämpötila, suhteellinen ilmankosteus ja kaasupitoisuus pysyvät tasoilla, jotka varmistavat eläinten hyvinvoinnin.
Rakennuksessa on oltava runsaasti luonnollista ilmanvaihtoa ja valoa.
- 1.6.2 Eläimille ei vaadita eläinsuojia alueilla, joilla on sopivat ilmasto-olot eläinten ulkokasvatukseen. Eläimillä on
tällaisissa tapauksissa oltava epäsuotuisien sääolojen vallitessa pääsy suojiin tai varjoon.
- 1.6.3 Rakennusten eläintiheydessä on otettava huomioon eläinten mukavuus, hyvinvointi ja erityistarpeet, jotka ovat
riippuvaisia erityisesti eläinten lajista, rodusta ja iästä. Eläintiheyttä määriteltäessä on otettava huomioon myös
eläinten käyttäytymistarpeet, jotka riippuvat erityisesti kasvatuserän koosta ja eläinten sukupuolesta. Eläintihey-
dellä turvataan eläinten hyvinvointi varaamalla niiden käyttöön riittävästi tilaa seisoa luonnollisessa asennossa,
liikkua, asettua helposti makuulle, kääntyä ympäri, sukia itseään, asettua kaikkiin luonnollisiin asentoihin ja
tehdä kaikkia luonnollisia liikkeitä, kuten venyttely ja siipien räpyttely.
- 1.6.4 On noudatettava 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja sisä- ja ulkoti-
lojen vähimmäispinta-aloja ja eläinsuojia koskevia teknisiä yksityiskohtia.
- 1.6.5 Ulkojaloittelualueet voivat olla osittain katettuja. Katoksia ei pidetä ulkojaloittelualueina.
- 1.6.6 Eläintiheys ei saa ylittää 170:tä kilogrammaa orgaanista typpeä vuodessa maatalousmaan hehtaaria kohden.
- 1.6.7 Toimivaltaisen viranomaisen on 1.6.6 kohdassa tarkoitettua asianmukaisen eläintiheyden määrittämiseksi vah-
vistettava 1.6.6 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää vastaavat eläinyksiköt kussakin eläintuotantokohtaisessa
erityisvaatimuksessa vahvistettujen lukujen perusteella.
- 1.6.8 Kotieläinlajien kasvatuksessa ei saa käyttää hakeja, laatikoita tai päällekkäin olevia karsinoita.
- 1.6.9 Kun kotieläimiä käsitellään erikseen eläinlääkinnällisistä syistä, ne on pidettävä tiloissa, joissa on kiinteä lattia ja
olkikuivikkeet tai sopivaa kuiviketta. Eläimen on pystyttävä kääntymään ympäri helposti ja asettumaan vaivatta
makuulle koko pituudeltaan.
- 1.6.10 Luonnonmukainen eläinten kasvatusta aitauksessa hyvin kostealla tai soisella maaperällä ei ole sallittua.
- 1.7 Eläinten hyvinvointi
- 1.7.1 Kaikilla eläinten pitoon sekä eläinten käsittelyyn kuljetuksen ja teurastuksen aikana osallistuvilla henkilöillä on
oltava tarvittavat perustiedot ja -taidot eläinten terveydestä ja hyvinvointitarpeista samoin kuin asianmukainen,
erityisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2005⁽¹⁾ ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1099/2009⁽²⁾ vaaditun
mukainen koulutus, jotta varmistetaan tässä asetuksessa esitettyjen sääntöjen asianmukainen soveltaminen.
- 1.7.2 Kotieläintuotannon käytäntöjen – eläintiheys ja eläinsuojat mukaan lukien – on oltava sellaiset, että eläinten
kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi.

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005, tehty 22 päivänä joulukuuta 2004, eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpi-
teiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

(²) Neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2009, annettu 24 päivänä syyskuuta 2009, eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä (EUVL L 303,
18.11.2009, s. 1).

- 1.7.3 Kotieläimillä on oltava aina sääolosuhteiden ja vuodenaikojen ja maanpinnan tilan salliessa jatkuva pääsy ulkojaloittelualueelle, mieluiten laitumelle, paitsi jos unionin lainsäädännön perusteella määrätään ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita.
- 1.7.4 Kotieläinten lukumäärän on oltava rajattu ylilaiduntamisen, maaperän kulumisen ja eroosion sekä eläinten tai lannan levittämisen aiheuttaman saastumisen minimoimiseksi.
- 1.7.5 Kotieläinten pitäminen kytkettynä tai eristyksissä on kiellettyä; yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää kytkettynä tai eristyksissä rajoitetun ajan ja siltä osin, kuin se on perusteltua eläinlääkinnällisistä syistä. Kotieläinten pitäminen eristyksissä voidaan sallia vain rajoitetun ajan ja vain työntekijöiden turvallisuuden vaarantumisen vuoksi tai eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan pitää nautakarjaa kytkettynä tiloilla, joilla eläinlukumäärä on enintään 50 (lukuun ottamatta nuoria eläimiä), jos karjaa ei ole mahdollista pitää sen käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä, edellyttäen että se pääsee laitumelle laidunkaudella ja sillä on vähintään kahdesti viikossa pääsy ulkojaloittelualueille, jos laiduntaminen ei ole mahdollista.
- 1.7.6 Kotieläinten kuljetuksen keston on oltava mahdollisimman lyhyt.
- 1.7.7 On vältettävä aiheuttamasta eläimille minkäänlaista kärsimystä, kipua ja tuskaa niiden koko elinaikana, mihin luetaan myös teurastushetki.
- 1.7.8 Lampaiden hännän leikkaaminen, nokan katkaiseminen kolmen ensimmäisen elinpäivän aikana ja sarvien poistaminen sallitaan poikkeuksellisesti ja vain tapauskohtaisesti silloin, kun se parantaa eläinten terveyttä, hyvinvointia tai hygieniää tai kun työntekijöiden turvallisuus on vaarantunut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläinten hyvinvointia koskevan unionin lainsäädännön kehitystä. Sarven aiheen tuhoaminen sallitaan vain tapauskohtaisesti silloin, kun se parantaa eläinten terveyttä, hyvinvointia tai hygieniää tai kun työntekijöiden turvallisuus muutoin vaarantuisi. Toimivaltainen viranomainen antaa tällaisille toimenpiteille luvan vain, jos toimija on asianmukaisesti ilmoittanut ja perustellut toimenpiteet toimivaltaiselle viranomaiselle, ja jos toimenpiteen suorittaa pätevä henkilöstö.
- 1.7.9 Eläimille aiheutuva kärsimys on minimoitava käyttämällä riittävää anestesiaa ja/tai kivunlievitystä ja huolehtimalla, että pätevä henkilöstö toteuttaa kunkin toimenpiteen eläimen kannalta soveltuvimmassa iässä.
- 1.7.10 Tuotteiden laadun ja perinteisten tuotantomenetelmien säilyttämiseksi sallitaan fyysinen kastraatio, mutta ainoastaan 1.7.9 kohdassa säädetyn edellytyksin.
- 1.7.11 Eläinten lastaaminen ja purkaminen on tehtävä pakottamatta eläimiä sähköisin tai muin kipua aiheuttavien apuvälinein. Rauhoittavien allopäättisten lääkkeiden käyttö ennen kuljetusta tai sen aikana on kielletty.
- 1.8 Jalostamattomien tuotteiden valmistus
- Jos kotieläimille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimenpiteisiin sovelletaan soveltuvien osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.
- 1.9 Täydentävät yleiset säännöt
- 1.9.1 Nautaeläimet, lammaseläimet, vuohieläimet ja hevoseläimet
- 1.9.1.1 Ruokinta
- Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- a) vähintään 60 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa. Tämä prosenttiosuus nousee 70 prosenttiin 1 päivästä tammikuuta 2023;
- b) eläinten on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;
- c) sen estämättä, mitä b alakohdassa säädetään, yli vuoden ikäisten urospuolisten nautaeläinten on päästävä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle;
- d) jos eläimet pääsevät laitumelle laidunkaudella ja talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat sen, että eläimet liikkuvat vapaasti, voidaan ulkojaloittelualueiden vaatimuksesta luopua talvikaukautien osalta;
- e) kasvatusten menetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;

- f) päivittäisannoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Maidon tuottamiseksi pidettävien eläimien osalta tämä prosenttimäärä voidaan vähentää 50 prosenttiin lypsykauden alussa enintään kolmen kuukauden ajaksi.

1.9.1.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;
- b) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu- tai lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitetty. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;
- c) sen estämättä, mitä neuvoston direktiivin 2008/119/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ja toisessa alakohdassa säädetään, vasikoiden kasvattaminen yksittäiskarsinoissa on kiellettyä sen jälkeen, kun ne ovat yhden viikon ikäisiä, mutta yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää yksittäiskarsinassa rajoitetun ajan ja siltä osin, kuin se on perusteltua eläinlääkintään liittyvistä syistä;
- d) kun vasikkaa hoidetaan yksilöllisesti eläinlääkinnällisistä syistä, se on pidettävä tiloissa, joissa on kiinteä lattia ja olkikuivikkeet. Vasikan on pystyttävä kääntymään ympäri helposti ja asettumaan vaivatta makuulle koko pituudeltaan.

1.9.2 Hirvieläimet

1.9.2.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vähintään 60 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaiteita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa. Tämä prosenttiosuus nousee 70 prosenttiin 1 päivästä tammikuuta 2023;
- b) eläinten on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;
- c) jos eläimet pääsevät laitumelle laidunkaudella ja talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat sen, että eläimet liikkuvat vapaasti, voidaan ulkojaloittelualueiden vaatimuksesta luopua talvikuukausien osalta;
- d) kasvatusmenetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;
- e) päivittäisannoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Maidon tuottamiseksi pidettävien naaraspuolisten hirvieläimien osalta tämä prosenttimäärä voidaan vähentää 50 prosenttiin lypsykauden alussa enintään kolmen kuukauden ajaksi;
- f) luonnollinen laiduntaminen kasvukaudella aitauksessa on varmistettava. Aitaukset, joissa ei ole mahdollista varmistaa laidunrehua kasvukaudella, eivät ole sallittuja;
- g) lisäruokinta on sallittu vain epäsuotuisista sääoloista johtuvassa laiduntamisen puutteessa;
- h) aitauksessa eläimillä on oltava puhdasta ja raikasta juomavettä. Ellei luonnollinen ja eläimille helppopääsyinen vesilähde ole saatavilla, juomapaikat on varmistettava.

1.9.2.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) hirvieläimille on oltava piilopaikkoja, suojia ja aitauksia, jotka eivät vahingoita eläimiä;
- b) saksanhirviaitauksissa eläinten mutakylpy on varmistettava turkinhoidon ja lämmönsäätelyn vuoksi;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7).

- c) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;
- d) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitetty. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla.
- e) ruokinta-asetat on sijoitettava paikkoihin, jotka ovat suojassa sääolosuhteilta ja helppopääsyisiä sekä eläimille että niistä vastaaville. Maaperän, jolla on ruokinta-asetat, on oltava lujitettu, ja ruokintalaitteet on varustettava katolla;
- f) ellei rehuihin ole varmistettu jatkuvaa pääsyä, ruokintapaikkojen on oltava muotoiltu niin, että kaikki eläimet pääsevät syömään samaan aikaan.

1.9.3 Sikaeläimet

1.9.3.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vähintään 30 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa;
- b) päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna;
- c) jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan valkuaisrehun saanti osoittautuu viljelijälle mahdottomaksi ja toimivaltainen viranomainen vahvistaa, että luonnonmukaista valkuaisrehua ei ole riittävästi saatavilla, muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua on sallittua käyttää 31 päivään joulukuuta 2025 edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) rehua ei ole saatavilla luonnonmukaisena;
 - ii) se on tuotettu tai valmistettu ilman kemiallisia liuottimia;
 - iii) sen käyttö rajoitetaan enintään 35 kiloa painavien porsaiden ruokkimiseen tietyillä valkuaisyhdisteillä; ja
 - iv) sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksossa on kyseisillä eläimillä enintään viisi prosenttia. Maatalousperäisen rehun kuiva-aineen prosenttiosuus on laskettava.

1.9.3.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;
- b) eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitetty. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;
- c) eläinsuojassa on oltava aina oljesta tai muusta soveltuvasta materiaalista tehty alusta, joka on riittävän suuri sen varmistamiseksi, että kaikki karsinan siat voivat asettua makuulle samanaikaisesti eniten tilaa vievällä tavalla;
- d) emakot on pidettävä ryhmissä, lukuun ottamatta tiineysajan loppuvaihetta ja imetysvaihetta, jolloin emakon on voitava liikkua vapaasti karsinassaan ja emakon liikkuminen on rajoitettua vain lyhyitä aikoja;
- e) rajoittamatta olkia koskevien lisävaatimusten soveltamista emakoille on joitakin päiviä ennen odotettua porsimista annettava riittävästi olkia tai jotakin muuta sopivaa luonnonmateriaalia pesänrakennusta varten;
- f) sikaeläinten on voitava ulostaa ja tonkia jaloittelualueilla. Tonkimisen mahdollistamiseksi voidaan käyttää erilaisia alustoja.

1.9.4 Siipikarja

1.9.4.1 Eläinten alkuperä

Tehokasvatusmenetelmien estämiseksi siipikarjaa on joko kasvatettava siihen asti, kun se saavuttaa vähimmäisiän, tai muussa tapauksessa on käytettävä ulkokasvatukseen sopeutuneita, hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja.

Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä hitaasti kasvavia linjoja koskevat perusteet tai laadittava kyseisiä linjoja koskeva luettelo ja toimitettava nämä tiedot toimijoille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jollei toimija käytä hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja, vähimmäisteurstusiät ovat seuraavat:

- a) 81 vuorokautta kananpojilla;
- b) 150 vuorokautta salvukukoilla;
- c) 49 vuorokautta Pekingin ankoilla;
- d) 70 vuorokautta myskisorsanaarailla;
- e) 84 vuorokautta myskisorsauroksilla;
- f) 92 vuorokautta sinisorsilla;
- g) 94 vuorokautta helmikanoilla;
- h) 140 vuorokautta uroskalkkunoilla ja paistiksi kasvatettavilla hanhilla; ja
- i) 100 vuorokautta naaraskalkkunoilla.

1.9.4.2 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vähintään 30 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa.
- b) päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna;
- c) jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan valkuaisrehun saanti siipikarjalajeille osoitetaan viljelijälle mahdottomaksi ja toimivaltainen viranomainen vahvistaa, että luonnonmukaista valkuaisrehua ei ole riittävästi saatavilla, muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua on sallittua käyttää 31 päivään joulukuuta 2025 edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) rehua ei ole saatavilla luonnonmukaisena;
 - ii) se on tuotettu tai valmistettu ilman kemiallisia liuottimia;
 - iii) sen käyttö rajoitetaan nuoreen siipikarjan ruokkimiseen tietyillä valkuaisyhdisteillä; ja
 - iv) sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksossa on kyseisillä eläimillä enintään viisi prosenttia. Maatalousperäisen rehun kuiva-aineen prosenttiosuus on laskettava.

1.9.4.3 Eläinten hyvinvointi

Siipikarjan elävänä kyniminen on kielletty.

1.9.4.4 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vähintään 1/3 lattiapinta-alasta on oltava rakenteeltaan kiinteä eli ei rako- tai rutiläpohjainen, ja sen on oltava peitetty olkien, puulastujen, hiekan tai turpeen kaltaisella kuivikkeella;
- b) muniville kanoille tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa riittävän suurta osaa kanojen käytössä olevasta lattiapinta-alasta on voitava käyttää lintujen ulosteiden keräämiseen;
- c) rakennukset on tyhjennettävä jokaisen kasvatetun siipikarjaerän jälkeen. Tänä aikana rakennus laitteineen on puhdistettava ja desinfioitava. Lisäksi ulkotarhat on kasvuston takaisinkasvun mahdollistamiseksi pidettävä tyhjiään kunkin kasvatetun siipikarjaerän jälkeen tietyn, jäsenvaltion vahvistaman ajanjakson ajan. Näitä vaatimuksia ei sovelleta, kun siipikarjaa ei kasvateta erissä, sitä ei pidetä ulkotarhassa ja se voi liikkua vapaasti koko päivän ajan;

- d) siipikarjan on päästävä ulkojaloittelualueelle vähintään yhden kolmasosan ajan elinajastaan. Munijakanojen ja lihasiipikarjan on kuitenkin päästävä ulkojaloittelualueelle vähintään yhden kolmasosan ajan elinajastaan, paitsi jos unionin lainsäädännön perusteella on määrätty väliaikaisia rajoituksia;
- e) niillä on oltava päiväsaikaan jatkuva pääsy ulkojaloittelualueelle niin nuorena kuin käytännössä on mahdollista ja aina fysiologisten ja fyysisten olosuhteiden sen salliessa, paitsi jos unionin lainsäädännön perusteella on määrätty väliaikaisia rajoituksia;
- f) poiketen siitä, mitä 1.6.5 kohdassa säädetään, kun siitoslintujen ja alle 18 viikon ikäisten kananuorikoiden tapauksessa 1.7.3 kohdan edellytykset, jotka koskevat unionin lainsäädännön perusteella määrättyjä ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita, täyttyessään estävät siitoslintujen ja alle 18 viikon ikäisten kananuorikoiden pääsyn ulkojaloittelualueille, katoksia pidetään ulkojaloittelualueina, jolloin ne on varustettava ristikolla, joka pitää muut linnut ulkopuolella;
- g) siipikarjan ulkojaloittelualueilla on oltava vaivaton pääsy riittävälle määrälle juottopaikkoja;
- h) siipikarjan ulkojaloittelualueiden on oltava pääosin kasvuston peitossa;
- i) jos ulkoalueella ei ole saatavilla tarpeeksi rehua esimerkiksi pitkäkestoisen lumipeitteen tai kuivien sääolosuhteiden vuoksi, siipikarjalle on annettava lisärehua karkearehua;
- j) jos siipikarja pidetään sisätiloissa unionin lainsäädännön perusteella asetettujen rajoitusten tai velvoitteiden vuoksi, sen saatavilla on oltava pysyvästi riittävä määrä karkearehua ja soveltuvia materiaaleja siipikarjan etologisten tarpeiden tyydyttämiseksi;
- k) vesilinnuilla on oltava pääsy puroon, lammikkoon, järveen tai altaaseen aina, kun sää- ja hygieniaolosuhteet sen sallivat, jotta voidaan ottaa huomioon niiden lajikohtaiset tarpeet ja hyvinvointia koskevat vaatimukset; jos sääolosuhteet eivät tällaista pääsyä salli, niillä on oltava pääsy veteen, johon ne voivat upottaa päänsä höyhenpeitteen puhdistamiseksi;
- l) päivänvaloa voidaan täydentää keinovalaistuksella enintään 16 tunnin pituisen valoisin ajan varmistamiseksi päivittäin siten, että yön yhtäjaksoinen lepoaika, jolloin ei käytetä keinovalaistusta, on vähintään kahdeksan tuntia;
- m) lihasiipikarjan pitämiseen tarkoitettujen siipikarjarakennusten kokonaiskäyttöpinta-ala ei saa ylittää 1 600:aa neliometriä missään tuotantoyksikössä;
- n) yhdessä siipikarjarakennuksen osassa saa pitää enintään 3 000 munivaa kanaa.

1.9.5 Kanit

1.9.5.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vähintään 70 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa;
- b) kanien on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;
- c) kasvatusten menetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;
- d) mikäli ruohoa ei ole saatavilla riittävästi, on tarjottava oljen tai heinän kaltaista kuitupitoista rehua. Nurmirehun osuuden on oltava ruokavaliossa vähintään 60 prosenttia.

1.9.5.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;
- b) kanit on pidettävä ryhmissä;

c) kanitilojen on käytettävä kestäviä rotuja, jotka ovat sopeutuneet ulkoilmaolosuhteisiin;

d) kaneilla on oltava

- i) pimeitä piilopaikkoja tarjoava katettu suoja;
- ii) ulkojaloittelualue, jossa on kasvillisuutta, mieluiten laidun;
- iii) koroke, jossa ne voivat istua joko sisä- tai ulkotiloissa;
- iv) pesänrakennusmateriaalia, jos kyse on imettävistä naaraskaneista.

1.9.6 Mehiläiset

1.9.6.1 Eläinten alkuperä

Mehiläishoidossa etusijalle on asetettava *Apis mellifera*n ja niiden paikallisten ekotyypien käyttö.

1.9.6.2 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) tuotantokauden lopussa mehiläispesiin on jätettävä riittävät hunaja- ja siitepölyvarastot, jotta mehiläiset pystyvät talvehtimaan;
- b) mehiläisyhdyskuntien ruokinta on sallittua ainoastaan, jos yhdyskunnan eloonjääminen on äärimmäisten ilmasto-olojen vuoksi vaarassa. Ruokinnassa on tällaisessa tapauksessa käytettävä luonnonmukaisesti tuotettua hunajaa, luonnonmukaisesti tuotettuja sokerisiirappeja tai luonnonmukaisesti tuotettua sokeria.

1.9.6.3 Terveystenhoito

Terveystenhoitoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) kehien, mehiläispesien ja kakuston suojaamiseksi erityisesti tuhoojilta sallitaan ainoastaan jyräjämyrkyt, joita käytetään pyydyksissä, ja asianmukaiset tuotteet ja aineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla;
- b) fysikaalinen käsittely mehiläistarhojen desinfioimiseksi esimerkiksi höyryllä tai avotulella on sallittu;
- c) koirassikiöiden tuhoaminen on sallittu ainoastaan varroapunkin (*Varroa destructor*) eristämiseksi;
- d) jos yhdyskunnat kaikista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuvat tai saavat loistartunnan, ne on hoidettava viipymättä, ja ne voidaan tarvittaessa siirtää eristettyihin mehiläistarhoihin;
- e) muurahais-, maito-, etikka- ja oksaalihappoa sekä mentolia, tymolia, eukalyptolia tai kamferia voidaan käyttää varroapunkin hävittämiseksi;
- f) jos hoidossa käytetään kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia tuotteita, mukaan lukien antibiootit, jotka ovat muita kuin 9 ja 24 artiklan nojalla käyttöön luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja tuotteita ja aineita, hoitoa saavat yhdyskunnat on hoidon ajaksi sijoitettava eristettyihin mehiläistarhoihin ja kaikki vahat on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla. Tämän jälkeen kyseisiin yhdyskuntiin sovelletaan 1.2.2 kohdassa säädettyä 12 kuukauden siirtymävaihetta.

1.9.6.4 Eläinten hyvinvointi

Mehiläishoitoon sovelletaan seuraavia täydentäviä yleisiä sääntöjä:

- a) mehiläisten tuhoaminen kennostoihin mehiläishoidon tuotteiden keräämisen yhteydessä on kielletty;
- b) typistäminen, kuten mehiläiskuningatarten siipien leikkaus, on kielletty.

1.9.6.5 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) mehiläispesät on sijoitettava sellaisille alueille, joilla varmistetaan meden ja siitepölyn muodostuminen pääasiassa luonnonmukaisista viljelmistä tai tapauksen mukaan luonnonvaraisesta kasvustosta tai muusta kuin luonnonmukaisesti hoidetuista metsistä tai viljelmistä, joita käsitellään ainoastaan ympäristövaikutukseltaan vähäisin menetelmin;
- b) mehiläispesät on pidettävä riittävän etäällä lähteistä, jotka saattavat aiheuttaa mehiläishoidosta saatavien tuotteiden saastumista tai mehiläisten terveyden heikentymistä;

- c) mehiläistarhojen on sijaettava siten, että kolmen kilometrin säteellä tarhan sijaintipaikasta mesi- ja siitepölylähteet ovat pääasiassa luonnonmukaisesti tuotettuja viljelykasveja, luonnonvaraisia kasveja tai viljelykasveja, jotka on käsitelty ympäristövaikutukseltaan vähäisin menetelmin, jotka ovat vastaavia kuin asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 30 artiklassa säädetty menetelmät, jotka eivät vaikuta mehiläishoidon luonnonmukaisuuteen. Kyseitä vaatimusta ei sovelleta alueisiin, joissa ei ole kukintaa, tai kun yhdyskunnat ovat lepotilassa;
- d) mehiläispesien ja mehiläishoidossa käytettävien materiaalien on oltava pääosin valmistettuja luonnollisista materiaaleista, jotka eivät aiheuta ympäristölle tai mehiläishoitotuotteille saastumisvaaraa;
- e) uusiin pohjukkeisiin tarvittavan mehiläisvahan on oltava peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä;
- f) pesissä saa käyttää ainoastaan luonnollisia aineita, kuten kittivahaa, vahaa ja kasviöljyjä;
- g) kemiallisia synteettisiä karkotteita ei saa käyttää hunajaa kerätettäessä;
- h) sikiökakkuja ei saa käyttää hunajan keruussa;
- i) mehiläishoitoa ei pidetä luonnonmukaisena, jos sitä harjoitetaan jäsenvaltioiden määrittelemillä alueilla, joilla luonnonmukaista mehiläishoitoa ei ole mahdollista harjoittaa.

III osa: Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantosäännöt

- 1. Yleiset vaatimukset
- 1.1 Toiminnan on sijaettava paikoissa, jotka eivät ole alttiina sellaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttamalle kontaminaatiolle, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa ei ole sallittua, tai epäpuhtauksien aiheuttamalle kontaminaatiolle, jotka vaarantaisivat tuotteiden luonnonmukaisuuden.
- 1.2 Luonnonmukaiset ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt on pidettävä riittävän erillään toisistaan noudattaen jäsenvaltioiden mahdollisesti vahvistamia vähimmäisetäisyyksiä. Tällaisten erilläänpitotoimenpiteiden on perustuttava luonnolliseen sijaintiin, erillisiin vedenjakelujärjestelmiin, etäisyyksiin, vuorovesivaihteluun ja luonnonmukaisen tuotantoyksikön sijaintiin ylä- ja alajuoksulla. Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantoa ei pidetä luonnonmukaisena, jos sitä harjoitetaan paikoissa tai alueilla, jotka jäsenvaltion viranomaiset ovat määrittäneet kyseiseen toimintaan soveltumattomiksi paikoiksi tai alueiksi.
- 1.3 Kaikille uusille toimille, joille haetaan luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvää hyväksyntää ja joissa tuotetaan yli 20 tonnia vesiviljelytuotteita vuosittain, on tehtävä tuotantoyksikön kannalta asianmukainen ympäristöarviointi, jossa tarkastetaan tuotantoyksikön toimintaedellytykset ja sen välittömät ympäristövaikutukset ja todennäköiset vaikutukset. Toimijan on toimitettava ympäristöarviointi valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle. Ympäristöarvioinnin sisällön on perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ⁽¹⁾ liitteeseen IV. Jos tuotantoyksiköstä on jo tehty vastaava arviointi, sitä voidaan käyttää tähän tarkoitukseen.
- 1.4 Mangroven tuhoaminen ei ole sallittua.
- 1.5 Toimijan on toimitettava vesiviljelyä ja levien korjuuta varten kestävä, tuotantoyksikköön suhteutettu hoitosuunnitelma.
- 1.6 Suunnitelma on päivitettävä vuosittain, ja siinä on selvitettävä perusteellisesti toimen ympäristövaikutukset ja käyttöön otettava ympäristöseuranta sekä lueteltava toimenpiteet, jotka on toteutettava ympäröivään vesi- ja maaekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten ja tapauksen mukaan ympäristöön yhden tuotantotapauksen tai vuoden aikana kulkeutuvien ravinnepäästöjen minimoimiseksi. Suunnitelmassa on selvitettävä, miten teknisiä laitteita valvotaan ja korjataan.
- 1.7 Kestävään hoitosuunnitelmaan on kirjattava direktiivin 92/43/ETY ja kansallisten sääntöjen mukaisesti petoeläimiä vastaan toteutettavat suoja- ja torjuntatoimenpiteet.
- 1.8 Vierekkäisten toimijoiden on tarvittaessa laadittava hoitosuunnitelmansa koordinoitusti.
- 1.9 Vesiviljely- ja leväntuotantoalan toimijoiden on laadittava kestävä hoitosuunnitelman osana jätteen vähennysohjelma, joka otetaan käyttöön toimien alkaessa. Jäätteenlämmön käyttö on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

1.10 Jalostamattomien tuotteiden valmistus

Jos leville tai vesiviljelyeläimille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimiin sovelletaan soveltuvien osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.

2. Levä koskevat vaatimukset

Levien luonnonmukaiseen keruuseen ja tuotantoon sovelletaan 9, 10, 11 ja 15 artiklassa ja tapauksen mukaan tämän osan 1 jaksossa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä jaksossa vahvistettuja sääntöjä. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan soveltuvien osin kasviplanktonin tuotantoon.

2.1 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

2.1.1 Levien korjuussa tuotantoyksikön siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta.

2.1.2 Levien viljelyä harjoittavan tuotantoyksikön osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta tai yksi kokonainen tuotantojakso riippuen siitä, kumpi näistä on pidempi.

2.2 Levien tuotantosäännöt

2.2.1 Luonnonvaraisten levien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantomenetelmänä, jos

a) kasvualueet ovat terveystarkoituksella huomioon ottaen soveltuvia ja niiden ekologinen laatu on direktiivissä 2000/60/EY määritellyn mukaisesti erinomainen tai ne laadultaan vastaavat:

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 854/2004⁽¹⁾ A ja B luokkaan luokiteltua tuotantoaluetta 13 päivään joulukuuta 2019 saakka, tai

— vastaavia luokittelualueita, jotka on vahvistettu täytäntöönpanosäädöksissä, jotka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) 2017/625 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti, 14 päivästä joulukuuta 2019 alkaen;

b) keruu ei merkittävästi vahingoita luonnollisen ekosysteemin vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

2.2.2 Jotta levien viljelyn voidaan katsoa olevan luonnonmukaista, sen on tapahduttava alueilla, joiden ympäristölliset ja terveyteen liittyvät ominaispiirteet ovat vähintään 2.2.1 kohdan a alakohdassa esitettyjä ominaispiirteitä vastaavat. Lisäksi sovelletaan seuraavia tuotantosääntöjä:

a) kestäviä viljelykäytäntöjä on sovellettava kaikissa tuotantovaiheissa levien taimien keruusta sadonkorjuuseen;

b) luonnonvaraisen levän taimia on kerättävä säännöllisesti sisällä kasvatetun kannan monimuotoisuuden ylläpitämiseksi ja lisäämiseksi, jotta voidaan varmistaa laajan geenivarannon säilyminen;

c) lannoitteita ei saa käyttää muualla kuin sisätilajärjestelmissä ja niissäkin ainoastaan, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa tähän tarkoitukseen on sallittu 24 artiklan nojalla.

2.3 Levien viljely

2.3.1 Merellä harjoitettavassa levien viljelyssä on käytettävä yksinomaan ravinteita, joita esiintyy ympäristössä luonnostaan tai jotka on saatu luonnonmukaisesta vesiviljelyeläinten tuotannosta, mieluiten lähistöllä sijaitsevasta sekaviljelyjärjestelmästä.

2.3.2 Maalla olevissa laitoksissa, joissa käytetään ulkoisia ravinnelähteitä, jäteveden ravinnetasojen on todistettavasti vastattava tuloveden ravinnetasoa tai oltava näitä alempia. Voidaan käyttää ainoastaan sellaisia kasvi- tai kivennäisperäisiä ravinteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

2.3.3 Viljelytiheys tai toiminnan intensiteetti on kirjattava, ja vesiympäristön vaatimuksenmukaisuus on säilytettävä varmistamalla, ettei ylitetä levien enimmäismäärää, joka voidaan korjata ilman ympäristöön kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

2.3.4 Köysiä ja muita levien kasvatuksessa käytettäviä välineitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä uudelleen tai kierrätettävä.

2.4 Luonnonvaraisten levien kestävä kerääminen

2.4.1 Levien keräämistä aloitettaessa on suoritettava biomassan kertaluonteinen arviointi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

- 2.4.2 Toimintayksikössä tai -tiloissa on säilytettävä kirjanpitoasiakirjoja, joiden perusteella toimija voi todeta ja valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos voi varmistaa, että kerääjät ovat toimittaneet ainoastaan tämän asetuksen mukaisesti tuotettua luonnonvaraista levää.
- 2.4.3 Kerääminen on suoritettava varmistaen, että korjatut määrät eivät vaikuta merkittävästi vesiympäristön tilaan. Levien uusiutumisen ja sivusaaliiden estämisen varmistamiseksi on toteutettava toimenpiteitä, jotka liittyvät keräämistekniikkaan, vähimmäiskokoon, ikään, lisääntymissykleihin tai jäljelle jäävän levän kokoon.
- 2.4.4 Jos levät kerätään jaetulta tai yhteiseltä keräysalueelta, saatavilla on oltava asianomaisen jäsenvaltion nimeämän asiaankuuluvan viranomaisen tuottamat asiakirjatodisteet siitä, että kokonaissato on tämän asetuksen säännösten mukainen.
3. Vesiviljelyeläimiä koskevat vaatimukset
- Kala-, äyriäis-, piikkinahkais- ja nilviäislajeihin sovelletaan 9, 10, 11, 15 artiklassa ja tapauksen mukaan tämän osan 1 jaksossa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä jaksossa vahvistettuja luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin eläinplanktonin, pienten äyriäisten, rataseläinten, matojen ja muiden rehuna käytettävien vesieläinten tuotantoon.
- 3.1 Yleiset vaatimukset
- 3.1.1 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon
- Vesiviljelyn tuotantoyksiköihin on sovellettava seuraavia siirtymävaiheita seuraavanlaisissa vesiviljelyeläimiä sisältävissä vesiviljelylaitoksissa:
- a) laitoksissa, joita ei voida tyhjentää, puhdistaa ja desinfoida, siirtymävaiheen pituus on 24 kuukautta;
 - b) laitoksissa, jotka on tyhjennetty tai pidetty tyhjiällä, siirtymävaiheen pituus on 12 kuukautta;
 - c) laitoksissa, jotka on tyhjennetty, puhdistettu ja desinfioitu, siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta;
 - d) avoimen veden laitoksissa, simpukanviljelylaitokset mukaan luettuina, siirtymävaiheen pituus on kolme kuukautta.
- 3.1.2 Vesiviljelyeläinten alkuperä
- 3.1.2.1 Vesiviljelyeläinten alkuperään sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- a) luonnonmukaisen vesiviljelyn on perustuttava luonnonmukaisista emokannoista ja luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä peräisin olevan poikaskannan kasvattamiseen;
 - b) on käytettävä paikallisesti kasvatettuja lajeja, ja jalostuksella on pyrittävä saamaan aikaan kantoja, jotka soveltuvat paremmin tuotanto-olosuhteisiin, varmistavat eläinten hyvän terveyden ja hyvinvoinnin ja hyödyntävät hyvin rehuvaroja. Lajien alkuperästä ja käsittelystä on toimitettava asiakirjatodisteet toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;
 - c) on valittava vakaita lajeja, joita voidaan kasvattaa aiheuttamatta merkittävää vahinkoa luonnonvaraisille kannoille;
 - d) jalostustarkoituksessa luonnosta pyydystettyjä tai muita kuin luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä voidaan tuoda viljelylaitokseen geenikannan soveltuvuuden parantamiseksi vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos luonnonmukaisia lajeja ei ole saatavilla tai jos tuotantoyksikköön tuodaan jalostusta varten uutta geenikantaa toimivaltaiselta viranomaiselta saadun luvan jälkeen. Tällaisiin eläimiin on sovellettava luonnonmukaista tuotantotapaa vähintään kolmen kuukauden ajan, ennen kuin niitä voidaan käyttää jalostukseen. IUCN:n uhanalaisten lajien punaiseen luetteloon sisältyvien eläinten osalta lupa luonnosta pyydystettyjen yksilöiden käyttöön voidaan myöntää ainoastaan suojelutoimesta vastuussa olevan asiaankuuluvan viranomaisen hyväksymien suojeluohjelmien yhteydessä;
 - e) luonnonvaraisten vesiviljelyeläinten poikasten keruu jatkokasvatustarkoituksiin on erityisesti rajattava seuraaviin tapauksiin:
 - i) kalojen ja äyriäisten toukkien ja poikasten luonnollinen virtaus täytettäessä lammikoita, viljelyrakennelmia ja -laitteita;

ii) IUCN:n uhanalaisten lajien punaiseen luetteloon kuulumattomien lajien luonnonvaraisten poikasten tai äyriäisten toukkien istutukset kosteikoissa, kuten murtovesilammikoissa, vuorovesialueilla ja rannikkolaaguuneissa, harjoitettavassa laajaperäisessä vesiviljelyssä, edellyttäen että

- istutukset tapahtuvat vastaavien viranomaisten kyseisten lajien kestävän hyödyntämisen varmistamiseksi hyväksymien hoitotoimenpiteiden mukaisesti, ja
- eläimiä ruokitaan yksinomaan ympäristössä luontaisesti esiintyvällä rehulla.

Poiketen siitä, mitä a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön otetaan jatkokasvatustarkoituksissa enintään 50 prosentin osuus sellaisten lajien muita kuin luonnonmukaisia poikasia, joita ei ole kehitetty luonnonmukaisina unionissa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021, edellyttäen, että luonnonmukaista tuotantotapaa noudatetaan vähintään tuotantojakson viimeisten kahden kolmanneksen aikana. Poikkeus voidaan myöntää enintään kahdeksi vuodeksi. Se ei ole uusittavissa.

Unionin ulkopuolella sijaitsevien vesiviljelylaitosten osalta poikkeuksen voivat myöntää ainoastaan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset lajeille, joita ei ole kehitetty luonnonmukaisina sen maan alueella, jossa laitos sijaitsee, eikä unionissa. Poikkeus voidaan myöntää enintään kahdeksi vuodeksi. Se ei ole uusittavissa.

3.1.2.2 Jalostukseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) hormonien ja hormonijohdannain käyttö on kielletty;
- b) samaa sukupuolta olevien kantojen keinotekoinen tuotanto käsin toteutettua lajittelua lukuun ottamatta, polyploidian aiheuttaminen, keinotekoinen hybridisaatio ja kloonaukset ovat kiellettyjä;
- c) on valittava tarkoituksenmukaiset kannat.

3.1.3 Ruokinta

3.1.3.1 Kalojen, äyriäisten ja piikkihahkaiden rehun osalta sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) vesiviljelyeläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä rehulla;
- b) ruokintajärjestelmiä suunniteltaessa on otettava huomioon seuraavat prioriteetit:
 - i) eläinten terveys ja hyvinvointi;
 - ii) tuotteiden korkea laatu ja ravitsemuksellinen koostumus, mikä takaa syötävän lopputuotteen korkean laadun;
 - iii) vähäiset ympäristövaikutukset;
- c) rehun kasviperäisen osuuden on oltava luonnonmukaista, ja vesieläimistä johdetun rehun osuuden on oltava peräisin luonnonmukaisesta vesiviljelystä tai kalastuksesta, joka on sertifioitu kestäväksi toimivaltaisen viranomaisen asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tunnustamassa järjestelmässä;
- d) muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, eläin-, levä- tai hiivaperäisiä rehuaineita, kivennäis- tai mikrobiperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu tämän asetuksen nojalla;
- e) kasvunedistäjien ja synteettisten aminohappojen käyttö on kiellettyä.

3.1.3.2 Simpukoihin ja muihin lajeihin, jotka eivät ole ihmisen ruokkimia vaan jotka käyttävät ravinnokseen luonnon planktonia, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) näiden siivilöimällä ravintonsa ottavien eläinten on täytettävä kaikki ravitsemukselliset tarpeensa luonnosta, lukuun ottamatta hautomoissa ja kasvatustiloissa kasvatettavia nuoria eläimiä;
- b) kasvialueiden on oltava terveystarkastuskohdat huomioon ottaen soveltuvia ja niiden ekologisen laadun on oltava direktiivissä 2000/60/EY määritellyn mukaisesti erinomainen tai niillä on vallittava direktiivissä 2008/56/EY määritellyn mukaisesti ympäristön hyvä tila tai oltava laadultaan sellainen, että se vastaa
 - asetuksessa (EY) N:o 854/2004 luokkaan A luokiteltua tuotantoaluetta 13 päivään joulukuuta 2019 saakka, tai

— vastaavia luokittelualueita, jotka on vahvistettu täytäntöönpanosäädöksissä, jotka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) 2017/625 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti, 14 päivästä joulukuuta 2019 alkaen.

3.1.3.3 Eräiden lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehua koskevat erityissäännöt

Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehu on hankittava ensisijaisesti seuraavista lähteistä:

- a) vesiviljelystä peräisin oleva luonnonmukainen rehu;
- b) luonnonmukaisesta vesiviljelystä saatujen kalojen, äyriäisten tai nilviäisten perkeistä valmistettu kalajauho ja kalaöljy;
- c) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset rehuaineet, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa ihmisravinnoksi pyydettyjen kalojen, äyriäisten tai nilviäisten perkeistä;
- d) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset rehuaineet, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa pyydettyjen kokonaisten kalojen, äyriäisten tai nilviäisten, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, perkeistä;
- e) luonnonmukaiset kasvi- tai eläinperäiset rehuaineet; kasviperäisten aineiden osuus ainesosien kokonaismäärästä ei saa ylittää 60:tä prosenttia.

3.1.3.4 Eräiden vesiviljelyeläinten rehua koskevat erityissäännöt

Lihotusvaiheessa sisämaavesien kaloja, *Penaus*-katkarapuja, makean veden katkarapuja ja trooppisia makean veden kaloja on ruokittava seuraavasti:

- a) niitä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla;
- b) jos a alakohdassa tarkoitettua luontaista rehua ei ole saatavilla riittävästi, voidaan käyttää luonnonmukaista kasviperäistä rehua, joka on mieluiten kasvatettu kyseisessä laitoksessa, tai levää. Toimijoiden on pidettävä kirjaa lisärehun käyttötarpeesta;
- c) jos luonnonravintoa täydennetään b alakohdan mukaisesti:
 - i) *Penaus*-katkarapujen ja makean veden katkarapujen (*Macrobrachium* spp.) rehuannos voi koostua enintään 25-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhasta ja 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalaöljystä;
 - ii) kiinanhaimonnin (*Pangasius* spp.) rehuannos voi koostua enintään 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhasta tai kalaöljystä.

3.1.4 Terveystenhuolto

3.1.4.1 Tautien ennaltaehkäisy

Tautien ennaltaehkäisyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) tautien ennaltaehkäisyyn perustana on eläinten pitäminen mahdollisimman hyvissä olosuhteissa siten, että laitoksen sijainti on valittu oikein ottaen huomioon muun muassa lajin vaatimukset veden hyvän laadun, virtauksen ja vaihtumisnopeuden osalta, viljelylaitokset ovat mahdollisimman hyvin suunniteltuja, sovelletaan hyviä kasvatus- ja hoitokäytäntöjä, joihin kuuluu tilojen säännöllinen puhdistus ja desinfiointi, käytetään laadukasta rehua sekä sovelletaan asianmukaista eläintiheyttä ja rotujen ja kantojen valintaa;
- b) immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittu;
- c) eläinten terveydenhoitosuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti bioturvallisuutta ja tautien ennaltaehkäisyä koskevat menettelyt ja annettava kirjallinen suostumus vesiviljelyeläinten terveydestä huolehtivien pätevien toimijoiden tarjoamaan, tuotantoyksikköön suhteutettuun terveysneuvontaan; näiden toimijoiden on vierailtava laitoksessa vähintään kerran vuodessa tai simpukkaviljelmillä vähintään joka toinen vuosi;
- d) rakennelmat, välineet ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti;
- e) biologista likaantumista aiheuttavat organismit on poistettava ainoastaan fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas viljelylaitoksesta;
- f) välineiden ja laitosten puhdistukseen ja desinfiointiin voidaan käyttää ainoastaan sellaisia aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;

g) viljelytaukoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- i) toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on päätettävä, onko viljelytauko tarpeen ja mikä on sen asianmukainen kesto, jota sovelletaan kunkin tuotantojakson jälkeen merellä olevissa avoimen veden viljelyrakennelmissa, ja tästä on laadittava asiakirjat;
 - ii) viljelytauko ei ole pakollinen simpukanviljelyn yhteydessä;
 - iii) viljelytaukon aikana vesiviljelyeläinten tuotantoon käytettävät häkit tai muut rakenteet on tyhjennettävä, desinfioitava ja jätettävä tyhjiksi ennen uutta käyttöä;
- h) syömättä jäänyt kalanrehu, ulosteet ja kuolleet eläimet on tarvittaessa poistettava viipymättä, jotta vältetään veden laadun suhteen merkittävien ympäristövahinkojen riski, vähennetään tautiriskejä ja vältetään houkuttelemasta hyönteisiä tai jyrsijöitä;
- i) ultraviolettivaloa ja otsonia saa käyttää ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa;
- j) ulkoloisien biologisessa torjunnassa on etusijalle asetettava puhdistajakalojen sekä makean veden, meriveden ja natriumkloridiliuoksen käyttö.

3.1.4.2 Eläinlääkinnällinen hoito

Eläinlääkinnälliseen hoitoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen kärsimyksen estämiseksi; kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää tarvittaessa ja tiukoin edellytyksin eläinlääkärin vastuulla, jos fytoterapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen. Tapauksen mukaan on määriteltävä rajoituksia hoitokertojen ja varoaikojen osalta;
- b) unionin lainsäädännön nojalla määrätyt hoidot ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat sallittuja;
- c) jos 3.1.4.1 kohdassa tarkoitetuista eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta ilmenee jokin terveysongelma, voidaan käyttää eläinlääkinnällisiä hoitoja seuraavassa etusijajärjestyksessä:
 - i) kasvi-, eläin- tai mineraaliperäiset aineet homeopaattisessa laimennoksessa;
 - ii) ilman anesteettista vaikutusta olevat kasvit ja niiden uutteen; ja
 - iii) hivenaineet, metallit, luonnolliset immunostimulantit tai hyväksytyt probiootit;
- d) lääkehoitojen käyttö rajoitetaan kahteen hoitokertaan vuodessa lukuun ottamatta rokotteita ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia. Vesiviljelyeläimiin, joiden tuotantojakso on alle vuoden pituinen, sovelletaan kuitenkin vain yhtä lääkehoitokertaa. Jos mainitut lääkehoitojen rajoitukset ylitetään, näin käsiteltyjä vesiviljelyeläimiä ei voi markkinoida luonnonmukaisina tuotteina;
- e) jäsenvaltioiden hallinnoimia pakollisia torjuntaohjelmia lukuun ottamatta loiskäsittelyjen käyttö rajoitetaan kahteen kertaan vuodessa, tai yhteen kertaan vuodessa, kun tuotantojakso on alle 18 kuukautta;
- f) edellä olevan d alakohdan mukaisten eläinlääkinnällisten lääkehoitojen ja loiskäsittelyjen yhteydessä, pakollisten torjunta- ja hävittämisohjelmien mukaiset käsitellyt mukaan lukien, noudatettavan varoajan on oltava kaksi kertaa niin pitkä kuin direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettu lakisääteinen varoaika, tai jos varoaikaa ei ole täsmennetty, 48 tuntia;
- g) eläinlääkettä käytettäessä sen käytöstä on aina ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ennen eläinten markkinoimista luonnonmukaisina tuotteina. Hoidon kohteena olleen kannan on oltava selkeästi tunnistettavissa.

3.1.5 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

- 3.1.5.1 Kiertovesilaitokset ovat vesiviljelyeläinten tuotannossa kiellettyjä, lukuun ottamatta hautomoita ja kasvattamoita sekä laitoksia luonnonmukaiseksi rehuksi käytettävien lajien tuotantoon.

3.1.5.2 Keinolämmitys tai veden jäähdytys sallitaan ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa. Veden lämmittämiseen tai jäähdyttämiseen voidaan käyttää porakaivovettä kaikissa tuotantovaiheissa.

3.1.5.3 Vesiviljelyeläinten tuotantoympäristö on suunniteltava siten, että lajikohtaisten erityistarpeidensa mukaisesti

- a) vesiviljelyeläimillä on hyvinvoinnin varmistamiseksi riittävästi tilaa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetun mukainen asiaankuuluva eläintiheys;
- b) vesiviljelyeläimiä pidetään hyvälaatuisessa vedessä, jonka virtaus ja vaihtuvuusnopeus ovat riittävät, happipitoisuus riittävä ja metaboliittien pitoisuus alhainen;
- c) vesiviljelyeläimiä pidetään lajin vaatimusten mukaisissa lämpötila- ja valo-olosuhteissa maantieteellinen sijainti huomioon ottaen.

Tarkasteltaessa eläintiheyden vaikutuksia viljeltyjen kalojen hyvinvointiin on seurattava kalojen kuntoa (kuten evä- ja muita vaurioita, kasvunopeutta, käyttäytymistä ja yleistä terveydentilaa) ja veden laatua ja otettava ne huomioon.

Makean veden kaloja viljeltäessä niiden pohjatyypin on vastattava mahdollisimman tarkoin luonnonolosuhteita.

Karppeja ja samankaltaisia lajeja viljeltäessä:

- pohjan on oltava luonnon maa-ainesta,
- lammikoiden ja järvien luonnonmukainen ja kivennäislannoitus on toteutettava käyttäen ainoastaan sellaisia lannoitteita ja maanparannusaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja siten, että käytetyn typen määrä on enintään 20 kg hehtaaria kohden,
- vesikasvien ja kasvipeitteen torjuntaan tuotantovesissä tarkoitettut, synteettisiä kemikaaleja sisältävät käsitelyt on kielletty.

3.1.5.4 Vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmien suunnittelussa ja rakentamisessa on määriteltävä virtausnopeudet ja fyysis-kemialliset parametrit, joiden avulla voidaan turvata eläinten terveys ja hyvinvointi ja ottaa huomioon niiden käyttäytymistarpeet.

On noudatettava 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja laji- tai lajiryhmäkohtaisia tuotantojärjestelmien ja viljelyrakennelmien erityisominaisuuksia.

3.1.5.5 Maalla sijaitsevien kasvatusyksiköiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) läpivirtausjärjestelmissä on voitava seurata ja valvoa sekä sisään- että ulosvirtaavan veden virtausnopeutta ja veden laatua;
- b) ”veden ja maan rajapinnasta” vähintään kymmenen prosentin suuruisen osan on oltava luonnollisen kasviston peitossa.

3.1.5.6 Merellä olevien viljelyrakennelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on sijaittava paikassa, jossa veden virtaus, syvyys ja veden vaihtumisnopeus ovat riittäviä merenpohjaan ja ympäröivään vesialueeseen kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;
- b) häkkien suunnittelussa, rakentamisessa ja kunnossapidossa on otettava huomioon toimintaympäristön olosuhteet.

3.1.5.7 Viljelyrakennelmat on suunniteltava ja sijoitettava ja niitä on käytettävä siten, että karkaamisriski on mahdollisimman pieni.

3.1.5.8 Jos kaloja tai äyriäisiä pääsee karkuun, on toteutettava aiheellisia toimia paikalliseen ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi, mukaan lukien takaisinpyynti, kun se on tarkoituksenmukaista. Asiakirjat on säilytettävä.

3.1.5.9 Kalalammikoissa, altaissa tai uoma-altaissa harjoitettavan vesiviljelyeläinten tuotannon tapauksessa vesiviljelylaitoksissa on oltava joko luonnollisia suodatinkerroksia, saostuslammikoita tai biologisia tai mekaanisia suodattimia jätteiksi katsottavien ravinteiden keräämiseksi, tai niissä on käytettävä leviä tai eläimiä (simpukoita), jotka parantavat osaltaan jäteveden laatua. Jätevesien laatua on tapauksen mukaan seurattava säännöllisin väliajoin.

3.1.6 Eläinten hyvinvointi

3.1.6.1 Kaikilla vesiviljelyeläinten pitoon osallistuvilla henkilöillä on oltava niiden terveyttä ja hyvinvointitarpeita koskevat riittävät perustiedot ja -taidot.

3.1.6.2 Vesiviljelyeläinten käsittely on vähennettävä minimiin ja toteutettava erittäin huolellisesti. On käytettävä asianmukaisia välineitä ja menetelmiä, jotta vältetään käsittelyihin liittyvät stressi ja fyysiset vauriot. Emokantoja on käsiteltävä siten, että fyysiset vauriot ja stressi minimoidaan, ja tarvittaessa ne on käsiteltävä käyttäen anestesiaa. Luokittelutoimet on pidettävä minimissä, ja niitä on tehtävä vain kalojen hyvinvoinnin varmistamiseksi.

3.1.6.3 Keinovalon käyttöön on sovellettava seuraavia rajoituksia:

a) luonnollisen päivänpituuden pidentämiseksi keinovalon käyttö ei saa ylittää kasvatettavien eläinten etologisten tarpeiden, maantieteellisten olosuhteiden ja yleisen terveyden mukaista enimmäismäärää, joka on 14 tuntia päivässä, paitsi jos se on tarpeen lisääntymistarkoituksissa;

b) valon voimakkuuden äkillisiä muutoksia on vältettävä käyttämällä himmennettäviä valoja tai taustavalaistusta.

3.1.6.4 Ilmastus sallitaan eläinten hyvinvoinnin ja terveyden varmistamiseksi. Mekaanisten ilmastimien voimanlähteenä käytetään ensisijaisesti uusiutuvia energialähteitä.

3.1.6.5 Nestemäisen hapen käyttö sallitaan ainoastaan eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä syistä, kriittisissä tuotantovaiheissa tai kuljetuksen aikana seuraavissa tapauksissa:

a) jos lämpötila vaihtelee tai ilmanpaine laskee poikkeuksellisesti tai jos esiintyy satunnaista veden pilaantumista;

b) suoritettaessa satunnaisia kantojen hallintamenettelyjä, kuten näytteenottoja ja lajitteluja;

c) viljelylaitoksessa olevan kannan eloonjäämisen takaamiseksi.

3.1.6.6 On toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vesiviljelyeläinten kuljetuksen kesto on mahdollisimman lyhyt.

3.1.6.7 Eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä niiden koko elinaikana, mihin luetaan myös teurastushetki.

3.1.6.8 Silmänvarren poistaminen, mukaan lukien kaikki vastaavat käytännöt kuten ligaatio, incisio ja typistäminen, on kielletty.

3.1.6.9 Teurastusmenetelmien on oltava sellaisia, että kalat saadaan tainnutettua välittömästi ja kivuttomasti. Teurastusta edeltävä käsittely on tehtävä siten, että vältetään vaurioita sekä minimoidaan kärsimys ja stressi. Teurastuskojen, lajien ja tuotantopaikkojen erot on otettava huomioon optimaalisia teurastusmenetelmiä tarkasteltaessa.

3.2 Nilviäisiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

3.2.1 Toukkien alkuperä

Toukkien alkuperään sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) simpukanviljelyssä voidaan käyttää tuotantoalueen ulkopuolelta tulevia luonnonvaraisia toukkia, jos siitä ei aiheudu merkittäviä ympäristövahinkoja, se on paikallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua ja toukat ovat peräisin

i) yhdyskunnista, jotka eivät todennäköisesti selviä hengissä talven yli tai joista on ylitarjontaa; tai

ii) keruulaitteisiin spontaanisti asettuneista simpukantoukkien yhdyskunnista;

b) japaninosterin (*Crassostrea gigas*) tapauksessa etusija on annettava kannalle, johon sovelletaan valikoivaa jalostusta luonnonvaraisen lisääntymisen vähentämiseksi;

c) on kirjattava, mistä, milloin ja miten luonnonvaraiset toukat kerättiin, jotta mahdollistetaan niiden jäljitettävyys takaisin keruupaikalle;

d) luonnonvaraisten toukkien keruu on sallittua ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämällä luvalla.

3.2.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) tuotantoa voidaan harjoittaa sekaviljelyjärjestelmässä samalla vesialueella kuin kalojen ja levien luonnonmukaista tuotantoa, ja tästä on mainittava kestävässä hoitosuunnitelmassa. Simpukoita voidaan viljellä sekaviljelyssä myös yhdessä kotilosimpukoiden, kuten rantakotiloiden, kanssa;
- b) luonnonmukaista simpukantuotantoa on harjoitettava alueilla, jotka on merkitty viitoilla, kohoilla tai muilla selkeillä merkeillä, ja ne on tarvittaessa rajattava verkkokasseilla, häkeillä tai muilla keinotekoisilla laitteilla;
- c) luonnonmukaisissa äyriäisviljelylaitoksissa on vähennettävä suojeltaville lajeille aiheutuvat riskit minimiin. Jos petoeläinten torjuntaan käytetään verkkoja, ne on suunniteltava siten, ettei niistä aiheudu vahinkoa sukeltaville linnuille.

3.2.3 Viljely

Viljelyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) sinisimpukoiden viljelyä köysissä ja muita 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä lueteltuja menetelmiä voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa;
- b) nilviäisten pohjaviljely sallitaan ainoastaan, jos keruu- ja kasvatusalueille ei aiheudu merkittäviä ympäristövaikutuksia. Mahdollisimman vähäisistä ympäristövaikutuksista todistava tutkimus ja raportti on lisättävä kestävässä hoitosuunnitelmaan erillisenä lukuna, ja toimijan on esitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ennen toimien aloittamista.

3.2.4 Hoito

Hoitoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) tuotannossa on käytettävä eläintiheyttä, joka ei ylitä muiden kuin luonnonmukaisten nilviäisten yhteydessä kyseisessä vesiviljelylaitoksessa käytettyä eläintiheyttä. Lajittelu, harvennus ja eläintiheyden mukauttaminen on tehtävä biomassan mukaan siten, että varmistetaan eläinten hyvinvointi ja tuotteiden korkea laatu;
- b) biologista likaantumista aiheuttavat organismit on poistettava ainoastaan fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas nilviäislaitoksista. Nilviäiset voidaan käsitellä tuotantojakson aikana yhden kerran kalkkiliuoksella likaantumista aiheuttavien organismien torjumiseksi.

3.2.5 Ostereiden viljelyä koskevat erityissäännöt

Ostereiden viljely paaluihin kiinnitetyissä säkeissä on sallittua. Nämä tai muut osterinviljelyssä käytettävät rakenteet on sijoitettava siten, että vältetään seinämän muodostuminen rannikon edustalle. Tuotannon optimoimiseksi kanta on sijoitettava huolellisesti kasvualustoille ottaen huomioon vuorovesivaihtelut. Tuotannon on täytettävä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

IV osa: Jalostettuja elintarvikkeita koskevat tuotantosäännöt

Jalostettujen elintarvikkeiden luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 11 ja 16 artiklassa vahvistettujen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantoa koskevat yleiset vaatimukset

1.1 Elintarvikkeiden jalostuksessa käytettävien lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden sekä muiden aineiden ja ainesosien samoin kuin valmistusmenetelmien, kuten savustamisen, on oltava hyvien tuotantotapojen periaatteiden mukaisia ⁽¹⁾.

1.2 Jalostettuja elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on otettava käyttöön kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt ja pidettävä ne ajan tasalla.

⁽¹⁾ Hyvät tuotantotavat, sellaisena kuin ne määritellään elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden hyvistä tuotantotavoista 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2023/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 75) 3 artiklan a alakohdassa.

- 1.3 Edellä 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä soveltamalla on jatkuvasti varmistettava, että tuotetut jalostetut tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia.
- 1.4 Toimijoiden on noudatettava 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ja pantava ne täytäntöön ja rajoittamatta 28 artiklan säännösten soveltamista, niiden on erityisesti:
- a) toteutettava varotoimenpiteet;
 - b) toteutettava asianmukaisia puhdistustoimenpiteitä, valvottava niiden tehokkuutta ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimista;
 - c) taattava, ettei markkinoille saateta tuotteita, jotka eivät ole luonnonmukaisia mutta joiden merkinnöissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan.
- 1.5 Luonnonmukaisten, siirtymävaiheen tai muiden kuin luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden valmistuksen on tapahduttava ajan ja paikan suhteen erillään toisistaan. Jos asianomaisessa valmistusyksikössä valmistetaan tai varastoidaan luonnonmukaisia tuotteita, siirtymävaiheen tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä, toimijan on
- a) ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;
 - b) suoritettava toiminnot yhtenäisenä jaksena ja kokonaisina erinä sekä ajallisesti tai paikallisesti erillään niistä samankaltaisista toiminnoista, jotka suoritetaan mille hyvänsä muunkaltaiselle tuotteelle (luonnonmukaiselle tuotteelle, siirtymävaiheen tuotteelle tai muulle kuin luonnonmukaiselle tuotteelle);
 - c) varastoitava luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet ennen toimintojen suorittamista ja niiden suorittamisen jälkeen paikan ja ajan suhteen erillään toisistaan;
 - d) pidettävä kaikista toiminnoista ja jalostetuista määristä ajantasaista kirjaa;
 - e) toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta erät voidaan tunnistaa sekä estää luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;
 - f) suoritettava luonnonmukaisia tuotteita tai siirtymävaiheen tuotteita koskevat toiminnot vasta tuotantovälineiden asianmukaisen puhdistuksen jälkeen.
- 1.6 Tuotteita, aineita ja tekniikoita, joilla palautetaan luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostuksessa ja varastoinnissa menetettyjä ominaisuuksia tai korjataan luonnonmukaisten elintarvikkeiden huolimattoman käsittelyn tuloksia tai jotka voivat muutoin olla harhaanjohtavia sellaisten tuotteiden todelliseen luonteeseen nähden, jotka aiotaan pitää kaupan luonnonmukaisina elintarvikkeina, ei saa käyttää.
2. Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset
- 2.1 Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden koostumukseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
- a) tuotteen on oltava tuotettu pääosin maatalousperäisistä ainesosista tai elintarvikkeina käytettäviksi tarkoitetuista, liitteessä I luetelluista tuotteista; määritettäessä sitä, onko tuote valmistettu pääosin kyseisistä tuotteista, lisättyä vettä ja suolaa ei oteta huomioon;
 - b) elintarvikkeessa ei saa olla luonnonmukaista ainesosaa yhdessä sellaisen saman ainesosan kanssa, joka ei ole luonnonmukainen;
 - c) elintarvikkeessa ei saa olla siirtymävaiheen ainesosaa yhdessä sellaisen saman ainesosan kanssa, joka on luonnonmukainen tai ei ole luonnonmukainen.
- 2.2 Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden jalostuksessa
- 2.2.1 Elintarvikkeiden jalostuksessa saa käyttää ainoastaan 24 artiklan tai 25 artiklan nojalla luonnonmukaisessa tuotannossa käytettäviksi sallittuja elintarvikkeiden lisäaineita, valmistuksen apuaineita ja muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia sekä 2.2.2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja aineita, lukuun ottamatta viinialan tuotteita ja aineita, joihin sovelletaan VI osan 2 kohtaa, ja hiivaa, johon sovelletaan VII osan 1.3 kohtaa.
- 2.2.2 Elintarvikkeiden jalostuksessa on sallittua käyttää seuraavia tuotteita ja aineita:
- a) elintarvikkeiden jalostuksessa tavanomaisesti käytetyt mikro-organismi- ja elintarvike-entsyymivalmisteet, jos elintarvikkeiden lisäaineena käytettävien elintarvike-entsyymien käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;
 - b) asetuksen (EY) N:o 1334/2008 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja d alakohdan i alakohdassa määritellyt aineet ja tuotteet, jotka on luokiteltu luontaisiksi aromiaineiksi tai luontaisiksi aromivalmisteiksi mainitun asetuksen 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

- c) asetuksen (EY) N:o 1333/2008 17 artiklan mukaiset lihan ja munankuorien leimaamisessa käytettävät väriaineet;
- d) luonnonvärit ja luonnolliset päällysaineet sellaisten keitettyjen munien kuorien perinteistä koristevärjäystä varten, joita tuotetaan niiden saattamiseksi markkinoille tiettyinä vuodenaikana;
- e) tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytetty juomavesi ja luonnonmukainen tai muu kuin luonnonmukainen suola (perusainesosana natriumkloridi tai kaliumkloridi);
- f) kivennäisaineet (mukaan lukien hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja mikroravintoaineet, edellyttäen, että:
 - i) unionin lainsäädännön säännöksissä tai unionin lainsäädännön mukaisissa kansallisissa säännöksissä ”oikeudellisesti suoraan velvoitetaan” käyttämään niitä tavanomaiseen käyttöön tarkoitetuissa elintarvikkeissa sillä seurauksella, että elintarviketta ei voida lainkaan saattaa markkinoille tavanomaiseen käyttöön tarkoitettuna elintarvikkeena ilman kyseisten kivennäisaineen, vitamiinin, aminohapon tai mikroravintoaineen lisäämistä; tai
 - ii) niiden elintarvikkeiden osalta, jotka saatetaan markkinoille tiettyjä terveys- tai ravinto-ominaisuuksia tai -vaikutuksia omaavina tai tiettyjen kuluttajaryhmien tarpeisiin:
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tuotteissa niiden käyttö asianomaisia varten sallitaan mainitulla asetuksella ja kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan perusteella hyväksytyillä säädöksillä tai
 - tuotteissa, joihin sovelletaan komission direktiiviä 2006/125/EY ⁽²⁾, niiden käyttö sallitaan mainitulla direktiivillä.

2.2.3 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.

2.2.4 Tämän asetuksen 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) eräitä elintarvikkeiden lisäaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, pidetään maatalousperäisinä ainesosina;
- b) 2.2.2 kohdan a, c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja valmisteita ja aineita ei pidetä maatalousperäisinä ainesosina;
- c) hiivaa ja hiivatuotteita pidetään maatalousperäisinä ainesosina.

V osa: Jalostettua rehua koskevat tuotantosäännöt

Jalostettujen rehujen luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 11 ja 17 artiklassa vahvistettujen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

- 1. Jalostettujen rehujen tuotantoa koskevat yleiset vaatimukset
- 1.1 Rehujen jalostuksessa käytettävien lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden sekä muiden aineiden ja ainesosien samoin kuin valmistusmenetelmien, kuten savustamisen, on oltava hyvien tuotantotapojen periaatteiden mukaisia.
- 1.2 Jalostettuja rehuja tuottavien toimijoiden on otettava käyttöön kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt ja pidettävä ne ajan tasalla.
- 1.3 Edellä 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä soveltamalla on varmistettava, että tuotetut jalostetut tuotteet ovat jatkuvasti tämän asetuksen mukaisia.
- 1.4 Toimijoiden on noudatettava 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, pantava ne täytäntöön ja erityisesti, rajoittamatta 28 artiklan säännösten soveltamista:
 - a) toteutettava varotoimenpiteet;
 - b) toteutettava asianmukaisia puhdistustoimenpiteitä, valvottava niiden tehokkuutta ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimista;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 609/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavali-onkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Komission direktiivi 2006/125/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2006, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista (EUVL L 339, 6.12.2006, s. 16).

- c) taattava, ettei markkinoille saateta tuotteita, jotka eivät ole luonnonmukaisia mutta joiden merkinnöissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan.
- 1.5 Luonnonmukaisten, siirtymävaiheen tai muiden kuin luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden valmistuksen on tapahduttava ajan ja paikan suhteen erillään toisistaan. Jos asianomaisessa valmistusyksikössä valmistetaan tai varastoidaan luonnonmukaisia tuotteita, siirtymävaiheen tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä j, toimijan on
- a) ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;
- b) suoritettava toiminnot yhtenäisenä jaksona ja kokonaisina erinä sekä ajallisesti tai paikallisesti erillään niistä samankaltaisista toiminnoista, jotka suoritetaan mille hyvänsä toisenlaiselle tuotteelle (luonnonmukaiselle tuotteelle, siirtymävaiheen tuotteelle tai muulle kuin luonnonmukaiselle tuotteelle);
- c) varastoitava luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet ennen toimintojen suorittamista ja niiden suorittamisen jälkeen paikan ja ajan suhteen erillään toisistaan;
- d) pidettävä kaikista toiminnoista ja jalostetuista määristä ajantasaista kirjaa;
- e) toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta erät voidaan tunnistaa sekä estää luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;
- f) suoritettava luonnonmukaisia tuotteita tai siirtymävaiheen tuotteita koskevat toiminnot vasta tuotantovälien asianmukaisen puhdistuksen jälkeen.
2. Jalostettujen rehujen tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset
- 2.1 Luonnonmukaisen rehutuotteen koostumuksessa ei saa olla samanaikaisesti luonnonmukaista rehuainesta tai siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevaa rehuainesta ja samaa rehuainesta, joka on tuotettu muutoin kuin luonnonmukaisesti.
- 2.2 Mitään luonnonmukaisessa tuotannossa käytettyä tai jalostettua rehuainesta ei ole saanut missään vaiheessa jalostaa kemiallisesti syntetisoitujen liuottimien avulla.
- 2.3 Rehunjälöstuksessa saa käyttää ainoastaan sellaisia muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, levä-, eläin- tai hii-vaperäisiä rehuaineita, kivennäisperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittua 24 artiklan nojalla.
- 2.4 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.

VI osa: Viini

1. Soveltamisala
- 1.1 Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan I alakohdassa tarkoitettujen viinialan tuotteiden luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 10, 11, 16 ja 18 artiklassa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.
- 1.2 Komission asetusten (EY) N:o 606/2009 ⁽¹⁾ ja (EY) N:o 607/2009 ⁽²⁾ säännöksiä sovelletaan, jollei tässä osassa nimenomaisesti muuta säädetä.
2. Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö
- 2.1 Viinialan tuotteet on valmistettava luonnonmukaisista raaka-aineista.
- 2.2 Viinialan tuotteiden valmistuksessa – viininvalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt mukaan luettuina – voidaan käyttää ainoastaan sellaisia tuotteita ja aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, jollei asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 sekä asetuksessa (EY) N:o 606/2009 ja erityisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä I A säädetystä edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 606/2009, annettu 10 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä rypäletuoteluokkien sekä viininvalmistusmenetelmien ja niiden rajoitusten osalta (EUVL L 193, 24.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 607/2009, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tietyjen viinialan tuotteiden suojattujen alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten merkintöjen sekä merkintöjen ja esittelyn osalta (EUVL L 193, 24.7.2009, s. 60).

3. Viinivalmistusmenetelmät ja rajoitukset
- 3.1 Sallittuja ovat ainoastaan sellaiset viinivalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt, jotka olivat käytössä ennen 1 päivää elokuuta 2010, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1308/2013 80 artiklassa ja 83 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EY) N:o 606/2009 3 artiklassa, 5–9 artiklassa ja 11–14 artiklassa sekä mainittujen asetusten liitteissä säädettyt rajoitukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän osan 1 ja 2 jakson soveltamista sekä 3.2, 3.3. ja 3.4 kohdassa säädettyjen erityisten kieltojen ja rajoitusten soveltamista.
- 3.2 Seuraavien viinivalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen käyttö on kielletty:
- a) osittainen tiivistäminen jäädyttämisen avulla asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan B.1 jakson c alakohdan mukaisesti;
 - b) rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 8 kohdan mukaisesti;
 - c) elektrodialyysikäsittely viinikiven stabiloimiseksi asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 36 kohdan mukaisesti;
 - d) viinin sisältämän alkoholin osittainen poistaminen asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 40 kohdan mukaisesti;
 - e) kationinvaihtokäsittely viinikiven stabiloinnin varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 43 kohdan mukaisesti.
- 3.3 Seuraavien viinivalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen käyttö on sallittu seuraavin edellytyksin:
- a) lämpökäsittelyt asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että lämpötila on enintään 75 celsiusastetta;
 - b) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä asetuksen (EY) N:o 606/2009 liitteessä I A olevan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että huokoskoko on vähintään 0,2 µm.
- 3.4 Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 tai (EY) N:o 606/2009 säädettyihin viinivalmistusmenetelmiin, -käytäntöihin ja -käsittelyihin 1 päivän elokuuta 2010 jälkeen tehtyjä muutoksia voidaan soveltaa viinien luonnonmukaisessa tuotannossa vasta kun kyseiset toimenpiteet on sisällytetty sallittuina tähän jaksoon ja tämän asetuksen 24 artiklan mukainen mahdollisesti tarvittava arviointi on toteutettu.

VII osa: Elintarvikkeena tai rehuna käytettävä hiiva

Elintarvikkeena tai rehuna käytettävän luonnonmukaisen hiivan tuotantoon sovelletaan 9, 11, 16, 17 ja 19 artiklassa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset
- 1.1 Luonnonmukaisen hiivan tuotannossa saa käyttää vain luonnonmukaisesti tuotettuja kasvualustoja. Kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2023 saakka luonnonmukaisen hiivan tuotannossa sallitaan, että kasvualustaan lisätään enintään viisi prosenttia muuta kuin luonnonmukaista hiivauutetta tai autolysaattia (kuiva-ainepainona lasketuna), jos toimijat eivät voi saada luonnonmukaisesti tuotettua hiivauutetta tai autolysaattia.
- 1.2 Luonnonmukaisessa elintarvikkeessa tai rehussa ei saa olla luonnonmukaista hiivaa yhdessä sellaisen hiivan kanssa, joka ei ole luonnonmukaista.
- 1.3 Luonnonmukaisen hiivan tuotannossa ja hiivavalmisteissa saa käyttää seuraavia tuotteita ja aineita:
- a) valmistuksen apuaineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;
 - b) IV osan 2.2.2 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja aineet.
- 1.4 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.
-

LIITE III

TUOTTEIDEN KERÄÄMINEN, PAKKAAMINEN, KULJETUS JA VARASTOINTI

1. Tuotteiden kerääminen ja kuljetus valmistusyksiköihin

Toimijat voivat kerätä luonnonmukaiset, siirtymävaiheen ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet samanaikaisesti ainoastaan, jos toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan estää mahdollinen sekoittuminen tai vaihtuminen luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden välillä ja varmistaa luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden tunnistaminen. Toimijan on pidettävä tuotteiden keräyspäiviin, -tunteihin, -reittiin sekä vastaanotto päivään ja -aikaan liittyvät tiedot valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla.

2. Tuotteiden pakkaaminen ja kuljetus toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin

2.1 Rajoittamatta muiden unionin lainsäädännössä säädettyjen merkintöjen soveltamista toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaiset ja siirtymävaiheen tuotteet kuljetetaan toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin, myös tukku- ja vähittäiskauppiaille, ainoastaan sellaisissa pakkauksissa, säiliöissä tai ajoneuvoissa, jotka on suljettu siten, ettei sisältöä voida korvata toisella tuotteella sinettä vilpillisesti käsittelemättä tai rikkomatta, ja varustettuna merkinnöillä, joista käy ilmi

- a) toimijan nimi ja osoite sekä, jos eri kuin toimija, tuotteen omistajan tai myyjän nimi ja osoite;
- b) tuotteen nimi, tai jos kyseessä on rehuseos, rehuseoksen kuvaus, sekä viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon;
- c) sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen nimi tai tunnusnumero, joka vastaa toimijalle tehtävistä tarkastuksista; ja
- d) tarvittaessa erätunnus, joka on joko kansallisesti hyväksytyn tai valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa sovitun merkintäjärjestelmän mukainen ja joka mahdollistaa erän yhdistämisen 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

Edellä a–d alakohdassa vaaditut tiedot voidaan myös esittää saateasiakirjassa, jos tällainen asiakirja voidaan kiistatta yhdistää tuotteen pakkaukseen, säiliöön tai sitä kuljettavaan ajoneuvoon. Saateasiakirjaan on merkittävä toimittajaa tai kuljetusliikettä koskevat tiedot.

2.2 Pakkausten, säiliöiden tai ajoneuvojen sulkeminen ei ole tarpeen, jos

- a) kuljetus tapahtuu suoraan kahden sellaisen toimijan välillä, jotka molemmat kuuluvat luonnonmukaisten tuotteiden valvontajärjestelmään;
- b) kuljetus käsittää yksinomaan luonnonmukaisia tuotteita tai yksinomaan siirtymävaiheen tuotteita;
- c) tuotteiden mukana on asiakirja, josta 2.1 kohdassa vaaditut tiedot käyvät ilmi; ja
- d) sekä lähettävä että vastaanottava toimija pitävät kirjaa tällaisista kuljetustoimista, ja kyseinen kirjanpito on valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla.

3. Erityissäännöt rehun kuljettamisesta toisiin tuotanto- tai valmistusyksiköihin tai varastointiloihin

Kuljetettaessa rehua muihin tuotanto- tai valmistusyksiköihin tai varastointiloihin toimijoiden on varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luonnonmukaisesti tuotetut rehut, siirtymävaiheen rehut ja muut kuin luonnonmukaiset rehut erotetaan kuljetuksen aikana toisistaan tehokkaasti fyysisesti;

- b) ajoneuvoja tai säiliöitä, joissa on kuljetettu muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, voidaan käyttää luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden kuljettamiseen ainoastaan, jos
- i) ne on puhdistettu asianmukaisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettu ennen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden kuljetusta ja toimijat pitävät kirjaa näistä toimista;
 - ii) kaikki valvontajärjestelyjen mukaisesti arvioituihin riskeihin suhteutetut asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, ja toimijat varmistavat tarvittaessa, ettei muita kuin luonnonmukaisia tuotteita voida saattaa markkinoille niin, että niissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon;
 - iii) toimija pitää kirjaa tällaisista kuljetustoimista, ja kyseinen kirjanpito on valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla;
- c) valmiit luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen rehut kuljetetaan fyysisesti erillään tai eri aikoina kuin muut lopputuotteet;
- d) kuljetuksen aikana kirjataan tuotteiden määrä kuljetuksen alkaessa sekä jokainen jakelukierroksen kuluessa toimitettu yksittäinen määrä.

4. Elävien kalojen kuljetus

- 4.1 Elävät kalat on kuljetettava asiaankuuluvissa säiliöissä, joissa oleva puhdas vesi täyttää kalojen fysiologiset tarpeet lämpötilan ja liuenneen hapen suhteen.
- 4.2 Säiliöt on ennen luonnonmukaisten kalojen ja kalatuotteiden kuljetusta puhdistettava, desinfioitava ja huuhdeltava perusteellisesti.
- 4.3 Stressin vähentämiseksi on toteutettava varotoimenpiteitä. Eläintiheys ei saa kuljetuksen aikana saavuttaa lajille haitallista tasoa.
- 4.4 Edellä 4.1, 4.2 ja 4.3 kohdassa tarkoitetuista toimista on pidettävä kirjaa.

5. Tuotteiden vastaanottaminen muilta toimijoilta tai yksiköiltä

Vastaanottaessaan luonnonmukaista tai siirtymävaiheen tuotetta toimijan on tarkistettava, onko pakkaus, säiliö tai ajoneuvo suljettu, jos sitä vaaditaan, ja onko 2 jaksossa säädetyt merkinnät tehty.

Toimijan on ristiintarkastettava 2 jaksossa tarkoitettussa merkinnässä olevat tiedot saateasiakirjassa olevien tietojen kanssa. Näiden tarkastusten tulokset on mainittava selvästi 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

6. Erityissäännöt kolmansista maista tuotavien tuotteiden vastaanottamisesta

Jos luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tuodaan kolmansista maista, ne on kuljetettava asianmukaisissa pakkauksissa ja säiliöissä, jotka on suljettu tavalla, joka estää niiden sisällön korvaamisen toisella tuotteella, ja jotka on varustettu viejän tunnistusmerkinnällä sekä muilla merkeillä ja numeroilla, joiden perusteella erä voidaan tunnistaa, ja kolmansista maista tapahtuvalle tuonnille tapauksen mukaan myönnettyllä tarkastussertifikaatilla.

Kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle tuontilähetys toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan edelleen valmistusta tai kaupan pitämistä varten, vastaanottaa kolmannelle maasta tuodun luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen tuotteen, kyseisen henkilön on tarkastettava, onko pakkaus tai säiliö suljettu ja, 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti tuotujen tuotteiden tapauksessa, kattaako mainitussa artiklassa tarkoitettu tarkastussertifikaatti lähetyksen sisältämän tuotetyypin. Todentamisen tulokset on mainittava selvästi 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

7. Tuotteiden varastointi

- 7.1 Varastointialueita on hoidettava niin, että erät voidaan tunnistaa ja välttää sekoittuminen tuotteisiin tai aineisiin, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisia, tai tällaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttama kontaminaatio. Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden on aina oltava selvästi tunnistettavissa.
- 7.2 Kun kyseessä ovat luonnonmukaiset tai siirtymävaiheessa olevat kasvien tai kotieläinten tuotantoyksiköt, tuotantoyksikössä ei saa varastoida muita kuin sellaisia tuotantopanoksia tai -aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla.
- 7.3 Maatiloilla ja vesiviljelylaitoksissa saa varastoida allopaattisia eläinlääkkeitä, antibiootteja mukaan lukien, edellyttäen, että ne ovat eläinlääkärin liitteessä II olevan II osan 1.5.2.2 kohdassa ja III osan 3.1.4.2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja ne kirjataan 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.
- 7.4 Jos toimijat käsittelevät luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tai muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä ja luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen tuotteet varastoidaan varastointitiloissa, joissa säilytetään myös muita maataloustuotteita tai elintarvikkeita,
- a) luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen tuotteet on pidettävä erillään muista maataloustuotteista tai elintarvikkeista;
 - b) on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotta varmistetaan lähetysten tunnistaminen sekä estetään luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;
 - c) tilat on puhdistettava asianmukaisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettava ennen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden varastointia, ja toimijoiden on pidettävä kirjaa näistä toimista.
- 7.5 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö varastointitiloissa on sallittu 24 artiklan nojalla.
-

LIITE IV

30 ARTIKLASSA TARKOITETUT ILMAUKSET

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

LIITE V

EUROOPAN UNIONIN LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TUNNUS JA TUNNUSNUMEROT

1. Tunnus

1.1 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava seuraavan mallin mukainen:

1.2 Kun käytetään neliväripainatusta, Pantone-viiteväri on Green Pantone 376 ja Green (50 % Cyan + 100 % Yellow).

1.3 Jos Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ei ole mahdollista käyttää värillisenä, sitä voidaan käyttää myös mustavalkoisena seuraavasti:

1.4 Jos pakkauksen tai etiketin pohjaväri on tumma, tunnukset voidaan esittää samanvärisenä negatiivina kuin pakkauksen tai etiketin pohjaväri.

1.5 Jos värillistä tunnusta käytetään värillisellä pohjalla, mikä vaikeuttaa tunnuksen havaitsemista, tunnuksen ympärillä voidaan käyttää ääri viivoja, jotta tunnus erottuisi paremmin pohjaväristä.

- 1.6 Jos merkinnät on tehty pakkaukseen yhdellä ainoalla värillä, myös Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta voidaan käyttää kyseisen värisenä.
- 1.7 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen korkeuden on oltava vähintään 9 mm ja leveyden vähintään 13,5 mm; korkeuden ja leveyden suhteen on aina oltava 1:1,5. Hyvin pienissä pakkauksissa vähimmäiskorkeus voi poikkeuksellisesti olla 6 mm.
- 1.8 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen voi liittää luonnonmukaiseen maatalouteen viittaavia graafisia tai tekstielementtejä sillä edellytyksellä, että ne eivät muunna tai muuta Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen luonnetta tai 32 artiklan mukaisesti määriteltyjä merkintöjä. Jos Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen liitetään kansallinen tai yksityinen tunnus, jonka vihreä väri poikkeaa 1.2 kohdassa säädetyistä viiteväristä, Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksessa voidaan käyttää kyseistä viiteväristä poikkeavaa väriä.

2. Tunnusnumerot

Tunnusnumeroiden yleismalli on seuraavanlainen:

AB-CDE-999

jossa:

- a) 'AB' on sen maan ISO-koodi, jossa tarkastukset tehdään;
- b) 'CDE' on kolmikirjaiminen ilmaus, esimerkiksi "bio", "öko", "org" tai "eko" josta päättää komissio tai asianomainen jäsenvaltio ja joka viittaa luonnonmukaiseen tuotantotapaan; ja
- c) '999' on enintään kolminumeroinen viitenumero, jonka antaa
 - i) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille, joille se on siirtänyt valvontatehtävien suorittamisen;
 - ii) komissio
 - niille valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille, jotka se on hyväksynyt 46 artiklan mukaisesti,
 - niille kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka se on hyväksynyt 48 artiklan mukaisesti.

LIITE VI

SERTIFIKAATIN MALLI

**Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä annetun asetuksen (EU) 2018/848
35 artiklan 1 kohdan mukainen sertifikaatti**

1. Asiakirjan numero:	
2. (merkitään rasti soveltuvaan kohtaan) ☐ Toimija ☐ Toimijaryhmä – ks. liite	3. Toimijan tai toimijaryhmän nimi ja osoite:
4. Toimijan tai toimijaryhmän toimiala(t) (valitaan soveltuva): ☐ Maataloustuotanto ☐ Valmistus ☐ Jakelu ☐ Varastointi ☐ Tuonti ☐ Vienti ☐ Markkinoille saattaminen	5. Toimijan tai toimijaryhmän valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen nimi, osoite ja tunnusnumero:
6. Asetuksen (EU) 2018/848 35 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tuoteluokka/-luokat ja tuotantomenetelmät (valitaan soveltuva):	
— jalostamattomat kasvit ja kasvituotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäaineisto; Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana ☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
— kotieläimet ja jalostamattomat kotieläintuotteet Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana ☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
— levät ja jalostamattomat vesiviljelytuotteet Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana ☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -

— elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, mukaan lukien vesiviljelytuotteet Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto ☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
— rehu Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto ☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
— viini Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto ☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
— asetuksen (EU) 2018/848 liitteessä I luetellut muut tuotteet tai edellä oleviin luokkiin kuulumattomat tuotteet (täsmennetään): Tuotantomenetelmä: ☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto ☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto ☐ luonnonmukainen tuotanto ja muu kuin luonnonmukainen tuotanto (asetuksen (EU) 2018/848 9 artiklan 7 kohdan nojalla taikka valmistuksen, jakelun, varastoinnin, tuonnin, viennin tai markkinoille saattamisen tapauksessa)	Sertifikaatin voimassaoloaika -
Tämä asiakirja on myönnetty asetuksen (EU) 2018/848 säännösten mukaisesti varmistuksena siitä, että toimija tai toimijaryhmä (valitaan soveltuva) täyttää mainitun asetuksen vaatimukset. Päivämäärä, paikka: Myöntävän valvontaviranomaisen/tarkastuslaitoksen puolesta allekirjoittanut:	

Liite – Luettelo asetuksen (EU) 2018/848 36 artiklassa määritellyn toimijaryhmän jäsenistä

Jäsenen nimi	Osoite

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/849,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi sekä kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi.
- (2) Pienten laitosten tai yritysten sääntelytaakan keventämiseksi olisi yksinkertaistettava pieniä laitoksia tai yrityksiä koskevia lupa- ja rekisteröintivaatimuksia.
- (3) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.
- (4) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

- (5) Jätehuoltoa koskevien tietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytäntöönpanon kannalta sekä jäsenvaltioiden tietojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2000/53/EY ⁽¹⁾, 2006/66/EY ⁽²⁾ ja 2012/19/EU ⁽³⁾ vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämiä sääntöjä ja niiden kunkin kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämiä menetelmiä.
- (6) Jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevassa unionin lainsäädännössä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽⁴⁾ säädettyä jätehierarkiaa ensisijaisuusjärjestyksenä. Jäsenvaltioiden olisi tämän direktiivin tavoitteita noudattaessaan toteutettava tarvittavat toimenpiteet ottaakseen jätehierarkian ensisijaisuusjärjestys huomioon ja varmistaakseen kyseisen ensisijaisuuden täytäntöönpano käytännössä.
- (7) Unioni on sitoutunut kiertotalouteen siirtymiseen, ja siksi direktiivejä 2000/53/EY, 2006/66/EY ja 2012/19/EU olisi tarkasteltava uudelleen ja niitä olisi tarvittaessa muutettava siten, että otetaan huomioon niiden täytäntöönpano ja selvitetään muun muassa, voidaanko tiettyjä merkityksellisiin jätevirtoihin sisältyviä materiaaleja varten asettaa tavoitteita. Direktiivin 2000/53/EY uudelleentarkastelussa olisi myös kiinnitettävä huomiota sellaisten romuajoneuvojen ongelmaan, joita ei ole ilmoitettu romuajoneuvoiksi, mukaan lukien sellaisten käytettyjen ajoneuvojen siirto, joiden epäillään olevan romuajoneuvoja, sekä romuajoneuvojen siirtoja koskevien yhteyshenkilöiden suuntaviivojen N:o 9 soveltamiseen. Direktiivin 2006/66/EY uudelleentarkastelussa olisi myös otettava huomioon sellaisten uudentyppisten paristojen tekninen kehitys, joissa ei käytetä vaarallisia aineita.
- (8) Direktiivin 2000/53/EY muuttamiseksi ja täydentämiseksi ja direktiivin 2012/19/EU muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat direktiivin 2000/53/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 4 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja 5 artiklan 5 kohtaa, 6 artiklan 6 kohtaa ja 8 artiklan 2 kohtaa sekä direktiivin 2012/19/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 19 artiklaa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽⁵⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (9) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2000/53/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, yhdenmukainen täytäntöönpano sen 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 1 d kohdan osalta sekä direktiivin 2012/19/EU, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, yhdenmukainen täytäntöönpano sen 16 artiklan 9 kohdan osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁶⁾ mukaisesti.
- (10) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojelu ja säilyttäminen ja sen laadun parantaminen sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (11) Direktiivit 2000/53/EY, 2006/66/EY ja 2012/19/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (12) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2000/53/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2000/53/EY seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan säännöllisesti liitettä II sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen, jotta voidaan

- i) tarvittaessa määrittää esiintymispitoisuuksien enimmäisrajat, joihin asti tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuja aineita sallitaan tietyissä ajoneuvojen materiaaleissa ja osissa;
- ii) sulkea tietyt ajoneuvojen materiaalit ja osat tämän kohdan a alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen aineiden käyttöä ei voida välttää;
- iii) poistaa ajoneuvojen materiaaleja ja osia liitteestä II, jos tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen aineiden käyttö voidaan välttää;
- iv) osoittaa i ja ii alakohdan mukaisesti ne ajoneuvojen materiaalit ja osat, jotka voidaan poistaa ennen jatkokäyttöä, ja edellyttää, että ne merkitään tai tehdään muilla asianmukaisilla keinoilla tunnistettaviksi.

Komissio antaa erillisen delegoidun säädöksen i–iv alakohdan nojalla kustakin tarkoitettusta aineesta, materiaalista tai osasta.”

2) Korvataan 5 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat vastavuoroisesti ja hyväksyvät muissa jäsenvaltioissa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti annetut romutustodistukset.

Siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla romutustodistuksen vähimmäisvaatimukset.”

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki romuajoneuvot varastoidaan (myös väliaikaisesti) ja käsitellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) 4 artiklassa säädetyn jätehierarkian ja yleisten vaatimusten mukaisesti sekä tämän direktiivin liitteessä I säädettyjä teknisiä vähimmäisvaatimuksia noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta terveyttä ja ympäristöä koskevien kansallisten säännösten soveltamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).”;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä I sen mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.”.

(1) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

4) Korvataan 7 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ovat tarpeen sen valvomiseksi, että jäsenvaltiot noudattavat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettuja tavoitteita. Tällaisia sääntöjä laatiessaan komissio ottaa huomioon kaikki asiaan liittyvät tekijät, muun muassa tietojen saatavuuden sekä romuajoneuvojen vientiä ja tuontia koskevan kysymyksen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

5) Korvataan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle valta antaa 9 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut standardit. Komissio ottaa näitä standardeja laatiessaan huomioon tällä alalla asianmukaisilla kansainvälisillä foorumeilla tehtävän työn. Komissio osallistuu tarvittaessa tähän työskentelyyn.”

6) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 1 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 1 d kohdan mukaisesti, ja sen on katettava tiedot kyseiseltä raportointikaudelta.

1 b. Jäsenvaltioiden 1 a kohdan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti.

1 c. Komissio tarkastelee 1 a kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

1 d. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut tiedot toimitetaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

7) Lisätään artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 6 artiklan 6 kohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samansuuntaisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 5 artiklan 5 kohdassa, 6 artiklan 6 kohdassa ja 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 5 artiklan 5 kohdan, 6 artiklan 6 kohdan tai 8 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”10 a artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, ja antaa tätä varten Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

9) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

2 artikla

Direktiivin 2006/66/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/66/EY seuraavasti:

1) Korvataan 10 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on seurattava keräysasteita vuosittain tämän direktiivin liitteessä I säädetyn järjestelmän mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava kertomukset sähköisesti komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002 (*) soveltamista. Kertomuksissa on esitettävä, miten keräysasteen laskemiseksi tarvittavat tiedot on saatu.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2150/2002, annettu 25 päivänä marraskuuta 2002, jätetilastoista (EYVL L 332, 9.12.2002, s. 1).”

2) Korvataan 12 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on raportoitava kunakin asianomaisena kalenterivuonna saavutetusta kierrätysasteesta ja siitä, onko liitteessä III olevassa B osassa tarkoitetut kierrätystehokkuudet saavutettu. Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty.”

3) Kumotaan 22 artikla.

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"22 a artikla

Kannustimet jätehierarkian soveltamiseen

Edistääkseen tässä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista jäsenvaltiot voivat hyödyntää taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla kannustetaan jätehierarkian soveltamiseen, kuten direktiivin 2008/98/EY liitteessä IV a esitettyjä ohjauskeinoja ja toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä."

5) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan.;"

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"2. Komissio sisällyttää kertomukseensa arvion tämän direktiivin seuraavista näkökohdista.:"

3 artikla

Direktiivin 2012/19/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2012/19/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 5 kohta;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 4 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 9 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto 9 kohdan mukaisesti, ja sen on katettava tiedot kyseiseltä raportointikaudelta.

7. Jäsenvaltioiden 6 kohdan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti.

8. Komissio tarkastelee 6 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

9. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettut tiedot toimitetaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"16 a artikla

Kannustimet jätehierarkian soveltamiseen

Edistääkseen tässä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista jäsenvaltiot voivat hyödyntää taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla kannustetaan jätehierarkian soveltamiseen, kuten direktiivin 2008/98/EY liitteessä IV a esitettyjä ohjauskeinoja ja toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä."

3) Korvataan 19 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle valta antaa tämän direktiivin 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarvittavia muutoksia tämän direktiivin liitteiden IV, VII, VIII ja IX mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Komissio antaa erillisen delegoidun säädöksen kunkin muutettavan liitteen osalta. Muutettaessa tämän direktiivin liitettä VII on otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU (*) nojalla myönnetty poikkeukset.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/65/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/850,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,
kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi sekä unionin tuontiresursiirippuvuuden vähentämiseksi.
- (2) Neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ⁽⁴⁾ säädettyjä tavoitteita, joilla rajoitetaan jätteen sijoittamista kaatopaikoille, olisi tiukennettava, jotta ne ilmentävät paremmin unionin halua siirtyä kiertotalouteen ja edetä komission 4 päivänä marraskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Raaka-aineita koskeva aloite – Työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen” täytäntöönpanossa, vähentämällä asteittain mahdollisimman paljon jätteen sijoittamista tavanomaiselle jätteelle tarkoitetuille kaatopaikoille. Komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällainen vähentäminen on yhteensopiva yhdenmukaisen politiikan kanssa, jolla varmistetaan jätehierarkian asianmukainen soveltaminen, tehostetaan siirtymistä jätteen syntymisen ehkäisemiseen, mukaan lukien uudelleenkäyttö, uudelleenkäyttöön valmisteluun ja kierrätykseen, ja estetään siirtyminen kaatopaikalle sijoittamisesta jätteenpolttoon.
- (3) Unionin jätelainsäädännön yhdenmukaistamiseksi direktiivissä 1999/31/EY säädetyt määritelmät olisi tarvittaessa yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽⁵⁾ säädettyjen määritelmien kanssa.
- (4) Nykyistä ”eristyneen asutuksen” määritelmää olisi mukautettava syrjäisimpien alueiden osalta, jotta voidaan ottaa huomioon tällaisten asutusten erityispiirteet, joista aiheutuu huomattavan erilaisia ympäristöä koskevia huolenaiheita muihin alueisiin verrattuna.
- (5) Direktiivin 1999/31/EY soveltamisala olisi yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY ⁽⁶⁾ soveltamisalan kanssa, ja sen olisi edelleen katettava kaivannaisteollisuuden, joka ei kuulu direktiivin 2006/21/EY soveltamisalaan, jätteiden sijoittaminen.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/21/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, kaivannaisteollisuuden jätehuolosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 15).

- (6) Rajoittamalla kaatopaikalle sijoittamista edelleen aloittaen jätevirroista, joihin sovelletaan erilliskeräystä, kuten muovit, metallit, lasi, paperi ja biojäte, saataisiin selkeitä ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Pantaessa kyseisiä kaatopaikkarajoituksia täytäntöön olisi otettava huomioon erilliskeräystä jätteestä syntyvän jäännösjätteen kierrätyksen tai muun hyödyntämisen toteutettavuus teknisesti, ympäristön kannalta ja taloudellisesti.
- (7) Biohajoava yhdyskuntajäte muodostaa suuren osan yhdyskuntajätteestä. Esikäsitlemättömän biohajoavan jätteen sijoittamisella kaatopaikalle on huomattavia kielteisiä ympäristövaikutuksia, sillä se aiheuttaa kasvihuonekaasujen päästöjä ja pinta- ja pohjaveden, maaperän ja ilman pilaantumista. Vaikka direktiivissä 1999/31/EY jo vahvistetaan biohajoavan jätteen kaatopaikalle sijoittamisen vähentämistä koskevat tavoitteet, on aiheellista rajoittaa entisestään biohajoavan jätteen sijoittamista kaatopaikalle kieltämällä sellaisen biohajoavan jätteen sijoittaminen kaatopaikalle, joka on erilliskerätty kierrätykseen direktiivin 2008/98/EY mukaisesti.
- (8) Jätehierarkian asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotta kaatopaikalle sijoittamista koskevia rajoituksia sovelletaan vuodesta 2030 alkaen kaikkiin jätteisiin, jotka soveltuvat kierrätykseen tai muuhun materiaalien tai energian hyödyntämiseen. Kyseisiä rajoituksia ei pitäisi soveltaa, jos voidaan osoittaa, että jäte ei sovellu kierrätykseen tai muuhun hyödyntämiseen ja että kaatopaikalle sijoittaminen johtaisi ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen direktiivissä 2008/98/EY säädetyn jätehierarkian mukaisesti.
- (9) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä täysin kehittäneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria. Kaatopaikalle sijoittamisen vähentämistä koskevien tavoitteiden asettaminen edellyttää merkittäviä muutoksia jätehuoltoon monissa jäsenvaltioissa ja helpottaa edelleen jätteen erilliskeräyksen, lajittelun ja kierrätyksen etenemistä ja investointeja niihin, ja sillä vältetään se, että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa.
- (10) Kaatopaikalle sijoittamisen asteittainen vähentäminen on tarpeen, jotta estetään haitalliset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön ja varmistetaan taloudellisesti arvokkaiden jättemateriaalien asteittainen ja tehokas hyödyntäminen asianmukaisen jätehuollon avulla direktiivissä 2008/98/EY säädetyn jätehierarkian mukaisesti. Kyseisellä vähentämisellä olisi estettävä liiallisen kapasiteetin kehittyminen jäännösjätettä käsitteleviin laitoksiin esimerkiksi käsittelemättömän yhdyskuntajätteen energian hyödyntämistä tai perustason mekaanis-biologista käsittelyä varten, sillä tämä voisi haitata yhdyskuntajätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien, direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen unionin pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamista. Vastaavasti samaan aikaan, kun estetään haitalliset vaikutukset ihmisten terveyteen ja ympäristöön, jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaatopaikoille sijoitetaan ainoastaan esikäsiteltyä jätettä, kyseisen velvoitteen täyttäminen ei saisi johtaa ylikapasiteetin luomiseen jäännösyhdyskuntajätteen käsittelyä varten. Jotta voidaan lisäksi varmistaa direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen tavoitteiden ja direktiivissä 1999/31/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vahvistetun kaatopaikalle sijoittamista koskevan vähentämistavoitteen välinen johdonmukaisuus sekä kyseisten tavoitteiden täyttämiseen tarvittavan infrastruktuurin ja investointien koordinoitu suunnittelu, jäsenvaltioiden, jotka sijoittivat OECD:n ja Eurostatin yhteisellä kyselylomakkeella toimitettujen tietojen mukaan vuonna 2013 yli 60 prosenttia yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle, olisi voitava päättää vuodeksi 2035 vahvistetun kaatopaikalle sijoittamista koskevan tavoitteen noudattamista koskevan määräajan pidentämisestä.
- (11) Tietojen luotettavuuden varmistamiseksi on tärkeää säätää tarkemmin säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi raportoitava kaatopaikalle sijoitetusta yhdyskuntajätteestä. Raportoinnin olisi perustuttava sellaisen yhdyskuntajätteen määrään, joka on sijoitettu kaatopaikalle sen jälkeen kun on suoritettu käsittelytoimia, joiden tarkoituksena on tällaisen jätteen valmistelu myöhempää kaatopaikalle sijoittamista varten, kuten biohajoavan yhdyskuntajätteen stabilointi, sekä polttamalla tapahtuvaan loppukäsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Ennen jätteen kierrätystä ja hyödyntämistä tapahtuvaan käsittelyyn, esimerkiksi lajitteluun ja mekaaniseen käsittelyyn, toimitettavan yhdyskuntajätteen osalta tällaisissa toimissa syntyvä jäte, joka lopuksi sijoitetaan kaatopaikalle, olisi myös otettava huomioon kaatopaikalle sijoittamista koskevaa tavoitetta laskettaessa.
- (12) Täyttäessään direktiivissä 1999/31/EY säädettyä velvoitettaan varmistaa jätteen esikäsittely ennen sen sijoittamista kaatopaikalle jäsenvaltioiden olisi sovellettava kaikkein asianmukaisinta käsittelyä, mukaan lukien jätteen orgaanisen osan stabilointi, jotta voidaan vähentää mahdollisimman paljon tällaisen jätteen kaatopaikalle sijoittamisen haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Jäsenvaltioiden olisi käsittelyn asianmukaisuutta arvioidessaan otettava huomioon toimenpiteet, jotka on jo toteutettu kyseisten haitallisten vaikutusten vähentämiseksi, etenkin biojätteen erottaminen sekä paperin ja kartongin erilliskeräys.
- (13) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä mahdollisten täytäntöönpanon heikkouksien ennakoiduksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, jonka avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määrät umpeutuvat.

- (14) Direktiivin 1999/31/EY tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi ja kiertotalouteen siirtymisen vauhdittamiseksi komission olisi edistettävä koordinoitua sekä tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ja eri talouden alojen välillä.
- (15) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.
- (16) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti. Jätehuoltoa koskevien tietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytäntöönpanon ja jätteenkäsittelyinfrastruktuurin järkevän suunnittelun kannalta sekä jäsenvaltioiden tietojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi direktiivissä 1999/31/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämää sääntöjä ja niiden kunkin tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämää menetelmiä.
- (17) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 1999/31/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 5 a artiklan 4 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan, 15 b artiklan ja 15 c artiklan osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojelu ja säilyttäminen ja sen laadun parantaminen sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (19) Direktiivi 1999/31/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistään, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 1999/31/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämän direktiivin tarkoituksena on unionin kiertotalouteen siirtymisen tukemiseksi ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) ja erityisesti sen 4 ja 12 artiklan vaatimusten noudattamiseksi varmistaa jätteen ja erityisesti kierrätykseen tai muuhun hyödyntämiseen soveltuvan jätteen kaatopaikalle sijoittamisen asteittainen vähentäminen sekä säätää jätteitä ja kaatopaikkoja koskevien tiukkojen toiminnallisten ja teknisten vaatimusten avulla toimenpiteistä, menettelyistä ja ohjauksesta, joilla ehkäistään tai vähennetään niin paljon kuin mahdollista jätteen

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(²) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

kaatopaikoille sijoittamisesta kaatopaikan koko elinkaaren aikana aiheutuvia haitallisia ympäristövaikutuksia, etenkin pintaveden, pohjaveden, maaperän ja ilman saastumista, sekä koko maapallon ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia, kasvihuoneilmiö mukaan lukien, sekä kaikkia niistä johtuvia ihmisten terveydelle aiheutuvia vaaroja.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3)."

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) "jätteellä" "jätettä", "vaarallisella jätteellä" "vaarallista jätettä", "tavanomaisella jätteellä" "vaaratonta jätettä", "yhdyskuntajätteellä" "yhdyskuntajätettä", "jätteen tuottajalla" "jätteen tuottajaa", "jätteen haltijalla" "jätteen haltijaa", "jätehuollolla" "jätehuoltoa", "erilliskeräyksellä" "erilliskeräystä", "hyödyntämisellä" "hyödyntämistä", "uudelleenkäyttöön valmistelulla" "uudelleenkäyttöön valmistelua", "kierrätyksellä" "kierrätystä" ja "loppukäsittelyllä" "loppukäsittelyä", jotka on määritelty direktiivin 2008/98/EY* 3 artiklassa;"

b) kumotaan b, c, d ja n alakohta;

c) lisätään r alakohtaan alakohta seuraavasti:

"Perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa seuraavaa määritelmää:

"eristyneellä asutuksella" tarkoitetaan yhteisöä,

— jossa on enintään 2 000 asukasta asutusta kohden ja enintään viisi asukasta neliökilometrillä tai jossa on enemmän kuin 2 000 mutta vähemmän kuin 5 000 asukasta asutusta kohden ja enintään viisi asukasta neliökilometrillä ja jossa jätettä syntyy enintään 3 000 tonnia vuodessa; ja

— joka sijaitsee vähintään 100 kilometrin päässä lähimmästä sellaisesta kaupunkitaajamasta, jossa on vähintään 250 asukasta neliökilometrillä ja johon ei ole tieyhteyttä."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohdan viimeinen luetelmakohta;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Maalla harjoitettavan kaivannaisteollisuuden jätehuolto eli mineraalivarojen etsinnässä, louhinnassa, tuotannon valmisteluvaihe mukaan luettuna, rikastuksessa ja varastoinnissa sekä louhosten toiminnassa syntyvien jätteiden käsittely ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jos se kuuluu muiden unionin säädösten soveltamisalaan."

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohdasta alakohta seuraavasti:

"Kaksi vuotta ennen c alakohdassa mainittua päivää neuvosto tarkastelee uudelleen edellä mainittua tavoitetta sen kertomuksen perusteella, jonka komissio antaa jäsenvaltioiden käytännön kokemuksista a ja b alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta ja johon on tarvittaessa liitetty ehdotus, tämän tavoitteen vahvistamiseksi tai sen muuttamiseksi, jotta ympäristönsuojelun korkea taso varmistettaisiin;"

b) lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

"f) jäte, joka on erilliskerätty uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä varten direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 1 kohdan ja kyseisen direktiivin 22 artiklan nojalla, lukuun ottamatta jätettä, joka syntyy sellaisen erilliskerätyn jätteen myöhemmästä käsittelystä, jonka osalta kaatopaikalle sijoittamisella päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen kyseisen direktiivin 4 artiklan mukaisesti;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että vuodesta 2030 kaatopaikalle ei hyväksytä mitään kierrätykseen tai muuhun hyödyntämiseen soveltuvaa jätettä enenkään yhdyskuntajätteen mukana, lukuun ottamatta jätettä, jonka osalta kaatopaikalle sijoittamisella päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen direktiivin 2008/98/EY 4 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä tietoa tämän kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä direktiivin 2008/98/EY 28 artiklassa tarkoitettuihin jätehuoltosuunnitelmiin tai muihin strategia-asiakirjoihin, jotka kattavat kyseisen jäsenvaltion koko alueen;"

d) lisätään kohdat seuraavasti:

"5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vuoteen 2035 mennessä kaatopaikalle sijoitettavan yhdyskuntajätteen määrä vähenee enintään 10 prosenttiin syntyvän yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä (massan mukaan).

6. Jäsenvaltio voi lykätä määräaikaan 5 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio

a) sijoitti kaatopaikalle yli 60 prosenttia syntyneestä yhdyskuntajätteestään vuonna 2013 OECD:n ja Eurostatin yhteisellä kyselylomakkeella toimitettujen tietojen mukaisesti; ja

b) ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen tämän artiklan 5 kohdassa säädettyä määräaikaan aikomuksesta lykätä määräaikaan ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti. Kyseinen suunnitelma voidaan yhdistää direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettavaan täytäntöönpanosuunnitelmaan.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteen IV vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

8. Jos määräaikaan lykätään 6 kohdan mukaisesti, jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet kaatopaikalle sijoitettavan yhdyskuntajätteen määrän vähentämiseksi vuoteen 2035 mennessä enintään 25 prosenttiin syntyvän yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä (massan mukaan).

9. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 5 kohdassa vahvistettua tavoitetta sen pitämiseksi ennallaan tai tarvittaessa sen tiukentamiseksi, kaatopaikalle sijoittamista koskevan henkeä kohti laskettavan määrällisen tavoitteen asettamiseksi ja muuta kuin yhdyskuntajätettä olevan tavanomaisen jätteen kaatopaikalle sijoittamista koskevien rajoitusten käyttöön ottamiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus."

5) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"5 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 5 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetty tavoitteet saavutettu,

a) syntyneen ja kaatopaikalle viedyn yhdyskuntajätteen paino on laskettava tietyinä kalenterivuotena;

b) ennen yhdyskuntajätteen kierrätystä tai muuta hyödyntämistä suoritettavissa käsittelytoimissa, kuten lajittelussa tai mekaanis-biologisessa käsittelyssä, syntyvän ja myöhemmin kaatopaikalle sijoitettavan jätteen paino on sisällytettävä kaatopaikalle sijoitetuksi ilmoitetun yhdyskuntajätteen painoon;

c) polttamalla tapahtuvaan loppukäsittelyyn toimitettavan yhdyskuntajätteen paino ja yhdyskuntajätteen biohajoavan osan stabiloinnissa syntyneen ja myöhemmin kaatopaikalle sijoitettavan jätteen paino on ilmoitettava kaatopaikalle sijoitetuksi;

d) yhdyskuntajätteen kierrätyksen tai muiden hyödyntämistoimien aikana syntyneen ja sen jälkeen kaatopaikalle sijoitettavan jätteen painoa ei saa sisällyttää kaatopaikalle sijoitetuksi ilmoitetun yhdyskuntajätteen painoon.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas kaatopaikalle sijoitetun yhdyskuntajätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Ne voivat käyttää kyseiseen tarkoitukseen direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettua järjestelmää.

3. Jos yhdyskuntajäte on siirretty toiseen jäsenvaltioon tai viety unionista kaatopaikalle sijoitettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (*) mukaisesti, se on otettava huomioon laskettaessa 1 kohdan mukaisesti sen jätteen määrää, jonka se jäsenvaltio, jossa kyseinen jäte kerättiin, on sijoittanut kaatopaikalle.

4. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen.

5 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksen 5 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

- a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;
- b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräajoissa, sekä aiheelliset suositukset asianomaisille jäsenvaltioille;
- c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa.

5 c artikla

Tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen

Komissio järjestää säännöllisen tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen jäsenvaltioiden kesken, tarvittaessa myös alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, tämän direktiivin vaatimusten käytännön täytäntöönpanosta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1)."

6) Lisätään 6 artiklan a alakohtaan virke seuraavasti:

"jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän alakohdan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet eivät vaaranna direktiivin 2008/98/EY tavoitteiden ja erityisesti jätehierarkiaa sekä kyseisen direktiivin 11 artiklassa säädettyjen uudelleen-käyttöön valmistelun ja kierrätyksen lisäämistä koskevien tavoitteiden saavuttamista;"

7) Kumotaan 11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

8) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"15 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 5 artiklan 2, 5 ja 6 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden 5 artiklan 5 ja 6 kohdan täytäntöönpanosta on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti, ja sen on katettava tiedot kyseiseltä raportointikaudelta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 5 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot 1 päivään tammikuuta 2025 saakka.

3. Jäsenvaltion tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti.

4. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

5. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot toimitetaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

9) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”15 a artikla

Välineet tehokkaampaan kiertotalouteen siirtymisen edistämiseksi

Edistääkseen tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamista jäsenvaltioiden on hyödynnettävä taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla kannustetaan jätehierarkian soveltamiseen. Tällaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi direktiivin 2008/98/EY liitteessä IV a esitetyt ohjauskeinot ja toimenpiteet tai muut asianmukaiset ohjauskeinot ja toimenpiteet.

15 b artikla

Kaatopaikkojen vedenläpäisykertoimen määrittäminen

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menetelmä, jota on määrä käyttää kaatopaikkojen vedenläpäisykertoimen määrittämiseen kenttäoloissa ja koko kaatopaikan alueella. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 c artikla

Jätteen näytteenottoa koskeva unionin standardi

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä jätteen näytteenoton standardin kehittämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jäsenvaltiot voivat ennen näiden täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä soveltaa kansallisia standardeja ja menettelyjä.”

10) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Liitteiden uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee liitteitä jatkuvasti ja tekee tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.”

11) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

- 12) Kumotaan liitteessä I oleva 3.5 kohta.
- 13) Kumotaan liitteessä II oleva 5 kohta.
- 14) Kumotaan liitteessä III olevan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.
- 15) Lisätään liite IV tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE IV

TÄMÄN DIREKTIIVIN 5 ARTIKLAN 6 KOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

1. arvio yhdyskuntajätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;
2. arvio direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;
3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 5 artiklan 5 kohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;
4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien tämän direktiivin 5 artiklan 8 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan direktiivin 2008/98/EY 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;
5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta mahdollista lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;
6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti;
7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi."

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/851,**annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,****jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava, ja se olisi muutettava kestäväksi materiaalien hallinnaksi ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi sekä luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi, unionin tuontiresurssiriippuvuuden vähentämiseksi, uusien taloudellisten mahdollisuuksien luomiseksi ja pitkän aikavälin kilpailukyvyyn edistämiseksi. Todellisen kiertotalouden aikaansaamiseksi on tarpeen toteuttaa kestävää tuotantoa ja kulutusta koskevia lisätoimenpiteitä, joissa keskitytään tuotteiden koko elinkaaren siten, että voidaan säästää resursseja ja tehdä kierrosta suljettu. Resurssien tehokkaampi käyttö tuottaisi myös tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä.
- (2) Resurssien käytön tehostaminen ja sen varmistaminen, että jätettä arvostetaan resurssina, voivat auttaa vähentämään unionin riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista ja helpottaa siirtymistä kestävämpään materiaalien hallintaan ja kiertotalousmalliin. Kyseisen siirtymisen olisi edistettävä Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettuja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevia tavoitteita ja luotava merkittäviä mahdollisuuksia paikallistalouksille ja sidosryhmille auttamalla samalla lisäämään synergioita kiertotalouden sekä energia-, ilmasto-, maatalous-, teollisuus- ja tutkimuspolitiikan kesken sekä tuomalla hyötyjä ympäristölle, kun kasvihuonekaasupäästöt vähenevät, sekä taloudelle.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ⁽⁴⁾ jätteen uudelleenkäytön valmistelulle ja kierrätykselle asetettuja tavoitteita olisi tiukennettava, jotta ne ilmentävät paremmin unionin halua siirtä kierrätykseen.
- (4) Direktiivin 2008/98/EY ja siihen liittyvien unionin säädösten, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY ⁽⁵⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁶⁾, välinen johdonmukaisuus olisi varmistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä täysin kehittäneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria. Tästä syystä on olennaisen tärkeää asettaa selkeät pitkän aikavälin toimintapoliittiset tavoitteet toimenpiteiden ja investointien ohjaamiseksi erityisesti sen estämiseksi, että jäänösjätteen käsittelyyn syntyy rakenteellista ylikapasiteettia ja että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa.
- (6) Yhdyskuntajätteen osuus unionissa syntyvän jätteen kokonaismäärästä on noin 7–10 prosenttia. Kyseinen jätevirta on kuitenkin yksi hankalimmista käsitellä, ja sen käsittelytapa antaa yleensä selkeän kuvan maan jätehuoltojärjestelmän laadusta kokonaisuudessaan. Yhdyskuntajätehuollon haasteet johtuvat yhdyskuntajätteen monimutkaisesta ja sekalaisesta koostumuksesta, syntyvän jätteen sijainnista lähellä kansalaisia, suuresta julkisesta näkyvyydestä sekä sen ympäristöön ja ihmisten terveyteen kohdistuvista vaikutuksista. Tämän seurauksena yhdyskuntajätteen käsittely edellyttää erittäin monitahoista järjestelmää, mukaan lukien tehokas keräysjärjestelmä, toimiva lajittelujärjestelmä ja jätevirtojen asianmukainen jäljittäminen, kansalaisten ja yritysten aktiivinen osallistuminen, jätteen erityiseen koostumukseen mukautettu infrastruktuuri sekä yksityiskohtainen rahoitusjärjestelmä. Maat, jotka ovat kehittäneet tehokkaita yhdyskuntajätehuoltojärjestelmiä, hoitavat yleensä paremmin koko jätehuollon ja myös saavuttavat paremmin kierrätystavoitteet.
- (7) Kokemus on osoittanut, että riippumatta siitä, miten jätehuoltoa koskeva vastuu on jaettu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä, jätehuoltojärjestelmät voivat auttaa kiertotalouden saavuttamisessa ja että päätökseen vastuun jakamisesta vaikuttavat usein maantieteelliset ja rakenteelliset olosuhteet. Tässä direktiivissä vahvistetut säännöt mahdollistavat sekä jätehuoltojärjestelmät, joissa päävastuu yhdyskuntajätteen keräyksestä on kunnilla, että järjestelmät, joissa tällaiset palvelut hankitaan yksityisiltä toimijoilta, tai muunlaisen vastuunjaon julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä. Tällaisten järjestelmien valinta tai päätös niiden vaihtamisesta tai vaihtamatta jättämisestä on edelleen jäsenvaltioiden vastuulla.
- (8) Elintarviketeollisuuden kasvipohjaiset aineet ja muut kuin eläinperäiset elintarvikkeet, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisten ravinnoksi ja jotka on tarkoitettu suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan, olisi sääntöjen päällekkäisyyden välttämiseksi suljettava direktiivin 2008/98/EY soveltamisalan ulkopuolelle, jos ne ovat kaikilta osin rehuja koskevan unionin lainsäädännön mukaisia. Direktiiviä 2008/98/EY ei näin ollen olisi sovellettava näihin tuotteisiin ja aineisiin, kun niitä käytetään rehuna, ja kyseisen direktiivin soveltamisalaa on selvennettävä vastaavasti. Eläimistä saatavat sivutuotteet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009⁽¹⁾ mukaisesti, on jo suljettu direktiivin 2008/98/EY soveltamisalan ulkopuolelle siltä osin kuin niitä säännellään muulla unionin lainsäädännöllä, sanotun kuitenkin rajoittamatta eläinten ravinnon alalla sovellettavien muiden unionin säännösten soveltamista.
- (9) Direktiiviin 2008/98/EY on tarpeen sisällyttää vaarattoman jätteen, yhdyskuntajätteen, rakennus- ja purkujätteen, elintarvikejätteen, materiaalien hyödyntämisen, maantäytön ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmät, jotta näiden käsitteiden soveltamisalaa voidaan selventää.
- (10) Jotta voidaan varmistaa, että valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat tavoitteet perustuvat luotettaviin ja vertailukelpoisiin tietoihin, ja jotta mahdollistettaisiin kyseisten tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen tehokkaampi seuranta, direktiivissä 2008/98/EY olevan yhdyskuntajätteen määritelmän olisi oltava yhdenmukainen Eurostatin ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) tilastotarkoituksissa käyttämän määritelmän kanssa, koska jäsenvaltiot ovat jo useiden vuosien ajan toimittaneet tietoja tähän määritelmään perustuen. Yhdyskuntajäte määritellään kotitalouksista peräisin olevaksi jätteeksi ja jätteeksi, joka on peräisin muista lähteistä, kuten vähittäismyynnistä, hallinnosta, koulutuksesta, terveydenhuoltopalveluista, majoitus- ja ruokapalveluista ja muista palveluista ja toiminnoista, ja joka vastaa luonteeltaan ja koostumukseltaan kotitalouksista peräisin olevaa jätettä. Tästä syystä yhdyskuntajätteeseen sisältyy muun muassa puistojen ja puutarhojen ylläpidosta kertyvä jäte, kuten lehdet, nurmikonleikkuujäte ja puiden leikkuujäte, sekä torialueiden jäte ja katujen puhdistuspalvelusta syntyvä jäte, kuten roskasäiliöiden sisältö ja kadunlakaisujäte, lukuun ottamatta hiekkaa, kiviä, mutaa ja pölyä ja muuta vastaavaa materiaalia. Jäsenvaltioiden on määrä varmistaa, että suurten kaupan ja teollisuuden alan toimijoiden jätettä, joka ei ole samankaltaista kuin kotitalouksien jäte, ei sisällytetä yhdyskuntajätteen määritelmään. Tuotantoteollisuudesta, maataloudesta, metsätaloudesta, kalastuksesta, rakentamisesta ja purkamisesta, sakokaivoista sekä viemäriverkosta ja jäteveden käsittelystä peräisin oleva jäte sekä romuajoneuvot suljetaan yhdyskuntajätteen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

määritelmän ulkopuolelle. Yhdyskuntajäte on määrä ymmärtää siten, että sillä tarkoitetaan jätelajeja, jotka sisältyvät komission päätöksellä 2014/955/EU⁽¹⁾, sellaisena kuin se on voimassa 4 päivänä heinäkuuta 2018, perustetun jäteluettelon nimikeryhmään 15 01 ja nimikeryhmään 20, lukuun ottamatta jätelajeja 20 02 02, 20 03 04 ja 20 03 06. Kyseisen luettelon muihin nimikeryhmiin kuuluvaa jätettä ei ole määrä katsoa yhdyskuntajätteeksi, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yhdyskuntajäte käsitellään ja sille annetaan kyseisen luettelon nimikeryhmässä 19 luetellut jättekoodit. Jäsenvaltiot voivat käyttää asiaankuuluvia kyseisen luettelon luokkia tilastotarkoituksiin. Tässä direktiivissä vahvistettava yhdyskuntajätteen määritelmä otetaan käyttöön uudelleenkäytön valmistelun ja kierrätystavoitteiden soveltamisalan ja niiden laskentasääntöjen määrittämiseksi. Määritelmässä ei oteta kantaa siihen, onko jätehuoltotoimija yksityinen vai julkinen taho, ja tämän vuoksi siihen sisältyy kotitalousjäte ja muista lähteistä peräisin oleva jäte, jonka huollosta vastaavat kunnat tai yksityiset toimijat joko kuntien puolesta tai suoraan.

- (11) Rakennus- ja purkujätteen määritelmässä viitataan rakentamisesta ja purkamisesta syntyvään jätteeseen yleensä, mutta se sisältää myös yksityisten kotitalouksien pienimuotoisista itse tehtävistä rakennus- ja purkutoiminnoista syntyvän jätteen. Rakennus- ja purkujätteen olisi katsottava tarkoittavan jätelajeja, jotka sisältyvät päätöksellä 2014/955/EU perustetun jäteluettelon, sellaisena kuin se on voimassa 4 päivänä heinäkuuta 2018, nimikeryhmään 17.
- (12) Olisi vahvistettava sellainen materiaalien hyödyntämisen määritelmä, joka kattaa muunlaisen hyödyntämisen kuin hyödyntämisen energiana ja jätteen uudelleenkäsitelyn polttoaineina käytettäviksi materiaaleiksi tai muutoin energian tuottamiseksi. Se kattaa valmistelun uudelleenkäyttöön, kierrätyksen ja maantäytön sekä muunlaisen materiaalien hyödyntämisen, kuten jätteen uudelleenkäsitelyn uusioraaka-aineiksi teiden tai muun infrastruktuurin rakentamistarkoituksessa. Erityisolosuhteista riippuen tällainen uudelleenkäsitely voi täyttää kierrätyksen määritelmän, jos materiaalien käyttö perustuu asianmukaiseen laadunvalvontaan ja täyttää kaikki kyseiseen käyttöön sovellettavat standardit, normit, eritelmät ja ympäristön ja terveyden suojelua koskevat vaatimukset.
- (13) Olisi vahvistettava maantäytön määritelmä, jotta selvennetään, että maantäyttötoimella tarkoitetaan kaikkia sopivan vaarattoman jätteen hyödyntämistoimia louhittujen alueiden kunnostamisessa tai maisemointiin liittyvissä maarakennustöissä. Maantäyttötoimiin käytetyn jätteen määrä olisi rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman tarpeellista kyseisten tarkoitusten toteuttamiseksi.
- (14) Olisi vahvistettava laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmä, jotta selvennetään, että sillä tarkoitetaan jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä, joilla veloitetaan tuotteiden tuottajat kantamaan taloudellinen tai taloudellinen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jättevaiheessa, mukaan lukien erilliskeräystä, lajittelua ja käsittelyä koskevat toimet. Tähän veloitteeseen voi kuulua myös järjestämisvastuu ja vastuu edistää jätteiden syntymisen ehkäisemistä ja tuotteiden uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä. Tuotteiden tuottajat voivat täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän mukaiset veloitteensa yksin tai yhteisesti.
- (15) Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä luodakseen kannustimia jätehierarkian noudattamiseen, kuten liitteessä IV a esitetyt kannustimet, joita ovat esimerkiksi kaatopaikka- ja jätteenpolttomaksut, "maksa siitä mitä heität pois" -järjestelmät, laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, elintarvikelahjoitusten edistäminen ja paikallisviranomaisille suunnatut kannustimet tai muut asianmukaiset ohjauskeinot ja toimenpiteet.
- (16) Resurssien kestävän käytön ja teollisen symbioosin edistämiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä helpottaakseen sellaisen tuotantoprosessin peräisin olevan aineen tai esineen pitämistä sivutuotteena, jonka ensisijaisena tarkoituksena ei ole kyseisen aineen tai esineen tuotanto, jos unionin tasolla vahvistetut yhdenmukaiset edellytykset täyttyvät. Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaisia perusteita sivutuotteen aseman soveltamiselle siten, että etusijalle asetetaan kyseisen teollisen symbioosin toisinnettavissa olevat käytännöt.
- (17) Jotta voitaisiin tarjota uusioraaka-ainemarkkinoilla toimiville toiminnanharjoittajille enemmän varmuutta siitä, ovatko aineet tai esineet jätettä tai muuta kuin jätettä, ja edistää tasapuolisia toimintaedellytyksiä, on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että jätteen, joka on läpikäynyt hyödyntämistoimen, katsotaan lakanneen olemasta jätettä, jos se täyttää kaikki direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, säädetyt edellytykset. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua sellaisen lainsäädännön hyväksyminen, jolla kyseiset edellytykset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä menettelyt velvoitteiden täytäntöönpanemiseksi, kuten materiaali- ja käyttötarkoitukskohtaisten jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien perusteiden vahvistaminen, ohjeasiakirjojen laatiminen, tapauskohtaisten päätösten tekeminen ja muut menettelyt unionin tasolla vahvistettujen yhdenmukaisten edellytysten soveltamiseksi tapauskohtaisesti. Tällaisiin toimenpiteisiin olisi kuuluttava täytäntöönpanon valvontaa koskevia säännöksiä, joilla varmistetaan, että jäte, jonka katsotaan lakanneen olemasta jätettä hyödyntämistoimen tuloksena, on unionin

(¹) Komission päätös 2014/955/EU, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, jäteluettelosta annetun päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti (EUVL L 370, 30.12.2014, s. 44).

jäte-, kemikaali- ja tuotelainsäädännön mukainen, ja etusijalle olisi asetettava erityisesti jätevirrat, joista aiheutuu suurempi riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle kyseisten jätevirtojen luonteen ja määrän vuoksi, jäte, johon sovelletaan innovatiivisia hyödyntämisprosesseja, ja jäte, jota hyödynnetään toisissa jäsenvaltioissa myöhemmin tapahtuvaa jatkokäyttöä varten. Toimenpiteisiin voi kuulua myös sellaisen vaatimuksen asettaminen, että toimijoiden, jotka hyödyntävät jätettä, tai hyödynnetyn jättemateriaalin haltijoiden on osoitettava noudattavansa direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, säädettyjä edellytyksiä. Jotta voitaisiin estää laittomat jätteiden siirrot ja lisätä tietoisuutta jäsenvaltioiden ja talouden toimijoiden keskuudessa, jäsenvaltioiden jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien toimintatapojen yhteydessä olisi noudatettava suurempaa avoimuutta ja erityisesti avoimuutta olisi lisättävä niiden tekemistä tapauskohtaisista päätöksistä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamien todentamisten tuloksesta samoin kuin jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten viranomaisten tiettyjä jätevirtoja koskevasta huolenaiheista. Lopullinen päätös siitä, täyttyvätkö direktiivin 2008/98/EY, sellaisena kuin se on muutettu tällä direktiivillä, 5 tai 6 artiklassa säädetty edellytykset, on jatkossakin yksin jäsenvaltion vastuulla, ja ne tekevät päätöksen materiaalin tai jätteen haltijan toimittamien kaikkien asiaankuuluvien tietojen perusteella.

- (18) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan vahvistaa yksityiskohtaiset perusteet jätteeksi luokittelun päättymiselle. Tässä yhteydessä jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia erityisperusteita olisi harkittava ainakin kiviainekselle, paperille, renkaille ja tekstiileille.
- (19) Sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien sääntöjen soveltaminen ei saisi vaikuttaa unionin oikeuden muiden säännösten, erityisesti jätteiden siirrosta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽¹⁾ 28 artiklan ja 50 artiklan 4 a ja 4 b kohdan soveltamiseen eikä kemikaalilainsäädännön ja tiettyjen tuotteiden markkinoille saattamista koskevan lainsäädännön soveltamiseen. Jätteeksi luokittelu voidaan päättää ainoastaan, jos aineet tai esineet täyttävät tuotteisiin sovellettavat asiaa koskevat vaatimukset. Jätteeksi luokittelun päättämistä koskevat säännöt voidaan vahvistaa tuotekohtaisessa lainsäädännössä.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet kannustaakseen sellaisten tuotteiden ja tuotteiden osien kehittämiseen, tuotantoon, markkinointiin ja käyttöön, jotka ovat monikäyttöisiä, kierrätettyjä materiaaleja sisältäviä, teknisesti kestäviä ja helposti korjattavia ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäväksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja vaarantamatta tavaroiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Kyseisissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, jätehierarkia ja tarvittaessa mahdollisuus useaan kertaan kierrättämiseen.
- (21) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät ovat oleellinen osa tehokasta jätehuoltoa. Niiden tehokkuus ja toimivuus vaihtelevat kuitenkin merkittävästi jäsenvaltioittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa tällaista laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien vähimmäisedellytykset ja selvittää, että kyseisiä edellytyksiä sovelletaan myös niihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin, jotka on otettu käyttöön muilla unionin säädöksillä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 2000/53/EY ⁽²⁾, 2006/66/EY ⁽³⁾ ja 2012/19/EU ⁽⁴⁾, niissä jo vahvistettujen edellytysten lisäksi, ellei erikseen toisin mainita. On tarpeen erottaa toisistaan yleiset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan kaikkiin järjestelmiin, ja yleiset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan ainoastaan organisaatioihin, jotka panevat täytäntöön laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet tuotteiden tuottajien puolesta. Elleivät jäsenvaltiot toisin päättä, laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin sovellettavia yleisiä vähimmäisvaatimuksia ei sovelleta järjestelmiin, jotka eivät täytä laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän määritelmää.
- (22) Yleisillä vähimmäisvaatimuksilla olisi alennettava kustannuksia ja parannettava toimivuutta sekä varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset, myös pienille ja keskisuurille yrityksille sekä sähköistä kaupankäyntiä harjoittaville yrityksille, sekä vältettävä esteiden muodostumista sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle. Niillä olisi myös edistettävä elinkaaren loppuvaiheen kustannusten sisällyttämistä tuotteiden hintoihin ja kannustettava tuottajia ottamaan tuotteidensa suunnittelussa paremmin huomioon kierrätettävyyden, uudelleenkäytettävyyden, korjattavuuden ja vaarallisten aineiden esiintymisen. Yleisesti ottaen kyseisten vaatimusten olisi parannettava laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien hallintoa ja avoimuutta ja pienennettävä laajennettua tuottajan vastuuta

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38).

koskevia velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta toteuttavien organisaatioiden ja kyseisten organisaatioiden käyttämien jätealan toiminnanharjoittajien välille syntyvien eturistiriitojen mahdollisuutta. Näitä vaatimuksia olisi sovellettava sekä uusiin että olemassa oleviin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin. Olemassa oleville laajennettua tuottajan vastuuta koskeville järjestelmille on kuitenkin tarpeen myöntää siirtymäaika, jotta niiden rakenteet ja menettelyt voitaisiin mukauttaa uusiin vaatimuksiin.

- (23) Viranomaisilla on merkittävä rooli yhdyskuntajätteen keräyksen ja käsittelyn sekä siihen liittyvän tiedotuksen järjestämisessä kansalaisille. Osana laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleisiä vähimmäisvaatimuksia käyttöön otettavien tuotteiden tuottajien taloudelliseen vastuuseen liittyvien säännösten soveltaminen ei saisi vaikuttaa yhdyskuntajätteen keräystä ja käsittelyä koskevaan viranomaisten toimivaltaan.
- (24) Tapauksissa, joissa viranomaiset ovat vastuussa jätehuollon toiminnallisten näkökohtien järjestämisestä, kun jäte on peräisin tuotteista, joihin sovelletaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, kyseiset palvelut olisi tarjottava kustannustehokkaasti ja tuotteiden tuottajien taloudellinen vastuu ei saisi ylittää kyseisten palvelujen tarjoamiseen tarvittavia kustannuksia. Tällaiset kustannukset olisi vahvistettava avoimesti asianomaisten toimijoiden kesken, mukaan lukien tuotteiden tuottajat, tuottajajärjestöt ja viranomaiset.
- (25) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen jätehuolto, jossa tuotteiden tuottajat tai niiden puolesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita toteuttavat organisaatiot ovat vastuussa markkinoille saattamistaan tuotteista peräisin olevan jätteen jätehuollosta, tuottajien ja organisaatioiden olisi varmistettava jätehuoltopalvelujen jatkuvuus läpi vuoden, vaikka niille asetetut tavoitteet olisi saavutettu. Ne eivät saisi myöskään rajoittaa kyseisten palvelujen maantieteellistä, tuote- ja materiaalikkavuutta alueisiin, joilla jätteen kerääminen ja jätehuolto on kannattavinta.
- (26) Tuotteiden tuottajien olisi katettava kustannukset, jotka ovat tarpeen asianomaista laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää varten määriteltujen jätehuoltoa koskevien tavoitteiden ja muiden tavoitteiden saavuttamiseksi, jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet mukaan luettuina. Tarkkaan rajatuin ehdoin kyseiset kustannukset voidaan jakaa jätteen alkuperäisten tuottajien tai jakelijoiden kanssa, kun se on perusteltua asianmukaisen jätehuollon varmistamiseksi ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän taloudellisen elinkel-
poisuuden varmistamiseksi.
- (27) Komission olisi hyväksyttävä suuntaviivoja, jotka koskevat tuottajien rahoitusosuuksien jakautumista laajennettua tuotteiden tuottajan vastuuta koskevissa järjestelmissä, jotta jäsenvaltioita voidaan auttaa tämän direktiivin täytäntöönpanossa sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi. Komission olisi sisämarkkinoiden yhtenäisyyden varmistamiseksi voitava hyväksyä tähän tarkoitukseen soveltuvat yhdenmukaistetut perusteet täytäntöönpanosäädöksillä.
- (28) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevia tuotteiden tuottajien velvoitteita täyttämään valtuutettuihin edustajiin voidaan soveltaa vaatimuksia, joiden ansiosta jäsenvaltio, jonka alueelle ne ovat sijoittautuneet, voi seurata ja valvoa kyseisten velvoitteiden noudattamista. Kyseiset vaatimukset eivät kuitenkaan saisi ylittää kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin tuotteiden tuottajiin ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita niiden puolesta toteuttaviin organisaatioihin sovellettavia vaatimuksia.
- (29) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanon edistymisen seuraamiseksi ja arvioimiseksi. Osana tällaisia toimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi edistettävä innovatiivisia tuotanto-, liiketoiminta- ja kulutusmalleja, jotka vähentävät vaarallisten aineiden esiintymistä materiaaleissa ja tuotteissa ja jotka kannustavat tuotteiden elinkaaren pidentämiseen ja edistävät uudelleenkäyttöä, myös perustamalla ja tukemalla uudelleenkäyttö- ja korjausverkostoja, kuten yhteisötalouden yritysten hoitamia verkostoja sekä pantti- ja täyttöjärjestelmiä, ja kannustamalla tuotteiden uudelleenvalmistukseen, kunnostukseen ja tarvittaessa käyttötarkoituksen muuttamiseen sekä jakamislustojen käyttöön. Jotta voidaan varmistaa, että jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden edistymistä mitataan yhdenmukaisesti, olisi vahvistettava yhteisiä indikaattoreita ja tavoitteita.

- (30) Kestävyyden edistäminen tuotannossa ja kulutuksessa voi ehkäistä merkittävästi jätteen syntymistä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla parannetaan kuluttajien tietoisuutta asiasta ja kannustetaan heitä osallistumaan aktiivisemmin resurssitehokkuuden parantamiseksi. Osana jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden olisi toteutettava jatkuvia tiedotus- ja valistusaloitteita tietoisuuden lisäämiseksi jätteiden syntymisen ehkäisemiseen ja roskaantumiseen liittyvistä aiheista, ja tällaisiin aloitteisiin voi kuulua panttijärjestelmien käyttö ja määrällisten tavoitteiden asettaminen, ja niissä voidaan tarvittaessa tarjota tuottajille asianmukaisia taloudellisia kannustimia.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi Yhdistyneiden kansakuntien (YK) yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksytyn vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintasuunnitelman ja erityisesti sen tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan on puolitettava vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuinen elintarvikejätteen määrä henkeä kohti jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähennettävä ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa sadonkorjuun jälkeinen hävikki mukaan lukien. Kyseisten toimenpiteiden tavoitteena olisi oltava elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen ja vähentäminen primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynnissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa. YK:n kestävän kehityksen tavoitteen saavuttamisen edistämiseksi ja sen varmistamiseksi, että ollaan menossa oikeaan suuntaan, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä saavuttamaan elintarvikejätteen vähentämistä 30 prosentilla vuoteen 2025 mennessä ja 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä koskeva ohjeellinen unionin laajuinen tavoite. Elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemisen ympäristöhyödyt ja sosiaaliset ja taloudelliset hyödyt huomioon ottaen jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, mukaan lukien valistuskampanjat sen osoittamiseksi, miten ehkäistään elintarvikejätteen syntymistä niiden jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevissa ohjelmissa. Jäsenvaltioiden olisi mitattava elintarvikejätteen määrän vähentämisessä saavutettua edistymistä. Kyseisen edistymisen mittaamiseksi ja hyvien käytäntöjen vaihtamisen helpottamiseksi unionissa sekä jäsenvaltioiden välillä että elintarvikealan toimijoiden välillä olisi vahvistettava yhteinen menetelmä tällaisia mittauksia varten. Elintarvikejätteen määristä olisi raportoitava vuosittain kyseisten menetelmien perusteella.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi tarjottava kannustimia myymättä jääneiden elintarvikkeiden keräystä varten elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa ja niiden jakamiseksi turvallisesti esimerkiksi hyväntekeväisyysjärjestöille. Elintarvikejätteen vähentämiseksi olisi myös parannettava kuluttajien tietämystä siitä, mitä merkinnät ”viimeinen käyttöpäivä” ja ”parasta ennen” tarkoittavat.
- (33) Roskilla on niin kaupungeissa, maalla, joissa, merissä kuin muuallakin suoria ja epäsuoria haitallisia vaikutuksia ympäristöön, ihmisten hyvinvointiin ja talouteen, ja roskien keruun kustannukset ovat tarpeeton taloudellinen taakka yhteiskunnalle. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä jätteen kaikenlaisen hylkäämisen, valvotoman sijoittamisen, valvomattoman jätehuollon tai muunlaisen käytöstä poistamisen ehkäisemiseksi. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimenpiteitä ympäristössä olevien roskien siivoamiseksi riippumatta siitä, mistä roskat ovat peräisin ja minkä kokoisia ne ovat ja onko jäte heitetty ympäristöön tahallaan vai tuottamuksellisesti. Toimenpiteitä, joilla ehkäistään ja vähennetään tuotteista, jotka ovat roskaantumisen pääasiallisia lähteitä luonnonympäristössä ja meriympäristössä, peräisin olevia roskia, voisivat olla muun muassa jätehuoltoinfrastruktuuriin ja -käytäntöihin tehtävät parannukset, taloudelliset ohjauskeinot ja valistuskampanjat. Harkittaessa toimenpidettä, joka vaikuttaisi rajoittavasti unionin sisäiseen kauppaan, jäsenvaltion olisi pystyttävä osoittamaan, että kyseinen toimenpide on asianmukainen roskaamisen ehkäisemistä ja vähentämistä luonnonympäristössä ja meriympäristössä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, että se ei mene pidemmälle kuin on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi eikä ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen.
- (34) Roskaantumisen torjunnan pitäisi kuulua yhteisesti toimivaltaisille viranomaisille, tuottajille ja kuluttajille. Kuluttajia olisi kannustettava muuttamaan käyttäytymistään esimerkiksi valistuksen ja tietoisuuden lisäämisen kautta, ja tuottajien olisi edistettävä kestävää käyttöä ja myötäväikutettava tuotteidensa asianmukaiseen käsittelyyn niiden käyttöiän lopussa.
- (35) Meriympäristössä olevat roskat ovat erityisen kiireellinen ongelma, ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä meriroskien syntymisen pysäyttämiseksi unionissa ja siten edistettävä YK:n yleiskokouksessa 25 päivänä syyskuuta 2015 hyväksytyn vuoteen 2030 ulottuvan kestävän kehityksen toimintasuunnitelman tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan on ehkäistävä ja vähennettävä vuoteen 2025 mennessä merkittävästi kaikenlaista merten saastumista erityisesti maalla tapahtuvien toimintojen vaikutuksesta, kuten meriin päätyvien jätteiden ja ravinnekuormituksen kautta. Koska meriroskat, erityisesti muovijäte, ovat suurelta osin peräisin maalla harjoitettavista toiminnoista, jotka johtuvat pääasiassa kiinteän jätteen käsittelyä koskevista huonoista käytännöistä ja infrastruktuurista, ihmisten aiheuttamasta roskaantumisesta ja yleisen tietoisuuden puutteesta, jätteiden ehkäisemistä koskevissa ohjelmissa ja

jätehuoltosuunnitelmissa olisi vahvistettava erityisiä toimenpiteitä. Kyseisillä toimenpiteillä olisi edistettävä meriympäristön "hyvän tilan" saavuttamista viimeistään vuonna 2020 koskevaa tavoitetta, joka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY ⁽¹⁾. Mainitun direktiivin mukaisesti jäsenvaltioiden edellytetään laativan erityisiä strategioita ja toimenpiteitä ja ajantasaistettava ne joka kuudes vuosi. Niiden on myös raportoitava säännöllisesti, vuodesta 2018 alkaen, edistymisestä ympäristön hyvän tilan ylläpitämisessä tai sitä koskevan tavoitteen saavuttamisessa. Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjä roskaantumisen torjumista koskevia toimenpiteitä olisi siksi koordinoitava direktiivin 2008/56/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁾ mukaisesti edellytettyjen toimenpiteiden kanssa.

- (36) Tiettyt raaka-aineet ovat erittäin tärkeitä unionin taloudelle, ja niiden tarjontaan liittyy korkea riski. Kyseisten raaka-aineiden toimitusvarmuuden vuoksi ja komission 4 päivänä marraskuuta 2008 antamassa tiedonannossaan "Raaka-aineita koskeva aloite – työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen" perustaman raaka-aineita koskevan aloitteen sekä raaka-aineiden eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä edistääkseen sellaisten tuotteiden uudelleenkäyttöä, jotka ovat kriittisten raaka-aineiden tärkeimpiä lähteitä, jottei kyseisistä materiaaleista tulisi jätettä. Tässä yhteydessä komissio on 13 päivänä syyskuuta 2017 antamassa tiedonannossaan "vuoden 2017 EU:n kannalta kriittisten raaka-aineiden luettelosta" laatinut luettelon tällaisista unionin raaka-aineista, ja kyseinen luettelo tarkistetaan säännöllisesti.
- (37) Raaka-ainealoitteen tehokkaan täytäntöönpanon tukemiseksi edelleen jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimenpiteitä merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältävän jätteen parhaan mahdollisen jätehuollon tason saavuttamiseksi ottaen huomioon toteutettavuus talouden ja teknologian kannalta sekä ympäristö- ja terveyshyödyt. Niiden olisi myös sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiinsa kansallisella tasolla tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä, jotka koskevat kyseisiä raaka-aineita merkittäviä määriä sisältävän jätteen keräystä, lajittelua ja hyödyntämistä. Toimenpiteet olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiin, kun niitä päivitetään ensimmäisen kerran tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Komission olisi annettava tietoja asiaankuuluvista tuoteryhmistä ja jätevirroista unionin tasolla. Kyseisten tietojen antamisella ei kuitenkaan suljeta pois sitä, että jäsenvaltiot toteuttavat niiden kansalliselle taloudelle tärkeäksi katsomiaan muita raaka-aineita koskevia toimenpiteitä.
- (38) Kun tuotteista, materiaaleista ja aineista tulee jätettä, vaarallisten aineiden esiintyminen saattaa tehdä kyseisestä jätteestä soveltumatonta kierrätykseen tai laadukkaiden uusioraaka-aineiden tuotantoon. Tämän vuoksi on seitsemän ympäristöä koskevan toimintaohjelman, jossa kehoitetaan kehittämään myrkyttömiä materiaalikierroksen järjestelmiä, mukaisesti tarpeen edistää toimenpiteitä vaarallisten aineiden pitoisuuksien vähentämiseksi materiaaleissa ja tuotteissa, myös kierrätetyissä materiaaleissa, ja varmistaa, että vaarallisten aineiden ja varsinkin erityistä huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä tiedotetaan riittävästi tuotteiden ja materiaalien koko elinkaaren ajan. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen parantaa unionin jäte-, kemikaali- ja tuotelainsäädännön välistä johdonmukaisuutta ja antaa Euroopan kemikaalivirastolle tehtäväksi varmistaa, että tietoa erityistä huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä on saatavilla tuotteiden ja materiaalien koko elinkaaren ajan, myös jättevaiheessa.
- (39) Resurssien käytön parantaminen tuottaisi tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasupäästöjä. Komission olisi sen vuoksi ehdotettava vuoden 2018 loppuun mennessä resurssitehokkuutta koskevaa pääindikaattoria ja alaindikaattoreiden lajitelmaa, jotta voidaan seurata, miten edistytään pyrittäessä tavoitteeseen, jonka mukaan resurssitehokkuutta parannetaan unionin tasolla.
- (40) Kestävän biotalouden edistäminen voi vähentää unionin riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista. Biopohjaiset kierrätettävät tuotteet ja kompostoitavat biohajoavat tuotteet voisivat näin ollen tarjota tilaisuuden edistää lisätutkimusta ja -innovointia ja korvata fossiilisiin polttoaineisiin perustuvia raaka-aineita uusiutuvilla lähteillä.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että noudatetaan entistä tarkemmin direktiivin 2008/98/EY 10 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa säädettyä jätteen erilliskeräystä koskevaa velvoitetta, mukaan lukien velvoite erilliskeräyksen perustamisesta ainakin paperia, metallia, muovia ja lasia varten, joka jäsenvaltioiden oli täytettävä vuoteen 2015 mennessä, ja perustettava erilliskeräys biojätteelle, kotitalouksien vaaralliselle jätteelle ja tekstiilijätteelle, jotta voidaan välttää sellainen jätteenkäsittely, jossa resursseja jää alemmille tasoille jätehierarkiassa, nostaa

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

uudelleenkäyttöön valmistelun ja kierrätyksen astetta, mahdollistaa laadukas kierrätys ja vahvistaa laadukkaiden uusioraaka-aineiden talteenottoa. Vaaralliseen biojätteeseen ja vaarallisia aineita sisältävään pakkausjätteeseen olisi tarvittaessa sovellettava erityisiä keräysvaatimuksia.

- (42) Erilliskeräys voidaan toteuttaa jätteen keräyksenä suoraan kotitalouksista, jätteen tuonti- ja vastaanottojärjestelminä tai muina keräysjärjestelyinä. Jätteen erilliskeräystä koskeva velvoite edellyttää, että erityyppinen ja ominaisuuksiltaan erilainen jäte pidetään erillään, mutta tietyt jätelajit olisi voitava kerätä yhdessä, edellyttäen, että tämä ei estä laadukasta kierrätystä tai jätteen muuta hyödyntämistä jätehierarkian mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava poiketa jätteen erilliskeräystä koskevasta yleisestä velvoitteesta muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi kun tiettyjen jätevirtojen erilliskeräys syrjäisillä ja harvaanasutuilla seuduilla aiheuttaa kielteisiä ympäristövaikutuksia, jotka kumoavat sen kokonaisympäristöhyödyt, tai aiheuttaa kohtuuttomia taloudellisia kustannuksia. Arvioidessaan mahdollisia tapauksia, joissa taloudelliset kustannukset saattavat olla kohtuuttomat, jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon erilliskeräyksen taloudellinen kokonaishyöty, johon kuuluvat muun muassa vältetyt suorat kustannukset ja sekajätteen keräykseen ja käsittelyyn liittyvien kielteisten ympäristö- ja terveysvaikutusten kustannukset, uusioraaka-aineiden myynnistä saatavat tulot ja mahdollisuus kehittää tällaisten materiaalien markkinoita sekä jätteen tuottajien ja tuotteiden tuottajien rahoitusosuudet, jotka voisivat parantaa entisestään jätehuoltojärjestelmien kustannustehokkuutta.
- (43) Yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi tiukennettava merkittävien ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten hyötyjen saamiseksi ja kiertotalouteen siirtymisen nopeuttamiseksi.
- (44) Tiukentamalla vaihteittain nykyisiä tavoitteita, jotka koskevat yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, olisi varmistettava, että taloudellisesti arvokkaat jätemateriaalit valmistellaan uudelleenkäyttöön tai kierrätetään tehokkaasti huolehtien samalla ihmisten terveyden ja ympäristön korkeatasoisesta suojelemisesta ja siitä, että jätteen sisältämät taloudellisesti arvokkaat materiaalit kanavoidaan takaisin Euroopan talouteen ja edistetään näin raaka-ainealoitetta ja kiertotalouden muodostumista.
- (45) Jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja niiden jätehuollosta suoriutumisessa, erityisesti yhdyskuntajätteen kierrätyksen osalta. Näiden erojen huomioon ottamiseksi olisi niiden jäsenvaltioiden, jotka valmistelivat uudelleenkäyttöön ja kierrättivät vuonna 2013 alle 20 prosenttia yhdyskuntajätteestään tai sijoittivat yli 60 prosenttia yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle OECD:n ja Eurostatin yhteisessä kyselylomakkeessa ilmoitettujen tietojen mukaisesti, olisi voitava päättää vuodelle 2025, 2030 ja 2035 asetettujen, valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevien tavoitteiden noudattamista koskevan määräajan pidentämisestä. Kun otetaan huomioon jäsenvaltioissa 15 viime vuoden aikana tapahtunut keskimääräinen vuosittainen edistyminen, kyseisten jäsenvaltioiden olisi nämä tavoitteet saavuttaakseen lisättävä kierrätyskapasiteettiaan tasoille, jotka ovat huomattavasti paremmat kuin aikaisemmat keskiarvot. Jotta voidaan varmistaa tasainen edistyminen tavoitteiden saavuttamisessa ja jotta täytäntöönpanossa havaittavat aukot paikataan ajoissa, niiden jäsenvaltioiden, jotka hyödyntävät lisäaikaa, olisi saavutettava välitavoitteita ja laadittava yksityiskohtaisiin perusteisiin pohjautuva täytäntöönpanosuunnitelma.
- (46) Tietojen luotettavuuden varmistamiseksi on tärkeää säätää tarkemmin säännöistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden olisi raportoitava siitä, mitä on tosiasiallisesti kierrätetty ja valmisteltu uudelleenkäyttöön ja mitä voidaan ottaa huomioon tavoitteiden saavuttamisessa. Kierrätystavoitteet olisi laskettava kierrätykseen tulevan yhdyskuntajätteen painon mukaan. Kierrätetyksi luetun yhdyskuntajätteen punnitsemisen olisi yleensä tapahduttava siinä vaiheessa, kun yhdyskuntajäte tulee kierrätettäväksi. Hallinnollisen taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava tiukkoja ehtoja soveltaen ja yleissäännöstä poiketen määrittää kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino punnitsemalla mahdollisen lajittelun tulos. Materiaalin hävikkiä, joka tapahtuu ennen kuin jäte tulee kierrätykseen, esimerkiksi lajittelun tai muun valmistelutoimen tuloksena, ei pitäisi sisällyttää kierrätetyksi ilmoitetun jätteen määrään. Kyseinen hävikki voidaan määrittää sähköisten rekisterien, teknisten eritelmien, eri jätevirtojen keskimääräisten hävikkiasteiden laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen tai muiden vastaavien toimenpiteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava tällaisista toimenpiteistä laaduntarkastusraporteissa, jotka on liitettävä tietoihin, jotka ne toimittavat komissiolle jätteen kierrätyksestä. Keskimääräiset hävikkiasteet olisi määritettävä mieluiten

yksittäisten lajittelulaitosten tasolla, ja ne olisi ilmoitettava erilaisten tärkeimpien jätelajien, jätteen eri lähteiden (kuten kotitaloudet tai kauppa), eri keräysjärjestelmien ja erilaisten lajitteluprosessien mukaan. Keskimääräisiä hävikkiasteita olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa muuta luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, erityisesti jätteen siirron ja viennin yhteydessä. Kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painosta ei pitäisi vähentää materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka aiheutuu kierrätystoimeen, jonka aikana jättemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi, sisältyvistä mekaanisista tai kemiallisista muuntamisprosesseista.

- (47) Kun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY⁽¹⁾, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY, direktiivissä 2008/98/EY ja direktiivissä 2012/19/EU olevat määritelmät yhdenmukaistetaan, direktiivin 2008/98/EY 6 artiklan säännös, joka koskee jätteen, joka lakkaa olemasta jätettä, ottamista huomioon kyseisissä direktiiveissä säädettyissä hyödyntämis- ja kierrätystavoitteissa, ei ole enää tarpeen. Materiaalit, jotka lakkaavat olemasta jätettä hyödyntämis- tai kierrätystoimen seurauksena, on määrä ottaa huomioon kyseisissä direktiiveissä säädettyjen vastaavien hyödyntämis- ja kierrätystavoitteiden saavuttamisessa sovellettavien laskentamenetelmien mukaisesti. Kun jättemateriaalit lakkaavat olemasta jätettä ennen tosiasiallista uudelleenkäsitelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, tällaiset materiaalit voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että ne on tarkoitettu uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, maantäyttöön tai jotka loppukäsitellään taikka joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole valmistelua uudelleenkäyttöön eivätkä kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (48) Kun kierrätysasteen laskentaa sovelletaan biohajoavan jätteen aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan jätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaisen käsittelyn tulosta käytetään kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena. Tällaisen käsittelyn tuloksena saadaan useimmiten kompostia tai mädätettä, mutta myös muunlainen tuotos voidaan ottaa huomioon edellyttäen, että se sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsitellyn biohajoavan jätteen määrään. Muissa tapauksissa biohajoavan jätteen uudelleenkäsitellyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi tai jotka loppukäsitellään tai joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole valmistelua uudelleenkäyttöön eivätkä kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei kierrätyksen määritelmän mukaisesti olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (49) Sen laskemiseksi, onko valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä koskevat tavoitteet saavutettu, jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon sellaisten metallien kierrätys, jotka on erotettu yhdyskuntajätteestä jätteenpolton jälkeen. Näiden tietojen yhdenmukaisen laskemisen varmistamiseksi komission olisi hyväksyttävä yksityiskohtaiset säännöt kierrätettyjen metallien laatuvaatimuksista ja tietojen laskemisesta, todentamisesta ja toimittamisesta.
- (50) Kun jätettä viedään unionista uudelleenkäyttöön valmistelua tai kierrätystä varten, jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tehokkaasti asetuksen (EY) N:o 1013/2006 50 artiklan 4 c kohdassa säädettyjä tarkastusvaltuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen selvittämiseksi, onko jätteen siirto tarkoitettu sellaisia hyödyntämistoimia varten, jotka ovat mainitun asetuksen 49 artiklan mukaisia ja jätehuolto tapahtuu näin ollen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla laitoksessa, joka toimii ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien sellaisten normien mukaisesti, jotka pääpiirteittäin vastaavat unionin lainsäädännössä vahvistettuja normeja. Kyseistä tehtävää hoitaessaan jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien toimijoiden, kuten vastaanottomaan toimivaltaisten viranomaisten, riippumattomien ulkopuolisten tarkastuslaitosten tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta toimeenpanevien organisaatioiden kanssa, jotka voisivat tehdä kolmansien maiden laitoksissa fyysisiä tai muita tarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi tavoitteiden saavuttamista koskeviin tietoihin liitettävässä laaduntarkastusraportissa raportoitava toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön velvoite varmistaa, että unionista viety jäte käsitellään sellaisissa olosuhteissa, jotka pääpiirteittäin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä vaadittuja olosuhteita.
- (51) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä mahdollisten täytäntöönpanon heikkouksien ennakkoimiseksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, joiden avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määräajat umpeutuvat.
- (52) Teollisuusjäte, tietty osa kaupan jätteestä ja kaivosjäte ovat koostumukseltaan ja määrältään äärimmäisen vaihtelevia ja myös hyvin erilaisia riippuen jäsenvaltion taloudellisesta rakenteesta, jätettä aiheuttavan teollisuuden tai kaupan alan rakenteesta ja teollisen tai kaupallisen toiminnan määrästä tietyllä maantieteellisellä alueella. Näin ollen suurimmalle osalle teollisuusjätettä ja kaivosjätettä sopivimmaksi ratkaisuksi on katsottu parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevia vertailuasiakirjoja ja vastaavia välineitä hyödyntävä teollisuussuuntautunut lähestymistapa tietyn

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

tyyppisten jätteiden käsittelyyn liittyvien erityiskysymysten käsittelemiseksi. Teollisuusjätteen ja kaupan pakkausjätteen olisi kuitenkin edelleen kuuluttava direktiivien 94/62/EY ja 2008/98/EY, sellaisina kuin ne ovat muutettuina, soveltamisalaan. Jotta voitaisiin selvittää edelleen mahdollisuuksia lisätä kaupan jätteen, vaarattoman teollisuusjätteen ja muiden tärkeiden jätevirtojen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä, komission olisi harkittava kyseisiä jätevirtoja koskevien tavoitteiden asettamista.

- (53) Sen varmistamiseksi, että unionin jätelainsäädännön tavoitteet saavutetaan jatkossakin, on tärkeää, että komissio tarkistaa direktiivin 2008/98/EY liitteessä I olevaa loppukäsittelytoimien luetteloa. Tarkistaminen olisi tehtävä kyseisen direktiivin 13 artiklan valossa ja ottaen huomioon merkitykselliset tiedot, kuten kansainvälisellä tasolla ja erityisesti 22 päivänä maaliskuuta 1989 tehdyn vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen ⁽¹⁾ yhteydessä tapahtunut kehitys.
- (54) Kotitalouksien tuottama vaarallinen jäte, kuten maaleista, vernissoista, liuottimista tai puhdistusaineista peräisin oleva jäte, olisi myös kerättävä erikseen, jotta voidaan välttää yhdyskuntajätteen saastuminen vaarallisilla jätelajeilla, mikä voisi heikentää kierrätyksen laatua, ja varmistaa kyseisen vaarallisen jätteen jätehuolto ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla. Tältä osin kotitalouksien tuottamalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle ja käytetyille paristoille ja akuille on jo käytössä erityisiä keräystä koskevia velvoitteita.
- (55) Jäteöljyjen erilliskeräys ja sen estäminen, että niitä sekoituu muunlaisiin jätteisiin tai aineisiin, on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että niiden käsittely johtaa ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen. Jäteöljyjen käsittelyssä olisi asetettava etusijalle uudistaminen tai vaihtoehtoisesti muut kierrätystoimet, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan kokonaistulokseen kuin uudistaminen. Jotta voidaan parantaa entisestään jäteöljyjen jätehuoltoa, komission olisi harkittava ja tarvittaessa ehdotettava toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelyn parantamiseksi, niiden uudistamista koskevat määrälliset tavoitteet mukaan luettuina. Kyseisen uudelleentarkastelun aikana olisi kiinnitettävä huomiota jäteöljyjen uudistamista koskeviin käsittelyvaihtoehtoihin sekä uudistettujen ja kierrätettyjen tuotteiden laatuun ja loppukäyttöön.
- (56) Jotta voidaan välttää sellainen jätteenkäsittely, jossa resursseja jää alemmille tasoille jätehierarkiassa, mahdollistaa laadukas kierrätys ja vahvistaa laadukkaiden uusioraaka-aineiden talteenottoa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että biojäte kerätään erikseen ja se kierrätetään huolehtien ympäristönsuojelun korkeasta tasosta ja siitä, että tuotos on asiaa koskevien tiukkojen laatuvaatimusten mukainen.
- (57) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan talouden toimijoille ja jäsenvaltioille selkeää ohjausta kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Jäsenvaltioiden olisi kehittäessään kansallisia jätehuoltosuunnitelmiaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin arvioitava ja otettava huomioon tarvittavat investoinnit ja muut taloudelliset keinot, myös paikallisviranomaisten kannalta. Kyseinen arviointi olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmaan tai muihin strategisiin asiakirjoihin. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä asianmukaisesti investointeja, myös unionin rahastojen kautta, asettamalla etusijalle jätteen syntymisen ehkäisemisen, uudelleenkäyttö mukaan lukien, valmistelun uudelleenkäyttöön ja kierrätyksen jätehieron mukaisesti. Komission olisi autettava toimivaltaisia viranomaisia kehittämään tehokas rahoituskehys, mihin kuuluu tarvittaessa myös unionin rahastojen käyttö, jotta voidaan panna täytäntöön tämän direktiivin vaatimukset jätehieron mukaisesti ja tukea teknologioiden ja jätehuollon innovointia.
- (58) Vaarallisen jätteen asianmukainen käsittely on edelleen ongelma unionissa, ja sen käsittelyä koskevia tietoja puuttuu osittain. Näin ollen on tarpeen vahvistaa tietojen kirjaamista ja jäljitettävyyssmekanismeja perustamalla jäsenvaltioihin sähköisiä vaarallisen jätteen rekisterejä. Sähköinen tiedonkeruu olisi tarvittaessa ulotettava muihin jätelajeihin yritysten ja viranomaisten tietojen kirjaamisen yksinkertaistamiseksi ja jätevirtojen seurannan parantamiseksi unionissa.
- (59) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi unionin jätelainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämiä sääntöjä ja niiden kunkin tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämiä menetelmiä.
- (61) Direktiivissä 2008/98/EY säädettyjen vaatimusten asianmukaisen tulkinnan ja täytäntöönpanon helpottamiseksi on aiheellista kehittää ja tarkastella säännöllisesti kyseisiä vaatimuksia koskevia ohjeita sekä varmistaa tietojenvaihto ja parhaiden käytäntöjen jakaminen jäsenvaltioiden välillä kyseisten vaatimusten käytännön soveltamisesta ja täytäntöönpanon valvonnasta. Tällaisilla ohjeilla, tietojenvaihdolla ja parhaiden käytäntöjen jakamisella olisi muun muassa edistettävä ”jätteen” ja ”käytöstä poistamisen” yhteistä määritelmää ja käytännön soveltamista, ja niissä olisi otettava huomioon kiertotalouteen perustuvat liiketoimintamallit, joissa esimerkiksi aine tai esine siirretään haltijalta toiselle ilman, että se aiotaan poistaa käytöstä.
- (62) Komissiolle olisi direktiivin 2008/98/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 7 artiklan 1 kohtaa, 9 artiklan 8 kohtaa, 11 a artiklan 10 kohtaa, 27 artiklan 1 kohtaa, 27 artiklan 4 kohtaa, 38 artiklan 2 kohtaa ja 38 artiklan 3 kohtaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (63) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2008/98/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 2 kohdan, 8 artiklan 5 kohdan, 9 artiklan 7 kohdan, 11 a artiklan 9 kohdan, 33 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 5 kohdan ja 37 artiklan 7 kohdan osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (64) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojelu, säilyttäminen ja sen laadun parantaminen, merien terveys ja kala- ja äyriäistuotteiden turvallisuus merien roskaantumista vähentämällä sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö kaikkialla unionissa, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (65) Direktiivi 2008/98/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (66) Jäsenvaltiot ovat selittävästi asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (67) Tämä direktiivi on hyväksytty ottaen huomioon paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa annetut sitoumukset, ja se olisi pantava täytäntöön ja sitä olisi sovellettava kyseisen sopimuksen sisältämien ohjeiden mukaisesti,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 2008/98/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä jätteen syntymistä sekä jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia ja vähentämällä resurssien käytöstä aiheutuvia kokonaisvaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta ja jotka ovat ratkaisevan tärkeitä siirtymisessä kiertotalouteen ja unionin pitkän aikavälin kilpailukyvyn takaamisessa."

2) Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"e) aineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 (*) 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, ja jotka eivät koostu eläimistä saatavista sivutuotteista tai sisällä niitä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1)."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohdat seuraavasti:

"2 a. 'vaarattomalla jätteellä' jätettä, joka ei sisälly 2 kohtaan;

2 b. 'yhdyksuntajätteellä'

a) kotitalouksien sekajätettä ja erilliskerättyä jätettä, mukaan lukien paperi ja kartonki, lasi, metallit, muovit, biojäte, puu, tekstiilit, pakkaukset, sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, käytetyt paristot ja akut sekä karkea jäte, mukaan lukien patjat ja huonekalut;

b) muista lähteistä peräisin oleva sekajäte ja erilliskerätty jäte, kun tällainen jäte on luonteeltaan ja koostumukseltaan samankaltainen kuin kotitalouksista peräisin oleva jäte;

Yhdyskuntajätteeseen ei sisälly tuotantoteollisuudesta, maataloudesta, metsätaloudesta, kalastuksesta, sako-kaivoista sekä viemäriverkosta ja viemärivereden käsittelystä peräisin oleva jäte, mukaan lukien puhdistamoliete, romuajoneuvot tai rakennus- ja purkujäte;

Tämän määritelmän soveltaminen ei rajoita sitä, miten jätehuoltoa koskeva vastuu on jaettu julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä;

2 c. 'rakennus- ja purkujätteellä' rakennus- ja purkutoiminnoista syntyviä jätteitä;"

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. 'biojätteellä' biohajoavaa puutarha- ja puustojetettä, kotitalouksista, toimistoista, ravintoloista, tukkuliikkeistä, ruokaloista, catering-palveluista ja vähittäisliikkeistä peräisin olevaa elintarvike- ja keittiöjätettä sekä elintarviketehtaista peräisin olevaa vastaavaa jätettä;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. 'elintarvikejätteellä' kaikkia elintarvikkeita, sellaisena kuin ne on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (*) 2 artiklassa, joista on tullut jätettä;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).";

d) korvataan 9 kohta seuraavasti:

"9. 'jätehuollolla' jätteen keräystä, kuljetusta, hyödyntämistä (mukaan lukien lajittelu), ja loppukäsittelyä, mukaan lukien tällaisten toimintojen valvonta ja loppusijoituspaikkojen jälkihoito sekä kauppiaina tai välittäjinä toteutetut toimet;"

e) korvataan 12 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) vaarallisten aineiden pitoisuuksia materiaaleissa ja tuotteissa;"

f) lisätään kohta seuraavasti:

"15 a. 'materiaalien hyödyntämisellä' hyödyntämistointia, joka ei ole hyödyntämistä energiana eikä uudelleenkäsittelemällä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi. Se kattaa muun muassa valmistelun uudelleenkäyttöön, kierrätyksen ja maantäytön;"

g) lisätään kohta seuraavasti:

"17 a. 'maantäytöllä' hyödyntämistointia, jossa soveltuvaa vaaratonta jätettä käytetään louhittujen alueiden kunnostamisessa tai maisemointiin liittyvissä maarakennustöissä. Maantäyttöön käytettävällä jätteellä on korvattava materiaaleja, jotka eivät ole jätettä, sen on sovellettava edellä mainittuihin tarkoituksiin ja sen käyttö on rajattava siihen, mikä on ehdottoman tarpeellista kyseisten tarkoitusten toteuttamiseksi;"

h) lisätään kohta seuraavasti:

"21. 'laajennettua tuottajan vastuuta koskevalla järjestelmällä' jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat kantavat taloudellisen vastuun tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jättevaiheessa."

4) Lisätään 4 artiklan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä jätehierarkian soveltamisen kannustamiseksi taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, kuten liitteessä IV a esitettyjä toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä."

5) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä varmistukseksi, että sellaisen tuotantoprosessin tuloksena syntyneen aineen tai esineen, jonka ensisijaisena tavoitteena ei ole tämän aineen tai esineen valmistaminen, ei katsota olevan jätettä, vaan sitä pidetään sivutuotteena, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 artiklassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta erityisiin aineisiin tai esineisiin.

Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio pitää lähtökohtana niitä jäsenvaltioiden tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymiä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason, ja asettaa yksityiskohtaisten perusteiden laatimisessa etusijalle teollisen symbioosin toisinnettavissa olevat käytännöt.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat vahvistaa yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin aineisiin tai esineisiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä yksityiskohtaisista perusteista komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 (*) mukaisesti silloin, kun tätä edellytetään mainitussa direktiivissä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1)."

6) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale ja a alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että jätteen, joka on kierrätetty tai muuten hyödynnetty, katsotaan lakanneen olemasta jätettä, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

a) ainetta tai esinettä on määrä käyttää erityisiin tarkoituksiin;"

ii) kumotaan toinen alakohta;

b) korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"2. Komissio seuraa kansallisten jätteeksi luokittelun päättymistä koskevien perusteiden laatimista jäsenvaltioissa ja arvioi tämän perusteella tarvetta laatia unionin laajuisia perusteita. Tätä varten komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisten perusteiden antamiseksi 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten yhdenmukaisesta soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin.

Kyseisillä yksityiskohtaisilla perusteilla on varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso ja edistettävä luonnonvarojen harkittua ja järkevää käyttöä. Niihin on sisällyttävä seuraavat:

a) jättemateriaalit, jotka on sallittua toimittaa hyödyntämistoimeen;

b) sallitut käsittelyprosessit ja -tekniikat;

c) sovellettavien tuotestandardien mukaiset laatuvaatimukset materiaaleille, joita ei hyödyntämistoimen seurauksena enää luokitella jätteeksi, mukaan lukien tarvittaessa epäpuhtauksien raja-arvot;

d) hallintajärjestelmille asetettavat vaatimukset osoittaa noudattavansa jätteeksi luokittelun päättymistä koskevia perusteita, mukaan lukien laadunvalvontaa ja omavalvontaa sekä akkreditointia koskevat perusteet, jos tämä on asianmukaista; ja

e) vaatimustenmukaisuusilmoitusta koskeva vaatimus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Hyväksyessään kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden 3 kohdan mukaisesti vahvistamat asiaa koskevat perusteet ja pitää lähtökohtana niitä perusteita, jotka ovat kaikkein tiukimpia ja takaavat ympäristönsuojelun korkeimman tason.

3. Jos unionin tasolla ei ole vahvistettu perusteita 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat laatia yksityiskohtaisia perusteita 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten soveltamisesta tiettyihin jätelajeihin. Kyseisissä yksityiskohtaisissa perusteissa on otettava huomioon aineen tai esineen mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen, ja niiden on oltava 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä perusteista komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti, jos mainitussa direktiivissä sitä edellytetään.

4. Jos ei ole vahvistettu perusteita unionin tasolla 2 kohdan tai kansallisella tasolla 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltio voi tehdä päätöksen tapauskohtaisesti tai toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä todentaakseen, että tietty jäte on lakannut olemasta jätettä 1 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella, tarvittaessa noudattaen 2 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ja ottaen huomioon epäpuhtauksien raja-arvot sekä mahdolliset haittavaikutukset ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Tällaisia tapauskohtaisia päätöksiä ei tarvitse ilmoittaa komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tiedot tapauskohtaisista päätöksistä ja toimivaltaisten viranomaisten suorittamien todentamisten tuloksista julkisesti saataville sähköisesti.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka

a) käyttävät ensimmäistä kertaa materiaaleja, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ja joita ei ole saatettu markkinoille; tai

b) saattavat materiaaleja markkinoille ensimmäistä kertaa sen jälkeen, kun ne ovat lakanneet olemasta jätettä,

on varmistettava, että materiaalit ovat sovellettavan kemikaali- ja tuotelainsäädännön niitä koskevien vaatimusten mukaisia. Edellä 1 kohdassa säädetty edellytykset on täytettävä, ennen kuin kemikaali- ja tuotelainsäädäntöä sovelletaan materiaaleihin, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä.”

7) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla jäteluettelo ja tarkistamalla sitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltio voi pitää jätettä vaarallisena jätteenä, vaikka sitä ei ole sellaiseksi merkitty jäteluetteloon, jos sillä on yksi tai useampi liitteessä III lueteltu ominaisuus. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista tapauksista komissiolle viipymättä ja toimitettava komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot. Luetteloa tarkistetaan saatujen ilmoitusten perusteella, jotta voidaan päättää sen mukauttamisesta.”;

c) kumotaan 5 kohta.

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos tällaisiin toimenpiteisiin sisältyy laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien perustaminen, sovelletaan 8 a artiklassa säädettyjä yleisiä vähimmäisvaatimuksia.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuotteiden tuottajien, jotka ottavat omasta aloitteestaan taloudellisen tai taloudellisen ja järjestämisvastuun tuotteen jätehuollosta, kun tuote on elinkaarensa jätevaiheessa, olisi sovellettava joitakin 8 a artiklassa säädettyistä yleisistä vähimmäisvaatimuksista tai kaikkia niitä.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet edistääkseen tuotteiden ja tuotteiden osien suunnittelua siten, että voidaan vähentää niiden ympäristövaikutusta ja jätteen syntymistä tuotteiden tuotannon ja myöhemmän käytön aikana ja varmistaa, että jätteeksi muuttuneiden tuotteiden hyödyntäminen ja loppukäsittely tapahtuvat 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

Tällaisilla toimenpiteillä voidaan edistää esimerkiksi sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien kehittämistä, tuotantoa ja markkinointia, jotka ovat monikäyttöisiä, kierrätettyjä materiaaleja sisältäviä, teknisesti kestäviä ja helposti korjattavia ja jotka jätteeksi muututtuaan soveltuvat valmisteltaviksi uudelleenkäyttöön ja kierrätettäväksi jätehierarkian asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Toimenpiteissä on otettava huomioon tuotteiden vaikutus koko niiden elinkaaren ajan, jätehierarkia ja tarvittaessa mahdollisuus useaan kertaan kierrättämiseen.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

"5. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien toimijoiden välillä 8 a artiklassa säädettyjen yleisten vähimmäisvaatimusten käytännön täytäntöönpanosta. Tähän sisältyy muun muassa tietojenvaihto asianmukaisen hallinnon, laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävän rajatylittävän yhteistyön sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista koskevista parhaista käytännöistä, toiminnallisista näkökohdista sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta toimeenpanevien organisaatioiden seurannasta, rahoitusosuuksien mukauttamisesta, jätehuoltotoimijoiden valinnasta ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Komissio julkaisee tietojenvaihdon tulokset ja voi antaa ohjeita näistä ja muista asiaankuuluvista näkökohdista.

Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuultuaan ohjeet laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yhteydessä tehtävästä rajatylittävästä yhteistyöstä sekä 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rahoitusosuuksien mukauttamisesta.

Sisämarkkinoiden vääristymisen välttämiseksi komissio voi tarvittaessa antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan perusteita 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, muttei kuitenkaan määritetä täsmällisesti rahoitusosuuksien tasoa. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

9) Lisätään artikla seuraavasti:

"8 a artikla

Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleiset vähimmäisvaatimukset

1. Jos on perustettu 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti, myös muiden unionin säädösten nojalla, laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, jäsenvaltioiden on

a) määriteltävä selkeästi kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden, mukaan lukien jäsenvaltion markkinoille tuotteita saattavien tuotteiden tuottajien, näiden puolesta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita täytäntöönpanevien organisaatioiden, yksityisten tai julkisten jätteenalan toiminnanharjoittajien, paikallisten viranomaisten ja tarvittaessa uudelleenkäyttöalan toiminnanharjoittajien ja uudelleenkäyttöön valmistelevien toiminnanharjoittajien sekä yhteisötalouden yritysten roolit ja vastuut;

b) jätehierarkian mukaisesti asetettava jätehuoltotavoitteet, joiden tavoitteena on saavuttaa vähintään laajennettua tuottajan vastuuta koskevaa järjestelmää koskevat määrälliset tavoitteet, joista on säädetty tässä direktiivissä ja direktiivissä 94/62/EY, direktiivissä 2000/53/EY, direktiivissä 2006/66/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/19/EU (*), ja asetettava muut määrälliset tavoitteet ja/tai laadulliset tavoitteet, jotka katsotaan merkitykselliseksi laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän kannalta;

c) varmistettava, että käytössä on raportointijärjestelmä, jolla kerätään tietoja tuotteista, jotka laajennetun tuottajan vastuun soveltamisalaan kuuluvat tuotteiden tuottajat ovat saattaneet jäsenvaltion markkinoille, ja tietoja kyseisistä tuotteista syntyvien jätteiden keräämisestä ja käsittelystä, joissa yksilöidään tarvittaessa jättemateriaalivirrat, sekä b alakohdan soveltamisen kannalta muita merkityksellisiä tietoja;

d) varmistettava tuotteiden tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta sääntelytaakkaa tuotteita pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille jätteen haltijoille, joille 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät on suunnattu, annetaan tietoa jätteen syntymisen ehkäisemisestä koskevista toimenpiteistä, uudelleenkäyttökeskuksista ja valmistelua uudelleenkäyttöön harjoittavista keskuksista, palautus- ja keräysjärjestelmistä ja roskaantumisen ehkäisemisestä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä myös kannustimien luomiseksi jätteenhaltijoille, jotta nämä huolehtisivat vastuustaan toimittamalla jätteenä käytössä oleviin erilliskeräysjärjestelmiin, etenkin tarvittaessa taloudellisten kannustimien tai määräysten avulla.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat tai laajennettua tuottajan vastuuta tuotteiden tuottajien puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot ovat huolehtineet seuraavista asioista:

a) niiden maantieteellinen kattavuus sekä tuote- ja materiaalikattavuus on selkeästi määritelty rajoittamatta näitä alueille, joilla jätteen keräys ja jätehuolto on kannattavinta;

b) jätteenkeräysjärjestelmiä on asianmukaisesti saatavilla a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla;

- c) niillä on tarvittavat taloudelliset keinot tai taloudelliset ja organisatoriset keinot täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvollisuutensa;
- d) niillä on käytössään riittävät omaavontamekanismit, joita tukevat tarvittaessa säännölliset riippumattomat tarkastukset, joiden kohteena ovat:
- i) niiden taloushallinto, mukaan lukien 4 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettujen vaatimusten noudattaminen;
 - ii) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 vaatimusten mukaisesti kerättyjen ja toimitettujen tietojen laatu;
- e) ne asettavat julkisesti saataville tiedot 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen jätehuoltotavoitteiden saavuttamisesta ja jos laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet täytetään yhteisesti, myös tiedot:
- i) niiden omistajista ja jäsenyydestä;
 - ii) tuotteiden tuottajien maksamista rahoitusosuuksista myytyjä yksiköitä tai tonneina ilmoitettua markkinoille saatettujen tuotteiden määrää kohti; ja
 - iii) jätehuoltotoimijoiden valintamenettelystä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteen tuottajan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi maksamat rahoitusosuudet:

- a) kattavat kyseisen tuottajan asianomaisen jäsenvaltion markkinoille saattamien tuotteiden seuraavat kustannukset:
- jätteen erilliskeräyksen ja sen tämän jälkeisen kuljetuksen ja käsittelyn kustannukset, mukaan lukien käsittely, joka on tarpeen unionin jätehuoltotavoitteiden saavuttamiseksi, sekä kustannukset, jotka ovat tarpeen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon uudelleenkäytöstä, tuotteistaan saatujen uusioraaka-aineiden myynnistä ja lunastamattomista panteista saatavat tulot;
 - jätteen haltijoille 2 kohdan mukaisesti annettavien riittävien tietojen toimittamiseen liittyvät kustannukset;
 - edellä 1 kohdan c alakohdan mukaiseen tietojen keräämiseen ja toimittamiseen liittyvät kustannukset.

Tätä alakohtaa ei sovelleta direktiivin 2000/53/EY, 2006/66/EY tai 2012/19/EU mukaisesti perustettuihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin;

- b) mukautetaan, jos organisaatio täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän mukaiset velvoitteensa yhteisesti, mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuotteiden ryhmien mukaan, ottaen erityisesti huomioon niiden kestävyiden, korjattavuuden ja uudelleenkäytettävyyden sekä kierrätettävyyden ja vaarallisten aineiden esiintymisen elinkaariajattelun ja asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisesti ja yhdenmukaisten perusteiden mukaan, jos niitä on saatavilla, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta; ja
- c) eivät ylitä kustannuksia, jotka ovat tarpeen jätehuoltopalvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti. Tällaiset kustannukset on vahvistettava avoimesti asianomaisten toimijoiden kesken.

Jäsenvaltiot voivat tehdä poikkeuksen a alakohdassa säädetystä taloudellisen vastuun jakautumisesta, jos tämä on perusteltua asianmukaisen jätehuollon sekä laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän taloudellisen elin-kelpoisuuden varmistamiseksi, edellyttäen, että

- i) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat unionin säädöksissä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;
- ii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 80 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi 4 päivänä heinäkuuta 2018 tai sen jälkeen perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät;
- iii) tuotteiden tuottajat maksavat vähintään 50 prosenttia tarvittavista kustannuksista, kun kyseessä ovat ainoastaan jäsenvaltion lainsäädännössä vahvistettujen jätehuollon tavoitteiden saavuttamiseksi ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät,

ja edellyttäen, että jätteen alkuperäiset tuottajat tai jakelijat maksavat loput kustannukset.

Tätä poikkeusta ei saa käyttää tuotteiden tuottajille ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti aiheutuvien kustannusten osuuden alentamiseen.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön riittävä tarkkailu- ja valvontakehys sen varmistamiseksi, että tuotteiden tuottajat ja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita niiden puolesta täytäntöönpanevat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvät velvoitteensa, myös etämyynnin yhteydessä, että varoja käytetään asianmukaisesti ja että kaikki laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvat toimijat toimittavat luotettavia tietoja.

Jos useat organisaatiot panevat täytäntöön laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä velvoitteita tuotteiden tuottajien puolesta jäsenvaltion alueella, asianomaisen jäsenvaltion on nimettävä ainakin yksi yksityissektorin eduista riippumaton elin valvomaan tai annettava julkisen viranomaisen tehtäväksi valvoa laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täytäntöönpanoa.

Kunkin jäsenvaltion on sallittava toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden tuotteiden tuottajien, jotka saattavat tuotteita markkinoille sen alueella, nimetä sen alueelle sijoittautunut oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö valtuutetuksi edustajaksi laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin liittyvien tuottajan velvoitteiden täyttämistä varten sen alueella.

Seuratakseen ja todentaakseen laajennettua tuottajan vastuuta koskevista järjestelmistä johtuvien tuotteen tuottajan velvoitteiden noudattamista jäsenvaltiot voivat asettaa vaatimuksia, kuten rekisteröinti-, tiedonanto- ja raportointivaatimuksia, jotka niiden alueella valtuutetuksi edustajaksi nimettävän oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön on täytettävä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava säännöllinen vuoropuhelu laajennetun tuottajan vastuujärjestelmien täytäntöönpanoon osallistuvien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä, mukaan lukien tuottajat ja jakelijat, yksityiset tai julkiset jätealan toiminnanharjoittajat, paikalliset viranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja soveltuvin osin yhteisötoimijat, uudelleenkäyttö- ja korjausverkostot sekä uudelleenkäyttöön valmistelevat toiminnanharjoittajat.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sellaiset laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät, jotka on otettu käyttöön ennen 4 päivää heinäkuuta 2018, ovat tämän artiklan mukaisia viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2023.

8. Tässä artiklassa vahvistettujen yleisölle tiedottamista koskevien säännösten soveltaminen ei estä käsittelemästä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina asiaankuuluvan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38)."

10) korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä jätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Kyseisillä toimenpiteillä on ainakin

- a) edistettävä ja tuettava kestäviä tuotanto- ja kulutusmalleja;
- b) edistettävä resurssitehokkaiden, kestävien (myös tuotteen elinkaaren ja sen kannalta tarkasteltuna, että tuotetta ei ole suunniteltu vanhenemaan), korjattavien, uudelleenkäytettävien ja päivitettävissä olevien tuotteiden suunnittelua, valmistusta ja käyttöä;
- c) kohdistettava toimet kriittisiä raaka-aineita sisältäviin tuotteisiin, jottei näistä materiaaleista tulisi jätettä;
- d) rohkaistava käyttämään tuotteita uudelleen ja ottamaan käyttöön järjestelmiä, joilla edistetään korjaus- ja uudelleenkäyttötoimenpiteitä, mukaan lukien erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, tekstiilien ja huonekalujen sekä pakkaus- ja rakennusmateriaalien ja -tuotteiden osalta;

- e) edistettävä tarvittaessa ja rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamista varaosien, käyttöohjeiden, teknisten tietojen tai muiden sellaisten välineiden, laitteiden tai ohjelmistojen saatavuutta, jotka mahdollistavat tuotteiden korjauksen ja uudelleenkäytön heikentämättä niiden laatua ja turvallisuutta;
- f) vähennettävä jätteen syntymistä prosesseissa, jotka liittyvät teollisuustuotantoon, mineraalien louhintaan, valmistukseen, rakentamiseen ja purkamiseen, ottaen huomioon parhaat käytettävissä olevat tekniikat;
- g) vähennettävä elintarvikejätteen syntymistä primäärituotannossa, jalostus- ja valmistusteollisuudessa, vähittäismyynissä ja muussa elintarvikkeiden jakelutoiminnassa, ravintoloissa ja ravitsemistoiminnassa sekä kotitalouksissa, jotta voidaan edistää Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista, jonka mukaan on vuoteen 2030 mennessä puolitettava maailmanlaajuinen elintarvikejätteen määrä jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähennettävä ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa;
- h) kannustettava elintarvikkeiden lahjoittamista ja muuta uudelleenjakelua ihmisten ravinnoksi siten, että etusijalle asetetaan ihmisravintona käyttö eläinten rehuna käyttöön ja sellaiseen uudelleen käsittelyyn nähden, jossa tuotetaan muita kuin elintarvikkeita;
- i) edistettävä vaarallisten aineiden pitoisuuksien vähentämistä materiaaleissa ja tuotteissa, sanotun rajoittamatta kyseisiä materiaaleja ja tuotteita koskevien unionin tasolla vahvistettujen yhdenmukaistettujen oikeudellisten vaatimusten soveltamista, ja varmistettava, että esineen toimittaja, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (*) 3 artiklan 33 kohdassa, antaa tiedot kyseisen asetuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan kemikaalivirastolle 5 päivästä tammikuuta 2021 alkaen;
- j) vähennettävä jätteen syntymistä, erityisesti sellaisen jätteen syntymistä, joka ei sovellu valmisteltavaksi uudelleen käyttöön tai kierrätettäväksi;
- k) määritettävä tuotteet, jotka ovat roskaantumisen pääasiallisia lähteitä erityisesti luonnonympäristössä ja meriympäristössä, ja toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä tällaisista tuotteista peräisin olevan roskaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi; jos jäsenvaltiot päättävät panna täytäntöön tämän velvoitteen markkinarajoituksilla, niiden on varmistettava, että tällaiset rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä;
- l) pyrittävä pysäyttämään meriroskien syntyminen ja näin edistettävä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteen saavuttamista, joka koskee meriympäristön kaikenlaisen pilaantumisen ehkäisemistä ja merkittävää vähentämistä; ja
- m) kehitettävä ja tuettava tiedotuskampanjoita jätteen syntymisen ja roskaamisen ehkäisemistä koskevan tietämyksen parantamiseksi.

2. Euroopan kemikaalivirasto perustaa viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 tietokannan tiedoista, jotka on toimitettava sille 1 kohdan i alakohdan mukaisesti, ja pitää sitä yllä. Euroopan kemikaalivirasto antaa jätteen käsittelyä harjoittaville toimijoille oikeuden käyttää tietokantaa. Se antaa pyynnöstä myös kuluttajille oikeuden käyttää tietokantaa.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. Tässä tarkoituksessa niiden on käytettävä asianmukaisia laatua ja määrää kuvaavia indikaattoreita ja tavoitteita, erityisesti koskien syntyneen jätteen määrää.

4. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava uudelleenkäyttöä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä uudelleenkäytön määrä 7 kohdassa tarkoitettulla täytäntöönpanosäädöksellä vahvistetun yhteisen menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen täytäntöönpanosäädös on hyväksytty.

5. Jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen määrä 8 kohdassa tarkoitettulla delegoidulla säädöksellä vahvistetun menetelmän perusteella alkaen ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen jälkeen, kun kyseinen delegoitu säädös on hyväksytty.

6. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamia elintarvikejätettä koskevia tietoja, jotta voidaan tarkastella mahdollisuutta asettaa elintarvikejätteen vähentämistä vuoteen 2030 mennessä koskeva unionin laajuinen tavoite jäsenvaltioiden tämän artiklan 8 kohdan nojalla vahvistetun yhteisen menetelmän mukaisesti toimittamien tietojen perusteella. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä vahvistaakseen indikaattoreita, joilla voidaan mitata edistymistä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanossa, ja antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan yhteinen menetelmä tuotteiden uudelleenkäytöstä raportoinnille. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 ruokahävikkiä ja ruokajätettä käsittelevän EU:n foorumin tekemän työn tulosten perusteella 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä direktiiviä vahvistamalla yhteinen menetelmä ja laatua koskevat vähimmäisvaatimukset elintarvikejätteen määrän yhdenmukaista määrittämistä varten.

9. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä jäsenvaltioiden 37 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittamia uudelleenkäyttöä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta ottaa käyttöön toimenpiteitä tuotteiden uudelleenkäyttöön kannustamiseksi, määrällisten tavoitteiden asettaminen mukaan luettuna. Komissio tarkastelee myös mahdollisuutta asettaa muita jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, jätteiden vähentämistä koskevat tavoitteet mukaan luettuina. Tätä varten komission antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (Reach), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1)."

11) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

Hyödyntäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäte valmistellaan uudelleenkäyttöön, kierrätetään tai toimitetaan muuten hyödynnettäväksi 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

2. Jos se on tarpeen 1 kohdan noudattamiseksi ja uudelleenkäyttöön valmistelun, kierrätyksen tai muun hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jätteet on kerättävä erillään muista jätteistä eikä niitä saa sekoittaa muihin jätteisiin tai muihin materiaaleihin, joilla on erilaisia ominaisuuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia 2 kohdan säännöksistä edellyttäen, että ainakin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) tiettyjen jätelajien kerääminen yhdessä ei vaikuta mahdollisuuksiin valmistella ne uudelleenkäyttöön, kierrättää ne tai hyödyntää ne muuten 4 artiklan mukaisesti, ja lopputulos on verrattavissa erilliskeräyksellä saavutettavaan laatuun;
- b) erilliskeräys ei johda ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen kokonaistulokseen, kun otetaan huomioon asianomaisten jätevirtojen jätehuollon kokonaisvaikutukset ympäristöön;
- c) erilliskeräys ei ole teknisesti toteutettavissa, kun otetaan huomioon jätteiden keräyksen hyvät käytännöt;
- d) erilliskeräyksestä aiheutuisi kohtuuttomia taloudellisia kustannuksia, kun otetaan huomioon sekajätteen keräyksen ja käsittelyn kielteisten ympäristö- ja terveysvaikutusten kustannukset, mahdollisuudet parantaa jätteiden keräyksen ja käsittelyn tehokkuutta, uusioraaka-aineiden myynnistä saatavat tulot sekä saastuttaja maksaa -periaatteen ja laajennetun tuottajan vastuun soveltaminen.

Jäsenvaltioiden on säännöllisesti tarkasteltava tämän kohdan mukaisia poikkeuksia ottaen huomioon jätteen erilliskeräyksen hyvät käytännöt ja muun jätehuollossa tapahtuneen kehityksen.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätettä, joka on erilliskerätty uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä varten 11 artiklan 1 kohdan ja 22 artiklan mukaisesti, ei polteta, lukuun ottamatta jätettä, joka syntyy sellaisen erilliskerätyn jätteen myöhemmästä käsittelystä, jonka osalta polttamisella päästään ympäristön kannalta parhaaseen mahdolliseen tulokseen 4 artiklan mukaisesti.

5. Jos se on tarpeen tämän artiklan 1 kohdan noudattamiseksi ja hyödyntämisen helpottamiseksi tai parantamiseksi, jäsenvaltioiden on toteutettava ennen hyödyntämistä tai sen aikana tarvittavat toimenpiteet vaarallisten aineiden, seosten ja osien poistamiseksi vaarallisesta jätteestä, jotta ne voidaan käsitellä 4 ja 13 artiklan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 tämän artiklan täytäntöönpanosta yhdyskuntajätteen ja biojätteen osalta kertomus, jossa käsitellään muun muassa erilliskeräyksen materiaalista ja maantieteellistä kattavuutta sekä mahdollisia 3 kohdan mukaisia poikkeuksia."

12) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Uudelleenkäyttöön valmistelu ja kierrätys";

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien toimien edistämiseksi, erityisesti rohkaisemalla uudelleenkäyttöön valmistelun verkostojen ja korjausverkostojen perustamista ja tukemista, helpottamalla, kun tämä on asianmukaisen jätehuollon mukaista, niiden pääsyä keräysjärjestelmien tai -laitosten hallussa olevaan jätteeseen, joka voidaan valmistella uudelleenkäyttöön mutta joka ei ole tarkoitettu uudelleenkäyttöön valmisteluun kyseisissä järjestelmissä tai laitoksissa, sekä edistämällä taloudellisten ohjauskeinojen, julkisten hankintojen perusteiden, määrällisten tavoitteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi ja perustettava tätä varten, jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jätteen erilliskeräysjärjestelmiä.

Jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on perustettava erilliskeräysjärjestelmät ainakin paperille, metallille, muoville ja lasille ja viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 tekstiileille.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä edistääkseen valikoivaa purkamista, jotta voidaan mahdollistaa vaarallisten aineiden poistaminen ja turvallinen käsittely ja helpottaa uudelleenkäyttöä ja laadukasta kierrätystä materiaalien valikoivalla poistamisella, sekä varmistaakseen rakennus- ja purkujätteen lajittelujärjestelmien perustamisen ainakin puun, mineraalifraktioiden (betoni, tiilet, laatat ja keramiikka, kivet), metallin, lasin, muovin ja kipsin osalta.”;

c) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"2. Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi ja resursseja tehokkaasti hyödyntävään Euroopan kiertotalouteen siirtymiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on seuraavien tavoitteiden saavuttaminen.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

"c) vuoteen 2025 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 55 painoprosenttiin;

d) vuoteen 2030 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 60 painoprosenttiin;

e) vuoteen 2035 mennessä yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttöön ja kierrätystä on lisättävä vähintään 65 painoprosenttiin.”;

d) korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltio voi lykätä määraaikoja 2 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella edellyttäen, että kyseinen jäsenvaltio

a) valmisteli uudelleenkäyttöön ja kierrätti alle 20 prosenttia tai sijoitti kaatopaikalle yli 60 prosenttia syntyneestä yhdyskuntajätteestään vuonna 2013 OECD:n ja Eurostatin yhteisessä kyselylomakkeessa ilmoitettujen tietojen mukaisesti; ja

b) ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen 2 kohdan c, d tai e alakohdassa säädettyä määräaika-aikomuksestaan lykätä kulloinkin sovellettavaa määräaika-aikaa ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman liitteen IV b mukaisesti.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä IV b säädettyjä vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

5. Jos asianomainen jäsenvaltio lykkää tavoitteiden saavuttamista 3 kohdan mukaisesti, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lisätäkseen yhdyskuntajätteen valmistelua uudelleenkäyttäväksi ja kierrätystä

a) vähintään 50 prosenttiin vuoteen 2025 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamisen määräaika-aikaa;

b) vähintään 55 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamisen määräaika-aikaa;

c) vähintään 60 prosenttiin vuoteen 2035 mennessä, jos se lykkää 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamisen määräaikaa.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. Komissio pohtii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden asettamista rakennus- ja purkujätteelle sekä sen materiaalikohtaisille jakeille, tekstiilijätteelle, kaupan jätteelle, vaarattomalle teollisuusjätteelle ja muille jätevirroille sekä uudelleenkäyttöön valmistelua koskevien tavoitteiden asettamista yhdyskuntajätteelle ja kierrätystavoitteita yhdyskuntabiojätteelle. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 2 kohdan e alakohdassa säädettyä tavoitetta. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Komissio arvioi rinnakkaiskäsittelytekniikkaa, joka mahdollistaa mineraalien sisällyttämisen yhdyskuntajätteen rinnakkaispolttoprosessiin. Jos tarkastelussa löydetään luotettava menetelmä, komissio harkitsee, voitaisiinko tällaiset mineraalit ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.”

13) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”11 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetty tavoitteet saavutettu,

- a) jäsenvaltioiden on laskettava tiettyinä kalenterivuotena syntyneen ja uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino;
- b) uudelleenkäyttöön valmistellun yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisten tuotteiden tai tuotteiden osien painona, joista on tullut yhdyskuntajätettä ja joille on tehty kaikki tarvittavat uudelleenkäytön ilman muuta lajittelua tai esikäsittelyä mahdollistavat tarkistus-, puhdistus- tai korjaustoimenpiteet;
- c) kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino on laskettava sellaisen jätteen painona, joka tulee kierrätykseen, jossa jättemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi sen jälkeen, kun jätteelle on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet, joilla poistetaan sellaiset jättemateriaalit, jotka eivät ole myöhemmän uudelleenkäsittelyn kohteena, ja varmistetaan laadukas kierrätys.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi kierrätettävä yhdyskuntajäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kierrätetyn yhdyskuntajätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoiminnan tuotoksena edellyttäen, että

- a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;
- b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas yhdyskuntajätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Jotta voidaan varmistaa kierrätetystä jätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus, järjestelmä voi koostua 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja jätehuoltokäytäntöjen osalta. Keskimääräisiä hävikkiasteita saadaan käyttää ainoastaan tapauksissa, joissa luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla, ja ne on laskettava tämän artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen mukaisesti.

4. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan yhdyskuntajätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot saavat lukea sen kierrätetyksi ainoastaan, jos käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

Jäsenvaltiot voivat 1 päivästä tammikuuta 2027 lukea aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan yhdyskuntabiojätteen kierrätetyksi ainoastaan, jos se on erilliskerätty tai lajiteltu syntypaikalla 22 artiklan mukaisesti.

5. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa vahvistetut tavoitteet saavutettu, niiden jättemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleen käsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitettu uudelleen käsiteltäviksi alkuperäisiin tai muihin tarkoituksiin käytettäviksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei saa ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

6. Sen laskemiseksi, onko 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon yhdyskuntajätteen polttamisen jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt tämän artiklan 9 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut laatuvaatimukset.

7. Jätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon uudelleen käyttöön valmisteltavaksi, kierrätettäväksi tai maantäytössä käytettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa ainoastaan se jäsenvaltio, jossa jätteet kerättiin.

8. Unionista uudelleen käyttöön valmistelua tai kierrätystä varten viedyn jätteen voi ottaa huomioon tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa se jäsenvaltio, jossa jäte kerättiin, ainoastaan, jos tämän artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti osoittaa, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista ja että jätteen käsittely unionin ulkopuolella tapahtui olosuhteissa, jotka suurelta osin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

9. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimitamista koskevat säännöt erityisesti seuraavien osalta:

- a) edellä 6 kohdan mukaisesti kierrätettyjen metallien painon laskemista koskevat yhteiset menetelmät, mukaan lukien kierrätettyjen metallien laatuvaatimukset, ja
- b) biojäte, joka lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 38 a artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla säännöt sellaisten materiaalien tai aineiden painon laskemiselle, todentamiselle ja ilmoittamiselle, jotka poistetaan lajittelutoimen jälkeen ja joita ei tämän jälkeen kierrätetä, lajitellun jätteen keskimääräisten hävikkiasteiden perusteella.

11 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisesta tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

- a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;
- b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräaajoissa, sekä aiheet liitet suosittukset asianomaisille jäsenvaltioille;
- c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa.”

- 14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Loppukäsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäte loppukäsittellään turvallisesti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskevien 13 artiklan säännösten mukaisesti, jos sitä ei hyödynnetä 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Komissio suorittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 arvioinnin liitteessä I luetelluista loppukäsittelytoimista erityisesti 13 artiklan valossa ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, loppukäsittelytoimien sääntelemiseksi, mahdollisesti myös rajoitusten avulla, ja harmitsee loppukäsittelyn vähentämistä koskevaa tavoitetta, jotta voidaan varmistaa ympäristön kannalta hyväksyttävä jätehuolto."

- 15) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Kustannukset

1. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti jätteen alkuperäisen tuottajan taikka nykyisen tai aiemman jätteen haltijan on vastattava jätehuollon kustannuksista, tarvittavasta infrastruktuurista ja sen toiminnasta aiheutuvat kustannukset mukaan luettuina.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajan, jonka tuottamasta tuotteesta jäte on peräisin, on vastattava osittain tai kokonaan jätehuollon kustannuksista ja että tällaisten tuotteiden jakelijat voivat osallistua näihin kustannuksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 ja 8 a artiklan soveltamista."

- 16) Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos vaarallista jätettä on sekoitettu laittomasti tämän artiklan vastaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jätteet erotellaan silloin, kun se on teknisesti mahdollista ja tarpeen 13 artiklan noudattamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 36 artiklan soveltamista.

Jos erottelu ei ole tarpeen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sekalainen jäte käsitellään laitoksessa, joka on saanut 23 artiklan mukaisesti luvan kyseisen seoksen käsittelyyn."

- 17) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

"20 artikla

Kotitalouksien tuottamat vaaralliset jätteet

1. Jäsenvaltioiden on otettava viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2025 käyttöön kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jättejakeiden erilliskeräysjärjestelmiä, jotta voidaan varmistaa, että ne käsitellään 4 ja 13 artiklan mukaisesti eivätkä ne pilaa muita yhdyskuntajätevirtoja.
2. Kotitalouksien tuottamaan sekalaiseen jätteeseen ei sovelleta 17, 18, 19 eikä 35 artiklaa.
3. Kotitalouksien tuottaman vaarallisen jätteen erillisiin jakeisiin ei sovelleta 19 eikä 35 artiklaa ennen kuin laitos tai yritys, joka on saanut luvan tai joka on rekisteröity 23 tai 26 artiklan mukaisesti, on hyväksynyt jätteen kerättäväkseen, loppukäsiteltäväkseen tai hyödynnettäväkseen.
4. Komissio laatii viimeistään 5 päivänä tammikuuta 2020 ohjeita, joilla autetaan jäsenvaltioita kotitalouksissa syntyvien vaarallisten jättejakeiden erilliskeräyksessä ja helpotetaan sitä."

- 18) Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan a, b ja c alakohta seuraavasti:

- a) jäteöljyt kerätään erikseen, ellei erilliskeräys ole teknisesti mahdotonta ottaen huomioon hyvät käytännöt;
- b) jäteöljyt käsitellään siten, että etusijalle asetetaan uudistaminen tai vaihtoehtoisesti muut kierrätystoimet, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen, 4 ja 13 artiklan mukaisesti;
- c) ominaisuuksiltaan erilaisia jäteöljyjä ei sekoiteta eikä jäteöljyjä sekoiteta muunlaisten jätteiden tai aineiden kanssa, jos tällainen sekoittaminen haittaa niiden uudistamista tai muita kierrätystoimia, jotka johtavat ympäristön kannalta samaan tai parempaan lopputulokseen kuin uudistaminen."

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 jäsenvaltioiden 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamia jäteöljyjä koskevia tietoja, jotta voidaan harkita mahdollisuutta vahvistaa toimenpiteitä jäteöljyjen käsittelylle, mukaan lukien määrälliset tavoitteet jäteöljyjen uudistamiselle ja mahdolliset muut toimenpiteet jäteöljyjen uudistamisen edistämiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

19) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Biojäte

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jollei 10 artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä biojäte joko lajitellaan ja kierrätetään sen syntypaikalla tai se kerätään erikseen eikä sitä sekoiteta muihin jätelajeihin.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että jäte, jolla on vastaavat biohajoavuus- ja kompostoitavuusominaisuudet ja joka on asiaankuuluvien unionin standardien tai vastaavien kompostoinnin ja biohajoamisen avulla hyödynnettäviä pakkauksia koskevien kansallisten standardien mukaista, kerätään yhdessä biojätteen kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava 4 ja 13 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joilla

a) kannustetaan biojätteen kierrätykseen, mukaan lukien kompostointi ja mädättäminen, huolehtien ympäristönsuojelun korkeasta tasosta ja siitä, että tuotos on asiaa koskevien tiukkojen laatuvaatimusten mukainen;

b) kannustetaan kotikompostointiin; ja

c) edistetään biojätteestä tuotettujen materiaalien käyttöä.

3. Komissio pyytää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 eurooppalaisia standardointijärjestöjä laatimaan eurooppalaisia standardeja orgaaniseen kierrätysprosessiin saapuvaa biojätettä sekä kompostia ja mädätettä varten parhaiden käytäntöjen mukaisesti.”

20) Muutetaan 27 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia teknisiä vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan käsittelytoimintoihin, jätteen lajittelu ja kierrätys mukaan luettuina, jotka edellyttävät 23 artiklan nojalla lupaa, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi asettamalla sellaisia vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan toimintoihin, jotka edellyttävät 26 artiklan a ja b kohdan nojalla rekisteröintiä, jos voidaan todistaa, että ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu tai sisämarkkinoiden häiriöiden välttäminen hyötyisivät tällaisista vähimmäisvaatimuksista.”

21) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) nykyiset tärkeimmät loppukäsittely- ja hyödyntämislaitokset, mukaan lukien mahdolliset jäteöljyjä, vaarallisia jätteitä, merkittäviä määriä kriittisiä raaka-aineita sisältäviä jätteitä tai unionin erityislainsäädännössä säänneltyjä jätevirtoja koskevat erityisjärjestelyt;

c) arvio nykyisten jätelaitosten sulkemisen ja 16 artiklan mukaisen uuden jätelaitosinfrastruktuurin tarpeesta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään arvio kyseisten tarpeiden täyttämiseksi tarvittavista investoinneista ja muista taloudellisista keinoista, myös paikallisviranomaisien osalta. Tämä arvio on sisällytettävä asiaankuuluviin jätahuoltosuunnitelmiin tai muihin strategia-asiakirjoihin, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen.”;

ii) lisätään kohdat seuraavasti:

- "c a) tiedot direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 a kohdassa tai muissa strategia-asiakirjoissa, jotka kattavat asianomaisen jäsenvaltion koko alueen, säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä;
- c b) arvio nykyisistä jätteenkeräysjärjestelmistä, mukaan lukien erilliskeräyksen materiaallinen ja maantieteellinen kattavuus sekä toimenpiteet sen toiminnan parantamiseksi, arvio 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisesti myönnettyistä poikkeuksista ja arvio uusien keräysjärjestelmien tarpeesta;"

iii) lisätään alakohdat seuraavasti:

- "f) toimenpiteet kaiken tyyppisen roskaantumisen estämiseksi ja ehkäisemiseksi ja kaiken tyyppisen roskaantumisen puhdistamiseksi;
- g) asianmukaiset laatua tai määrää kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet, mukaan lukien syntyneen jätteen määrää ja sen käsittelyä sekä loppukäsittelyä tai energiana hyödynnettyä yhdyskuntajätettä kuvaavat indikaattorit ja tavoitteet;"

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jätehuoltosuunnitelmien on oltava direktiivin 94/62/EY 14 artiklassa säädettyjen jätehuoltosuunnitelmia koskevien vaatimusten ja tämän direktiivin 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden sekä direktiivin 1999/31/EY 5 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia ja roskaantumisen ehkäisemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (*) 13 artiklassa säädettyjen vaatimusten ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (**) 11 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1)."

22) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteiden syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan vähintään 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä 1 ja 4 artiklan mukaisesti.

Tällaiset ohjelmat on tarpeen mukaan sisällytettävä joko 28 artiklassa edellytettyihin jätehuoltosuunnitelmiin tai ympäristöpolitiikkaa koskeviin muihin ohjelmiin tai niiden on oltava erillisiä ohjelmia. Jos tällainen ohjelma sisältyy jätehuoltosuunnitelmaan tai kyseisiin muihin ohjelmiin, jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet ja toimenpiteet on eriteltävä selkeästi;"

b) korvataan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on tällaisia ohjelmia hyväksyessään tarvittaessa kuvattava liitteessä IV a lueteltujen ohjauskeinojen ja toimenpiteiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja arvioitava liitteessä IV esitettyjä toimenpiteitä koskevien esimerkkien tai muiden asianmukaisten toimenpiteiden hyödyllisyys. Ohjelmissa on kuvattava myös nykyiset jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat toimenpiteet ja niiden vaikutus jätteen syntymisen ehkäisemiseen;"

c) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmiansa puitteissa erityisiä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia;"

d) kumotaan 3 ja 4 kohta.

23) Korvataan 30 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Euroopan ympäristökeskuksen on julkaistava kahden vuoden välein kertomus, jossa tarkastellaan jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien toteuttamisen ja täytäntöönpanon edistymistä sekä arvioidaan kunkin jäsenvaltion ja koko unionin tilanteen kehitystä jätteiden syntymisen ehkäisemisen suhteen ja etenemistä jätteen syntymisen irrottamisesta talouskasvusta ja kiertotalouteen siirtymisessä."

24) Korvataan 33 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä jätehuoltosuunnitelmien ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien hyväksymistä ja merkittävää tarkistamista koskevien tietojen ilmoittamismuodon vahvistamisesta. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

25) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten ja yritysten, vaarallisen jätteen tuottajien ja laitosten ja yritysten, jotka keräävät tai kuljettavat vaarallista jätettä ammattimaisesti tai jotka toimivat vaarallisen jätteen kauppiaina ja välittäjinä, on pidettävä aikajärjestyksen mukaista kirjanpitoa

a) kyseisen jätteen määrästä, laadusta ja alkuperästä sekä valmistelusta uudelleenkäyttöön, kierrätykseen tai muista hyödyntämistoimista syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä; sekä

b) tarvittaessa jätteen määränpäästä, keräilytiheydestä, kuljetustavasta ja käsittelymenetelmistä.

Niiden on asetettava nämä tiedot toimivaltaisten viranomaisten saataville tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettavan sähköisen rekisterin tai perustettavien sähköisten rekisterien välityksellä.;"

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on perustettava sähköinen rekisteri tai yhteen sovitettuja rekistereitä 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä koskevien koko asianomaisten jäsenvaltion maantieteellisen alueen kattavien tietojen tallettamiseksi. Jäsenvaltiot voivat perustaa tällaisia rekistereitä muille jätevirroille, erityisesti sellaisille jätevirroille, joille on unionin säädöksissä asetettu tavoitteita. Jäsenvaltioiden on käytettävä jätetietoja, jotka teollisuuden toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006 (*) nojalla perustettuun epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevaan eurooppalaiseen rekisteriin.

5. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä tällaisten rekisterien toimintaa koskevien vähimmäisedellytysten vahvistamiseksi. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 166/2006, annettu 18 päivänä tammikuuta 2006, epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta ja neuvoston direktiivien 91/689/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1)."

26) Korvataan 36 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteen hylkäämisen tai valvomattoman sijoittamisen taikka valvomattoman jätehuollon, mukaan luettuna roskaaminen, kieltämiseksi."

27) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

*"37 artikla***Kertomukset**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 11 artiklan 2 kohdan a–e alakohdan ja 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava maantäyttöön ja muihin materiaalien hyödyntämistoimiin käytetyn jätteen määrä erillään uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan b alakohdan noudattamisen todentamiseksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava jätteen uudelleen käsittely maantäytössä käytettäväksi materiaaleiksi maantäyttönä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava uudelleenkäyttöön valmistellun jätteen määrä erillään kierrätetyn jätteen määrästä 11 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan noudattamisen todentamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 9 artiklan 4 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot komissiolle joka vuosi.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot markkinoille saatetuista mineraalipohjaisista tai synteettisistä voiteluaineista tai teollisuusöljyistä sekä erikseen kerätyistä ja käsitellyistä jäteöljyistä.

Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto 7 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja kertomus 11 a artiklan 3 ja 8 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista. Nämä tiedot on toimitettava komission tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa raportoinnin muodossa.

6. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.

7. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 1, 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot toimitetaan. Toimittaessaan tietoja 11 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden on käytettävä jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY täytäntöönpanoa koskevien jäsenvaltioiden kertomusten pohjana käytettävästä kyselylomakkeesta 18 päivänä huhtikuuta 2012 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä vahvistettua muotoa. Kehitettäessä muotoa elintarvikejätettä koskevien tietojen toimittamiselle on otettava huomioon 9 artiklan 8 kohdan mukaisesti kehitetty menetelmä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

28) Korvataan 38 artikla seuraavasti:

”38 artikla

Tietojenvaihto ja parhaiden käytäntöjen jakaminen, tulkinta ja mukauttaminen tekniseen kehitykseen

1. Komissio järjestää säännöllisen tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen jäsenvaltioiden välillä, tarvittaessa myös alue- ja paikallisviranomaisten kanssa, tämän direktiivin vaatimusten käytännön täytäntöönpanosta ja täytäntöönpanon valvonnasta, mukaan lukien

- a) edellä 11 a artiklassa vahvistettujen laskentasääntöjen soveltaminen ja toimenpiteiden ja järjestelmien kehittäminen yhdyskuntajätevirtojen jäljittämiseksi lajittelusta aina kierrätykseen;
- b) asianmukainen hallinto, täytäntöönpano ja rajat ylittävä yhteistyö;
- c) innovointi jätehuollon alalla;
- d) edellä 5 artiklan 3 kohdassa ja 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevat kansalliset perusteet, joita varten komissio perustaa unionin laajuisen sähköisen rekisterin;

- e) edellä 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti käytetyt taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla edistetään kyseisessä artikkelissa säädettyjen tavoitteiden saavuttamista;
- f) edellä 8 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty toimenpiteet;
- g) ehkäiseminen ja sellaisten järjestelmien käyttöön ottaminen, joilla edistetään uudelleenkäyttöä ja elinkaaren pidentämistä;
- h) erilliskeräystä koskevien velvoitteiden täytäntöönpano;
- i) edellä 11 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut ohjauskeinot ja kannustimet.

Komissio asettaa tietojenvaihdon ja parhaiden käytäntöjen jakamisen tulokset julkisesti saataville.

2. Komissio voi laatia ohjeita, jotka koskevat tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten, myös jätteen, ehkäisemisen, uudelleenkäytön, uudelleenkäyttöön valmistelun, hyödyntämisen, kierrätyksen ja loppukäsittelyn määritelmien, tulkintaa ja 11 a artikkelissa säädettyjen laskentasääntöjen soveltamista.

Komissio laatii ohjeita yhdyskuntajätteen ja maantäytön määrittämistä.

Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin muuttamiseksi liitteessä II olevassa R1 kohdassa tarkoitettuja polttolaitoksia koskevan kaavan soveltamista tarkentamalla. Paikalliset ilmasto-olosuhteet, kuten huomattava kylmyys ja lämmityksen tarve, voidaan ottaa huomioon, jos ne vaikuttavat energiamääriin, joita voidaan teknisesti käyttää tai tuottaa sähkön, lämmön, jäähdyttämisen tai höyryn muodossa. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan kolmannessa kohdassa tunnustettujen syrjäisimpien alueiden ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan 25 artikkelissa mainittujen alueiden paikalliset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 38 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteiden IV ja V muuttamiseksi tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi.”;

29) Lisätään artikla seuraavasti:

”38 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 8 kohdassa, 11 a artiklan 10 kohdassa, 27 artiklan 1 kohdassa, 27 artiklan 4 kohdassa, 38 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevien 7 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 8 kohdan, 11 a artiklan 10 kohdan, 27 artiklan 1 kohdan, 27 artiklan 4 kohdan, 38 artiklan 2 kohdan ja 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

30) Korvataan 39 artikla seuraavasti:

”39 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

31) Korvataan liitteessä II olevat R 3, R 4 ja R 5 kohta seuraavasti:

”R 3 Sellaisten orgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto, joita ei käytetä liuottimina (myös kompostointi ja muut biologiset muuntamismenetelmät) (**)

R 4 Metallien ja metalliyhdisteiden kierrätys tai talteenotto (***)

R 5 Muiden epäorgaanisten aineiden kierrätys tai talteenotto (****)

(**) Tähän kuuluvat valmistelu uudelleenkäyttöön, kaasuttaminen ja pyrolyysi, joissa ainesosia käytetään kemikaaleina, sekä orgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineena.

(***) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön.

(****) Tähän kuuluu valmistelu uudelleenkäyttöön, epäorgaanisten rakennusmateriaalien kierrätys, epäorgaanisten materiaalien hyödyntäminen maantäyttöaineena sekä maaperän kunnostus, joka johtaa maaperän hyödyntämiseen.”

32) Lisätään tämän direktiivin liitteessä oleva teksti liitteiksi IV a ja IV b.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

Lisätään liitteet seuraavasti:

"LIITE IV a

ESIMERKKEJÄ TALOUDELLISISTA OHJAUSKEINOISTA JA MUISTA TOIMENPITEISTÄ, JOILLA KANNUSTETAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUN JÄTEHIERARKIAN SOVELTAMISEEN ⁽¹⁾

1. Jätteen kaatopaikalle sijoittamiseen ja polttamiseen sovellettavat maksut ja rajoitukset, joilla kannustetaan jätteen syntymisen ehkäisemiseen ja kierrätykseen, siten, että kaatopaikalle sijoittaminen pidetään vähiten suositeltavana jätehuoltovaihtoehtona.
2. "Maksa siitä mitä heität pois" -järjestelmät, joissa jätteen tuottajia laskutetaan syntyneen jätteen tosiasiallisen määrän perusteella ja tarjotaan kannustimia kierrätettävän jätteen lajitteluun sen syntypaikalla sekä sekajätteen vähentämiseen.
3. Verokannustimet tuotteiden, erityisesti elintarvikkeiden, lahjoittamiseen.
4. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevat järjestelmät eri jätelajeille sekä toimenpiteet niiden vaikuttavuuden, kustannustehokkuuden ja hallinnon parantamiseksi.
5. Panttijärjestelmät ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan käytettyjen tuotteiden ja materiaalien tehokkaaseen keräykseen.
6. Jätehuoltoinfrastruktuuriin tehtävien investointien, mukaan lukien investoinnit unionin rahastoista, järkevä suunnittelu.
7. Kestävät julkiset hankinnat, jotta voidaan kannustaa parempaan jätehuoltoon sekä kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöön.
8. Sellaisten tukien asteittainen poistaminen, jotka eivät ole jätehierarkian mukaisia.
9. Verotuksellisten toimenpiteiden tai muiden välineiden käyttö, jotta voidaan edistää uudelleenkäyttöön valmisteltujen tai kierrätettyjen tuotteiden ja materiaalien käyttöönottoa.
10. Kehittyneitä kierrätysteknologioita ja uudelleenvalmistusta koskevan tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen.
11. Parhaan käytettävissä olevan jätteenkäsittelytekniikan käyttö.
12. Alue- ja paikallisviranomaisille tarkoitetut taloudelliset kannustimet erityisesti jätteen syntymisen ehkäisemisen edistämiseksi ja erilliskeräysjärjestelmien tehostamiseksi siten, että samalla vältetään tukemasta kaatopaikalle sijoittamista ja polttamista.
13. Valistuskampanjat erityisesti erilliskeräyksestä, jätteen syntymisen ehkäisemisestä ja roskaantumisen vähentämisestä ja näiden aiheiden valtavirtaistaminen koulutuksessa.
14. Järjestelmät, mukaan lukien digitaalisin keinoin toteutetut järjestelmät, joilla jätehuoltoon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten toimet sovitetaan yhteen.
15. Jatkuvan vuoropuhelun ja yhteistyön edistäminen kaikkien jätehuoltoon osallistuvien sidosryhmien välillä sekä kannustaminen vapaaehtoisten sopimusten tekemiseen ja yritysten jätteitä koskevien tietojen toimittamiseen.

LIITE IV b

TÄMÄN DIREKTIIVIN 11 ARTIKLAN 3 KOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

1. arvio yhdyskuntajätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

⁽¹⁾ Näillä ohjauskeinoilla ja toimenpiteillä voidaan kannustaa jätteen syntymisen ehkäisemiseen, mikä on jätehierarkian korkein aste; kattava luettelo, johon on koottu yksityiskohtaisempia esimerkkejä jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevista toimenpiteistä, on vahvistettu liitteessä IV.

2. arvio 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;
 3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 11 artiklan 2 kohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;
 4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien 11 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;
 5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;
 6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti.
 7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.”
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/852,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,
pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kierrätösläisyyden periaatteiden edistämiseksi, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi, unionin tuontiresurssiriippuvuuden vähentämiseksi, uusien taloudellisten mahdollisuuksien luomiseksi ja pitkän aikavälin kilpailukyvyyn edistämiseksi. Resurssien tehokkaampi käyttö tuottaisi myös tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY ⁽⁴⁾ säädettyjä pakkausten ja pakkausjätteen hyödyntämistä ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi muutettava lisäämällä pakkausjätteen kierrätystä, jotta ne ilmentävät paremmin unionin halua siirtyä kiertotalouteen.
- (3) Lisäksi unionin jätelainsäädännön yhdenmukaistamiseksi direktiivin 94/62/EY määritelmät olisi tarvittaessa yhdenmukaistettava jätteisiin yleisesti sovellettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽⁵⁾ määritelmien kanssa.
- (4) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä, joilla kannustetaan lisäämään markkinoille saatettavien uudelleenkäytettävien pakkausten osuutta ja pakkausten uudelleenkäyttöä. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua panttijärjestelmien ja muiden kannustimien käyttö, kuten määrällisten tavoitteiden asettaminen, uudelleenkäytön huomioon ottaminen kierrätystavoitteiden saavuttamisessa ja eriytettyjen rahtiosuuksien periminen uudelleenkäytettävistä pakkauksista pakkauksia koskevien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla kannustetaan uudelleenkäytettävien pakkausten käyttöön ja vähennetään sellaisten pakkausten kulutusta, jotka eivät ole kierrätettävissä, sekä tarpeettomia pakkauksia.
- (5) Koska uudelleenkäytön avulla vältetään saattamasta markkinoille uusia pakkauksia ja lisäämästä syntyvän pakkausjätteen määrää, ensimmäistä kertaa markkinoille saatetut uudelleenkäytettävät kuluttajapakkaukset ja uudelleenkäyttöä varten korjatut puupakkaukset olisi otettava huomioon kutakin pakkauslajia koskevien kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (6) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön riittäviä kannustimia, myös taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla edistetään jätehierarkian soveltamista. Tällaisissa toimenpiteissä olisi pyrittävä minimoimaan pakkausten ja pakkausjätteen ympäristövaikutukset elinkaarinäkökulmasta katsottuna ottaen tarvittaessa huomioon biopohjaisten materiaalien ja useaan kertaan kierrätettävissä olevien materiaalien käytön hyödyt. Toimenpiteillä, joilla lisätään yleistä tietoisuutta kierrätysmateriaalista valmistettujen pakkausten hyödyistä, voidaan edesauttaa pakkausjätteen kierrätyssektorin kasvua. Kun kertakäyttöpakkaus on välttämätön elintarvikehygienian ja kuluttajien terveyden ja turvallisuuden takaamiseksi, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan tällaisten pakkausten kierrätys.
- (7) Kestävän biotalouden edistäminen voi vähentää unionin riippuvuutta tuontiraaka-aineista. Biopohjaiset kierrätettävät pakkaukset ja kompostoitavat biohajoavat pakkaukset voisivat tarjota tilaisuuden edistää uusiutuvien raaka-aineiden käyttöä pakkausten valmistuksessa, kun niistä on osoitettu olevan hyötyä elinkaarinäkökulmasta katsottuna.
- (8) Roskilla on niin kaupungeissa, maalla, joissa ja merissä kuin muuallakin suoria ja epäsuoria haitallisia vaikutuksia ympäristöön, ihmisten hyvinvointiin ja talouteen, ja roskien keruun kustannukset ovat tarpeeton taloudellinen taakka yhteiskunnalle. Moniin rannoilta yleisimmin löytyviin esineisiin sisältyy pakkausjätettä, ja niillä on pitkäkestoisia ympäristövaikutuksia vaikuttaen samalla matkailuun ja ihmisten mahdollisuuksiin nauttia näistä luonnon-alueista. Lisäksi pakkausjätteen meriympäristöön päätyminen on jätehierarkian ensisijaisuusjärjestyksen vastaista, etenkin koska siinä jäävät pois uudelleenkäyttö, kierrätys ja muu hyödyntäminen.
- (9) Direktiivissä 94/62/EY säädettyjen pakkausjätteen kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentamisesta entisestään saataisiin selkeitä ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Olisi varmistettava, että taloudellisesti arvokkaat jättemateriaalit hyödynnetään vaihteittain ja tehokkaasti asianmukaisen jätehuollon avulla ja direktiivissä 2008/98/EY säädetyn jätehierarkian mukaisesti ja että ne kanavoidaan takaisin Euroopan talouteen, edistään siten komission 4 päivänä marraskuuta 2008 antaman tiedonannon "Raaka-aineita koskeva aloite: työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen" täytäntöönpanoa ja kiertotalouden muodostumista.
- (10) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä täysin kehittäneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria. Tästä syystä on olennaisen tärkeää asettaa selkeät pitkän aikavälin toimintapolitiittiset tavoitteet sen välttämiseksi, että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa.
- (11) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan talouden toimijoille ja jäsenvaltioille selkeää ohjausta kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Jäsenvaltioiden olisi kehittäessään kansallisia jätehuoltosuunnitelmiaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin hyödynnettävä asianmukaisesti investointeja, myös unionin rahastojen kautta, asettamalla etusijalle jätteen syntymisen ehkäisemisen, mukaan lukien uudelleenkäyttö, ja kierrätyksen jätehierarkian mukaisesti.
- (12) Direktiivissä 2008/98/EY ja neuvoston direktiivissä 1999/31/EY ⁽¹⁾ säädettyjen kierrätystavoitteiden ja kaatopaikalle sijoittamista koskevien rajoitusten yhdistelmän johdosta tavoitteiden asettaminen pakkausjätteen hyödyntämiselle ja enimmäistavoitteiden asettaminen pakkausjätteen kierrätykselle ei ole enää tarpeen.
- (13) Rautametalleille ja alumiinille olisi asetettava erilliset kierrätystavoitteet merkittävien taloudellisten ja ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi, sillä alumiinin lisääntynyt kierrätys johtaisi merkittäviin energiansäästöihin ja hiilidioksidipäästövähennyksiin. Nykyinen metallipakkauksia koskeva kierrätystavoite olisi siksi jaettava näitä kahta jätetyyppiä koskeviksi erillisiksi tavoitteiksi.
- (14) Vuoteen 2030 mennessä saavutettavia pakkausjätteen kierrätystavoitteita olisi tarkasteltava niiden pitämiseksi voimassa tai tarvittaessa tiukentamiseksi. Kyseisessä uudelleentarkastelussa olisi kiinnitettävä huomiota myös eri pakkausjätevirtoihin, kuten kotitalouksien, kaupan ja teollisuuden pakkausjätteeseen, sekä yhdistelmäateriaalipakkauksista syntyvään jätteeseen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (15) Kierrätystavoitteet olisi laskettava kierrätykseen tulevan pakkausjätteen painon mukaan. Kierrätetyksi luetun pakkausjätteen punnitsemisen olisi yleensä tapahduttava siinä vaiheessa, kun pakkausjäte tulee kierrätykseen. Hallinnollisen taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava tiukkoja ehtoja soveltaen ja yleissäännöstä poiketen määrittää kierrätetyn pakkausjätteen paino punnitsemalla mahdollisen lajittelun tulos. Materiaalin hävikkiä, joka tapahtuu ennen kuin jäte tulee kierrätykseen, esimerkiksi lajittelun tai muun valmistelutoimen tuloksena, ei pitäisi sisällyttää kierrätetyksi ilmoitetun jätteen määrään. Kyseinen hävikki voidaan määrittää sähköisten rekisterien, teknisten eritelmien, eri jätevirtojen keskimääräisten hävikkiasteiden laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen tai muiden vastaavien toimenpiteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava tällaisista toimenpiteistä laaduntarkastusraporteissa, jotka on liitettävä tietoihin, jotka ne toimittavat komissiolle jätteen kierrätyksestä. Keskimääräiset hävikkiasteet olisi määritettävä mieluiten yksittäisten lajittelulaitosten tasolla, ja ne olisi ilmoitettava erilaisten tärkeimpien jätelajien, jätteen eri lähteiden (kuten kotitaloudet tai kauppa) eri keräysjärjestelmien ja erilaisten lajitteluprosessien mukaan. Keskimääräisiä hävikkiasteita olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa muuta luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, erityisesti jätteen siirron ja viennin yhteydessä. Kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painosta ei pitäisi vähentää materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka aiheutuu kierrätystoimeen, jonka aikana pakkausjäte tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi, sisältyvistä mekaanisista tai kemiallisista muuntamisprosesseista.
- (16) Kun pakkausjättemateriaalit lakkaavat olemasta jätettä ennen tosiasiallista uudelleenkäsitelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, tällaiset materiaalit voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että ne on tarkoitettu uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko niiden alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, maantäyttöön tai jotka loppukäsitellään taikka joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (17) Kun kierrätysasteen laskentaa sovelletaan biohajoavan pakkausjätteen aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan jätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaisen käsittelyn tulosta käytetään kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena. Tällaisen käsittelyn tuloksena saadaan useimmiten kompostia tai mädätettä, mutta myös muunlainen tuotos voidaan ottaa huomioon edellyttäen, että se sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsitellyn biohajoavan pakkausjätteen määrään. Muissa tapauksissa biohajoavan pakkausjätteen uudelleenkäsitelyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, jotka loppukäsitellään tai joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei kierrätyksen määritelmän mukaisesti olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (18) Kun pakkausjätettä viedään unionista kierrätystä varten, jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tehokkaasti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽¹⁾ 50 artiklan 4 c kohdassa säädettyjä tarkastusvaltuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen selvittämiseksi, onko jätteen siirto tarkoitettu sellaisia hyödyntämistoimia varten, jotka ovat mainitun asetuksen 49 artiklan mukaisia, ja jätehuolto tapahtuu näin ollen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla laitoksessa, joka toimii ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien sellaisten normien mukaisesti, jotka pääpiirteittäin vastaavat unionin lainsäädännössä vahvistettuja normeja. Kyseistä tehtävää hoitaessaan jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien toimijoiden, kuten vastaanottoon toimivaltaisten viranomaisten, riippumattomien ulkopuolisten tarkastuslaitosten tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuottajien puolesta täytäntöönpanevien organisaatioiden kanssa, jotka voisivat tehdä kolmansien maiden laitoksissa fyysisiä tai muita tarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi tavoitteiden saavuttamista koskeviin tietoihin liitettävässä laaduntarkastusraportissa raportoitava toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön velvoite varmistaa, että unionista viety jäte käsitellään sellaisissa olosuhteissa, jotka pääpiirteittäin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä vaadittuja olosuhteita.
- (19) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä mahdollisten täytäntöönpanon heikkouksien ennakoiduksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, jonka avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määräjat umpeutuvat.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (20) Koska käytettävien pakkausten määrä ja tyyppi ovat yleensä riippuvaisia pikemminkin tuottajan kuin kuluttajan tekemistä valinnoista, laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä olisi otettava käyttöön. Tehokkailla laajennettua tuottajan vastuuta koskevilla järjestelmillä voi olla myönteisiä ympäristövaikutuksia, sillä niiden ansiosta pakkausjätettä syntyy vähemmän ja sen erilliskeräys ja kierrätys tehostuvat. Vaikka useimmissa jäsenvaltioissa on jo pakkauksiin sovellettavia laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, niiden toteuttamistavoissa, toimivuudessa ja tuottajien vastuun laajuudessa on suuria eroja. Direktiivissä 2008/98/EY vahvistettuja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia sääntöjä olisi näin ollen sovellettava pakkausten tuottajia koskeviin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin.
- (21) Jotta voidaan tehostaa pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä, vähentää sen ympäristövaikutuksia ja edistää laadukkaiden materiaalien kierrätystä sekä samalla varmistaa sisämarkkinoiden toiminta, välttää kaupan esteet ja välttää kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen unionissa, direktiivin 94/62/EY ja sen liitteen II olennaisia vaatimuksia olisi tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa muutettava, jotta voidaan tiukentaa vaatimuksia uudelleen käytettäväksi suunnittelun ja pakkausten laadukkaan kierrätyksen parantamiseksi.
- (22) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti.
- (23) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.
- (24) Jätehuoltoa koskevien tietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytäntöönpanon kannalta ja jäsenvaltioiden tietojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi direktiivissä 94/62/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämisiä sääntöjä ja niiden kunkin tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämisiä menetelmiä.
- (25) Komissiolle olisi direktiivin 94/62/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen direktiivin 11 artiklan 3 kohtaa, 19 artiklan 2 kohtaa ja 20 artiklaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (26) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 94/62/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen 5 artiklan 4 kohdan, 6 a artiklan 9 kohdan, 12 artiklan 3 d kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan osalta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat yhtäältä pakkauksista ja pakkausjätteestä ympäristölle aiheutuvien vaikutusten estäminen tai tällaisten vaikutusten vähentäminen ja sen myötä korkeatasoinen ympäristönsuojelu sekä toisaalta sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen ja kaupan esteiden sekä kilpailun vääristymien ja rajoitusten välttäminen unionissa, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Direktiivi 94/62/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (29) Säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ mukaan uudelleenlaatimistekniikka on sopiva tapa varmistaa unionin lainsäädännön luotavuus pysyvästi ja kattavasti, koska sen käytöllä vältetään tuottamasta runsain määrin yksittäisiä muutossäädöksiä, jotka usein tekevät säädöksistä vaikeaselkoista. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa kolme toimielintä vahvistivat lisäksi sitoutumisensa siihen, että voimassa olevaa lainsäädäntöä muutettaessa lainsäädäntötekniikkana käytetään useammin uudelleenlaadintaa. Koska direktiiviä 94/62/EY on muutettu jo kuusi kertaa, se olisi aiheellista uudelleenlaatia lähitulevaisuudessa.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 94/62/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Tätä varten tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joiden ensisijaisena tarkoituksena on pakkausjätteen syntymisen ehkäiseminen ja muina peruseräkkeinä pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja pakkausjätteen muunlainen hyödyntäminen sekä näin ollen tällaisen jätteen loppukäsittelyn vähentäminen, jotta voidaan edistää siirtymistä kiertotalouteen."

- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) poistetaan 1 kohdasta teksti seuraavasti:

"Komissio tarkastelee tarvittaessa liitteessä I tarkoitettuja pakkauksen määritelmän kuvaavia esimerkkejä ja muuttaa niitä tarpeen mukaan. Ensisijaisina käsitellään seuraavia tuotteita: CD-levyketot ja videokasettiketot, kukkaruukut, putkilot ja rullat, joiden ympärille on kiedottu joustavaa materiaalia, etikettitarrojen taustapaperit ja käärepaperi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen;"

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. "pakkausjätteellä" direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa säädetyn jätteen määritelmän soveltamisalaan kuuluvia pakkauksia tai pakkausmateriaaleja, lukuun ottamatta tuotantojäännöksiä;"

- c) lisätään kohdat seuraavasti:

"2 a. "uudelleenkäytettävällä pakkauksella" pakkausta, joka on tarkoitettu, suunniteltu ja saatettu markkinoille kestämään elinkaarensa aikana useita käyttökertoja ja joka täytetään tai käytetään uudelleen alkuperäiseen tarkoitukseen;

2 b. "yhdistelmäateriaalipakkauksella" pakkausta, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalia olevasta kerroksesta, joita ei voi erottaa käsin ja jotka muodostavat yhden yhtenäisen kokonaisuuden, sekä koostuu sisemmästä säiliöstä ja ulommasta suojuksesta ja joka täytetään, varastoidaan, kuljetetaan ja tyhjennetään sellaisenaan;

2 c. lisäksi sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja "jätteen", "jätehuollon", "keräyksen", "erilliskeräyksen", "ehkäisemisen", "uudelleenkäytön", "käsittelyn", "hyödyntämisen", "kierrätyksen", "loppukäsittelyn" ja "laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän" määritelmiä;"

- d) kumotaan 3–10 kohta.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 artiklan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi pannaan täytäntöön muita ehkäisemistoimenpiteitä, joilla ehkäistään pakkausjätteen syntymistä ja minimoidaan pakkausten ympäristövaikutukset.

Tällaisiin muihin ehkäisemistoimenpiteisiin voivat kuulua kansalliset ohjelmat, laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin sisältyvät kannustimet pakkausten ympäristövaikutusten minimoimiseksi tai vastaavat toimenpiteet, jotka hyväksytään tarvittaessa talouden toimijoita sekä kuluttaja- ja ympäristöjärjestöjä kuullen ja jotka on suunniteltu kokoamaan yhteen ja hyödyntämään jäsenvaltioissa toteutettuja monia ehkäisemiseen liittyviä aloitteita.

Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla kannustetaan jätehierarkian soveltamiseen, esimerkiksi direktiivin 2008/98/EY liitteessä IV a esitettyjä toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä.”;

b) kumotaan 3 kohta.

4) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Uudelleenkäyttö

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa säädetyn jätehierarkian mukaisesti toteutettava toimenpiteitä, joilla kannustetaan lisäämään markkinoille saatettavien uudelleenkäytettävien pakkausten osuutta sekä järjestelmiä, jotka mahdollistavat pakkausten uudelleenkäytön ympäristön kannalta kestäväällä tavalla ja perussopimuksen mukaisesti vaarantamatta elintarvikehygieniää tai kuluttajien turvallisuutta. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa:

- a) panttijärjestelmien käyttö;
 - b) laadullisten tai määrällisten tavoitteiden asettaminen;
 - c) taloudellisten kannustimien käyttö;
 - d) pakkausvirtakohtaisen vähimmäisprosenttiosuuden asettaminen vuosittain markkinoille saatettaville uudelleenkäytettäville pakkauksille.
2. Jäsenvaltio voi päättää saavuttaa 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukautetun tason tiettyinä vuosina ottamalla huomioon sellaisten ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten keskimääräisen osuuden edeltävien kolmen vuoden aikana, jotka on käytetty uudelleen osana pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelmää.

Mukautettu taso on laskettava vähentämällä

- a) 6 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa säädettyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten osuus kaikista markkinoille saatetuista kuluttajapakkauksista, ja
- b) 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädettyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien, kulloistakin pakkausmateriaalia sisältävien kuluttajapakkausten osuus kaikista kyseistä materiaalia sisältävistä markkinoille saatetuista kuluttajapakkauksista.

Kutakin mukautettua tavoitetasoa laskettaessa on otettava huomioon enintään viisi prosenttiyksikköä kyseisestä osuudesta.

3. Jäsenvaltio voi 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, g alakohdan ii alakohdassa, h alakohdassa ja i alakohdan ii alakohdassa säädettyjä tavoitteita laskettaessa ottaa huomioon uudelleenkäyttöä varten korjattujen puupakkausten määrät.

4. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt sekä tavoitteiden tämän artiklan 3 kohdan mukaista laskentaa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 jäsenvaltioiden 12 artiklan ja liitteen III mukaisesti toimittamia, uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia tietoja selvittääkseen, voidaanko pakkausten uudelleenkäytölle asettaa määrällisiä tavoitteita, laskentasäännöt mukaan lukien, ja tarvitaanko pakkausten uudelleenkäytön edistämiseksi lisätoimenpiteitä. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- f) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on kierrätettävä vähintään 65 prosenttia kaiken pakkausjätteen painosta;
- g) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on täytettävä kierrätystä koskevat painoon perustuvat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien osalta seuraavasti:
 - i) muovi: 50 prosenttia;
 - ii) puu: 25 prosenttia;
 - iii) rautametallit: 70 prosenttia;
 - iv) alumiini: 50 prosenttia;
 - v) lasi: 70 prosenttia;
 - vi) paperi ja kartonki: 75 prosenttia;
- h) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on kierrätettävä vähintään 70 prosenttia kaiken pakkausjätteen painosta;
- i) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on täytettävä kierrätystä koskevat painoon perustuvat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien osalta seuraavasti:
 - i) muovi: 55 prosenttia;
 - ii) puu: 30 prosenttia;
 - iii) rautametallit: 80 prosenttia;
 - iv) alumiini: 60 prosenttia;
 - v) lasi: 75 prosenttia;
 - vi) paperi ja kartonki: 85 prosenttia.”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Rajoittamatta 1 kohdan f ja h alakohdan soveltamista jäsenvaltio voi lykätä määräaikoja 1 kohdan g alakohdan i–vi alakohdassa ja 1 kohdan i alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) poikkeus on enintään 15 prosenttiyksikköä jostakin yksittäisestä tavoitteesta tai jaettuna kahden tavoitteen kesken;
- b) poikkeuksen tuloksena kierrätysaste ei yksittäisen tavoitteen tapauksessa jää alle 30 prosentin;
- c) poikkeuksen tuloksena kierrätysaste ei 1 kohdan g alakohdan v ja vi alakohdassa ja 1 kohdan i alakohdan v ja vi alakohdassa tarkoitetun yksittäisen tavoitteen tapauksessa jää alle 60 prosentin; ja
- d) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen kutakin tämän artiklan 1 kohdan g tai i alakohdassa säädettyä määräaikaa aikomuksestaan lykätä kulloinkin sovellettavaa määräaikaa ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti. Jäsenvaltio voi yhdistää kyseisen suunnitelman direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettavaan täytäntöönpanosuunnitelmaan;

1 b. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 1 a kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä säädettyjä IV vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

1 c. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 uudelleen 1 kohdan h ja i alakohdassa säädettyjä tavoitteita niiden pitämiseksi voimassa tai tarvittaessa tiukentamiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”;

c) kumotaan 2, 3, 5, 8 ja 9 kohta.

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu:

a) jäsenvaltioiden on laskettava tiettyinä kalenterivuonna syntyneen ja kierrätetyn pakkausjätteen paino. Jäsenvaltiossa voidaan katsoa syntyvän pakkausjätettä saman verran kuin pakkauksia saatetaan samana vuonna markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kierrätetyn pakkausjätteen paino on laskettava niiden pakkausten painona, joista on tullut jätettä, joka sen jälkeen, kun sille on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet sellaisten jättemateriaalien poistamiseksi, jotka eivät ole myöhemmän uudelleen käsittelyn kohteena, ja laadukkaan kierrätyksen varmistamiseksi, tulee kierrätykseen, jossa jättemateriaalit tosiasiallisesti uudelleen käsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kierrätettävä pakkausjäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kierrätetyn pakkausjätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoiminnan tuotoksena edellyttäen, että:

a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;

b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas pakkausjätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Jotta voidaan varmistaa kierrätetystä pakkausjätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus, järjestelmä voi koostua direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja jätehuoltokäytäntöjen osalta. Keskimääräisiä hävikkiasteita saadaan käyttää ainoastaan tapauksissa, joissa luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla, ja ne on laskettava direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen mukaisesti.

4. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädetty tavoitteet saavutettu, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan pakkausjätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot saavat lukea sen kierrätetyksi ainoastaan, jos käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

5. Sellaisten pakkausjättemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleen käsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitettu uudelleen käsiteltäviksi alkuperäisiin tai muihin tarkoituksiin käytettäviksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei saa ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

6. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädetty tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon jätteenpolton jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen, sen mukaan, mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 9 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut laatuvaatimukset.

7. Pakkausjätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon kierrätettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa ainoastaan se jäsenvaltio, jossa kyseinen pakkausjäte kerättiin.

8. Unionista viedyn pakkausjätteen voi ottaa huomioon tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa se jäsenvaltio, jossa pakkausjäte kerättiin, ainoastaan, jos tämän artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (*) mukaisesti osoittaa, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista ja että pakkausjätteen käsittely unionin ulkopuolella tapahtui olosuhteissa, jotka suurelta osin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

9. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt erityisesti syntyneen pakkausjätteen painon osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1)."

7) Lisätään artikla seuraavasti:

"6 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

- a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;
- b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräaajoissa, sekä aiheelliset suositukset asianomaisille jäsenvaltioille;
- c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa."

8) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Palautus-, keräys- ja hyödyntämisyjärjestelmät

1. Tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten järjestelmien käyttöön ottamiseksi, joilla varmistetaan:

- a) kuluttajilta, muilta loppukäyttäjiltä tai jätevirroista saatavien käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteen palauttaminen ja/tai keräys, jotta ne voidaan ohjata käsiteltäväksi tarkoituksenmukaisimpien jätehuoltoratkaisujen mukaisesti;
- b) kerättyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys.

Asianomaisten alojen talouden toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten on voitava osallistua kyseisiin järjestelmiin. Järjestelmiä on sovellettava syrjimättömin ehdoin myös tuontituotteisiin, myös järjestelmiin pääsyä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja pääsystä mahdollisesti perittävien maksujen osalta, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet tai kilpailun vääristyminen perussopimuksen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 on perustettu direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan mukaisesti laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä kaikkia pakkauksia varten.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on oltava osa kaikkia pakkauksia ja pakkausjätettä koskevaa politiikkaa, ja niissä on otettava huomioon erityisesti ympäristön ja kuluttajien terveyden, turvallisuuden ja hygienian suojelua, pakattujen tuotteiden ja käytettyjen materiaalien laadun, aitouden ja teknisten ominaisuuksien varmistamista sekä teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojaa koskevat vaatimukset.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä pakkausjätteen laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi ja tarvittavien laatuvaatimusten täyttämiseksi asiaankuuluvilla kierrätyksen aloilla. Tätä varten direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 1 kohtaa on sovellettava pakkausjätteeseen, yhdistelmämaalipakkauksista syntyvä jäte mukaan lukien.”

9) Lisätään 9 artiklan kohta seuraavasti:

”5. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 mahdollisuuksia vahvistaa perusvaatimuksia muun muassa uudelleenkäytettäväksi suunnittelun parantamiseksi ja laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi sekä vaatimusten täytäntöönpanon tehostamiseksi. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

10) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa 21 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä määrittämällä edellytykset, joiden täyttyessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuustasoja ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin eikä suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin, sekä määritetään pakkauslait, jotka on vapautettu tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetystä vaatimuksesta.”

11) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko otsikolla ”*Tietojärjestelmät ja tietojen toimittaminen*”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa on oltava liitteeseen III perustuvat tiedot ja annettava tietoja erityisesti pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä kunkin jäsenvaltion tasolla, mukaan lukien tiedot pakkausmateriaalien ja niiden valmistuksessa käytettävien ainesosien myrkyllisyydestä tai vaarallisuudesta.”;

c) kumotaan 3 kohta;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 6 artiklan 1 kohdan a–i alakohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot ja uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava liitteen III perusteella komission tämän artiklan 3 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden, joka koskee 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädettyjä tavoitteita ja uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia tietoja, on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 3 d kohdan mukaisesti, ja sen on katettava tiedot kyseiseltä raportointikaudelta.

3 b. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja kertomus 6 a artiklan 3 ja 8 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista.

3 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

3 d. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 3 a kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot toimitetaan. Toimittaessaan tietoja tämän artiklan 6 artiklan 1 kohdan a–e alakohdan täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden on käytettävä komission päätöksessä 2005/270/EY (*) vahvistettua muotoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Komission päätös 2005/270/EY, tehty 22 päivänä maaliskuuta 2005, tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti (EUVL L 86, 5.4.2005, s. 6).”;

e) kumotaan 5 kohta.

12) Kumotaan 17 artikla.

13) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

1. Komissio antaa tarvittavat täytäntöönpanosäädökset 8 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan toisen kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetun tunnistamisjärjestelmän mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti liitteessä I lueteltujen pakkausten määrittelyä koskevien kuvaavien esimerkkien muuttamiseksi.”

14) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Erityistoimenpiteet

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi siltä osin kuin se on tarpeen sellaisten tämän direktiivin säännösten soveltamista koskevien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka liittyvät erityisesti inertteihin pakkausmateriaaleihin, joita saatetaan unionin markkinoille hyvin pieninä määrinä (eli noin 0,1 painoprosenttia), sairaalatarvikkeiden ja lääketuotteiden primaaripakkauksiin, pieniin pakkauksiin ja ylellisyystuotteiden pakkauksiin.”

15) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis- päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistet- tujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 11 artiklan 3 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asian- omainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

17) Muutetaan liitteet II ja III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

18) Lisätään liite IV tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset sään- nöket kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

1) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

— Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on jätehierarkian mukaisesti mahdollista ja että sen ympäristövaikutukset minimoidaan, kun pakkausjäte tai pakkausjätettä koskeissa jätehuoltotoimissa syntyvät jäännökset loppukäsitellään.”;

b) korvataan 3 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) Kompostoimalla hyödynnettävä pakkaus

Kompostointia varten käsiteltävän pakkausjätteen on oltava biologisesti hajoavaa siten, että se ei haittaa erilliskeräystä, kompostointiprosessia tai toimintaa, johon ne käytetään.

d) Biohajoava pakkaus

Biohajoavan pakkausjätteen on hajottava fysikaalisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi. Oxo-hajoavaa muovipakkausta ei pidetä biohajoavana.”

2) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) korvataan taulukossa 1 ja taulukossa 2 rivit, joiden otsikko on "Metallit", kukin kahdella rivillä, joiden otsikot ovat "Rautametallit" ja "Alumiini”;

b) muutetaan taulukko 2 seuraavasti:

i) korvataan toisen sarakkeen otsikko "Kulutettujen pakkausten tonnimäärä" otsikolla "Ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen pakkausten tonnimäärä”;

ii) korvataan kolmannen sarakkeen otsikko "Uudelleenkäytetyt pakkaukset" otsikolla "Uudelleenkäytettävät pakkaukset”;

iii) lisätään kolmannen sarakkeen jälkeen seuraava:

"Uudelleenkäytettävät kuluttajapakkaukset	
Tonnimäärä	Prosenttiosuus

c) korvataan taulukossa 3 ja taulukossa 4 rivit, joiden otsikko on "Metallipakkaukset", kukin kahdella rivillä, joiden otsikot ovat "Rautametallipakkaukset" ja "Alumiinipakkaukset”.

3) Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE IV

TÄMÄN DIREKTIIVIN 6 ARTIKLAN 1 A KOHDAN D ALAKOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA
TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 6 artiklan 1 a kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavasti:

1. arvio pakkausjätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

2. arvio direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;
 3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;
 4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan direktiivin 2008/98/EY 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;
 5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;
 6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti;
 7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.”
-

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/853,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2013 ja direktiivien 94/63/EY ja 2009/31/EY sekä neuvoston direktiivien 86/278/ETY ja 87/217/ETY muuttamisesta ympäristöraportointia koskevien menettelysääntöjen osalta sekä neuvoston direktiivin 91/692/ETY kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivit 86/278/ETY ⁽³⁾ ja 87/217/ETY ⁽⁴⁾ perustuvat Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 100 ja 235 artiklaan, joista on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 115 ja 352 artikla. Kyseisiin direktiiveihin tässä päätöksessä tehtävät muutokset liittyvät unionin ympäristöpolitiikkaan ja ovat suoraan seurausta neuvoston direktiivin 91/692/ETY ⁽⁵⁾ kumoamisesta SEUT 192 artiklan 1 kohdan perusteella. Sen vuoksi on syytä käyttää kyseisten muutosten perustana SEUT 192 artiklan 1 kohtaa.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/63/EY ⁽⁶⁾ perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan, josta on tullut SEUT 114 artikla. Kyseiseen direktiiviin tässä päätöksessä tehtävät muutokset liittyvät unionin ympäristöpolitiikkaan ja ovat suoraan seurausta direktiivin 91/692/ETY kumoamisesta SEUT 192 artiklan 1 kohdan perusteella. Sen vuoksi on syytä käyttää kyseisten muutosten perustana SEUT 192 artiklan 1 kohtaa.
- (3) Direktiivi 91/692/ETY annettiin, jotta voitiin järjeistää ja parantaa sektorikohtaisesti säännöksiä, jotka liittyvät eräitä ympäristönsuojelusta annettuja direktiivejä koskevien tietojen toimittamiseen ja kertomusten julkaisemiseen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi direktiivillä 91/692/ETY muutettiin useita direktiivejä ottamalla käyttöön yhdenmukaiset raportointivaatimukset.

⁽¹⁾ EUVL C 173, 31.5.2017, s. 82.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2018.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 87/217/ETY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 1987, asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä (EYVL L 85, 28.3.1987, s. 40).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 91/692/ETY, annettu 23 päivänä joulukuuta 1991, eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä (EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/63/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, bensiinin varastoinnista ja sen jakelusta varastoalueilta huoltoasemille aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC) päästöjen torjunnasta (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 24).

- (4) Direktiivillä 91/692/ETY käyttöönotettujen raportointivaatimusten täytäntöönpano on käynyt raskaaksi ja tehotomaksi. Lisäksi monia unionin säädöksiä, joita on muutettu direktiivillä 91/692/ETY, on korvattu, eivätkä ne enää sisällä kyseisellä direktiivillä käyttöön otettuja raportointivaatimuksia. Esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ⁽¹⁾ kumottiin seitsemän unionin säädöstä vesipolitiikan alalla, eikä se sisältänyt direktiivillä 91/692/ETY käyttöönotettua raportointijärjestelmää. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU ⁽²⁾ ei sisällä viittausta direktiiviin 91/692/ETY, vaan siinä säädetään erillisestä raportointijärjestelmästä.
- (5) Direktiivissä 91/692/ETY ei säädetä sähköisten välineiden käytöstä. Nyt kun on onnistuneesti kehitetty Euroopan ympäristökeskuksen Reportnet-järjestelmä ja raportoinnin järjeistämistä koskevia alakohtaisia aloitteita, kuten Euroopan vesitietojärjestelmä, raportointia koskevan horisontaalisen välineen tarve ja tehokkuus on kyseenalaistettu entistä enemmän. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ⁽³⁾ hyväksyminen ja siihen liittyvän yhteisen ympäristötietojärjestelmän kehittäminen toivat mukanaan nykyaikaisemman ja tehokkaamman horisontaalisen lähestymistavan unionin ympäristöpolitiikkaan liittyvään tiedonhallintaan ja raportointiin.
- (6) Direktiivi 91/692/ETY olisi sen vuoksi kumottava.
- (7) Useimmat direktiivillä 91/692/ETY muutetut direktiivit eivät ole enää voimassa. Direktiivit 86/278/ETY ja 87/217/ETY ovat kuitenkin edelleen voimassa.
- (8) Direktiivissä 86/278/ETY edellytetään, että jäsenvaltiot toimittavat kyseisen direktiivin täytäntöönpanosta kertomuksen komission laatiman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta direktiivissä 91/692/ETY säädettyä menettelyä noudattaen. Jotta vältetään direktiivin 91/692/ETY kumoamisesta aiheutuva oikeudellinen tyhjiö, on tarpeen korvata viittaus direktiiviin 91/692/ETY viittauksella direktiivissä 86/278/ETY tarkoitettuun menettelyyn.
- (9) Jäsenvaltioiden raportointi direktiivin 87/217/ETY perusteella ei enää ole tarpeen sen jälkeen, kun on hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁴⁾, jossa säädetään raaka-asbestin ja asbestia sisältävien tuotteiden tuotannon ja käytön vaiheittaisesta lopettamisesta unionissa. Sen vuoksi on aiheellista poistaa nämä kyseisessä direktiivissä säädetyt raportointivaatimukset.
- (10) Direktiivin 91/692/ETY voimaantumisen jälkeen seuraavat asetukset ja direktiivit sisälsivät viittauksen kyseiseen direktiiviin: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY ⁽⁵⁾, direktiivi 94/63/EY, neuvoston direktiivi 1999/31/EY ⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY ⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY ⁽⁸⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY ⁽⁹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY ⁽¹⁰⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) Komissio ehdotti osana kiertotaloutta koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa direktiivien 94/62/EY, 1999/31/EY, 2000/53/EY ja 2008/98/EY muuttamista, jotta korvattaisiin viittaus direktiiviin 91/692/ETY.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhteinäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivin 85/337/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY, 2006/12/EY ja 2008/1/EY ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1257/2013, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, aluskierrätyksestä sekä asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 330, 10.12.2013, s. 1).

- (12) Sen varmistamiseksi, että tietyt direktiivin 86/278/ETY liitteiden säännökset ovat ajan tasalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotta kyseiset säännökset voidaan mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen. Vastaavasti sen varmistamiseksi, että direktiivin 2009/31/EY liitteet ovat ajan tasalla, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotta kyseiset liitteet voidaan mukauttaa tekniikan ja tieteen kehitykseen. Direktiivin 2009/31/EY liitteiden mukauttaminen ei saisi johtaa kyseisiin liitteisiin sisältyvien perusteiden mukaisen turvallisuuden tason tai niiden mukaisten seuranta koskevien periaatteiden heikkenemiseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (13) Asetuksen (EU) N:o 1257/2013 21 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa viitataan direktiiviin 91/692/ETY, joka on määrä kumota. Kyseisen säännöksen nojalla ensimmäisen raportointimenettelyn on määrä alkaa asetuksen (EU) N:o 1257/2013 soveltamispäivänä. Komissio vahvisti 19 päivänä joulukuuta 2016 täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2016/2323 ⁽²⁾ aluskierrätyslaitosten eurooppalaisen luettelon ensimmäisen version, jäljempänä 'eurooppalainen luettelo'. Asetuksen (EU) N:o 1257/2013 26 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat antaa luvan alusten kierrättämiselle eurooppalaiseen luetteloon kuuluvissa alusten kierrätyslaitoksissa ennen kyseisen asetuksen soveltamispäivää. Tällöin ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006 ⁽³⁾. Jotta vältetään katkos, jonka aikana tietoa ei kerätä asetuksen (EY) N:o 1013/2006 tai asetuksen (EU) N:o 1257/2013 nojalla, raportoinnissa on aiheellista ottaa käyttöön siirtymäkausi, joka ulottuu asetuksen (EU) N:o 1257/2013 26 artiklan mukaisesti ensimmäisestä ennakoidusta luvan antamispäivästä tietyssä jäsenvaltiossa kyseisen asetuksen soveltamispäivään kussakin jäsenvaltiossa, joka päättää käyttää kyseisessä artiklassa säädettyä siirtymäkautta. Tähän liittyvän kunkin tällaisen jäsenvaltion hallinnollisen taakan rajoittamiseksi ei ole tarpeen, että siirtymäkauden aikana kerätyt tiedot muodostavat erillisen raportin perustan. Sen sijaan olisi pidettävä riittävänä, että nämä tiedot sisällytetään ensimmäiseen säännöllisesti annettavaan raporttiin, joka kattaa kolmivuotisjakson asetuksen (EU) N:o 1257/2013 soveltamispäivästä, tai että ne ovat osa tätä raporttia.
- (14) Direktiivissä 94/63/EY säädettyä raportointivaatimusta ei enää tarvita kyseisen direktiivin täytäntöönpanon valvontaa varten. Kyseinen säännös olisi sen vuoksi kumottava.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitetta eli muuttaa tai kumota sellaisia ympäristöraportoinnin alalla annettuja unionin säädöksiä, joita ei enää sovelleta tai jotka eivät ole asianmukaisia, vaan tavoite voidaan sen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Asetus (EU) N:o 1257/2013 sekä direktiivit 94/63/EY, 2009/31/EY, 86/278/ETY ja 87/217/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiivin 2009/31/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2009/31/EY seuraavasti:

1) Korvataan 27 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on annettava joka kolmas vuosi komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rekisteri mukaan lukien. Ensimmäinen kertomus on toimitettava komissiolle 30 päivään kesäkuuta 2011 mennessä. Kertomuksen pohjana on käytettävä kyselylomaketta tai mallia, jonka komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädösten muodossa. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyselylomake tai malli lähetetään jäsenvaltioille vähintään kuusi kuukautta ennen kertomuksen toimittamisen määräpäivää."

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/2323, annettu 19 päivänä joulukuuta 2016, aluskierrätyslaitosten eurooppalaisen luettelon vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1257/2013 mukaisesti (EUVL L 345, 20.12.2016, s. 119).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

2) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

*"29 artikla***Liitteiden muuttaminen**

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 29 a artiklan mukaisesti liitteiden muuttamiseksi niiden mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen. Tällainen mukauttaminen ei saa johtaa liitteeseen I sisältyvien perusteiden mukaisen turvallisuuden tason tai liitteeseen II sisältyvien seurantaa koskevien periaatteiden heikkenemiseen."

3) Lisätään artikla seuraavasti:

*"29 a artikla***Siirretyn säädösvallan käyttäminen**

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta 4 heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 29 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 29 artikkelissa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempana, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 29 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1."

4) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

*"30 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 (*) 26 artiklalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Kyseinen komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

2 artikla

Direktiivin 86/278/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 86/278/ETY seuraavasti:

1) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

"13 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 15 a artiklan mukaisesti liitteiden muuttamiseksi niiden mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta liitteissä I A, I B ja I C lueteltuihin muuttujiin ja lukuarvoihin, sellaisiin tekijöihin, jotka voivat vaikuttaa lukuarvojen arviointiin, eikä liitteissä II A ja II B tarkoitettuihin analyysimuuttujiin."

2) Kumotaan 14 artikla.

3) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

"15 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY (*) 39 artiklalla perustettu komitea. Kyseinen komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"15 a artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle ... päivästä ...kuuta 4 heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1."

5) Korvataan 17 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta sektorikohtaisessa kertomuksessa, joka kattaa myös muut asiaankuuluvat yhteisön direktiivit. Sektorikohtaiset kertomukset on laadittava komission täytäntöönpanosäädöksen muodossa hyväksymän kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyselylomake tai kaava lähetetään jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on toimitettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee.”

3 artikla

Direktiivin 87/217/ETY muuttaminen

Kumotaan direktiivin 87/217/ETY 13 artiklan 1 kohta.

4 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1257/2013 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1257/2013 21 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kunkin raportin on katettava kolme vuotta, ja se on toimitettava komissiolle sähköisesti viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua sen kattaman kolmen vuoden jakson päättymisestä.

Ensimmäisen sähköisen raportin on katettava kolmen vuoden jakso 32 artiklan 1 kohdan mukaisesta tämän asetuksen soveltamispäivästä. Jos jäsenvaltio antaa luvan alusten kierrättämiselle eurooppalaiseen luetteloon kuuluvissa alusten kierrätyslaitoksissa ennen tämän asetuksen soveltamispäivää 26 artiklan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion ensimmäisen sähköisen raportin on katettava myös jakso tällaisen luvan antamispäivästä tämän asetuksen soveltamispäivään.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden raportit.”

5 artikla

Direktiivin 94/63/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 94/63/EY seuraavasti:

1) Korvataan 4 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niistä varastoalueista, joille tällainen poikkeus on myönnetty.”

2) Korvataan 6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot niistä alueista, joille ne aikovat myöntää edellä tarkoitetun poikkeuksen, ja tämän jälkeen kaikista näiden alueiden luetteloon tehdyistä muutoksista.”

3) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Valvonta ja kertomusten antaminen

Komissiota kehoitetaan liittämään kertomuksiinsa tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamisesta ja erityisesti sen soveltamisalan laajentamisesta siten, että se koskisi myös laivojen lastauksessa vapautuvien höyryjen rajoittamis- ja talteenottojärjestelmiä.”

6 artikla

Direktiivin 91/692/ETY kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/692/ETY.

*7 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI